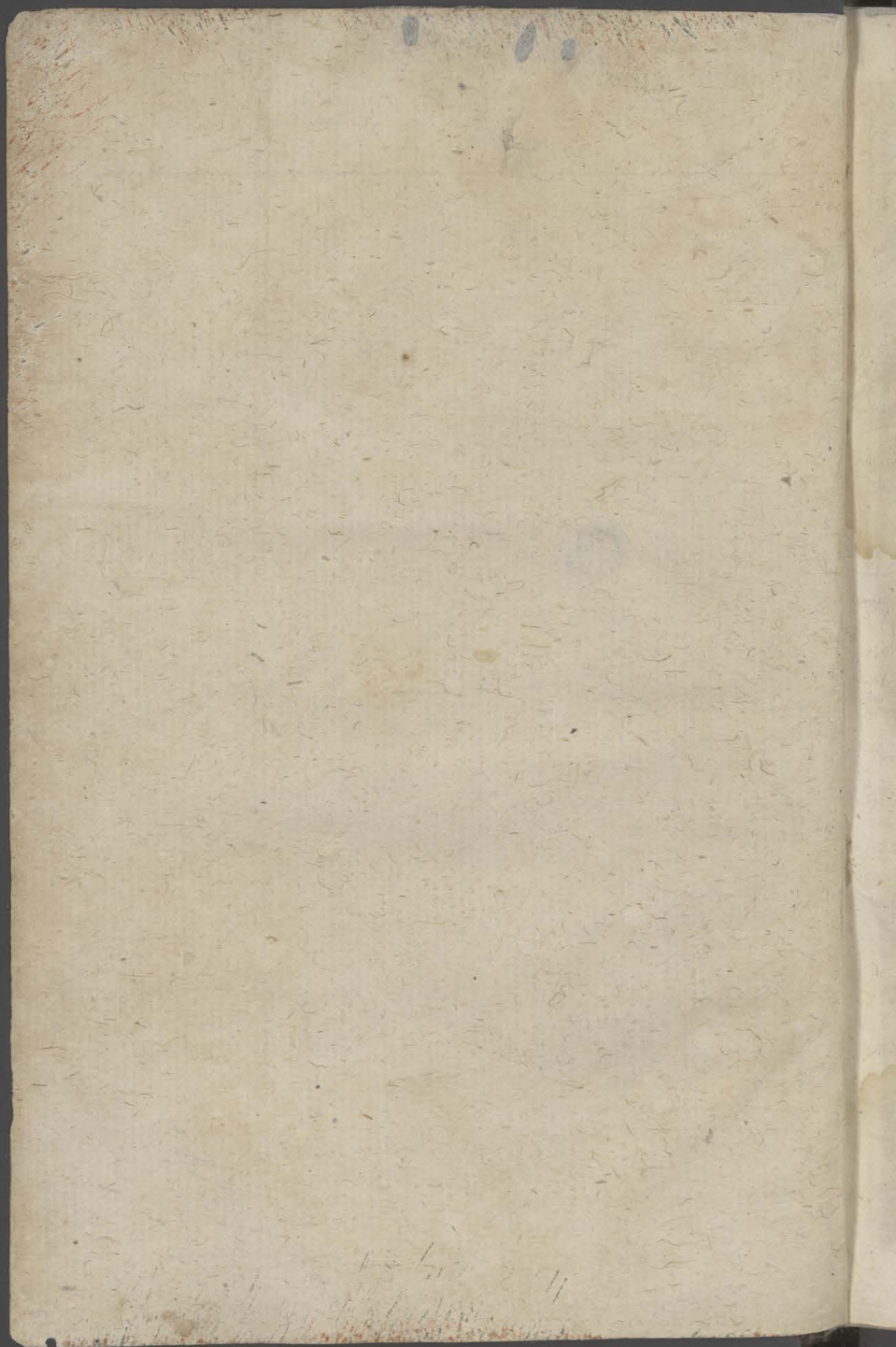

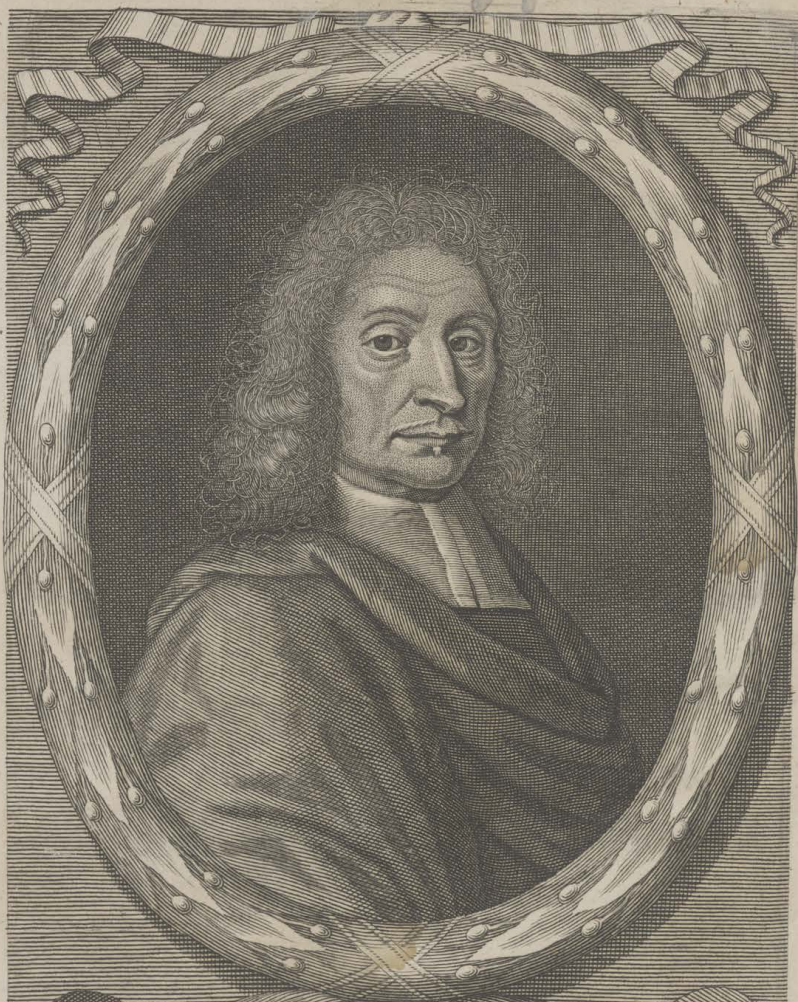

J. III. 29

Minta.

JOHANNES HADU
Societas Regia Societatis
Societas Regia Societatis
Societas Regia Societatis

W. P. Pinx.
Ad. Bosc. Sculp.

JOANNES RAJUS
Societatis Regiæ Socius,
*Natus Nobilitate in Comitatu Essexiensi Anno Ære
Christiane MD CXXVII.*

JOANNIS RAJI

Societatis Regiæ Socii,

METHODUS
PLANTARUM

EMENDATA ET AUCTA.

In quâ

Notæ maxime Characteristicæ exhibentur,
quibus Stirpium Genera tum summa,
tum infima cognoscuntur & à se mutuo
dignoscuntur,

Even Cambræ Non necessariis omissis.
Montis Regij Accedit
ad Varjabrum

METHODUS
GRAMINUM, JUNCORUM
ET
CYPERORUM
Specialis.

EODEM AUCTORE.

LONDINI,

Impensis Samuelis Smith & Benjaminis Walford Typogra-
phorum Regiæ Societatis, ad insignia Principis
in Cœmeterio D. Pauli. MDCCIII.

Et veneunt

Amstelædami apud *Fanßenio-Waasbergios.*

TO THE
HONORABLE
MEMBERS OF THE
LEGISLATIVE COUNCIL

OF THE PROVINCE OF
NEW BRUNSWICK
IN PARLIAMENT ASSEMBLED
I HEREBY REPORT
ON THE
STATE OF THE
REVENUE OF THE PROVINCE
FOR THE YEAR
1881

Celeberrimo Viro

D. PETRO HOTTON

AMSTELODAMENSI,

Societatis Regiæ Socio, & Medicinæ ac Botanicæ in Academia Lugduno-Batavâ
Doctori & Professori eximio.

S. D.

JOANNES RAJUS.

Rost tot Doctrinæ Herbariæ Methodos, Amice plurimum honorande, à præstantissimis hujus sæculi Botanicis D. Roberto Morison, D. Paulo Hermanno, D. Augusto Quirino Rivino & D. Josepho Pitton Tournefortio non ita pridem editas, superfluum fortasse, ne dicam temerarium videri possit

* 3

nostram

DEDICATIO.

nostram, anno superioris seculi octogesimo secundo in lucem emissam, & à tot Botanices proceribus rejectam ac velut explosam studiosis iterum obtrudere. Verum ad examen revocatis, diligenter collatis & aequâ lance cum nostrâ libratis aliorum Methodis, non præter rationem hoc à me factum existimo: Siquidem hæc nostra Nature magis consentanea videatur, ut quæ vitio illo aliena consociandi & cognata separandi minus laboraret. Quâ in sententiâ magnopere confirmor, cum Te quoque, Botanicorum nulli secundum, acerrimi iudicii virum, quique Syntaxeos Herbariæ varias vias tentasti atque inivisti ipse, suffragatorem habeam. Atque idcirco eam mendis repurgatam & auctam, quibus-

DEDICATIO.

quibusdam in locis etiam reformatam denuo
emittere tuoque patrocínio commendare de-
crevi, ut tanto nomini inscripta adversus
minus æquas nobis adversantium censuras
munita sit eorumque opinionibus, qui ali-
quam utilitatem ex eâ percipere possent, con-
cilietur. At non tantum ut huic opusculo pa-
tronum parem, illud tibi dedico, sed ut pro
singulari benevolentia & affectu, quo imme-
rentem complexus es, diuturnum aliquod ex-
sistat gratitudinis meæ monumentum, & ut
publice declarem quanto mihi honori ducam,
aliquem inter amicos tuos locum invenisse,
quos apud varias gentes magno numero vir-
tus tua tibi conjunxit, sive litterarum studiis
sive oru aut dignitate insignes, quamque

DEDICATIO.

ego lubenti & prono animo in iis, qui te
diligunt & honorant, nomen meum profi-
tear.

PRÆ-

P R Æ F A T I O.

Methodo huic Stirpium, quam emendatam voco, nonnulla, quæ ut Lector sciat nostrâ interesse putavi, præmittenda duxi.

1. Quid me initio impulerit, ut materiam hanc tractarem, Stirpesque in ordinem & methodum digerere conarer.

2. Quousque hæctenus progressus sim.

3. Cur novam hanc Methodi meæ editionem instituerim.

Quod ad Primum attinet, Anno 1667. Reverendissimus vir, & Amicus noster æternum honorandus *D. Ioannes Wilkins*, Episcopus Cestriensis, *ὁ ὄντι ἐν αἰγίοις*, ut ad *Tabulas Philosophicas pro Charactere Universali* (cujus specimen tum parturibat) complendas, *Arbores & Herbas* in Methodum aliquam redigerem à me efflagitabat; in qua tamen mihi liberum non erat Naturæ ordinem sequi, verum utrumque genus in tria tantum subordinata (nec enim plura, nec pauciora instituti ratio patiebatur) distribuere coactus sum. Utcunque, Tanto Viro, Tanto Amico nihil quicquam quod à me requirebat denegare ausus, tumultuario opere & ferè ex tempore id præstiti.

Hac re graviter offensus *D. Robertus Morisonus Aberdonensis Scotus*, M. D. veritus fortasse nè quid inde famæ suæ & auctoritati, quam non mediocrem inter Botanicos, nec

P R Æ F A T I O.

immerito, sibi comparaverat, editis specimenibus Methodi illius, quam se non è libris hausisse, sed à naturâ ipsâ edoctum fuisse gloriabatur, decederet; meque in messem suam falcem immittere ausum ægrè ferens, Tabulas illas, tacito Autoris nomine, indignis modis laceravit. Ego quamvis Methodum illam reprehensioni obnoxiam, nec tantum imperfectam, sed in multis erroneam & vitiosam fuisse agnoscerem; cùm tamen viderem me ab homine *avdâde* fuisse pleno, nè quid durius dicam, aut manes ejus inquietem, contemptum & ludibrio planè habitum, ut existimationi meæ aliquatenus consulerem, tentare statui quid liber & naturæ ductum sequens, in Plantis digerendis & Methodo instituendâ possem; tandemque re diu multumque (ut * alibi dixi) perpensâ, ex nostris aliorumque observationibus inter se collatis distributionem illam exsculpsi, quam postea Titulo *Methodi Plantarum Novæ* Anno octogesimo secundo elapsi seculi divulgavi: Quam à perfectione, non dico absolutâ, sed qualem patitur natura rei, longè abfuturam prævidi, (quod & contigit) ob rationes in præfatione ad opusculum illud allatas. Nimirum, quod res illa unius hominis non esset aut ætatis. Deinde, quòd ego ad eam perficiendam nec ingenio satis valerem, nec idoneis adminiculis instructus essem,

* *Præfatione ad Methodum.*

P R Æ F A T I O.

esset, ut qui ruri degerem Londino & Oxonio procul, ubi nec Bibliotheca Botanica, quam in re dubiâ consulerem, in propinquo esset, nec Hortus Medicus, quem Plantas nondum satis exploratas inspecturus adirem; cuique ad stirpes exquirendas, coemendas, colendas nec otium, nec facultates suppeterent, unde conjecturas probabiles sequi non rarò coactus fueram, quodque suspicarer potius, quàm quod compertum haberem.

Sequitur proximo in loco ut ostendam, quousque in Methodo meâ emendandâ aut defendendâ progressus sum. Quadriennio post Methodum illam evulgatam *Historiam Plantarum generalem* in lucem emisi, in qua Herbas secundùm illam in paucis immutatam disposui: Verùm cùm ad Arborum ventum esset, animadvertens *Palmas* à reliquis Arboribus eodem ferè modo differre, quo *Gramina* & *Graminifolias* ab aliis Herbis; totoque habitu & facie externâ, partium texturâ & germinandi modo inter se convenire & ab aliis Arboribus distare, ab iis separandas, & ad suum & proprium genus omnes referendas esse agnovi, quantumvis Fructu in aliis sicco, in aliis humido, differrent, proindeque ad diversa genera *Pruniferarum* scilicet & *Nuciferarum* in Methodo illâ distraherentur. Præterea cùm Florum situm Fructûs respectu magni momenti esse cernerem ad

Arbo-

P R Æ F A T I O.

Arbores distinguendas, cujus nulla ratio in Methodo illa habebatur, novam & Naturæ magis conformem, quàm in opusculo illo sectatus eram, Methodum investigandam eique substituendam censui, quod pro modulo meo in dictâ Historiâ præstiti.

Postea Anno 1690 Clarissimus Vir *D. Augustus Quirinus Rivinus*, Physiologiæ in Academia Lipsiensi Professor novam Stirpium Methodum secundùm Florum differentias, tum petalorum numeri respectu, tum figuræ Regularis aut Irregularis publicavit. De quo opere quid sentirem literis humanissimis ab ipso *D. Rivino* rogatus, in præfatione ad *Stirpium Europæarum, extra Britannias nasentium Syllogen* aperui, & rationes, ob quas minùs probanda aut nostræ præferenda videbatur, adjeci. *D. Rivinus* non ità multò post in *Epistolâ* ad me datâ sua defendit, & ab objectionibus nostris vindicat. Cui dum responsum paro, ad manus meas venire *D. Iosephi Pitton Tournefort* M. D. Parisiensis & Botanices Professoris *Elementa*, quæ vocat, *Botanica*, Gallico sermone scripta, in quibus generum Notas Characteristicas à Floris formâ seu Structura se sumere profiteretur; primariâ tamen divisione Herbas in *Monopetalas* & *Poly-petalas* distinguit. In hoc opere me sæpius nominatum, totiesque ferè notatum & reprehensum inveni.

Hæc

P R Æ F A T I O.

Hæc me ad Methodi in genere Originem, Naturam & Usam curiosiùs rimandum & penitus introspicendum impulerunt & ad nostram in specie cum aliorum Methodis diligentius conferendam, ut quæ cui anteferenda esset clariùs discernere, & certius judicare possem.

Omniùs tandem ritè pensitatis inveni, ab una parte quâcunque, sive Flos ea sit, sive Fructus, non posse Plantas omnes in Genera seu Classes dividi, ità ut nulla vis Naturæ inferatur, hoc est, ut quæ manifestè cognatæ sunt non separentur, nec quæ alienæ consocientur. Unde nec Methodus *Rivini*ana, quæ à Petalorum in Flore numero, ejusve Regularitate aut Irregularitate; nec *Tournefortiana*, quæ à Floris Structurâ seu formâ diversâ generum differentias sumit; neque, quam in Vasculiferarum Stirpium distributione sectatur *D. Hermannus* à Vasculi seminalis simplicitate & divisione in cellas seu loculamenta, bina, terna, quaterna, sena petita, nobis satisfaciunt.

I. Nam primò Methodus *Rivini*ana Herbas *Bulbosas* iisque affines nobis dictas, quas nemo, nisi qui *ἰσοδίοει δειλάει*, non agnosceret congeneres esse, ad diversa genera distrahit. Aliæ etenim earum Florem obtinent regularem, aliæ irregularem; aliæ itidem monopetalon, aliæ polypetalon. Nec *Bulbosarum* tantum,

P R Æ F A T I O.

tum, sed & aliorum etiam generum species vel petalorum in Flore numero, vel Floris regularitate & irregularitate differunt. Sic *Pentaphylli* pleræque species Flore sunt pentapetalo, nonnullæ tamen tetrapetalo, ut *Pentaphyllum minus* viride flore aureo, radículas in terram è geniculis demittens *Moris. Hist.* Quin & *Tormentilla* ejusdem familiæ planta Flore est tetrapetalo. *Herbæ Paris* alia species Flore est tetrapetalo, alia tripetalo. *Asperifoliæ* dictæ Plantæ Flore sunt regulari præter *Echium*, cui Flos irregularis. E *Terrapetalis siliculosis*, quæ omnes ejusdem manifestè generis sunt, *Thlaspi Creticum* eique cognatæ species Flore sunt Irregulari, cùm reliquæ regulari donentur.

II. Methodus *Tournefortiana* cum Herbis *Bulbosis* nullo modo conciliari potest. Quid enim facit numerus cellularum, in quas Fructus dividitur, ad Floris structuram, nisi Fructum Floris partem esse statuas. At *D. Tournefort* * Florem Fructui contradistinguit, Fructumque & Florem partes Plantæ essentielles facit. Verùm secundum ejus doctrinam Fructus Floris revera pars est, nimirum vel *Calix* Floris, vel *Pistillus* ejusdem. In genere namque affirmat vel *Calicem* vel *Pistillum* in Fructum abire. At non in aliud abeunt, quàm quod antè fuerant, cum Fructus ab

initio

P R Æ F A T I O.

initio perfectè formatus sit, postea duntaxat magnitudine augeatur, & in Embryo Fructus partes omnes discerni possunt, etiam antequam Flos explicatur. Deinde non placent arbitrariæ Classis, ad quas Herbas diversorum generum id est diversarum formarum Floribus instructas refert; quales sunt Prima, Secunda & Tertia Classis *Elem. Bot.* Arbitrarias voco has Classes, quòd pro arbitrio, & quia ità ipsi visum est, tria ad earum quamlibet diversi Characteris Herbarum genera refert; cùm æquo jure, si ei collibuisse, vel duo vel etiam quatuor referre potuisset. Fortè hoc ei commodum videbatur ad æquandum in unaquaque Classe specierum numerum Quòd si hoc *D. Tournefort* liceat, cur non & cuivis Botanico? unde tot Methodi erunt quot Doctores. Tandem generum differentia à Structura Floris sumptæ non possunt non esse incertæ & obscuræ, cùm de similitudine Florum vix duo convenient: Quin, si demus similitudinem inter aliquos dari, quousque extendenda sit hæc similitudo in constituendis generibus & ubi limes inter diversæ formæ Flores ut, verbi gratiâ, inter *Caryophylleos* & *Rosaceos* & inter utrosvis horum & *Tetrapetalos* Siliquosarum sit statuendus, quis quæso determinabit?

III. Quod ad *D. Hermanni* Methodum attinet, ea minimè admittenda viderur, cùm pluri-

P R Æ F A T I O.

plurimæ ejusdem generis species cellularum, in quas Fructus dividitur, numero inter se differant. Sic *Ascyroides Alpini*, & *Hypericon montis Olympi Wheeleri*, quæ à Botanicis *Hyperici* species censentur, Fructu sunt quinque-capsulari, cùm reliqua *Hypericorum* caterva tricapsularis sit. Sic *Cisti* species aliæ Fructum obtinent in novem aut decem, aliæ in quinque, aliæ, si *Chamæcistum* iis annumeres, in tres cellas divisum. Sic *Convulvi* species pleræque Fructum proferunt tricapsularem, una vel altera monospermum. E *Campanulis* etiam, quarum pleræque tricapsulares sunt, nonnullæ ut *Viola Mariana* dicta, quinque-capsulares inveniuntur. Inter Herbas *Papilionaceas*, quæ simplici plerumque sunt alveolo, non paucæ duplici observantur. E *Tetrapetalis* etiam *Siliquosis* aliæ filiquâ sunt simplici, unicâ intus cavitate, aliæ membranâ intergerinâ in duas cellas divisæ. *Nec minorem varietatem* (verba sunt *D. Sherardi* ex sententiâ *D. Hermanni* prolata in præfatione ad Paradisum ejus Batavum) in *Fumariæ* speciebus observare licet; quarum nonnullæ sunt siliculosæ, aliæ siliquosæ, & *Fumaria Africana vesicaria scandens semper semina inflatis vesiculis inclusa producit; quam tamen Hortulanorum vulgus primo intuitu pro verâ Fumariæ specie acciperet, nec ab ejusdem familiæ plantis sejungeret.* Et paulo post. *His assidue animo*

P R Æ F A T I O.

animò revolutis, & crescendi modum & totius plantæ habitum reliquumque accidentium apparatus, non tantum ad species subalternas, sed etiam ad genera constituenda necessario accersi debere sibi persuasissimum habuit. Quæ nostra est sententia in Dissertatione de Methodis & alibi tradita.

Supereff ultimo in loco ut exponam, cur novam hanc Methodi editionem instituerim. Sciat ergo Benevolus Lector me, ut id facerem, duabus præcipuè rationibus permotum fuisse.

Primò, Quòd Methodum illam, quâ in Historiâ Plantarum in Stirpibus disponendis usus sum, suis etiam defectibus & vitiis laborare tum ipse animadverti, tum ab aliis admonitus sum. Virum autem ingenuum & φιλαλήθη errorem semel agnitum celare aut dissimulare non decet, sed, ut veritati litet, cum propriæ etiam existimationis detrimento aperire & emendare: quod in hoc opusculo feci, ut Methodum, cujus me nondum pœnitet, quàm possum accuratam & erroribus repurgatam studiosorum usibus accommodarem.

Secundò, Quòd nonnullos, qui Notas Generum Characteristicas è Methodo & Historiâ nostra hauserunt, in iis describendis persæpe errasse, & Notas quasdam è præcipuis omisisseprehenderim; quòd scilicet non satis attentifessent & diligentes in Tabularum ductu & divisionibus sequendis.

* *

P R Æ

PRAECOGNITU NECESSARIA
De
METHODO PLANTARUM
IN GENERE.

Definitio perfecta conficitur è Genere proximo & Differentia essentiali: At essentia rerum nobis incognita sunt, proinde & Differentia earum essentialia. Verum cum ex eadem essentia eadem qualitates, operationes, aliaque accidentia fluant, non alia certior convenientia essentialis seu generica nota esse potest, quam plura habere attributa communia, seu plures partes & accidentia similia, vel totam faciem, habitum, & texturam eandem. Proprium enim accidens, quod soli alicui generi omnibusque sub illo contentis speciebus conveniat, quod pro differentia essentiali, ubi desideratur, adhibendum statuunt Dialectici, paucissimis conceditur; nec quoniam illa sint quibus conceditur nobis investigare facile, nè dicam impossibile est. Quocirea Plantas, quae plures partes & accidentia similia habent, totove habitu & texturâ conveniunt, quamvis Floris figurâ, ejusve petalorum numero, semine nudo vel vasculo incluso, cellularum, in quas dividitur ejusmodi vasculum, numero, aliove quocunque accidente differant, ad idem genus reducere non vereor. Sic verbi gratia *Cerinth* ad *Asperifolias* refero, quamvis pro quatuor seminibus discretis duo vascula habeat in totidem cellulas, quarum singulis unicum inest semen, divisa. Sic *Cachryn* & *Pastinacam marinam* Herbis *Umbelliferis* annumero, quamvis Fructus earum vasculum seminale cum semine intus contento potius esse videatur, quam semen nudum; praeter aliarum *Umbelliferarum* normam.

Ceterum memoriae & doctrinae causa pro tesserâ seu
Charactere

PRÆCOGNOSCENDA.

Charactere generico una aliqua proprietates seu nota omnibus jam cognitis speciebus communis & solis propria, ubi haberi potest, sumenda est. Nota illa à Flore vel Fructu in plantis, quæ has partes habent, commodissimè accipitur, quia partes hæ minùs plerumque variant in eodem genere quàm reliquæ, suntque ob colorem, figuram, aliaque accidentia insignes, conspicuæ & facilè observabiles. Si qua tamen in posterum occurrat planta, quæ in aliis partibus & accidentibus cum reliquis alicujus generis speciebus conveniat, solâ hâc notâ, quam pro Characteristicâ assumpsimus, careat; hoc non obstante, ad id genus referendam esse, quocum plura attributa communia habet, statuimus.

In *Epistolâ ad D. Rivinum & Dissertatione de variis Plantarum Methodis* in iis generibus in quibus proprietates ejusmodi insignis, omnibus sub illorum quocumque contentis speciebus communis, & solis propria desideratur, pro Characteristicâ sumendum esse statui complexum plurium attributorum communium, quæ omnia simul omnibus sub illis generibus contentis speciebus, nec ullis præterea aliis convenirent. Cùm verò considero quàm non dico difficile sed impossibile sit certum hujusmodi accidentium numerum assignare; nisi quis omnes per totum terrarum orbem nascentes stirpium species noverit, (Quomodo enim certus esse poterit in iis, quæ adhuc inobservatæ latitant, non inveniri aliquam, quæ toto habitu reliquisque notis cum specie quadam ex descriptis conveniat, unâ tamen vel alterâ notâ è Characteristicis assignatis careat?) Cùm, inquam, hoc ita sit, sufficere censeo ut omnia assignata attributa plerisque alicujus generis speciebus conveniant, pleraque autem omnibus, nec excludendam esse speciem quamlibet à comunione seu participatione alicujus generis, quòd unâ vel alterâ Notâ, ex iis quæ Characteristi-

PRÆCOGNOSCENDA.

cam istius generis complement, destituatur. Sic si pro *Convolvuli* Characterē has Notas adhibeam, *Caulibus scandere, lactescere, Florem campanulatum habere, vasculum seminale in terna loculamenta divisum cum duobus in singulis seminibus; Convolvulum* voco cui pleræque ex his notis conveniant, quamvis unâ aliqua desit; ut *Dorycnium Creticum Alpini* ad *Convolvulum* refero ob convenientiam in reliquis notis, quamvis erectum sit, nec caulibus scandat: item *Convolvulum ramosum foliis Pilsellæ C. B.* quamvis semina in singulis capsulis singula duntaxat habeat. Sic *Leucoium luteum urticulato semine Alpini* ad *Tetrapetalorum Siliculosarum* genus reduco, non obstante quòd Flos ejus pentapetalos sit, cùm reliquas istius generis notas obtineat. Sic *Thlaspi Alysson* dictum campestre ad eandem classē referre non dubito, quamvis ab omnibus aliis ejusdem classis mihi hæcenus cognitis differat in eo, quod calicis folia non abjiciat una cum petalis floris, sed ea fructui subjecta ad ejus usque maturitatem retineat.

Sic *Anemonem nemorum*, quæ à plerisque Botanicis ob fructuum similitudinem *Ranunculis* adjudicatur; item *Anemonem Geranifoliam* dictam, quæ simili planè fructificatione gaudet, nemo ut opinor Botanicus Naturæ consultus, rem seriò perpendens, ob caulem simplicem ex una tantum distinctione foliatum, ubi terna hærent folia, florem unicum nudum polypetalon gestantem, in quibus omnibus totaque facie cum *Anemone* conveniunt, non eo potiùs retulerit, quam ob solam Fructus conformitatem ad *Ranunculum*: siquidem ad alterutrum ex duobus his generibus referendæ sint. Alioquin non displicet consilium *D. Hotton* qui novum genus ex iis constituit, de quo vide quæ allata sunt paginâ 190 hujus opusculi. Sic ipse *D. Tournefort* Elem. Bot. pag. III. *Echium*, cujus Florem non esse absolutè regularem fatetur, non
tamen

PRÆCOGNOSCENDA.

tamen rescindendum esse à Classis secundæ Sect. quartâ concedit, quamvis Classis illius Titulus sit *Herba Flore Monopetalo Regulari* &c. Sic *Elem. Bot.* pag. 77. *Apocynum* duarum formarum flores obtinere fateatur, nec tamen propterea duo *Apocyni* genera facit. Sic quamvis Floris formam differentiam fati notabilem inter *Sigillum Salomonis* & *Lilium convallium* constituere asserat, *Polygonatum* tamen latifolium ramosum sive quartum *Clus.* quod, *Clusio* & *Joanne Baubino* testibus, flores producit Lili convallium floribus perfimiles, ob conformitatem in reliquis partibus cum Sigillo Salomonis copulandum est. *D. Tournefortius* quidem ei non accenset, sed nec ab eo excludit. Sic pag. ejusdem libri 79. *Periplocam* ad Classis primæ Sect. quartam refert, quamvis absolutè loquendo eam inter Herbas Classis primæ, quæ Flore sunt Stellato, collocandam esse fateatur. Sic pag. 323. *Trifolium pratense purpureum* reliquis *Leguminosis* quæ Flore sunt irregulari polypetalo annumerat, quamvis Flore ejus monopetalos sit. *Trifolium* (inquit in præfatione *Elem. Bot.*) *pratense purpureum* notas omnes essentialis genuini Trifolii habet, nisi quòd ejus Flos, qui alioqui ejusdem formæ externa seu apparentis est cum Floribus cæterarum specierum, monopetalos sit, non ad normam reliquorum è puribus foliis compositus. Neque tamen à Trifolii genere ob hanc diversitatem excludendum censeo, quia differentia illa non est sensibilis, nisi illis solis, qui plantas earumque partes curiosè rimantur & dissecant. Sic ad *Limonium*, cujus Character est Florem habere pentapetalum, duas à se in Hispaniâ inventas herbas refert, nimirum *Limonium Hispanicum frutescens Portulacæ marinæ folio*, & *Limonium Hispanicum multifido folio*, quorum flores revera monopetali sunt, quamvis prorsus similes esse videantur aliarum specierum floribus. Denique cur de *Leucoio luteo utriculato* semine *Alpini* adeò sollicitus est

PRÆCOGNOSCENDA.

D. Tournefort, ut probet eam tetrapetalon esse, nisi quod ob similitudinem in reliquis ad *Tetrapetalorum* Classem referendum esse agnosceret, sive pentapetalos esset sive tetrapetalos? Aliàs enim ob florem pentapetalon facile ei fuisset eum ab hoc genere excludere & ad aliud aliquod referre. At non sola hæc est hujus generis planta quæ florem pentapetalon producit, siquidem *Nasturtium Africanum* foliis ternis, facie *Christophorianæ Herman. Parad. Bat.* flore pentapetalo sit. Sic nos *Malvam Betonica folio* Bocconis pro genuinâ *Malvæ* specie habendam non abnuimus, si in reliquis notis cum *Malvâ* conveniat (plantam enim ipsam nondum vidimus) quamvis notâ illâ, quam *Spigellium* sequuti pro *Malvæ* Characteristicâ posuimus, nimirum semina habere in caseoli aut rotulæ formam disposita, careat.

In Dissertatione de variis Plantarum Methodis convenientiam omnimodam in Flore Fructuque simul, haud dubiam notam esse convenientiæ genericæ concessi. Proinde è contra sequeretur quæ Flore Fructuque differunt, ea genere differre. Quod tamen non admittendum esse, cum totius plantæ facies, habitus & textura repugnant, video. Sic *Juncum* seu *Scirpum maximam*, *Juncum capitulis Equiseti* & congeneres, qui capitula producunt squamosa, & sub singulis squamis singula semina triquetra, nuda & *Juncum larem vulgarem paniculâ sparsâ* aliosque qui Florem stamineum calice hexaphyllo præditum, Fructum triangularem in tres cellulas divisum aut certè in tres partes dehiscentem, plura semina continentem proferunt, non sejungo sed ob similitudinem in totâ facie externâ, constitutione & texturâ ad idem genus reduco, unanimi non solum Botanicorum omnium, sed totius generis humani consensu. Vice versa ab iisdem *Juncis*, non obstante Floris Fructûsque conformitate, ob diversum plantæ habitum & texturam reliquarumque
partium

PRÆCOGNOSCENDA.

partium dissimilitudinem *Gramen nemorosum hirsutum* separo & *Graminibus*, quibuscum in his convenit, annumero. Sic *Nymphaeam luteam minorem flore fimbriato C. B.* & *Nymphaeam albam minimam* sive *Morsum ranæ* pro *Nymphaea* speciebus habeo, quamvis nec *Flore* nec *Fructu* cum reliquis *Nymphæis* conveniant, ob foliorum totiusque habitus similitudinem. Sic *D. Magnol* in *Præfatione ad Catalogum Hort. Monspel.* Inter veras (inquit) & genuinas *Linarias recensere necesse est, tum eas quæ semen planum, tum eas quæ rotundum habent*: [Quod idem de *Spergula* speciebus dicendum.] Et sive *Lotus* habeat *siliquas cellulis distinctas, sive non habeat, germanæ sunt Loti species.* Sic (verba sunt *D. Volckameri* in *Præfatione ad Floram Norimbergensem*) *singula hæcenus quæ nobis innotuere ex Malvaceo genere & Alcearum, Flore superbiebant monopetalo quinquesariam diviso: ex Africa decantato Capite Bona Spei nihilominus variorem possidemus Althæam Flore aureo & quasi cochleato, quæ marcescens in quinque resolvitur petala, revera ab invicem disjuncta.* Sic (idem eodem in loco) *Chrysanthemum Bacciferum Africanum enangiospermon est, cum cætera hujus generis planta communi omnium consensu, & recte quidem, ad Gymnospermas referantur.*

Ut summam dicam, *Methodus Plantarum optima* est in qua genera omnia tam summa, quàm subalterna & infima, plura attributa communia habent seu pluribus partibus & accidentibus conveniunt. Hujusmodi autem *Methodum Naturæ*, ut puto, non admittit. Huic proxima est, in qua *Stirpes omnes, quæ plura attributa communia habent, ad sua genera referuntur; Reliquæ, inter quas nulla datur convenientia seu similitudo plurium partium aut accidentium, Notis generalioribus à convenientiâ in unâ aliquâ parte insigniore, nimirum Floris structurâ, regularitate aut petalorum numero,*

PRÆCOGNOSCENDA.

mero, Fructûs simplicitate aut divisione in cellulas desumptis, prout commodissimum fuerit, in genera distinguuntur. Horum autem species nullâ perpæpe afinitate conjunctæ sunt, nec ullâ similitudine aut convenientiâ, præterquam in generali illa notâ, unde generis denominatio sumitur, unitæ. Quæ enim similitudo est inter *Rosam*, *Papaver*, *Rutam*, *Ranunculum*, *Cistus*, quas *D. Tournefort* ad eandem Classem reducit, præter aliqualem in Floris formâ convenientiam? Quid aliud sunt *Polypetala Flore irregulari*, Classem undecimam *Elem. Bot.* ejusdem *D. Tournefort* componentes, quàm scopæ dissolutæ? Nec tamen propterea Methodum ejus damno aut reprehendo. Quicumque enim Methodum plantas omnes complectentem instituere volet, ut idem faciat necesse est.

Clarioris autem intelligentiæ & memoriæ causâ summa genera seu Classes inter se methodo aliquâ connectere convenit ad conspectum generalem stirpium omnium exhibendum.

Nostra Methodus in summis generibus disponendis ab imperfectioribus ad perfectiora, seu ab infimo ordine Plantarum ad superiores paulatim progreditur.

1. Primo ergo in loco eas exhibemus quas Botanici vulgo *imperfectas* vocant, quæ vel *Flore & Fructu* simul, vel saltem *Flore* carent, nimirum *Fucos*, quo nomine hic Plantas omnes Submarinas complector, *Fungos*, *Muscos*, & Herbas *Capillares* dictas.

2. Deinde, (præmissâ reliquarum Herbarum divisione in *Dicoryledones & Monocoryledones*) Plantis *Flore* carentibus subnectimus *Flore imperfecto*, *Apetalo*, seu *Stamineo* donatas.

3. Tertium locum iis assignamus quæ *Florem* habent perfectum id est *Petalode* seu *bracteatum*, verùm semina nuda

PRÆCOGNOSCENDA.

nuda hoc est nullo, præter perianthium, vasculo inclusa aut excepta.

4. Quarto in loco eas disponimus, quæ & Florem habent Petaloden & semina vasculis inclusa.

Tandem ad *Monocotyledones* progredior, easque pariter distinguo in Apetalo seu Stamineo Flore donatas, & Petalode seu bracteato gaudentes.

Nota, quòd jam & supra notatum, singulis generibus uniuscujusque Classis Notas omnes istius Classis Characteristicas non semper convenire; nonnullis fortassè Notam quidem illam, unde Classis denominatio sumitur, ut verbi gratiâ inter *Tetrapetalas Siliquosas* unum vel alterum genus pentapetalon invenitur: sufficit quòd pleraque Notæ omnibus & singulis congruant. Nec opus est, ut admodum scrupulosi simus de Plantâ aliquâ in participationem alicujus generis admittendâ, quocum plures Notas seu attributa communia habet, quamvis Notâ illâ insigniori, quæ pro generis Characteristicâ adhibetur, careat. *D. Tournefortium* quidem aliquoties reprehendo, quod Sectioni alicui genus aliquod non raro subjiciat, cui Nota illius Sectionis Characteristica non convenit: Non quod factum improbem, sed ut ostendam ipsum facere, quod mihi exprobrat & incaute nonnunquam aut forte rei evidentiam victum, sententiæ nostræ accedere; nimirum certissimam convenientiæ genericæ in Plantis Notam, esse totum habitum consimilem aut plura attributa communia. Notam tamen illam, quæ pro generis alicujus Characteristicâ assumitur, generalissimam esse & speciebus sub illo genere contentis, quam proxime fieri potest, omnibus convenire debere concedimus.

Cæterum monendus est Lector, Methodum hanc nostram Europæis præcipue stirpibus ordinandis &

PRÆCOGNOSCENDA.

disponendis destinata esse, ex Indicis vero & Americanis eas admittere, quæ Europæ inquilinæ & Hortis nostris jam diu familiares factæ sunt.

REGULÆ

R E G U L Æ

In

METHODO PLANTARUM

INSTITUENDA OBSERVANDÆ.

I.

uam minimum fieri potest innovandum, neque mutanda nomina communi usu recepta & in Medicorum scriptis frequentata, eorumve significationes, ad confusionem & errorem vitandum. Nōrunt in Historiā Plantarum vel mediocriter versati, quantas in eam tenebras, quantam incertitudinem nominum multiplicatio induxerit.

II.

Notæ generum tam summorum quàm subalternorum claræ sint, distinctæ & exacte definitæ, non obscuræ & indeterminatæ, quorumque significatio quousque extendatur, incertum sit. Hinc quæ à magnitudine aut similitudine cum aliis rebus sumuntur minùs probandæ videntur, quia quis sit terminus magnitudinis, quem quæ excedunt majora, quæ cis eum consistunt minora vocentur, aut quousque similitudo extendenda sit, non facile est determinare. His tamen persæpe necessariò utendum est. Cavendum autem nè differentia magnitudinis aded exigua sit, ut non facile à quovis observetur, aut similitudo

R E G U L Æ.

do ad eò tenuis, ut ab omnibus primo aspectu non agnoscat.

III.

Notæ obviæ sint, manifestæ & cuilibet facillè observabiles. Nam cum Methodi usus præcipuus sit rudes & Tyrones in Stirpium cognitionem compendiò absque tædio & difficultate inducere, non oportet ejusmodi Notas proponere, quæ attentum & sollicitum requirunt spectatorem, cuique ut microscopium secum circumferat, necessarium sit.

IV.

Genera recepta & ab omnibus ferè Botanicis approbata servantur, ut verbi gratiâ Umbelliferarum, Verticillatarum, Flore Papilionaceo præditarum &c. iisque Methodus accommodetur. Nec sine ratione hoc monemus, cum, ut alibi dixi, ex summis generibus hætenus cognitæ optimæ sint Fucorum, Fungorum, Muscorum, Capillarium, Umbelliferarum, Verticillatarum, Asperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum, Bacciferarum, Papposarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Tetrapetalorum Siliquosarum, Bulbosarum, Graminifoliarum genera, quæ bonam partem constituunt eorum, in quæ superioris sæculi Botanici peritiores Plantas distinxerunt. Horum enim species non tantùm unâ aliquâ generali Notâ conveniunt,

R E G U L Æ.

niunt, sed & alia, præterea, attributa communia habent. Sic Umbelliferæ dictæ non tantum Florum & seminum situ, à quo Umbelliferæ denominantur, conveniunt, sed etiam Foliis compositis, alternatim in caule sitis, Floribus pentapetalis, pro plantarum magnitudine parvis, summo Fructui insidentibus, Seminibus binis simul junctis. Asperifoliæ, non tantum Foliis asperis, unde denominatio sumitur, sed iisdem alternatim aut inordinatè caulibus adnexis, Floribus monopetalis margine quinquepartito, spicis, antequam Flores aperiantur, caudæ Scorpii in modum reflexis, Seminibus ad singulos Flores quaternis &c. conveniunt. Tetrapetalæ siliquosæ non tantum Notis illis, unde denominatio petitur, conveniunt, sed & quod Flores habeant plures simul in caulis & ramorum summitatibus successivè se aperientes, nullis ad pediculorum exitum foliolis appositis, Folia in caulibus alterno aut nullo ordine posita, Calices florum una cum petalis deciduos. Idem singula percurrendo in reliquis facile esset ostendere.

V.

Providendum est, nè Plantæ cognatæ & congeneres separentur, dissimiles & alienæ sive diversigenis consocientur. Hinc D. Rivini Methodum, quamvis ad docendum commodissimam, probare nequeo, quia hoc vitio laborat, ut ostendi in Pentaphyllo, Tormentilla, Echio, Gladiolo

R E G U L A E

diolo & omnibus in genere Bulbosis, inque
Thlaspi Cretico &c.

VI.

Notæ generum Characteristicæ non sine necessitate multiplicandæ sunt, nec plures, quàm quibus opus est ad genus certo determinandum, coacervandæ, nè memoria oneretur, & pro Notis Characteristicis descriptionem plantæ adferre videamur.

ORDO

O R D O

SUMMORUM GENERUM IN PLANTIS,

I.

S U M M A HERBARUM & SUFFRUTICUM G E N E R A.

Genus I.	PLANTÆ SUBMARINÆ,	3.
Genus II.	FUNGI,	5.
Genus III.	MUSCI,	6.
Genus IV.	HERBÆ CAPILLARES IISQUE AFFI- NES,	8.

Quibus subjunguntur,

	ANOMALÆ FLORE CARENTES.	14.
Genus V.	HERBÆ FLORE STAMINEO,	17.
Genus VI.	HERBÆ PLANPETALÆ LACTESCEN- TES,	29.
Genus VII.	HERBÆ FLORE DISCOIDE SEMINE PAPPOSO,	32.
Genus VIII.	HERBÆ CORYMBIFERÆ,	35.
Genus IX.	HERBÆ CAPITATÆ,	40.

Quibus subjunguntur,

	CORYMBIFERIS AFFINES.	43.
Genus X.	HERBÆ FLORE PERFECTO SIMPLICI SEMINE NUDO SOLITARIO,	44.

Genus XI.	HERBÆ UMBELLIFERÆ,	47.
Genus XII.	HERBÆ STELLATÆ,	54.
Genus XIII.	HERBÆ ASPERIFOLIÆ,	56.
Genus XIV.	HERBÆ VERTICILLATÆ,	58.
Genus XV.	HERBÆ SEMINE NUDO POLYSPERMÆ,	67.
Genus XVI.	HERBÆ POMIFERÆ,	70.
Genus XVII.	HERBÆ BACCIFERÆ,	72.
Genus XVIII.	HERBÆ MULTISILIQUÆ,	76.
Genus XIX.	HERBÆ VASCULIFERÆ FLORE MONOPETALO,	81.

Quibus subjunguntur

VASCULIFERÆ FLORE DIPETALO, 93.

Genus XX.	HERBÆ TETRAPETALÆ SILIQUOSÆ ET SILICULOSÆ,	94.
-----------	--	-----

Quibus subjunguntur

ANOMALÆ FLORE TETRAPETALO, 100.

Genus XXI.	HERBÆ FLORE PAPILIONACEO seu LEGUMINOSÆ,	101.
Genus XXII.	HERBÆ PENTAPETALÆ VASCULIFERÆ,	109.
Genus XXIII.	HERBÆ GRAMINIFOLIÆ FLORIFERÆ,	112.

Quo & referenda

BULBOSIS AFFINES, 121, 122.

Genus XXIV.	HERBÆ GRAMINIFOLIÆ FLORE STAMINEO,	124.
Genus XXV.	HERBÆ ANOMALÆ aut INCERTÆ SEDIS,	128.

SUMMA

II.

S U M M A

ARBORUM & FRUTICUM

G E N E R A.

ARBORES FOLII ARUNDINACEIS aut IRINIS, 135.

Arbores

Flore à Fructu remoto.

ARBORES CONIFERÆ, 138.

ARBORES NON CONIFERÆ, 139.

Quo spectant &

JULIFERÆ, 140.

Arbores

Flore Fructui contiguo.

ARBORES POMIFERÆ UMBILICATÆ, 143.

ARBORES BACCIFERÆ UMBILICATAE POLYPYRE-
NAE, 145.

ARBORES BACCIFERÆ UMBILICATAE MONOPYRE-
NAE, 147.

ARBORES PRUNIFERÆ, 149.

Quibus subjunguntur

PRUNIFERÆ ANOMALÆ, 151.

ARBORES BACCIFERÆ NON UMBILICATAE MONO-
PYRENAE, 152.

ARBORES POMIFERÆ NON UMBILICATAE, 153.

ARBORES BACCIFERÆ NON UMBILICATAE POLY-
PYRENAE, 154.

ARBORES

ARBORES FRUCTU SICCO NON SILIQUOSAE,	157.
ARBORES SILIQUOSAE FLORE NON PAPILO- NACEO,	160.
ARBORES SILIQUOSAE FLORE PAPILIONACEO,	162.
ARBORES ANOMALAE,	165.

METHO

M E T H O D U S
H E R B A R U M
E T
S U F F R U T I C U M

In quâ & de Plantis Submarinis, de Fungis & de
Muscis breviter agitur.

METHODUS
HERBARUM
ET
SUFFRUTICUM

In qua & de Plantis Subterraneis, de Fungis & de
Mulis breviter agitur.

M

S

dir
qu
vo

no
car
fit
nu
tu
Fu
Q
qu

4.
To
lan
ne
jun

Et
de
Fu
&

bin
fun
du
ran
ne

F

JOANNIS RAJI
METHODUS PLANTARUM
EMENDATA ET AUCTA.

De prima Plantarum Divisione.

De Plantarum divisione in *Perfectas & Imperfectas* egimus in *Dissertatione de variis Plantarum methodis pag. 16.* Quibus adde, Nullam omnino strictè loquendo dari stirpem imperfectam, sed omnes etiam infimi ordinis debitam naturis suis perfectionem obtinere, & in suo quasque genere perfectas esse. Quas ergo alii stirpes *imperfectas* vocant, ego (ut puto) *inferioris ordinis* rectius dixerim.

Plantæ autem nonnullæ, (quamvis ob id *Imperfectæ* dicendæ non sint) parte aliqua è præcipuis nimirum vel *fructu* vel *flore* carent. An ulla præter *Fungum* (si modò *Fungus* excipiendus sit) flore, & fructu omni seu semine destituta sit, dubito & nullam dari verisimilius existimo: At flore carere plurimas certum est, nimirum 1. *Submarimas* omnes, *Coralia*, *Algas*, *Fucos*, *Spongas* &c. 2. *Aquis dulcibus* perpetuò *submersas*: Quæcunque enim plantæ aquaticæ florent caulem summum qui flores gestat supra aquæ superficiem efferunt; 3. *Fungos*. 4. *Muscos*, & fortasse etiam, 5. *Capillares* plantas, quas *D. Tournefort* flore destitutis annumerat: quibus addendæ miscellanæ quædam ut *Kali geniculatum*, *Ophioglossum* &c., nulla neque inter se neque cum reliquis flore viduis affinitate conjunctæ.

Rejecta ergo stirpium divisione illa in *Imperfectas & Perfectas*; in *Flore destitutas & Floriferas* eas distribuemus. *Flore destitutas* iterum partiemur in *Aquis immersas*, seu *Salsæ* ut *Fucos* &c. sive *dulcibus*; & *Extra Aquas* nascentes ut *Fungos & Muscos*.

Floriferas dividemus in *Dicotyledones*, quarum femina fata binis foliis anomalis, *Seminalibus* dictis, quæ *Cotyledonum* usum præstant, è terra exeunt, vel in binos saltem lobos dividuntur, quamvis eos supra terram foliorum specie nou efferant: & *Monocotyledones*, quæ nec folia seminalia bina efferunt, nec lobos binos condunt.

Planta sunt vel.

- { Flore destituta, cæque vel
 { *Aquis immersa*,
 { *Salsis*, ut *Submarinæ omnes*, *CORALIA*, *FUCI*,
 SPONGIÆ &c.
 { *Dulcibus*.
 { *Extra aquas nascentes*.
 { *FUNGI*.
 { *MUSCI*.
 { *CAPILLARES Plantæ dictæ*; quibus addendæ *Sporades*
 seu miscellanæ quædam, *KALI geniculatum*, *OPHIO-*
 GLOSSUM &c.
 { *Florifera*; quæ vel
 { *Dicotyledones*, quarum semina fata binis foliis anomalis,
 seminalibus dictis è terra exeunt, vel in binos saltem
 lobos dividuntur, quamvis eos supra terram foliorum
 specie non efferant.
 { *Monocotyledones*, quæ nec folia seminalia bina efferunt,
 nec lobos binos condunt.

Hæc Divisio ad Arbores etiam extendi potest: siquidem *Palma* & congeneres hoc respectu eodem modo à reliquis arboribus differunt quo *Monocotyledones* à reliquis herbis.

E Muscis nonnulli (ut v. g. *Lycopodium*) florem habere videntur stamineum, qui tamen cum facie tota Muscos referant, ab iis separandi non sunt.

GENUS PRIMUM

Plantarum flore Carentium seu Plantæ

SUBMARINÆ.

Plantas *Submarinas* voco, quæ in fundo maris, vel in rupibus marinis nascuntur, & vel aquis perpetuo immerguntur, vel singulis saltem æstuum accessibus. (Quæ in maris vicinia nascuntur Plantæ, *maritima* dicuntur.)

Has in tria Genera divido:

Primum est earum, quæ substantiâ durâ admodum & lapideâ constant, quæ commanducatæ sub dentibus crepitant aut scruposæ sentiuntur, fragilesque sunt, & duro corpori allisæ clarum edunt sonum; quæ idcirco *Lithophyta* dici possunt.

Secundum earum, quæ substantiæ lignæ, tenacis, & quodammodo corneæ sunt; *Corallina* dictæ.

Tertium denique earum, quæ substantiæ mollioris sunt & herbacæ; ut *Alga*, *Fuci*, *Spongia*, *Musci* &c.

Plantarum submarinarum

Genus Primum

seu

LITHOPHYTA.

1. *Corallium* seu *Lithodendron*, cujus notæ, Substantia lapideâ, solida & minimè porosa, aut foraminulis pertusâ Arbusculæ aut fruticis aphylli figurâ.

2. *Porus*, Substantiâ Coralliis proximâ est, crebris tantum poris seu foraminibus, quibus pertusus aut interceptus est, ab iis differt. *Lapides Astroites* & *Stellares* dictos huc refero ut & *Encephalites*.

3. *Eschara*, Lithophyta sunt frondes imitantia, nonnullæ etiam pulchre reticulatæ *Frondispora*, & *Frondispora reticulata*, dictæ.

4. *Fungi lapidei*, Figurâ suâ, & nonnulli etiam lamellis, *Fungos terrestres* imitantur.

5. *Musci marini lapidei*, quorum aliqui pyxidatim articulati sunt, ut v. g. *Corallina* Officinarum. Nodi seu articuli nervo quodam intus fili, quo vestes consuunt, crassioris magnitudinis

METHODUS PLANTARUM

dine trajecti sunt, ut propriè loquendo Corallinæ nihil aliud sint quam incrustationes quædam materiæ *Corallina* Fucis accrescentes.

6. *Hippuris Saxeæ*, Equisetum terrestre nudum refert.

Plantarum submarinarum

Genus Secundum,

seu

Substantiæ durioris & tenacis, lignæ, corneæ,

CORALLINÆ

nonnullis.

Corallina *reticulata*, Flabellum marinum quibusdam. Crusta quadam tartareâ obducitur, quæ facilè deradi potest, quæque ex limo in fundo maris formari & plantæ accrescere videtur. Crustâ exteriori derasâ substantia interior apparet dura, nigricans &c.

1. Arbuscula marina coralloides *Clus.*
2. Corallina fruticosa purpurea *C. B.*
3. Corallina exasperata *C. B.* liguosa, Ericæ facie *Park.*
4. Resedæ similis maritima *C. B.*

Plantarum submarinarum

Genus Tertium,

quæ

Consistentiæ mollioris, & ad herbaceam accedentis.

1. **A**lga, seu Fuci foliis *gramineis*, in foliorum sinu semina continententes.
2. Fuci *folliculacei*, plerumque *dichotomi*, seminiferi, duplicis generis folliculos habent, alios ventosos & aere duntaxat plenos, alios feminibus fœtos.
3. Fuci *maiores*, nec bullati, neque *dichotomi*. Horum semina, siquæ habeant, nondum detecta sunt.
4. Musci *marini*, Lichenes &c ex *minimarum* genere sunt, & quantum adhuc compertum fuit, steriles sive femine viduæ.
5. *Alcyonia*, sive Fungis similes plantæ.
6. *Spongia*, Fungis proximæ sunt, vel inter Muscos & Fungos ambigunt, substantiâ molli & velut lanosâ, foraminulentâ & vi elastica præditâ, quæ aquam aliumve liquorem facile combibit & retinet.

GENUS

EMENDATA ET AUCTA. 5
 GENUS SECUNDUM

Plantarum flore Carentium seu

F U N G I.

Fungi nihil ferè habent commune cum Plantis perfectioribus: nec enim color eis communiter herbaceus, nec textura analogà, nec *Flos* ullus *Semenve*, quod hactenus novimus, si unam vel alteram speciem excipias; at neque *Folium* propriè dictum. Breviter, exigua in iis partium distinctio est. Brevissimo temporis spatio plerique oriuntur, & brevis pariter ævi sunt. Ex arboreis tamen multi diu durant.

Fungos in duo Genera divido, nimirum in *Lamellatos* seu quid analogum lamellis sub pileolis capitulisve habentes: quorum plerique pediculum habent, pileum seu capitulum gestantem, & *Lamellis carentes*. In priore genere capita duplici substantiâ constant, *Superiore* homogeneâ & indivisâ, ejusdem plerumque intus cum pediculo coloris; *inferiore* diversi plurimum coloris & in lamellas divisâ; aliquando substantia ista in lamellas non dividitur, sed ligni pectinem imitatur, poris majoribus intercedentibus.

Utrumque Genus vel *Terrestre* est, vel *Arboreum*. In secundo Genere est & *Subterraneum*, *Tuber terra* dictum. In Genere *Arboreorum* lamellis carentium peculiari nomine donantur *Fungus Sambucinus Auricula Juda* dictus, & *Fungus Laricis Agaricus* denominatus.

Fungi lamellis carentes variarum formarum sunt. alii membranacei aut velut coriacei ut *Auricula Juda*, *Pezica* Plinii; alii globosi aut crassi ut *Lycopordon* seu *Fungus pulverulentus*, alii ramosi, nonnullis coralloides dicti; alii pileati seu capitati ut *Fungus Phalloides*, *Favaginosus* seu *Merulius* &c.

Fungi sunt vel

- { Lamellati & pileati duplicive substantia constantes.
- { Arborei.
- { Terrestres.
- { Lamellis carentes.
 - { Clavati, clavas referentes.
 - { Capitati seu pileati: ut *Fungus MERULIUS*, *PHALLOIDES*.
 - { Globosi seu pulverulenti, *CREPITUS LUPI* dicti.
 - { Membranacei; ut *AURICULA JUDÆ*, *PEZICÆ* *Plin.*
 - { Ramosi, *CORALLOIDES*.
 - { Seminiferi.
 - { Subterranei. *TUBERA TERRÆ*.
 - { Variarum formarum.

METHODUS PLANTARUM
GENUS TERTIUM

Plantarum flore carentium

seu

M U S C I.

Musci, quamvis unicuique etiam è medio vulgo primo statim aspectu cognoscantur, eos tamen exactè definire nè Philosophis quidem ipsis facile fuerit.

Parvitate sua, vel substantiâ ficiore & minus succulenta, vel postquam ferè exaruerint immisione in aquam facili reviviscencia, ad modum *Thlaspeos Rosa Hierichuntina* dicti, vel locis natalibus, squalidis, ficcis, immodico frigore aut calore perustis, arboribus, lignis, petris ubi aliæ plantæ vivere aut durare non possunt, vel denique fructum proferendi modo ab aliis plantis distinguuntur.

Horum nonnulli colore & texturâ ad Fungos accedere videntur unde quibusdam Musco-fungi denominantur.

Musci

Musci sunt vel.

Aridiores & exsuccis, minimeque herbacei, orbiculos proferentes, qui fortè semina continent, quamvis steriles vulgò habeantur Musco-fungi nonnullis dicti: qui vel

Rectiores & ramosi, ut Musci *Coralloides*, *Muscus arboreus ramosus*, *Muscus peltatus* aut *scutellaris*.

Crustacei seu Licheniformes, ut *Muscus crusta modo arboribus & petris adnascens*, flavus, cinereus, pullus &c. *Muscus pyxidatus* &c.

Susculentiores & herbacei, qui manifestè fertiles seu frugiferi sunt, quorum superficies constat vel ex

Foliis, figuræ plerumque indeterminatæ, radices agentibus, adeoque se diffundentibus, ut *Lichenes terrestres* diversarum specierum.

Caulibus, foliis figuræ determinatæ vestitis, qui vel

Majores,

Ereticosi & lignosi, qui quamvis foliis Muscos referant, ad arboreum potius genus pertinent.

Clavati & floriferi, semina in spicis clavas referentibus producentes, ut *Lycopodium* & *Sabina Sylvestris* Tragi.

Semina in foliorum alis proferentes, ut *Muscus terrestris Abietiformis* &c.

Minores, fructum in capitulis aut corniculis producentes, qui vel cauliculis sunt

Squamosis, humi plerumque provolutis & repentibus, infirmis, quorum capitula ex alis foliorum seu squamarum secundum caules & ramulos exeunt, quos *Muscos terrestres* voco.

Foliosis, erectioribus, minus ramosis, aut repentibus, sed in densos plerumque cespites congestis, quorum capitula vel è summis ramulis exeunt, vel ex radicibus aut furculis annotinis, qui vel sunt foliolis.

Cauliculos undique cingentibus, capitulis

Pediculis longioribus insidentibus, *Pileolo* seu operculo tectis

Villoso; *Adiantum aureum majus*.

Membranaceo; *Adiantum aureum minus*, capitibus *Erectis* *Reflexis*.

Sessilibus, absque *Pileatis & striatis*.

Nudis, *Apocarpis* dicti.

Filicinorum modo dispositis.

METHODUS PLANTARUM

GENUS QUARTUM

Complectens plantas dictas

CAPILLARES.

In Methodo mea & Historia Plantarum, *Capillarium* stirpium notam Genericam constitui, *Caulē carere*, ac si tota earum superficies ex meris foliis constaret: quod *Europæis* omnibus hoc genus Plantis, quantum hæcenus noverim, convenit. *Indicas* tamen & *Americanas* nonnullas reverà *cauliferas* reperiri idoneorum Autorum testimonio constat, quin & ipsemet eandem specimina aliquot exsiccata vidi apud Doctissimum & amicissimum Virum D. D. *Sloane*, in *Jamaica* insula collecta. Nota ergo communis seu Character genericus *Capillarium* adhuc desideratur. Nam si cum D. *Tournefort* Flore carere & *Dorsiferas* esse conjunctim pro nota assumas, *Osmundam Regalem* & siquæ sunt congeneres, ab hujus Generis societate seu participatione excludes, si communem Herbariorum sententiam sequaris; nobis enim & hæc *dorsifera* videntur. At nec Herbas *Capillares* flore omni carere certum, cum & D. *Rivinus*, *flosculos* granulatos illis attribuat, quales & ipsemet in *Polypodio* vidisse mihi visus sum, colore luteo insignes; & in descriptione *Filicis arborescentis* D. *Plumier* Tubercula feminalia, antequam in pulvisculum abiret præcedere visos esse ait *flosculos* minimos, canescentes, monopetalos, calicis exigui hæmisphærici in modum excavatos, filamentis bene multis minimis canescentibus repletos.

Nota ergo *Capillarium* esto, Semen minutissimum pulvereum foliis & plerumque aversis innascens. Plerumque addidi, ut omnem de *Osmunda Regali* altercationem evitarem, quamvis in ea surculi floriferi dici soliti foliorum pars sint, ob feminalia adnascencia (ut mihi videtur) contractorum, marginibus sursum reflexis seu revolutis.

Quod ad methodum autem attinet, eam optimam esse judico quam in Epistola ad D. *Rivinum* proposui, à situ feminum desumptam.

Capillarium semina proveniunt.

In surculis peculiaribus (qui tamen foliorum pars sunt) racematim compacta in Floridis Herbariis dictis, ut *Osmunda regalis*.

Foliis averſis idque vel

Eorundem marginibus, ut in Filice fœmina vulgari, Adianto vero &c.

Media seu interiori superficiei parti, idque vel

1. In punctis seu verrucis ferrugineis, bino plerumque ordine, ut in *Polypodio* & *Filicis maris* dictæ plerisque speciebus.
2. In lineolis vermicularibus, ut in *Phyllitide*, *Adianto nigro* &c.
3. In lineola latiuscula juxta nervum five costam folii mediam utrinque secundum longitudinem ducta, ut in *Lonchitide* juxta nervum pulverulenta Plumier.
4. Per totam folii superficiem; ut in *Scolopendria*.

Hæc autem Genera à magnitudine, foliorum divisura, radicum forma aliisque accidentibus ulterius subdividi possunt.

Hæc, inquam, Methodus omnium optima mihi videtur, verum cum tot novæ & indictæ Capillarium species in *India Orientali* sed præcipuè in *America*, clarissimorum virorum hodie viventium aut nuperrimè defunctorum, *D. Henrici van Rheede*, *D. Joannis Banister*, *D. Caroli Plumier*, *D. Hansii Sloane* aliorumque minoris notæ auspiciis & industria detectæ & descriptæ fuerint, quot quidem ego in toto terrarum Orbe reperiri vix credidissem, earumque vel viviradices, vel ramuli curiosè exsiccati & inter chartas repositi, vel icones ad vivum delineatæ in *Europam* transmissæ aut investæ & curiosis ostensæ fuerint, postea etiam in æs incisæ, publico exhibitæ, & omnium oculis expositæ: in multis autem seminalium situs non observatus, certè non descriptus sit. Cum, inquam, hæc ita sint, mihi plane impossibile esse video, omnes ad hanc Methodum redigere, sed vetus à foliorum figura & divisione sumpta omnino retinenda est; in aliquibus tamen immutata & emendata.

Sive ergo hoc genus Plantæ revera cauliferæ sint, sive minus parum folicitus, à foliorum simplicitate aut divisura earum differentias sumam.

Imprimis autem *Caulis* & *Folii* definitiones præmittam.

Caulis ergo desiniente *Fungio*, est pars plantæ ita in longitudinem exprorecta, ut anteriora à posterioribus, vel dextra à sinistris non differant, vel ut ex ejusdem figura sciri non possit, quæ pars anterior, quæ posterior sit.

Folium est quod partem anteriorem sive supinam superficiem à posteriore seu prona diversam obtinet.

Funci, Equiseti, Cerae &c quæ folio fistuloso tereti sunt, folia hinc excipienda videntur, ni interiorem fistulæ superficiem pro parte supina, exteriorem pro prona habeas.

Folium vel *simplex* est vel *compositum*.

Simplex est quod in plura folia seu lobos non dividitur.

Compositum vel *pinnatum* est, vel *ramosum*.

Folia simplicia voco non tantum absolute integra seu indivisa, sed etiam qualitercunque incisa aut laciniata, modò laciniæ seu incisuræ non admodum profundæ sint, nec ad mediam costam seu rachin proxime pertingant, aut ex utraque ejus parte per folii longitudinem æquali numero sibi respondeant adverso vel alterno situ.

Folia *composita* sunt, quæ secundum Folii (totalis) longitudinem vel in plures laciniæ ad mediam proximè costam pertinentes, vel in plures pinnulas seu foliola ad mediam costam annexa, vel in plures furculos pinnatos, vel denique in plures ramulos furculosos æquali numero, eo quo dixi modo, ad costam mediam annexos dividuntur.

Filices arboreæ à reliquis Cauliferis differunt magnitudine & statura sua, quodque earum caudices substantiâ consent lignosâ.

Plantas *Capillares* divido in *Majores* & *Minores*.

Majores sunt, *Phyllitis, Hemionitis, Lonchitis, Filix, Os-munda.*

Minores, Asplenium, Trichomanes, Ruta muraria, Adiantum.

Quamvis divisionem hanc Plantarum à magnitudinis differentia sumptam minimè probem, cum natura certum aliquem litem seu terminum magnitudinis inter eas non fixit, ut quæ illum excedunt *majores*, quæ ab ea deficiunt *minores* dicendæ sint, eâ tamen interdum cum commodior non occurrit, uti cogor. Sufficit in præsentiarum ad hanc divisionem asserendam, ut maxima pars *Capillarum* quas *majores* facimus *minorum* maximam magnitudine superet; & si quæ species inveniuntur *minores*, à similitudine seu convenientia cum majoribus facillè ad genera sua propria reduci possint. Cæterum *Capillares* hæc *minores*, non tantum parvitate sua, sed textura, figura & divisione foliorum, pediculorum glabritie & nitore, aliisque accidentibus sibi peculiaribus à majoribus differunt.

Planta Capillares majores sunt vel Foliis

{ *simplicibus* seu integris & in alas minimè divisis; **PHYLLITIS**, **HEMIONITIS**.

{ *Compositis*, seu divisis

{ *Simplici* in alas seu pinnulas seu lacinias profundiores divisurâ, ut **POLYPODIUM**, **LONCHITIS**.

{ *Duplici*, primò in alas, deinde in pinnulas.

{ *Triplici*, primò in ramulos, deinde in alas, tandem in pinnulas; cujus generis plantæ *ramosa* dicuntur.

Capillarium majorum Genus primum,

Folio simplici seu integro & in alas minimè diviso.

1. *Phyllitis* est Herba capillaris folio simplici, longo, recto, neque excavato ad basin, neque auriculato.

In *Phyllitide Europæa* semina averſæ foliorum parti in lineis areolisve obliquis adnascuntur.

Phyllitidem folio sinuato seu crispo, item folio digitato &c. pro varietatibus accidentalibus *Phyllitidis* habeo, non pro speciebus distinctis.

2. *Hemionitis* cum *Phyllitide* foliis simplicibus convenit, ab eadem vel sinu ad basin folii excavato cum duabus plerumque appendicibus velut auriculis extantibus, vel folio ad basin qualitercunque laciniato, & quam illius brevior differt. Addit *D. Bobartus* *Hemionitidis* folia in hederaceos angulos expandi, quorum nervi à summo petiolo seu centro ad margines distribuuntur.

Huic Generi accenſeri solent *Hemionitis Afari* folio *D. Sloane*. *Hemionitis* profundè laciniata ad oras pulverulenta *Plum.* *Hemionitis Americana* speciosa folio securis Romanæ figuram æmulante *Pluk. Alm.* Verum quandoquidem hæ plantæ pediculos proferunt (verba sunt *D. Bobarti*) nitore splendido nigricantes, orasque pulverulentas, ad *Adianti* familiam potiori jure attingere judicavimus, & *Adianta monophylla* appellare placuit. à cuius sententia nec ipse alienus sum; quamvis *Adianta* folio simplici potius quam *monophylla* appellandas censeam.

Notandum, quod in *Phyllitide* aliisque *Capillarium* generibus in *America* reperiantur species nonnullæ loris emissis repentes scandentesve *Fragariæ* in modum, quæ *Cauliferis* annumerandæ sunt: siquidem lora illa seu funiculi nihil aliud esse videntur quam caules provoluti, nisi quis eos ad radices referre mallet, & radices expositas appellare.

Capil-

*Capillarium majorum Genus secundum,
Foliis ex lacinis aut pinnulis alisve tantum compositis.*

1. *Polypodium* est Herba capillaris, foliis in lacinias oblongas ad mediam terè costam pertingentes divisas, & in plerisque speciebus per margines æqualibus,

A *Lonchitide* aliisque *Filicibus pinnatis* hæc certissimâ notâ distinguitur quod foliorum lacinia non ut in illis in pediculum contrahantur, eoque mediante costæ folii adnectantur, sed basi sua tota ei connexæ seu continuæ sint: in plerisque etiam speciebus lacinia seu incisuræ ad ipsam usque folii rachin non pertingant, sed folium secundum costam continuetur. A *Scolopendria* differt magnitudine qua eam excellit, foliorum lacinis longioribus, angustioribus & acutioribus. Adde, quod in *Scolopendria* seminalia exanthemata totam foliorum averfam superficiem occupant cum in *Polypodio* in duplicem punctorum seu macularum ordinem in unaquaque lacinia dividantur.

2. *Lonchitis* à reliquis *Filicibus pinnatis* seu mavis alatis differt, quod pinnulæ ejus ad basin auriculatæ sunt.

D. *Bobart* *Lonchitidas* distinguit in simpliciter seu ex uno tantum latere auriculatas, & ex utroque latere auriculatas. Hæ fortè rectius *Hemionitides pinnata* dicerentur.

3. *Filix foliis duntaxat pinnatis*, seu *Filix non ramosa* alis integris, nec in pinnulas divisas.

*Stirpium Capillarium majorum Genus tertium,
Foliis semel subdivisis, primò scilicet in alas, alis deinde in
pinnulas, seu etiam lacinias.*

D. *Bobartus* has dividit in 1. Eas quæ alis sunt non ad nervum usque divisas: 2. Eas quarum alæ in pinnulas distinctas ad nervum usque dissectæ sunt, quarum omnium enumerationem apud ipsum vide *Hist. Oxon. pag. 576.*

*Stirpium Capillarium majorum Genus quartum,
Foliis bis subdivisis Ramosis dictis.*

Hujus Generis sunt, *Filix femina vulgaris*, cujus notæ Magnitudo insignis, Radix repens, Folia non dentata, Seminalia vascula foliorum marginibus circumcirca adnascuntia: *Filix florida* seu *Osmunda regalis*, aliæque plures.

Stirpes Capillares minores.

1. *Scolopendria* seu *Asplenium*, *Ceterach* etiam dictum parvitate sua, foliis minus altè incisus in segmenta breviora & rotundiora, non conjugatim sed alternatim disposita, & utrinque quasi undulatim serpentina ut cum *D. Bobarz* loquar; feminalibus exanthematis totam foliorum averfam superficiem occupantibus, à *Polypodio* aliisque omnibus *Capillaribus*, facillè distinguitur.

2. *Trichomanes* foliis pinnatis, Vicix vel *Securidacæ* æmulis, pediculis nigris nitentibus, & parvitate sua ab aliis *Capillaribus* differt.

3. *Ruta muraria*, parvitate sua, & foliorum è pinnulis paucis obtusis compositorum crassitie, coloreque fere rutacæ, & pediculis viridibus non nitentibus è congeneribus dignoscitur.

Adiantum ἀργόσιχον huic congener est, differt foliis simplicibus, in bina ternave cornicula secundum longitudinem dissectis.

4. *Adiantum* pediculorum nigricantium glabritie & nitore, foliorum tenuitate, feminalium exanthematum in circuitu seu margine folii, situ, ab aliis distinguitur.

5. *Dryopteris*, Foliis multifariam divisus in segmenta angustiora, pediculis glabris, atronitentibus, feminalibus efflorescentiis in lineolis primo erumpentibus, quæ postea se diffundentes totam fere averfam foliorum superficiem occupant ferruginæ pulverulentæ crustæ figurâ.

*Capillaribus affines,**Flore & fructu in caule aut surculo peculiari,*

{ *Simplici*, *Lunaria botrytis vulgaris*, quæ folio exit ex una radice unico seu singulari.
 { *Duplici*, cujus tres species novimus ex America delatas, quarum

1. *Lunaria elatior*, *Adianti albi folio*, duplici spica *Sloan. Car. Jamaic.*

2. *Lunaria elatior*, *Matricariæ folio*, duplici spica *Ejusdem.*

3. *Lunaria hirsuta* *Lonchitidis folio*, spicâ gemellâ *Ejusdem*
Lonchitis hirsuta florida Planchier.

Herba sui Generis,

Flore carentes, miscellanea & anomalæ, hoc est quæ ad certum aliquod genus referri non possunt.

Extra Aquas nascentes.

1. *Ophioglossum*, cujus notæ, Folium ab una radice unicum; Spica linguam serpentinam aliquo modo referens, è medio folio seu ex eodem cum folio pediculo exiens, plerumque simplex, interdum gemina.

2. *Kali geniculatum*, cujus notæ, quod foliis careat, quodque surculis sit teretibus, viridibus, succulentis, è quibusdam velut squamis pyxidatim geniculatis, sub quibus semina occultantur, compositis.

Aquatica.

1. *Potamogetoni affinis Graminifolia aquatica*: Corniculis recurvis, tribus quatuorve simul in foliorum alis sessilibus.

2. *Graminifolia palustris repens, vasculis granorum Piperis æmulis*. Folia capillacea, globuli in foliorum alis sessiles, quadripartiti, multa semina minuta continentes. Ad mucos poterit referri.

3. *Lens palustris latifolia punctata C. B. Park.* Folia vicæ, quibus capsulæ lenticulares subtus adnascuntur, seminibus minutissimis repletæ.

4. *Fluvialis Pisana F. B.*

Et Aquaticæ omnes aquis perpetuo immersæ.

His adde Indicas sequentes,

5. *Perim-Munja Hort. Mal. Part. 9. Tab. 75.* Lamii foliis Indica Flore viduo.

6. *Kurka H. M. P. 11. T. 25. Fusala Zeylanensibus*, radicibus glandulosis esculentis, ad Saxifragam auream accedens, flore fructuque carens.

7. *Katu-Schena H. M. P. 11. T. 21.* Ari foliis Malabarica minor, polyphyllos, radice rotunda, flore fructuque carens.

8. *Piper longum Occidentale seu Saururus Plumier.* Hujus notæ sunt. Folium ad unumquemque nodum in plerisque speciebus nervosum, cui opponitur ex adverso fructus seu Julius, è plurimis minutissimis seminibus, arcuè undique scapo adherentibus, aded dense stipatis ac si unita essent, compositus. Flores vel nullus, vel Botanicis nondum observatus.

9. *Ann.*

9. *Ana-Parua* H. M. P. 7. T. 40. Frutex Parasiticus Aupantia ferè foliis Flore carens, tuberculis asperis, numerosa in tus semina continentibus, in singulis foliorum alis singulis, pro fructu donatus.

10. *Modira-Valli* H. M. P. 7. T. 46. Frutex Parasiticus Indicus spinosus, flore fructuque carens foliis longis, cuspidatis, spissis, glabris, per margines æqualibus.

11. *Naga-Valli* seu *Mandaru-Valli* H. M. P. 8. T. 29. Clematidis *Indica*, folio bifido, flore fructuque carens..

12. *Naga* seu *Naja-Mu-Valli* H. M. P. 8. T. 30, 31. Clematidis *Indica*, folio bifido, flore fructuque carens, arborestranscendens, stipite lato, crasso. lignoso, spinoso.

13. *Mareta-Inali* H. M. P. 11. T. 63. Convolvulus anadendras, foliis oblongo-rotundis angustis, ad nodos pluribus, flore carens.

14. *Theka-Maravara* H. M. P. 12. T. 22. Parasitica *Indica* repens, è bulbo seu tubere simplici unicum folium producens, flore fructuque carens.

15. *Kathou-Theka-Maravara* H. M. P. 12. T. 25. Parasitica *Indica* bulbifera, foliis angustis, sterilis.

16. *Kattu-Valli* H. M. P. 11. T. 62. Convolvulus anadendras foliis crassis subrotundis, flore fructuque carens.

17. *Valli Modagam* H. M. P. 7. T. 47. Frutex Parasiticus *Indicus*, flore fructuque carens, foliis latoribus.

18. *Wellia-Theka-Maravara* H. M. P. 12. T. 24. Parasitica *Indica* radice tuberosa, foliis nervosis, spicâ longa, gracili, squamosa.

Has omnes & siquæ præterea in *Horto Malabarico* inveniantur flore carere dictæ, floribus revera eas destitui non ausim affirmare. Penes Autores istius Historiæ fides esto.

METHODUS PLANTARUM
HERBÆ FLORIFERÆ.

Herbæ florifera dividi possunt, ut diximus, in *Dicotyledones* & *Monocotyledones*.

Plantæ semine satæ pleræque binis foliis lobisve feminalibus è terra exeunt, nonnullæ tamen binis lobis feminalibus donatæ eisdem foliorum specie supra terram non efferunt, ut *Faba*, *Pisa*, aliaque Legumina: Reliquæ folia succedentibus similia initio protrudunt, cotyledone nutritiva singulari in terra latitante.

Folia feminalia anomala sunt & succedentibus dissimilia, tenellæ autem plantæ cotyledonum usum præstant, succum nutritivum ei alendæ præparantia & præbentia, ut iteratis experimentis clarissimè demonstravit insignissimus Vir D. *Marcellus Malpighius*. Quæ foliis lobisve feminalibus carent Plantarum Embrya, cotyledonem aliquam singularem alimento præparando & subministrando inservientem obtinent. Hujus generis plantæ, paucis exceptis, folia habent graminea, simplicia, nullo modo incisa, crenata aut laciniata, fibris rectis non ramosis per longitudinem extensis, totâque texturâ suâ ab aliis plantis differunt, Florisque respectu dividi possunt quemadmodum *Dicotyledones* in flore *Apetalo* seu *stamineo* & *Petalode* seu *bracteato* donatas.

Herbæ florifera dicotyledones sunt vel flore

- Apetalo stamineo*ve, ex foliis staminibus cum suis apicibus constante.
- Petalode* seu *bracteato*, qui præter stamina & calicem siquis adsit, petalon unum aut plura obtinet. Hæ Flore sunt vel
 - Composito* seu ex *flosculis aggregato*,
 - Irregularibus foliis*, seu dimidiatis, *LACTESCENTES*; ut *Lactuca*, *Sonchus*, *Hieracium* &c.
 - Regularibus*, vel foliis, vel irregularium margine cinctis. Hæ vel sunt Flore
 - Discoide*, seu ex pluribus brevibus flosculis in unam quasi superficiem digestis composito, feminibus vel
 - Pappo* seu lanugine innascente *alatis*; *PAPPOSÆ*.
 - Solidis* seu *Pappo destitutis*; *CORYMBIFERÆ*.
 - Esfulari*, seu ex pluribus concavis oblongis flosculis, in longas lacinias plerumque dissectis, composito, calice squamoso infra florem plerumque in ventrem extumescente; *CAPITATÆ*.
 - Simplici*, seu ex petalis foliis cum staminibus & stylo constante.

GENUS.

GENUS QUINTUM,

seu

HERBÆ FLORE STAMINEO.

Flos *apetalos stamineus*ve est qui solis staminibus & calice constat.

Verum quoniam dantur Flores nonnulli petalodes *nudi* sive calice destituti, de omnibus qui alterutrâ harum partium, nimirum vel calice vel petalis carent, quæstio moveri potest, quænam illa sit quâ careant, quamve habeant, *calix*ne an *petala*. Cui ut respondeatur, oportet ut hæ partes rectè definiantur, sive ut ostendatur, in quibus differat *petalon* à *calice*. *Petalon* ergo à *calice*, textura & constitutione teneriore delicatesioreque, colore insigni, quodque fugax & minus durabile sit, adeoque vasculi seu involucri usum fructui nunquam præstet, satis videtur distingui. Unde Flores illi quorum partes stamina ambientes texturâ, consistentiâ & colore herbaceo sunt, aut ad fructus usque maturitatem perdurant, petalis carere censendi sunt, ac proinde apetalis stamineisve denominandi: illi autem quorum partes prædictæ textura & colore diverso sunt, aut decidunt marcescuntve ante seminis maturitatem, calice destitui, adeoque nudi dicendi. Hinc ob texturam & colorem herbaceum *Lupuli*, *Cannabis*, *Urtica* &c. flores, aliique quibus in tota specie nullus succedit *Fructus*, *Semen*ve, *Staminei* censendi sunt: *Persicaria* pariter, *Bistorta*, *Fegopyri* flores ob durabilitatem suam, quia scilicet nec marcescunt, nec defluunt antequam semen maturescat, quamvis figurâ & colore florum petala referant, *Apetalis* stamineisve annumerandi. Verum de his pluribus egimus in *Dissertatione de variis Plantarum Methodis*, pag. 17, 18. quo Lectorem ablegamus.

Herbæ flore stamineo sunt vel Floribus à *fructu remotis*, vel eisdem *fructui contiguis*.

Quæ floribus sunt à fructu remotis dividi possunt in eas quarum Flores & Fructus 1. totis plantis distant, 2. in eadem planta à se invicem sejuncti & remoti sunt.

*Herba floribus stamineis Totis Plantis à fructibus
sejunctis.*

Ut Herbae floribus à fructu totis plantis remotis dicantur, sufficit ut hoc plerumque imò quandoque eveniat, quamvis nonnullae florem fructumque simul proferant, ut in *Urticis* videmus.

1. *Lupulus*, cujus notae sunt Folia scabra, in angulos excurrentia, circumscriptione subrotunda, bina opposita, Caules volubiles, Flores & Fructus racemosi. Illi calice quinquepartito excepti, hi squamosi, squamis singulis singula femina, prope modum rotunda, & membranaceo tegmine seu calyptra involuta, occultantibus.

D. Tournefortius Elem. Bot. pag. 427. me reprehendit, quod caulibus scandere, & Fructus condiendae Cerevisiae, ut diu asservecetur & aetatem ferat, utiles proferre, pro notis hujus Generis adhibuerim, quia scilicet essentiales & ad Genus constituendum necessariae non sunt: quin si quando in posterum occurrerit planta caule recto, *Cerevisiam corrumpens*, cui notae quas pro Lupuli essentialibus habet convenient, non dubitaret ille hanc *Lupulum* appellare.

Quibus respondeo, cum notae hae omni & foli inter Herbas floribus stamineis à fructu totis plantis remotis Lupulo convenient, ad illum à reliquis congeneribus distinguendum tantisper inferuire poterunt, donec ejusmodi species, qualem in posterum occursum expectat *D. Tournefortius*, in lucem prodeat. Cur autem in me reprehendit quod ipse facit, siquidem Classis 15. Sect. 3. notam generalem constituit *semina proferre pani consi-*siendo idonea.

Deinde aptitudinem hanc ad cerevisiam condiendam reliquis notis addidi, non quod necessariam existimarem ad Genus determinandum, sed ex abundanti, ut lectorem in plenioram & certioram plantae notitiam deducerem, quae hanc notam in terris saltem nostris, notior est quam quavis alia.

Præterea in *Dissertatione de variis Plantarum methodis* ostendi Lupuli notas certas & characteristicas à Flore & Fructu non posse sumi, cum nec Flos nec Fructus Lupulis omnibus concedatur, sed mas fructu careat, femina flore, quas Lupuli species facit *D. Tournefort.* Nobis

Lupulus mas & femina dicitur, ut & *Cannabis* & *Mercurialis* specie convenire censentur, sexu duntaxat differre, quia eodem semine uterque oritur, ut experientia in *Cannabi* constat: in reliquis, quamvis nemo fortasse alterutrum seyerit, necesse est

ut idem eveniat; vel enim sponte provenit *Lupulus* v. g. mas, vel è femine fœminæ cum nullum ipse proferat.

2. *Cannabis*, cujus notæ, Folia digitata, in caule ex adverso bina, cortices robusti, ad funes & linteamina texenda idonei, femina in caulibus cõferta, solitaria, calyptrâ seu involucrio membranaceo in apicem desinente tecta.

Hæc nota postrema *Cannabi* fœminæ duntaxat convenit, quæ, tum flore etiam careat, nihil habet cum mare commune præter caulem & folia; à quibus ergo notæ characteristicæ, quæ utrisque conveniant, fumantur necesse est. Sciri equidem potest utramque specie convenire, quod ex eodem semine proveniunt. Quid autem hoc ad notam characteristicam, quæ visibilis esse debet, & fronti plantæ, ut ita dicam, inusta?

Priores duas notas rejiciendas censet *D. Tournefortius*. Verum cum nec Flos, nec Fructus omnibus *Cannabis* individuis detur, ego has notas necessarias esse judico ad Genus determinandum; unde enim aliter scire poterò *Cannabin* marem & fœminam genere convenire?

3. *Urtica*, cujus notæ, caules non ramosi Folia in caule bina adversa, serrata, triangularia, tota superficies spinulis urentibus obsita, Flores fructusque in ligulis five funiculis tenuibus è foliorum exortu egressis, Fructus seu semina solitaria, duabus conniventibus pelliculis (aut *Volsella* notante *Tournef.*) pro capsulâ inclusa. Hæ notæ *Urticæ* duntaxat *Europææ* conveniunt. Dari ajunt *Ricini* species superficie ut *Urtica* urente. Verum cum plantæ illæ, quas ob fructum tricoccum pro *Ricini* speciebus habent, toto habitu & facie externa *Urticam* referant ego potius cum *D. Sloane* ad *Urticas* eas retulerim.

Dari præterea in *India Occidentali* five *America* plantas nonnullas tota facie, & partibus præcipuis *Urticam* referentibus, spinulis urentibus non obsitas, sed quæ innocuè tangi & tractari possunt, à *D. Sloane* & autopsia didici. Proinde *Urticæ* in duo Genera dividi possunt; nimirum in *urentes* & *fatuas*: *urentes* iterum in duo, viz. in *monospermas* & *trispermas*, seu *mavis tricoccas*. Generales autem *Urticarum* notæ sunt, Folia triangularia serrata, Flores fructusque in ligulis tenuibus aut pediculis è foliorum alis egressis.

Notandum autem Flores Fructusque in *Urtica* non semper totis plantis distare: sed reperiri interdum in eodem caule racemulos floriferos & seminiferos.

4. *Spinachia*, cujus notæ, folia in caulibus alterno ordine vel inordinatè posita, nec serrata, nec crenata. Fructus in foliorum alis conferti, solitarii, hoc est nec plures simul conjuncti, nec plura uno semina seu potius nucleos continentés, alias spinosi, alias *lavés*.

Betam Creticam aculeatam, si *Betæ* nomen non usurpasset, ad *Lapathum* vel *Spinachiam* potius referrem inquit *J. Bauhinus*. *D. Tournefort* ad *Spinachiam* refert, cui ego facile assentior.

5. *Mercurialis*, cujus notæ, Folia in caule bina opposita, per margines crenata. Florum calices triphylli, Fructus in fœmina didymi id est bini conjuncti, singuli singula femina continentes. Calices triphylli etiam in fœmina fructui subsunt.

6. *Equisetum* ad hoc Genus refero, quamvis de ejus semine mihi nondum planè constet, an scilicet in eadem cum flore planta nascatur necne. *Equisetum* sylvaticum tenuissimis setis, observante *D. Carolo Preston* M. D. femina profert rotunda, alba, Musci cujusdam seminum æmula, pediculo semunciali tenuissimo, & planè capillaceo, è foliorum geniculis exeunte, sustentata. Verum an femina fuerint hæc corpora, an vascula seminalia dubito. Præterea aliæ *Equisetorum* species aliter fructum sive florem proferre videntur: nonnullæ in surculo sive *Asparago* peculiari nudo & à caulibus foliosis distincto, antequam caules erumpunt emergente; aliæ in summis caulibus foliosis spicatum digestos.

Huic Generi pro characteristica sufficiunt folia setacea, pyxidatim articulata.

Herba floribus flamineis à fructu sejunctis in eadem planta.

1. *Ambrosia*, cujus notæ, Flosculi in fasciculos coagmentati, Fructus echinati, monospermi, femina oblonga continentes. *D. Tournefort* florem e compositum communi calice exceptum huic plantæ tribuit cui etiam suffragatur *D. Preston*. Sive flores compositi, agregative è flosculis sint, sive minus, (Ego enim me nondum observasse fateor) cum nullum eis semen unquam succedat, nec ipsi colore insignes sint, plantam ad hanc Classem seu tribum ob notam adeò insignem reducendam censeo.

2. *Xanthium* sive *Bardana* minor, cujus notæ, flosculi ut in præcedente agminatim congesti, Fructus echinati dispermi, hoc est in binis cellulis disjunctis bina femina, (in singulis singula) continentes.

D. Tournefort hæc duo Genera proximè notata inter Herbas flore ex flosculis composito disponit, cui ab rationem in præcedenti Genere dictamnos non consentimus.

3. *Ricinus*, cujus notæ, Fructus trigoni, seu ex tribus capsulis coherentibus, quarum singulæ singula femina, vel osseo, vel cartilagineo involucro tecta continent, compositi.

Notæ

Notæ illæ quas reprehendit *D. Tournefortius*, nimirum caudicem habere lignosum, fructus echinatos, in racemos dispositos *Ricino Europæo* præcipuè conveniunt. Si deatur stirpes *Indicæ & Exoticæ* hujus Generis, his notis carentes, (quod mihi nondum compertum est) omitti aut mutari possunt.

4. *Heliotropium tricocon*; cujus notæ Fructus verrucosi tricocci hoc est in tribus cellulis tria semina continentes, affricu cœruleum elegantem colorem reddentes, Folia *Heliotropii*; quibus, ut & parvitate sua à *Ricino* distinguitur.

D. Tournefortius Ricinoidibus à se dictis plantis hanc herbam annumerat. Ricinoides autem à Ricinis genuinis distinguit, quod hi florem habeant apetalon, plurimis staminibus calici infidentibus constantem; cum illæ (Ricinoides) florem obtineant Rosaceum, è plurimis petalis in orbem positis constantem, calyci multifolio infidentibus.

Secundò,

Herbæ flore flammeo fructui contiguo.

I.

Semine triquetro vel anguloso.

1. *Lapathum*, cujus notæ, Calix floris è sex foliis, in duos ordines, ternis constantes, divisis compositus, quorum interiora tria magnitudine aucta connivent; & semen obtegunt, interdum arctè adhærentia; Semen triquetrum splendens.

2. *Acetosa* à *Lapatho* non aliter quam sapore acido differt.

3. *Fegopyron*, cujus notæ, Flores in spicis, aut racemulis è foliorum alis egressis speciosi quorum calices in 5 partes divisi, florum petala imitantes, semina claudunt triquetra nigricantia; Radices fibrosæ.

4. *Persicaria*, cujus notæ, Flores in spicis summos caules & ramulos terminantibus, quorum calices tetraphylli aut pentaphylli; Radices fibrosæ, quo ut & seminis formâ à *Bistorta* differt, Semen lucidum, non exactè triquetrum. Unum etenim latus, reliquis duobus ferè par est, adeò ut angulus his contentus valdè obrufus sit, reliqui duo acuti, quo à congeneribus facillè distinguitur.

Tournefortius & *Hermannus* semina depressa seu plana in acumen desinentia huic plantæ attribuunt.

Nota certa, quâ, quatenus ego hæctenus observavi, *Persicariæ* ab aliis plantis distingui possunt, est membrana ex adverso folio-

foliorum sed præcipuè ramulorum è finibus foliorum egredientium caulem succingens seu involvens.

5. *Polygonum*, cujus notæ, Flores in foliorum alis, quorum calices in 5 segmenta divisi, semen exactè triquetrum. Nec omit-tenda genicula crebra, unde nomen, & folia parva, integra.

D. *Tournefortius* herbam hanc calicis formâ oblongâ, quinquepartitâ, & seminis figurâ triquetrâ à *Periscaria* distinguit; à *Bistorta* eâdem floris formâ, & radicibus fibrosis.

6. *Bistorta*, cujus notæ, Flores speciosi in spicis habitioribus, summos caules terminantibus, quinquepartiti, radices in-tortæ & convolutæ, multis fibrillis capillatæ, Semina exactè triquetra.

In speciebus hujus Generis nonnullis pars spicæ superior flosculis ornatur, inferior tuberculis quibusdam, quæ nihil aliud sunt (ex sententia D. *Tournefort* & nostra) quam radices juvenes plantam producentes similem illi à qua gestantur. Hujusmodi radices à Bulbosis nonnullis plantis, ut v. gr. *Allii* speciebus plerisque, in summis caulibus inter flores proferuntur, quæ à feminibus diversa sunt, & bulbi pusilli esse videntur. Inter cætera *Allium corvillum* dictum sive juncifolium capitatum purpurascens majus C. B. hujus se propagandi modi adeò avidum est, ut rarissimè floreat & semen proferat. Ego certè non memini me unquam florentem vidisse, verum semper in summo caule capitulum è bulbillis solis densè stipatis compositum gestantem.

7. *Potamogeton*, cujus notæ, Flores in spicis digesti, calices quadrifolii; semina quaterna angulosa singulis flosculis succedentia. Folia in caulibus solitaria, alterno ordine sita, nisi ubi spicæ exeunt, ubi bina adversa. (Hanc notam non necessariam existimat D. *Tournefortius*, at ego valdè utilem.) In aquis, vel potius aquis ipsis nasci & degere: unde nomen iumpit.

Herba flore flammeo fructui contiguo.

II.

Seminibus rotundis, vel globosis, vel paululum compressis, non angulosis.

1. *Nudis, hoc est nullo præter perianthium vasculo rectis.*

1. *Atriplex*, cujus notæ, semen rotundum, paululum compressum, duabus valvulis conniventibus ceu folliculo quodam, inclusum.

D. *Tournefortius* duum generum semina *Atriplici* tribuit, unum

unum flori succedens, ejusque calicis foliis se incurvantibus & illud amplexantibus obtectum, alterum duobus foliis conniventibus inclusum. Nos etiam in eadem planta duo feminum genera observavimus, alterum altero tum magnitudine duplo majus, tum colore diversum.

2. *Blitum sylvestre* nobis dictum, *Chenopodium Tournefortio*, cujus notæ femina rotunda, in nonnullis speciebus paululum compressa, in aliis ad sphaericam figuram accedentia, femina solitaria, quibus perianthia pro vasculis sunt, interdum arctè, interdum laxius ea amplectentia, plerumque quinquefida.

Huic Generi tum *Tournefortius*, tum *Hermannus* linariam scopariam dictam adjudicant.

3. *Blitum hortense*, cujus notæ, calix floris in tres partes profundè divisus, femina solitaria in capsulis seu vesicis, quæ nihil aliud sunt quam calices, qui hanc formam assumpserunt.

Has notas utrique Blito hortensi, tam majori quam minori, attribuit *D. Tournefortius*: & rectè, id confirmante *D. Preston* teste autopta, nobis etiam in planta sicca nuperimè observantibus. *D. Hermannus* Blito hortensi majori semen vasculo membranaceo rugoso inclusum adscribit, *minori* tam rubro quam albo capsulam oblongam unicum semen continentem, perque maturitatem horizontaliter dissilientem; ideoque Amarantis monospermis ea annumerat; Et revera Amaranti species sunt quas pro Blito albo & rubro minori habet *D. Hermannus*.

Idem *Hermannus* Atriplicem Halimum dictum utrumque Blitis accenset; *Tournefortius*, & rectè ex nostra observatione, Atriplicibus.

4. *Parietaria*, cujus notæ, Flores in foliorum alis conferti, femina diversarum formarum, in singulis calicibus singula.

Ex nostra observatione planta hæc flores nonnullos perfectos obtinet, tum calice triphyllo, tum petalo simplici constantes, in cujus tubo semen cubat; ut valde anomala sit. Asperitatis superficiei nota est non contemnenda in hoc genere, quantum mihi videtur.

5. *Alchimilla*, cujus notæ, Florum calices in 8 segmenta divisi, vascula seminalia singula bina femina continentia; Florum situs in summis caulibus. *Hermannus* singulis calicibus singula femina tribuit. *D. Tournefortius* nunc singula, nunc bina vel terna, quia scilicet *Percepier* & *Knawel* Alchimillæ species facit, quæ meâ sententia toto genere ab ea differunt.

6. *Percepier* situ florum in foliorum alis, calicibus quadripartitis, seminibus in singulis utriculis singulis ab *Alchimilla* differt, ut omnino Genere distinctum sit.

27. *Knawel*, cujus notæ, Florum calices stellati, in quinque acuta segmenta divisi, singuli singulis feminibus insidentes, in caulium & ramulorum divaricationibus, inque summis ramulis.

Hanc herbulam ad Alchimillam refert *D. Tournefortius*, cum qua parum, ut mihi videtur, habet similitudinis.

8. *Campborata*, autore *D. Magnol*, vasculum herbaceum, ex quo 4 stamina parva prodeunt &c. cui succedit semen nigrum oblongum. *Campborata* nulla apud *Tournefortium* mentio, quod sciam.

9. *Kali Soda* dictum, cujus notæ, fructus ad singulos Flores singuli, aliàs aculeati aliàs læves, femina vel potius nucleos continentes cochleatos seu serpentis adinstar in spiram convolutos. *Kali geniculatum* nullum omnino florem, quod ego unquam observaverim, producit, ideoque hinc ad Herbas flore destitutas transferendum est.

10. *Herniariam* Genus distinctum facit *D. Tournefortius*, cujus notæ, ipso teste, Flos quinque staminibus plerumque constans, cujus calix flore præterito capsula evadit oblonga & canaliculata, feminibus aliquot è stylo ortum habentibus repleta, singulis involucri tenui contactis. *Hermannus* singula unicuique flori femina succedere scribit. *D. Volckamer* femina pericarpio membranaceo, quod per maturitatem horizontaliter rumpitur includi observavit, cujus *Floram Norimbergicam* consule. Ex accuratis & sæpius iteratis observationibus *D. Caroli Preston M. D. Edinburgensis*, florem habet quadrifolium, herbaceum, cujus pistillum (itæ enim cum *D. Tournefort* loquitur) in capsulam rotundam, membranaceam striatam abit, fructui lini cathartici similem in 8 loculamenta divisam, in quorum unoquoque continetur unicum parvum ovato-acuminatum semen. Hujus observationibus acquiesco, proinde & plantam ad sequens Genus transferendum cenfeo.

11. *Paronychia Hispanica* Clusii. Polygonum minus candicans supinum *C. B.* cujus notæ, Flos 5 staminibus constans, quem sustinet calix pelvis figurâ, in 5 partes in caputium quoddam terminatas dissectus, qui in capsulam 5 costis elatam abit, & unicum intus semen continet notante *D. Tournefort. J. Baubinus* semen Polygoni ei attribuit: unde nos in Historia Polygono eam annumeravimus.

2. *Seminibus vasculo inclusis.*

1. *Beta*, cujus notæ, Fructus verrucosus offeus, duobus tri-
busve loculis totidem femina continens, cui flos inlidet,
calice quinquefolio donatus. *Tournefort*. Verum ex nostra ob-
servatione singulis floribus singula subsunt vascula offea, sin-
gula femina continentia. Tria quatuorve hujusmodi vascula arctè
cohærentia unicum globulum verrucosum efficiunt.

2. *Saxifraga aurea*, cujus notæ, Floris calix quadripartitus,
vasculum feminale bicorne seu geminum in medio flore extans,
plurimis seminibus repletum.

3. *Asarum*, cujus notæ, Calix floris tripartitus, Fructus in
sex loculamenta, feminibus oblongis repleta divisus. Adde folia
colore Hederaceorum & ferè consistentiâ, figura rotundiore.

Cum paucissimis herbis folia hujusmodi concedantur, me-
ritò notis hujus characteristicis eorum textura & color adjici-
tur.

Nos quidem in *Methodo Plantarum nova*, inque *Historia nô-
stra generali Asaro*, fructum tribuimus in terna loculamenta di-
visum, perque maturitatem in tres carinas dehiscentem. Verunta-
men quamvis in tres carinas per maturitatem dehiscat, in sex ta-
men cellas seu loculamenta dividitur ut *Johan. Bauhinus* olim, &
certior magistra experientia nos nuper edocuit.

4. *Amaranthus*, cujus duo genera; Utriusque communes no-
tæ sunt coma speciosa & immarcescibilis femina capsulis mem-
branaceis oblongis, per maturitatem transversim seu horizon-
tallyter dissilientibus, Portulacæ aut Anagallidis terrestris in mo-
dum, inclusa. In priore genere coma asperior est & minus splen-
dens, singulæque capsulæ singula femina continent; in poste-
riore coma splendidior est & velut sericea, capsulæ autem sin-
gulæ plura femina continent.

Coma quam dixi, quamvis in multis speciebus, posterioris
præsertim generis, pulcherrimè colorata sit, & vel sericum ip-
sum nitore provocet, consistentiâ tamen minus tenera est ma-
gisque exsucca quam florum petala, unde diutius durat nec ità
subitò marcescit aut colorem mutat.

5. *Amaranthus* subjicit *D. Hermannus* Plantas quasdam Indicas
& Americanas *Amaranthoides* dictas, quarum & nos multas spe-
cies vidimus, ex *Indiis* advectas.

Amaranthoides autem ab *Amarantho* differt spicis seu capitulis
squamosis brevioribus, sub singulis squamis singulos flosculos
quinquepartitos continentibus, feminibus in pellicula tenui in-
clusis. Sicut *Amaranthorum* ità & horum duo genera *D. Her-
mannus* distinguit. Illorum primum in vasculo mucronato, seu
conico per maturitatem horizontaliter dissiliente claudit semen

unicum, orbiculatum, lucidum. Alterum verò in confimili vasculo semina plura priori paria. Horum (quæ scilicet ob affinitatem *Amaranthoides* vocantur) prius in pellicula tenui tanquam pufillo vasculo occultat semen unicum lucidum; posterius verò semina plura. Fatendum equidem est *Amaranthoides* dictas plantas ad hoc Genus propriè non pertinere, cum notam ejus characteristicam hoc est, florem *stamineum* non habeant, sed *perfectum*, calice & bractea coloratâ compositum. Verum ob convenientiam cum *Amarantho* in coma immarcescibili, reliquoque habitu & facie externa a celebrioribus Botanicis, nec præter rationem, *Amaranthis* subnectuntur.

6. *Plantago*, *Coronopus*, *Psyllium*.

7. *Pimpinella*.

Hæc duo Genera quò referrem diu dubius fui. An scilicet ad Herbas flore *stamineo* donatas; an ad eas quæ flore sunt petalode seu bracteato. Utriusque flores *staminosi* admodum sunt, *staminibus* prælongis confertis; petala vero parva, herbacea, nec admodum conspicua, proinde si quis cum *D. Hermanno* & *D. Magnol* eas huc retulerit, me non invito id faciet.

De Herbis FLORE COMPOSITO seu aggregato.

Flos *compositus* seu aggregatus nobis dicitur, qui ex pluribus flosculis partialibus in unum totalem (ut cum Philosophis loquar) coeuntibus constat, quorum unusquisque non tantum folio seu bractea coloratâ, verum insuper vel staminibus, vel stylo constat, singuli autem singulis feminibus cohærent. Hujusmodi flos ab *umbella*, *corymbo*, *spica* differt, quod flosculi omnes communi perianthio contineantur, quòd singuli singulis feminibus arctè stipatis nudis infideant, quòd denique petalorum majorum circulum, medium orbem radiatim cingentium obtineant. Oportet autem ad florem compositum constituendum, ut priores saltem duæ conditiones adsint. Flores etenim nonnulli perianthium habent commune, ut *Caryophyllus marinus*, *Rapunculus cornicularis* &c. verum quia flosculi singuli suos etiam calices privatos & capsulas feminales habent, nec feminibus prædicto modo infident, *Flores compositi* censendi non sunt.

Herbæ flore Composito sunt

Vel *Flore planifolio natura pleno*, seu mavis *Flore* è flosculis irregularibus tantum composito, ut *D. Rivinus* eum vocat; seu *Flore* è semiflosculis seu flosculis dimidiatis conflato, ut loqui amat *D. Tournefortius*.

Vel *flore discoide*, hoc est, ex pluribus brevibus & confertis flosculis (quos nonnulli perperam stamina vocant) in unam quasi apparentem superficiem digestis composito, quæ distinguuntur in *Papposus*, quarum scilicet feminibus pappus seu lanugo innascitur, & *Corymbiferas* quarum femina solida sunt & pappo destituta.

Vel *Flore fistulari*, qui ex plurimis concavis oblongis flosculis, ad margines plerumque in longas lacinias dissectis constant, ut *Cyani*, *Faceæ* &c. Hoc genus herbæ *Capitata* dicuntur, quia calix earum squamosus plerumque in ventrem extumescit.

Corymbiferis subjungimus stirpes nonnullas iis quæ flore composito sunt affines, v. g. *Scabiosam*, quæ florem habet totalem è pluribus flosculis compositum, & communi calice exceptum. Verum flosculi illi suos præterea calices habent privatos.

Possent hæc *Corymbiferis* genuinis annumerari.

Dipsacum, quæ ad spicæ seu capituli basin folia quædam obtinet perianthii æmula; Flosculos autem foliola in alveolum flexa & squamatim disposita sinu suo amplectuntur qui corollæ infident summo semini innascenti. &c.

Eryngium, &c. Sed harum notas characteristicas vide infra.

Herbæ

Herba FLORE COMPOSITO sunt vel flore

Planifolio, *naturâ pleno*, seu ex flosculis irregularibus tantum composito; **SUCCO LACTEO PRÆGNANTES.**

{ *Papposa*, seu feminibus pappo alatis; ut *Lactuca*, *Hieracium* &c.

{ *Pappo destituta*, seu feminibus solidis, ut *Cichorium* &c.

Discoide, seu ex pluribus brevibus & confertis flosculis in unam quasi superficiem digestis composito, quæ semina habent vel

{ *Pappo* seu lanugine innascente alata; **PAPPOSÆ.**

{ *Solida* seu pappo destituta; **CORYMBIFERÆ.**

Fistulari, seu ex plurimis concavis oblongis flosculis, in longas lacinias plerumque dissectis, composito; **CAPITATÆ.**

GENUS SEXTUM

seu

Herbarum flore composito Genus Primum,

PLANIPETALÆ LACTESCENTES

Quarum Flos

E flosculis irregularibus tantum, ut cum D. Rivino loquar, componitur; seu qua flore sunt planifolio naturâ pleno, lactescentes, ut cum Joach. Jungio; seu qua flore sunt è semiflosculis aut flosculis dimidiatis composito, ut cum D. Tournefortio loquar.

I.

Papposæ, seu feminibus pappo alatis.

1. *Lactuca*, cujus notæ, femina brevia, latiuscula & compressa, utrinque acuminata, caules plerumque graciles, firmi & rigidi, capitula parva gracilia, oblongis calycibus squamosis septa.

Si mihi notæ fuissent *Lactuca Canadensis angustifolia*, flore pallidè luteo *Elem. Bot. & Lact. Canad.* altissima flore leucophæo *Elem. Bot.* caules graciliores me haud dubiè non recensuisse inter *Lactucæ* notas scribit *D. Tournefortius*. Ego hanc notam adjeci, ut *Lactucam* à *Soncho* distinguerem nec de *Lactucis* illis *Canadensibus* quid dicam habeo, cum eas nondum viderim.

2. *Sonchus*, qui capitulis grandioribus, postquam defloruerunt figuram quodammodo conicam affumentibus, (ut rectè notat *D. Tournefort*) caulibus tenerioribus & fistulosioribus à *Lactuca* & *Hieracio* differt.

3. *Chondrilla* notam *D. Tournefort* statuit calicem cylindricum, ad basin usque in plures partes dissectum ejusque species facit

1. *Chondrillam* junceam viscosam arvensem *C. B.*

2. *Hieracium* pulchrum *F. B.*

3. *Sonchum* lævem laciniatum muralem, parvis floribus *C. B.*

4. *Lactucam montanam* purpureo-cæruleam majorem *Ejusd.*

Et

Et ego sanè has notas pro *Chondrilla* caracteristicis libenter admitterem si reliqui Botànici consentirent. Verum Cl. Vir P. *Hermannus* alias ejus Generis notas exhibet. & quidem Herbis quas Botànici *Chondrillas* vocant convenientiores, nimirum florum capitula seu caliculos Lactuæ minores; caulibus secundum longitudinem pressius junctos, *Folia* alterna, lævia, lactuæ angustiora, *semina* oblonga & angusta, ejusque species constituit.

1. Chondrillam vimineam viscosam Monspelicam C. B. *Prod.*
2. Chondrillam viscosam humilem *Ejusd. ibid.*
3. Chondrillam viscosam caule foliis obducto C. B.
4. *Hieracium* à *Soncho* differt caulibus gracilioribus nec adeo teneris aut fistulosis; à *Lactuca* formâ feminis teretiâ angulosâ aut striatâ, capitulis etiam pro magnitudine brevioribus & crassioribus.
5. *Pulmonaria* Gallorum à reliquis Hieraciis differt semine parvo brevi nigro; ab *Auricula* muris quod folia pilis longis hirta non sint quemadmodum illius, & in plerisque speciebus laciniata aut dentata.
6. *Auricula muris* feminis forma & colore, quibus cum *Pulmonaria* convenit, ab Hieraciò differt; foliis integris, & pilis longis hirtis à *Pulmonaria* distinguitur. Pleræque etiam *Auriculæ muris* species flagellis sive caulibus reptant.
7. *Dens leonis*, cujus notæ caulis nudus, non ramosus, unicu in fastigio florem gestans. Addit *D. Tournefortius* concavus. Verum si hanc notam admittimus, paucissimæ erunt hujus Generis species, nec facile est determinare quousque se extendat illa vox: cum nota; quam nos à *Fungio* mutuati sumus, certa & clara sit, & pluribus speciebus communis.
8. *Scorzonera* notæ sunt, Flos magnus, calix oblongus gracilis, squamis grandioribus compositus. Adde folia longa glabra nervosa, radix perennis.
9. *Tragopogoni* folia longa. A *Scorzonera* reliquisque hujus generis in eo distinguitur, quod calix ejus minimè squamosus sit, sed ex simplici foliorum seu mavis segmentorum serie seu vallo æqualifere ordine extensorum, compositus; quodque radii ejus florum petala longitudine superent, unde floris circumferentia, calicis foliis excedentibus, stellata efficitur.
10. *Zacyntha* sive *Cichorium verrucarium*, cujus notæ, Calix squamosus qui flore delapso formam rotulæ radiatæ assumit, radiis Melonis costarum in modum elatis: unaquæque autem costa capsulæ species est, semen unicum includens, pappo cristatum observante *D. Tournefort*, non, ut ego opinabar, solidum seu pappo destitutum.

I I.

Seminibus solidis sive pappo destitutis.

1. *Cichorii* nota, quâ à reliquis hujus generis distinguitur, est florum situs è lateribus caulis & ramorum egredientium velut spicatum pediculis brevibus non ut in aliis summos caules & ramulos terminantium. Adde è *D. Tournefort*. Elem. Bot. Semina angulosa cuneo parvo plerumque similia, orâ membranaceâ summa parte ornata.

Endivia foliis brevioribus minus sectis à Cichoreo differt, quodque annua planta fit, cum Cichoreum perennet.

Cæterum, (ut rectè observat *D. Hermannus*) Intybi & Cichorei flores ad foliorum sedes hærent.

Cichorium verrucarium, observante *D. Tournefortio*, semina habet papposa, ideoque ad Genus præcedens removendum est.

2. *Lampfana*, cujus notæ, calix simplex, seu unicâ laminâ constans, in plures partes sive segmenta ad basin usque divisâ. Florum situ & figurâ Hieracium refert.

3. *Hyoferis Tab.* In hac petala floris extima, seu flosculi marginales, folia calicis quibus incumbunt longitudine vix excedunt: caules nudi sunt.

4. *Hieracium falcatum*, Hieracium capitulum inclinans. semine adunco *C. B.* cujus notæ, Calix floris unico foliorum ceu palorum vallo constans, columnæ striatæ ferè similis. Flore delapso singula calicis foliola singula semina sinu suo amplectuntur; supersunt adhuc in medio duo vel tria semina nuda.

5. *Hieracium stellatum*, Hieracium siliquâ falcata *C. B.* cui *Rhagadioli* nomen imponit *D. Tournefort* Elem. Bot. pag. 381. Notæ ejus sunt, Calix foliis angustis canaliculatis compositus, quæ flore delapso totidem vaginæ membranaceæ stellatim dispositæ evadunt, singulæ singula semina continentes.

6. *Catanance quorundam*, *Chondrilla cærulea* *Cyani* capitulis *C. B.* Hæc planta flore est radiato flosculis marginalibus iis quæ discum medium componunt, multo longioribus; quamvis, adnotante *D. Tournefort*, ejusdem omnes figuræ sint, hoc est, Semiflosculi seu flosculi velut dimidiati. Reperitur tamen circa *Monspelum* flore magis completo, quæ an hujus tantum varietas sit seu species quædam degener, ut *Matricaria*, aut *Chamaemelum* flore pleno, melatet.

7. *Scolymus*, id est, *Carduus Chrysanthemus* seu *Eryngium luteum* dictum; cujus notæ sunt Folia spinosa *Carduo* similia, Flosculi & semina foliolo ad singula apposito separata. *Tournefort*.

GENUS SEPTIMUM,

seu

Herbarum flore composito Genus Secundum,*Qua flore sunt*

DISCOIDE, SEMINE PAPPOSO.

Hæ vel sunt Flore

Radiato, seu ex flosculis regularibus & irregularibus simul composito, seu disco medio barbularum corona cincto; calice

Expanso,

Squamoso,

Odorata,

Maxima omnibus suis partibus; HELENIUM
five *Enula campana*.
Minor, CONYZA.

Inodora, floribus

In summis caulibus & ramulis dispositis;
ASTER.
In spicas secundum caules digestis; VIRGA
AUREA.

In plures lacinias ad basin usque fisso, non tamen squamoso; floribus

Folia antevertentibus, in singulis caulibus singulis; TUSSILAGO.
Follis succedentibus; DORONICUM.

Contracto in formam ferè cylindricam; foliis

Laciniatis, JACOBÆA.
Integrus; DORIA, *Solidago*.

Nudo; vide Tab. seq.

I.

Herba flore discoide, semine papposo flore radiato.

1. *Conyza*, Herba est odorata, hirsuta & glutinosa, foliis integris. Conyzam ab Aftere separamus, nè nimis innovemus, plurimasque herbas quæ hoc nomine apud Botanicos recepto jamdiu innotuere ab ejus communione excludamus, partim nè Asteris genus nimia specierum multitudine oneremus.

2. *Aster* nobis censetur Herba flore composito radiato in pappos abeunte, calice squamoso expanso, foliis integris, inodora. *Conyza palustris laciniata* in reliquis cum Aftere convenit, foliis laciniatis differt.

Ceterum in *America* invenitur peculiare Asteris genus florum pediculis foliolis plurimis cinctis.

3. *Virga aurea*, cujus notæ sunt, flores minores aurei, brevibus pediculis, in spicas secundum caules & ramulos excurrentes, folia integra.

4. *Helenium* partium omnium, radice, florum, foliorum magnitudine à reliquis Asteribus differt.

5. *Tussilago*, cujus notæ, flores folia antevergentes & brevi marcescentes, numerosissimis barbulis radiati, in singulis cauliculis singuli, calix in plures partes ad basin usque fissus, folia subrotunda, subtus incana.

6. *Doronicum*, cujus notæ flores ampli flavi, in summis caulibus & ramulis magis sparsi, calices expansi, in plures partes ad basin usque fissi, non squamosi, sed simplici segmentorum circulo constantes.

7. *Jacobæa*, à cæteris papposis non lactescentibus foliis laciniatis, floribus flavis radiatis differt. *D. Tournefort* certio rem notam adfert, nimirum quod calix tubus cylindricus ferè sit, in plures partes seu segmenta ad basin usque fissus, adeoque *Doriam* dictam, *Solidaginem Saracenicam*, *Conyzam palustrem ferratifoliam* ad *Jacobæam* reducit quia scilicet hæc notâ cum *Jacobæa* conveniunt. Verum tota plantæ facies in *Doria*, *Solidagine Saracenicæ*, *Conyza palustri ferratifolia* aliisque in tantum differt à *Jacobæa vulgari* ut plus apud me valeat hæc dissimilitudo ad eas à *Jacobæa* separandas, quam calicis florum convenientia sola ad utrasque conjungendas.

8. *Doria*, foliis integris oblongis, à *Jacobæa* differt. Flores lutei in umbellæ formam disponuntur. *Solidago Saracenicæ Doricæ* species est.

II.

Herba flore discoide semine papposo, flore nudo.

1. *Petasites*, cujus notæ, flores folia antevertentes, in eodem caule plures, in thyrsum dispositi, brevi cum calycibus exarescentes, calix cylindricus in plures partes ad basin usque dissectus, folia subrotunda Bechii, sed majora.

2. *Cacalia*, notæ sunt calix floris integer, tubi cylindrici formâ, ad margines duntaxat denticulatus, flosculi quadrifidi *Tournef.* folia subrotunda, integra serrata.

3. *Senecio*, cui calix longus, cylindricus, simplici velut palo-
rum vallo constans, folia dissecta.

4. *Elichrysum*, seu *Stæchas citrina*, cujus notæ, calicis squamæ lucidæ auratæ aut argentatæ, in nonnullis speciebus florum petala mentientes.

5. *Gnaphalium*, cui folia integra tomentosa, calix squamosus, verum squamis nec lucidis neque coloratis, quo ab *Elichryso* differt.

6. *Baccharis*, cui calix squamosus & fere cylindricus.

7. *Eupatorium* *Avicennæ* sive *Conyzoides*, cujus notæ, caules inferius non ramosi, foliis binis ternisque ad eundem exortum per intervalla cincti, quod rarum est in hac classe & peculiare genus constituit, flores calycibus angustis oblongis, squamosis septi, in summis caulibus in umbellæ formam dispositi.

Hujus generis plurimæ in *Amerita* inveniuntur species, in *Europa* unam duntaxat novi, nimirum *Eupatorium* folio digitato seu *cannabinum*.

*Herbæ flore discoide nudo semine papposo sunt
vel floribus*

} Folia antevertentibus, in eodem caule pluribus; PETASITES.
} Foliis succedentibus, calycibus

{ Non squamosis;

{ Integris, tubi cylindrici formâ, ad margines duntaxat denticulatis, flosculis quadrifidis; CACALIA.

{ E simplici foliolorum circulo seu vallo constantibus, oblongis cylindræis; SENECIO.

{ Squamosis;

{ Magis expansis,

{ E squamis lucidis auratis aut argentatis, florum petala mentientibus, compositis; ELICHRYSUM.
Stæchas citrina.

{ Nec coloratis neque lucidis; GNAPHALIUM.

Contractis in formam cylindricam;

{ Habitiores; BACCHARIS, *Conyza major vulgaris.*
} Gracilem, teretem oblongam è squamis compositam; EUPATORIUM *cannabinum*, seu *Avicennæ.*

GENUS

GENUS OCTAVUM,
 seu Herbarum flore composito Genus Tertium,
 Flore discoide, seminibus pappo destitutis.
CORYMBIFERÆ.

Hæ vel sunt Flore.

Radiato; barbulis marginalibus

{ *Seminibus nullis insidentibus, cuspidatis, foliis & calicibus*

{ *Lavibus; seminibus foliorum corollâ ornatis; XERANTHEMUM.*

{ *Spinosis, seminibus foliis canaliculatis à se mutuo separatis, pilorum penecillo coronatis; CARLINA.*

{ *Seminibus singulis insidentibus;*

{ *Cuspidatis; flosculis & seminibus foliolis canaliculatis separatis, his etiam duobus foliolis in vertice ornatis; FLOS SOLIS.*

{ *Frontatus; seminibus*

{ *Incurvis; CALENDULA.*

{ *Rectioribus; flore*

{ *Unicolore; tum barbulis, tum medio umbone*

{ *Aureis; calice*

{ *Integro dentato, seminibus longis compressis; FLOS AFRICANUS.*

{ *Squamoso; seminibus*

{ *Striatis, nudis; CHRYSANTHEMUM.*

{ *Compressis cornutis seu bidentibus; CANNABINA AQUATICA.*

{ *Albis in umbellæ formam in summis caulibus dispositis; foliis*

{ *Integris; PTARMICA.*

{ *Laciniatis; ABSINTH. UMBELLIFERUM.*

{ *Tenuissime dissectis; MILLEFOLIUM.*

{ *Diversicolore; medio disco flavo; barbulis albis; floribus.*

{ *In singulis caulibus singulis; calice simplici in aliquot lacinias ad basin usque dissecto BELLIS MINOR.*

{ *In singulis caulibus pluribus.*

{ *Magis sparsis; foliis*

{ *Mirus dissectis; BUPHTHALMUM vulgare, BELLIS MAJOR.*

{ *Tenuissime laciniatis; CHAMÆMELIUM.*

{ *Velut umbellatim digestis in summis caulibus & ramulis; MATRICARIA.*

Nudo; vide Tab. seq.

I.

Corymbifera flore radiato.1. *Barbulis infecundis.*

1. *Xeranthemum*, cujus notæ sunt, flores discoides radiati, petalis rigidis, exaridis, cuspidatis, nullis feminibus infidentibus, foliis & calicibus lævibus, subincanis, feminibus foliolorum corolla ornatis, ex observatione *D. Tournef.*

2. *Carlina*, cujus notæ, flores discoides radiati, in capitulis squamosis & spinosis, Cardui facie; feminibus foliis canaliculatis à se mutuo separatis, pilorum penecillo coronatis, petalis marginalibus nullis feminibus infidentibus.

2. *Barbulis fecundis.*

1. *Flos Solis*, cujus notæ, barbulae medium discum cingentes flavæ & cuspidatæ, flores & femina foliolis canaliculatis separata, hæc etiam summa parte duobus foliolis ornata. Seminibus excussis floribus fundus velut favus melle vacuus apparet.

2. *Calendula*, cujus notæ, flores discoides radiati, flavi aureive petalis frontatis & crenatis, femina incurva & aspera, externis longioribus, internis brevioribus, folia oblonga integra.

Pro capsulis femina continentibus habet *D. Tournefort* quæ nobis femina nuda censentur.

3. *Chrysanthemum*, cujus notæ flos flavus aureusve, femina striata: Addit *D. Tournefort* nuda, absque capitulo five corolla foliolorum, qualis in *Flore Solis* cernitur.

4. *Bellus major*, quam *Leucanthemum* vocat *D. Tournefortius*, nec ulla alia in re à *Chrysanthemo* differre asserit quam colore flosculorum seu barbularum coronæ albo.

5. *Flos Africanus*, cujus notæ calix integer dentatus, florum petala marginalia lata non crenata, femina longa compressa, capitulo è foliolis composito coronata.

6. *Ptarmica* flores umbellatim congesti, barbulae albæ, medius discus eisdem concolor, folia vel integra, vel in pauciores & majores lacinias dissecta.

Huc referenda *Abinthium* Alpinum umbelliferum, *Millefolium* montanum purpureum *Tanaceti* foliis *A. R. P.* *Ptarmica* Alpina *Matricariæ* foliis *Triumph.* & *Dracunculus* alter Alpinus foliis *Agerati* *H. R. P.*

7. *Millefolii* notæ sunt, flores in summis caulibus & ramulis in

in umbellæ formam dispositi, barbulis medio disco concoloribus, folia tenuissimè dissecta, quo à *Ptarmica* differt.

8. *Matricaria* notæ sunt, flores velut in umbella, barbulis albis discum medium luteum cingentibus. Adde è *D. Tournefort* folia in aliquot paria laciniarum ad mediam usque costam incisa, laciniis etiam per margines sectis.

9. *Bellis minor*, cujus notæ, caulis nudus, non ramosus. Adde calicem floris simplicem in aliquot partes ad basin usque dissectum, capitulum in pyramidem flore delapso assurgens.

10. *Chamæmelum*, cujus notæ, folia tenuissimè dissecta, flores sparsi, foliis marginalibus albis discum flavum cingentibus.

11. *Cannabina aquatica*, Chrysanthemum bidens, foliis bijugis, cujus notæ semen cornutum seu bidens folia in caule bijuga, flores interdum radiati, aliàs nudi.

Hujus generis in *America* multæ reperiuntur species, aliæ monanthes sive flore in uno caule unico, aliæ polyanthes.

I I.

Corymbifera flore nudo.

1. *Absinthium*, cujus notæ sunt flores nudi deorsum vergentes, caulis indeterminatus, folia incana, amaror insignis.

2. Verum, ut verum fatear, Absinthium ab *Abrotano* certis & propriis notis, quæ omnibus Absinthii, nullis *Abrotani* speciebus conveniant distinguere, perdifficile est. Nec enim amaror insignis, qui in plerisque Absinthii speciebus sentitur, ad id sufficit; cum inveniantur Absinthii species absque amarore, ut v. g. *Absinthium inspidum*, & vice versa *Abrotani* aliquot species amarore notabili præditæ. Nec foliorum canities; cum observentur etiam species *Abrotani* foliis candicantibus, ut v. g. *Abrotanum mas angustifolium incanum* C. B. At neque ad substantiam lignosam, quæ *Abrotanum* excellit, confugere licet, cunctæ & Absinthii quædam species frutescunt, nimirum *Absinthium arborescens* Lob. Tandem nec foliorum divisura in segmenta latiora & tenuiora notam distinctivam supeditat, cum inveniantur utriusque generis, foliis in valde tenues laciniis dissectis. Quæ propter Absinthii, *Abrotani*, *Artemisæ*, *Santolinæ* notam *Tournefortius* constituit habitum (*le Port*) plantæ peculiarem, qui verbis exprimi nequit.

Ego quidem quod ad *Absinthium* & *Abrotanum* ab ejus sententia alienus non sum, verum

3. *Artemisa* ab utrisque floribus erectis, non ut in illis nulantibus, differt. Adde flosculos purpurascens, folia in acutas lacinias divisa, superne obscurius viridia, subtus incana.

4. *Santolina* five Abrotanum fœmina floribus in singulis ramulis singulis, eisdem terminantibus, majusculis, à reliquis generibus distinguitur. Semina à se invicem separantur foliolis in canalem flexis, observante *D. Tournefortio*.

5. *Cannabina aquatica*, nonnullis *Bidens*, cujus notæ semen cornutum seu bidens, folia in caule bijuga, flores interdum radiati plerumque nudi. Superius inter corymbiferas flore nudo hanc collocavimus, quia utriusque generis flores habet.

6. *Bellis* flore luteo nudo.

7. *Chrysanthemum Valentinum* Glus. Hæc etiam flore est aliàs radiato, aliàs nudo, unde ad Chrysanthemata referri poterit.

8. *Costus hortorum* five *Balsamita mas*, cujus notæ sunt flores lutei nudi, in summis caulibus umbellatim congesti, folia integra, lata, in ambitu crenata.

9. *Tanacetum*, cujus notæ flores aurei, nudi, in summis caulibus umbellatim congesti, folia laciniata, laciniis hinc inde velut conjugatim seu per paria dispositis, odor vehemens sed non ingratus.

10. *Draco herba*, hanc ad Abrotanum refert *D. Tournefort* titulo Abrotani maris Lini folio acriore & odorato. *P. Hermannus* flores discoides nudos minores, per caulium & ramorum longitudinem velut in spicas dispositos, folia alterna Hyssopi æmula, ima divisa, cætera integra, ejus notas facit. Planta ipsa ad manum non est, ideoque quod de ea dicam non habeo.

11. *Ageratum*, observante *D. Tournefortio*, florem habet radiatum ideoque ad Ptarmicam referendum videtur. Ego equidem ejusmodi coronam barbularum discum medium cingentium nondum discernere potui: at nec alii quos super ea re consului. *Ageratum* flore albo vocant, florem quidem ejusmodi barbularum coronâ cinctum obtinet; proinde rectè ad Ptarmicam refertur.

12. *Gnaphalium maritimum* semina pappo alata non habere à *D. Breynio* jam dudum observatum. *D. Tournefort* flores ut & semina à se invicem separari foliolis in canalem flexis, fructum autem è duabus partibus componi, nimirum grano incurvo, & quodam quasi pileolo acuminato, ejus caput tegente, observavit. Ad *Gnaphalium* referri solet ob folia tomentosa.

*Herba Corymbifera flore nudo sunt vel caule
& ramulis.*

- Indeterminatis*, quos flores non finiunt, sed ex alis foliorum
exeunt secundum caules & ramulos; floribus
- Deorsum nutantibus*; foliis
 - Magis canescentibus*, amarore insigni; ABSINTHIUM;
 - Minus incanus & amaris*; ABROTANUM.
 - Erectioribus*; ARTEMISIA.
- Determinatis*, quos flores terminant; suntque vel floribus
- Sparsis*, in singulis ramulis in longos pediculos excurrentibus singulis, majusculis; ABROTANUM FEMINA.
 - In umbellas in summis caulibus congestis*; folio
 - Integro*;
 - Tomentoso, & incano*; GNAPHALIUM MARI-
TIMUM.
 - Lavioire & viridiore*, circum oras ferrato; BAL-
SAMITA.
 - In laciniis ex adverso binas seu conjugatim dispositas
secto*; TANACETUM.

METHODUS PLANTARUM
GENUS NONUM,

seu

Herbarum flore composito Genus Quartum,

Quarum flores è flosculis fistulosis in longas plerumque
laciniis divisis componuntur sive

C A P I T A T Æ.

Capitata dicuntur quia earum calices semina continentes, à flore præcipuè delapso, in ventrem squamosum capitis æmulum extumescunt.

1. *Carduus*, Carduos vocamus omnes hujus generis herbas foliis spinosis præditas, quamvis capitula earum minimè spinosa sint.

2. *Cinaram* voco Cardui genus capite maximo, squamoso, conii pinei æmulo, squamarum unguibus & floris fundo carnosius, esculentis.

Tournefortius Cardui notam facit, caput habere spinosum, sive folia spinosa sint, sive lævia; unde *Faceas* omnes capite spinoso *Carduis* annumerat: *Cirsii*, folia brevibus spinulis armata: *Facea*, neque caput, neque folia spinosa.

Nos *Carduum* definimus, plantam capitatam semine papposo, foliis saltem, interdum etiam capite & caulibus, spinulis rigidioribus armatis:

3. *Cirsium*, plantam capitatam foliis spinulis mollioribus & brevioribus cinctis:

4. *Faceam*, herbam capitatam foliis spinis destitutis. Adde foliorum marginibus æqualibus, hoc est, neque crenatis, neque dentatis.

5. *Centaurium majus*, plantam foliis non spinosis, marginibus ferratis, flore majore.

6. *Serratulam* & *Crupinam* *Belgarum*, omnium partium, sed præcipuè florum, parvitate à *Centaurio* majore distinguimus.

Et hæc sanè divisio tum naturæ rerum, tum significationi nominum receptæ convenientior videtur quam *D. Tournefortii*, qui à capite spinoso hæc genera distinguit: siquidem toto vultu & habitu inter se conveniunt Cardui capite spinoso, & non spinoso; necnon *Facea* capite spinoso, & spinis destituto; cum hæc ab illis habitu toto & constitutione differant.

Communi autem vocabuli acceptione & usu non tantum apud vulgus sed Botanicos omnes *Carduus* plantam foliis saltem, si
non

non & caule & capite spinosis præditam significat. Quid quod *D. Magnol* Jaceam capitulis purpureis non spinosis observavit à Jaceâ cum spinosis capitulis purpurea tenuifolia *J. B.* in eo solummodo distinctam quod nullas spinas haberet *Hort. Monsp.* pag. 103. Cur ergo *D. Tournefortius* sine necessitate & contra omnium Botanicorum consensum innovet, & vocum significationes immutet, rationem idoneam non video.

Carduum stellatum sive *Calcitrapam* pro *Jaceæ* capite spinoso specie habeo squamis in spinas rigidas rectas antrorsum protensas exeuntibus.

Conjecturæ illi de *Centaurio Cinaræ folio Cornuti* quod scilicet omnes *Cinararum* hortensium varietates ab illo semine fato & in hortis cultæ fuerint, non insisto; quin potius *D. Pluknet* sententiam post secundas cogitationes probò & amplector, eas nimirum *Cinaræ sylvestris spinosæ* in hortis cultæ & cicutatæ originem suam debere; eodem modo quo *Malus sativa sylvestri*.

7. *Cyani* notæ sunt, flosculi florum marginales interioribus majores & longiores, minus profundè dissecti, ore in latum expanso.

Cyanus major vulgò dictus, seu *Cyanus montanus latifolius* vel *Verbasculum Cyanoides C. B.* secundum notam characteristicam jam traditam vera & genuina *Cyani* species non est, sed *Jaceæ*; siquidem flosculi florum marginales quamvis reliquis majores & longiores sint, profundius tamen in longas & angustas lacinias dissectantur.

In *Jacea nigra* majore, imò & in *nigra* vulgari interdum flosculi marginales reliquis majores & longiores sunt.

8. *Lappa major* sive *Bardana capitulorum* squamis in mucrones hamatos desinentibus, foliis maximis à reliquis distinguitur.

9. *Cnici* *Tournefortius* notam characteristicam facit capitula, foliorum circulo obvallata, eoque refert *Carduum benedictum Atractylin luteam, Carduum pratensem Tragi, Carduum parvum J. B.* Neque nos hanc notam recusamus, & ipsi eandem *Cardui benedicti* characteristicam fecimus in *Tabula hujus generis Hist. pag. 298.* proinde *Cnici* genus admittimus. Quamvis cur nota hæc in una classe sufficiat ad genus constituendum, in alia non item v. g. in *Hieracio capitulis Cardui benedicti*, rationem non video & à *D. Tournefort* quæro.

10. *Carthami* notam facit semen pappo destitutum, quam & ego libenter admitto: Quamvis cur ob semina pappo destituta ex eo diversum genus faciat, & non ob eandem rationem ex *Carduo Leucoidi folio*, qui scilicet ex nostra observatione ejusmodi semina producit, meritò quis quærat.

Herba flore ex flosculis fistularibus composito seu Capitatae sunt vel capitibus.

- { Maximis, squamosis, Pini conorum æmulis, squamarum unguibus & floris fundo pulposis, esculentis, foliis aliàs spinosis, aliàs lævibus; CINARA, Scolymus.
 { Minoribus; foliis
 { Spinosis; aculeis
 { Crebris & rigidioribus; CARDUUS.
 { Mitioribus & mollioribus; capitulis
 { Foliorum circulo obvallatis; CNICUS, quo nomine cum D. Tournefort Carduum benedictum, Atrætylin luteam, Carduum pratensem Tragi, & Carduum parvum F. B. complectimur.
 { Nullo ejusmodi circulo cinctis; feminibus
 { Pappo destitutis, lævibus; CARTHAMUS.
 { Pappo coronatis; CIRSIUM.
 { Spinis destitutis;
 { Per margines ferratis, Capitulis lævibus;
 { Major; CENTAURIUM MAJUS.
 { Minor; foliis laciniatis paucioribus & majoribus laciniis; SERRATULA. Vel in tenuia segmenta divis CRUPINA Belgarum.
 { Per margines aequalibus; capitulis
 { Lappaceis, squamis in mucrones hamatos desinentibus, foliis maximis; LAPPA MAJOR.
 { Spinosis; aculeis
 { Rectis; CALCITRAPA, Facea echinata.
 { Reflexis; JACEA MURICATA.
 { Lævibus; flosculis marginalibus
 { Minus profundè dissectis, ore in latum expanso; CYANUS.
 { Profundius in longas & angustas lacinias dissectis; JACEA.

Nota. ad Cardui genus nimia specierum multitudine oppressum exonerandum de Carduo tomentoso & incano, deque lineis & lituris albis maculoso duo distincta herbarum spinosarum genera constitui possunt sub titulis Sylibi & Acanthii.

Herba flore composito anomalæ,

CORYMBIFERIS AFFINES.

1. *Scabiosa*, quæ in eo à corymbiferis differt, quod flores omnes irregulates obtineat singulos etiam calicibus privatis seu sibi peculiaribus donatos. Flosculi autem marginales, in plerisque speciebus, interioribus majores longioresque sunt.

2. *Dipsacus*, cujus flos totalis calicem propriè dictum non habet, sed folia perianthii æmula capituli basin cingentia: flosculos autem singulos foliola oblonga in alveum flexa, sinu suo amplectuntur, velut squamatim disposita.

3. *Carduus sperocephalus* seu *Echinopus* in eo ab herbis flore composito propriè dictis differt, quod flos totalis, (si capitulum sphericum, quo ab aliis quibuscunque plantis primo aspectu facilè distinguitur, ità appellare liceat) perianthium non habeat. Flosculi singuli supernè in lacinias quatuor angustas dividuntur, & calice squamoso sustinentur.

4. *Globularia*. Flosculi in globulum coacti huic nomen dederunt, quorum unusquisque calice privato sustinetur semen unicum a flore delapso residuum continente. Flosculi, *describente Tournefortio*, in fundo perforati, supernè expansi, & in duo velut labia divisi, quorum superius deficit, inferius in tres lacinias finditur.

Hæc planta *Verticillatis* potius quàm *Corymbiferis* affinis est; siquidem florem monopetalon labiatum profert calice exceptum, semen unicum a flore delapso residuum continente.

5. *Eryngium*, cujus notæ folia, saltem superiora in caulibus, & capitula spinosa, flores in summis caulibus & ramulis in capitula congesti, quibus radiata subsunt folia. *Tournefortius* flores huic generi plerumque pentapetalos attribuit, fructum è duobus granis ante maturitatem junctis compositum, in nonnullis speciebus duobus tribusve foliis terminatis: ideoque ad Umbelliferarum genus refert. Verum convenientia cum *Dipsaco* in capitulorum forma non permittit ut separentur a se mutuo.

GENUS DECIMUM

seu Herba

FLORE PERFECTO SIMPLICI
SEMINE NUDO SOLITARIO

AD SINGULOS FLORES.

Hoc genus ex eorum numero est quorum species nulla fere inter se affinitate conjunctæ sunt, nec alia in re conveniunt quàm notis illis, quas pro generis characteristica adhibuimus nimirum florem habere perfectum simplicem, femina ad singulos flores nuda, solitaria.

p. 5 a m. 30
ul. Spt.

1. *Valeriana*, cujus notæ, folia in caulibus ex adverso bina, flores monopetali tubulosi ad oras quinquefidii, in summis caulibus & ramulis velut in fasciculos congesti; femina pappo innascente alata quibus flos insidet.

p. 5 d. 10 m. 7
riana.

2. *Valerianella*, quæ feminibus pappo destitutis à *Valeriana* differt; caulibus dichotomis ab aliis fere omnibus plantis.

Plantæ quibus hoc nomen tribuitur nec flore, nec fructu conveniunt; (consule si placet *D. Tournefortii Elem. Bot. pag. 108. Tab. 52.*) unde si à flore & fructu notæ generum characteristica sumendæ sunt, nec genere convenient, sed ad diversa genera referri debent ideoque nota generica, (si tamen genere conveniunt) non aliunde rectius quam à dichotomia caulis & ramorum desumi videtur.

Quod si in *Lactucâ agnina* bina singulis flosculis succedant femina (ut affirmat *D. Rivinus*) quod mihi hæctenus discernere non licuit, hinc removeri, & ad Umbelliferum genus amandari poterit.

p. 5 p. 100
ul. Spt.

3. *Dentellaria*, hujus notæ *D. Hermanno* sunt fructus oblongi, hirti, villis armati; flores è tubo oblongo in quinque segmenta expansi, & in spicas congesti, folia alterna. *D. Tournefortius* florem communiter in sex partes dissectum *Dentellaria* attribuit. Cur autem hanc plantam *Classis II. Sect. 4.* subjiciat, cujus tituli pars est, quod stylus è quatuor embryis componitur, quæ in totidem femina evadunt, calyci floris inclusa, cum in illa unicum tantum uni flori succedat aut subfit semen, rationem non video.

p. 5. Equit
riana, (Spt.)
Spt.

4. *Limonium*, hujus notas posuimus locum maritimum, caules nudos ramosos, flores secundum caules, femina in singulis cali-

calicibus singula. *Tournefortius* flores huic attribuit plurimum pentapetalos, in nonnullis tamen speciebus monopetalos quinquepartitos, calicem infundibuli formâ.

5. *Mirabilis Peruviana*, hujus notas facit *P. Hermannus*, semina oblongo-rotunda, fulcata, pentagona, umbilicata, nucleum farinaceum continentia, flores è tubo in pentagonum orbem dispositos, folia & ramos conjugatos. 7. l. p. 5. a.
ad rosem

Falapium *Mirabilis Peruvianæ* radix est, monente *D. Plumier* & *Muntingio*.

6. *Linaria adulterina*, notæ folia *Linariæ*, flores pentapetali, summo fructui insidentes.

7. *Passerina Tragi*. Fructus in foliolorum alis bini ternive simul, quibus insident flores tetrapetali lutei.

8. *Agrimonia* seu *Eupatorium Græcorum* floribus pentaphyllis summo fructui innascentibus, feminibus seu mavis vasculis feminalibus lappaceis, duo persæpe semina seu potius nucleos continentibus, foliis lobatis seu pinnatis à reliquis hujus generis distinguitur. 7. l. p. 5.

Diu dubius fui an *Agrimonia* ad hoc genus propriè pertineret, quia lappulæ ejus duo non rarò semina continent. Verum cum viderem semina isthæc, seu rectius nucleos, duabus cellulis separatos non esse, sed in eadem cavitate latitare quin & cavitationem hanc unicam tantum persæpe nucleum continere, plantam hanc non magis dispermam habendam esse censei, quam nucem *Avellanam*, quam naturæ luxuriantis lusu quodam duobus interdum nucleis factam reperimus.

9. *Pimpinella sanguisorba*, hujus generis notas fecimus folia pinnata, spicas crassiores è flosculis & feminibus dense stipatis compositas, semina tetragona, quibus flosculi tetrapetali insident.

Verum reprehendit me *D. Tournefortius* quod florem quadrifolium dixerim, cum integer sit, quodque capsulam pro semine habuerim.

Ad primum respondeo, me flores monopetalos, petalis ad unguem ferè in quatuor segmenta totidem folia æmulantia divisus pro tetrapetalis habuisse, ut solent plerumque Botanici.

Ad secundum, quòd fructum, quia integer decideret, nec sponte aperiretur, pro semine nudo habuerim, quem postea curiosè examinans duobus persæpe feminibus factum reperi, non tamen in cellis distinctis latitantibus, ut nuclei potius quam semina censenda sint. Sed de hac vide & supra inter *Apetalas*.

Planta Umbelliferae sunt vel foliis

Ramosis seu pinnatis, hoc est in plures lobos seu folia partialia divisis; semine

Compresso seu foliaceo, aut alâ foliaceâ cincto; SPHONDYLUM, PASTINACA, ANETHUM, PEUCEDANUM, TORDYLIUM &c.

Tumidiore, nulla ejusmodi ala ambiente; quæ vel fructu

Maximo, fungoso, semen seu nucleum solutum intus continente; CACHRYS.

Spharico; CORIANDRUM.

Rostrato; SCANDIX.

Multis alis membranaceis, striarum more secundum longitudinem decurrentibus donato; LASERPITIUM.

Longo angusto, avis rostrum quodammodo referente;

Levi; CEREFOLIUM.

Aspero; MYRRHIS CRETICA NODOSA.

Striato; MYRRHIS SYLVESTRIS.

Longo, magno, sulcato; MYRRHIS SATIVA.

Media longitudinis & crassitie; MEUM, CUMINUM, BULBOCASTANUM.

Breviore gracili; FœNICULUM, CARUM, SISARUM, LEVISTICUM, ANGELICA AQUATICA & SYLVESTRIS, OENANTHE.

Tumidiore & latiore,

Majore; ANGELICA, SMYRNIUM.

Minore; SESELI PRATENSE, CICUTA, ANISUM, SISARUM.

Minimo; AMMI, APIUM, VISNAGA.

Villoso aut hirsuto; DAUCUS.

Echinato aut aculeato; CAUCALIS.

Simplicibus seu non ramosis,

Integris

A caule perforatis; PERFOLIATA

Cauli adherentibus, non tamen eum cingentibus

Fruticosa; SESELI ÆTHIOPICUM.

Herbacea; BUPLEURUM

Laciniatis; seminibus

Levibus; ASTRANTIA.

Asperis seu lappulatis; SANICULA.

GENUS UNDECIMUM

seu Herba

UMBELLIFERÆ

Quæ Gymnodispermæ, sive bina semina nuda ferentes
post singulos flores.

Umbellifera dicuntur hoc genus herbæ, quia earum pleræque flores gestant in Umbellæ, quæ mulieres Solis radios à facie arcent, formam dispositos. In Umbelliferis enim summus caulis, summique ramuli in plures ab eodem puncto ortos radios dividuntur, singuli deinde radii in plures pediculos, qui Umbellam persæpe secundariam sustinent. Omnes autem simul (tum radii, tum pediculi) in cono inversi figuram coaptantur.

D. Tournefortius Herbas Umbelliferas flore rosaceo donatis annumerat: magnæ tamen illarum parti florem liliaceum (*Fleurdelisee*, hoc est, petalis in formam *Fleur de Lis de France* dispositis) attribuit, quem ipsemet rosaceo contradistinguit, cum reliquis *Fleur en Rose* i. e. rosaceum adscribat *Elem. Bot.*

I.

*Umbelliferae semine compresso foliaceo, vel alâ
foliaceâ cincto.*

1. *Sphondylium*, cujus notæ, folia lata, flores albi petalis bifidis & velut cornutis, exteriore reliquis multò majore, semina summa parte bifida, dorso striato, interiore superficie, ubi bina se mutuò tangunt, duabus lineis nigris radiata.

2. *Pastinaca latifolia*, cujus notæ, folia pinnata, vel ut vult D. Tournefort, ex alis satis grandibus, & costa crassa sustentatis composita; flores lutei, rosaceis formâ similes, radices crassæ, carnosæ, esculentæ.

3. *Panax Heracleum* à *Pastinaca latifolia* differt foliis ramifloribus radice succifera.

4. *Tordylium*, cujus notæ, semina foliacea, margine seu limbo elato, interdum granulato cincta, florum petala bifida ad unguem fere, exteriora interioribus majora.

5. *Avethum*, cujus notæ, folia in tenuissima segmenta Fœniculi

niculi æmula divisa, flores etiam Fœniculacei, lutei. A Fœniculo differt seminibus foliaceis, radice annua.

6. *Peucedanum*, cujus notæ, folia instar Fœniculi tenuiter dissecta, unde *Fœniculum porcinum* vulgò audit, laciniis tamen latioribus quam Anethi, tripartitò divisa & subdivisa; florum petala æqualia.

7. *Oreoselinum* id est *Apium montanum*. Notæ; folia Petroselinii aut Cicutæ similia, flores rosæ formâ. *Tournef.* Hujus speciebus adnumerat *D. Tournefort* Daucum Alfacicum. C. B;

8. *Thysselinum* ab Oreoselino non aliter differt quàm quòd succo lacteo turgeat.

9. *Ferula*, cujus notæ folia Fœniculacea, semina magna lata, oblonga, compressa. Ferulæ vulgari medulla fungosa, igni concipiendo idonea, semina per maturitatem nigricantia.

10. *Thapsia* notæ, semen grande oblongum fimbriâ foliaceâ summa parte plerumque bifidâ, cinctum, sapor acris.

11. *Imperatoriam* tum *Tournefortius* tum *Hermannus* Umbelliferis semine lato plano annumerant; *Tournefort* etiam *Criethmum*, seu Fœniculum marinum.

II.

Umbellifera semine multis alis foliaceis striarum more secundum longitudinem decurrentibus donato.

Laserpitium, cujus notæ, Quatuor alæ foliaceæ per longitudinem decurrentes in singulis seminibus; in quibusdam speciebus crispæ, seu undulatæ. Alæ hæ membranaceæ in binis seminibus dum adhuc viridia & conjuncta sunt, sex tantum videntur, binis illis ad basin singulorum seminum arcuè sibi invicem commissis. *Morisonus* noster semina hæc rotæ molendinariæ fluvio innatantis non ineptè comparat.

III.

Umbellifera fructu maximo fungoso, subrotundo aut elliptico.

Cachrys sive *Libanotis cachryophora*; cujus notæ, folia tenuiter dissecta semina tumida, Nucis Myristicæ parvæ magnitudine & figura, fungosa substantia nucleum ambiente (grano Hordei plerumque similem *D. Tournef.*)

Umbelli-

IV.

Umbellifera fructu globoſo ſimplici vel didymo.

Coriandrum. In hoc genere ſemina bina in figuram perfectè ſphæricam coaleſcunt in nonnullis ſpeciebus; in aliis ſemina ſingula globofam figuram aſſumunt, ut bini globuli ſingulis floſculis ſuccedant. Folia inferiora lata, ſuperiora tenuiter incifa, odor teter & odioſus cimum.

V.

Umbellifera ſemine roſtrato.

Scandix ſive Peſten Veneris, cujus notæ ſemina roſtrata, ſuperiore ſcilicet extremitate in acum producta, roſtris Geranii moſchati roſtra referentibus. Florum petala indiviſa, & ſubrotundo apice, exteriore reliquis productiore.

VI.

*Umbellifera ſemine longo anguſto avis roſtrum quodammodo referente.*1. *Lavi.*

Cherophyllum, cujus duo genera, 1. *Sativum*, radice annua; foliis tenuius diſſectis, petalis bifidis ſeu in medio crenatis. 2. *Sylveſtre*, Myrrhis ſylveſtris ſeminibus lævibus C. B. dictum; cui folia in ſegmenta majora, anguſtiora tamen pro magnitudine & acutiora diviſa, radix perennis, flores irregulares, petalo extimo reliquis majore & longiore.

2. *Aſpero non tamen ſtriato,*
quantum nobis diſcernere licuit.

Myrhis ſylveſtris Cretica nodosa, ſeminibus aſperis. Cujus caules infra genicula in nodos inſignes intumeſcunt.

3. *Striato.*

Myrhis ſemine ſtriato, Cerefolium ſylveſtre C. B. Hujus notæ ſunt caules ſolidi ſeu medullâ facti in nodos inſignes infra genicula intumeſcentes, floſculi albi dilutè purpurascentes petalis æqualibus bifidis, ſemina per maturitatem citrina. Huc refert

D

D. Tour-

D. Tournefort Cicutariam bulbosam *C. B.* cujus caulis in nodos pariter infra genicula prægrandes intumescit, estque omnium quas ego observavi Umbelliferarum altissima, ut qui humanam altitudinem in latiori solo duplo ferè superet: Radix tamen parvus est bulbus, fibrasque nec multas obtinet, nec altè in terram depactas.

Idem Cicutariam palustrem albam & rubram *C. B.* ad hoc genus reducit.

VII.

Umbellifera semine longo, magno, sulcato.

Myrrhis sativa. Folia integra filicina referunt, unde vulgo nostratibus *Sweet Fern* id est *Filix odorata* dicitur.

VIII.

Umbellifera semine striato media longitudinis & crassitie.

1. *Meum*, foliis tenuissimis, semine majusculo oblongo striato ab aliis Umbelliferis distinguitur.

2. *Feniculum* foliis in capillacea segmenta divisis, seminibus striatis oblongis, floribus parvis pallide flavis, petalis obtusis rectè ferè lineà terminatis, non tamen bifidis, à reliquis hujus generis Umbelliferis distinguitur: à Meo foliorum segmentis longioribus.

3. *Levisicum vulgare.* Folia Apii maxima, semen longiusculum, radix per multos annos vivax, odor validus. *D. Tournefort* Ligusticum vulgare ad Angelicam refert, cui pro caractere folia magna attribuit, costæ ramosæ & in unicum folium terminatæ ordine annexa. Libanotis latifolia Aquilegiæ folio *C. B.* à præcedente foliis Aquilegiæ differt.

4. *Cuminum* à Meo distinguitur radice annua, foliis in laciniis minus crebras nec admodò tenues dissectis, semine minore angustiore incurvo.

IX.

Umbellifera semine striato angustiore minore & minimo.

1. *Radice tuberosa.*

1. *Bulbocastanum*, cujus notæ, radix tuberosa simplici tubere, semen loniusculum in nonnullis speciebus læve, in aliis striatum.

2. *Oenanthe*

2. *Oenanthe*, cujus notæ, radices tuberosæ è multis glandulis compositæ. Adde locum palustrem. Has notas rejicit *D. Tournefort*, & pro iis substituit, flores è foliis inæqualibus bifidis compositos, semina longiuscula, teretia, dorso canaliculata, summâ parte cuspidibus quibusdam, quarum media maxima est & reliquis acutior, donata. Ut hæ acceptandæ sunt, ita illæ non rejiciendæ.

3. *Sisari*, notæ, folia & odor Pastinacæ latifoliæ, semina angusta striata, radices Napi plures velut ab eodem collo pendulæ.

2. *Radice fibrosa vel cauliformi.*

1. *Sium* seu Pastinaca aquatica. Notæ, folia & odor Pastinacæ sativæ latifoliæ; radices duriores & lignosiores quàm illius, florum petala æqualia bifida alba. Huc referendum est *Amomum Germanicum*, & *Selinum Sii foliis*.

2. *Pimpinella saxifraga*, folia Pimpinellæ sanguisorbæ, radix acris & calida. *D. Tournefortius* floris folia inæqualia & bifida huic generi attribuit. At neque in petalorum magnitudine, in minore saltem specie, nobis observantibus, insignis est differentia, neque petala bifida, nisi leviter admodum apparent.

3. *Carum* seminibus oblongis angustis striatis, foliis pinnatis, pinnis in multas lacinias dissectis & sine pediculis adnexis noscitur.

X.

*Umbellifera semine striato breviorè & latiorè,
majore.*

1. *Angelica*, cujus notæ, folia latissima, semina striata magna crassa, dorso tumidiore. Angelicæ Sativæ flores in sphericam figuram seu corymbum dispositi sunt, quæ dispositio ad eò singularis est, ut meritò genus peculiare constituat. *D. Tournefort* Angelicam sativam seu officinarum Imperatoricæ speciem facit adeoque nomina confundit.

2. *Imperatoria* ab Angelica differt foliis minus ramosis, tripartito divisis & subdivisis, floribus albis umbellatim dispositis, radicibus crassis obliquis perpetuis.

3. *Smyrnum* cujus notæ semen grande tumidum & subrotundum, per maturitatem nigrum.

4. *Siler montanum* Notæ sunt, folia Seselios, summis segmentis tripartitis, semen majusculum cum fimbria foliacea.

5. *Cicuta*, notæ folia in minutas particulas multifariam divisa,

visa, flores è petalis inæqualibus bifidis compositi, semina brevia, tumida & subrotunda.

6. *Phellandryum* seu *Cicutaria* palustris. Notæ, caulis crassissimus, folia amplissima, & multifariam in minutas particulas ad modum *Cicutæ* divisa, florum petala æqualia, bifida.

7. *Seseli prætense*. Notæ, foliorum segmenta angusta acuta, flores ex luteo pallidi petalis subrotundis, semina brevia tumidiuscula, per maturitatem rufescentia.

8. *Anisum*, foliis in caule imis integris latis, superioribus tenuiter dissectis, seminibus subrotundis, odore & sapore gratissimo, quodque parva & annua planta sit, ab aliis differt.

XI.

Umbellifera semine striato breviorè & tumidiorè minimo.

1. *Ammi*, notæ folia in longas & angustas lacinas dissecta, circum oras crenata, florum petala bifida & inæqualia, semina minutissima. *Cribrum* quartum *Matth.* seu *Eryngium prætense* foliis serræ similibus ad *Ammi* non ineptè refertur.

2. *Apium*, notæ flos luteolus, minimus, folia triangulata, segmentis paucioribus latoribus & obtusioribus, semina striata brevia & minutissima. Florum petalis integris & minimè bifidis ab *Ammi* differt.

5. *Gingidium* seu *Visnaga*, notæ, Umbella à flore delapso clausa, ejusque radii prælongi & rigidi, semina minutissima *Apii*.

XII.

Umbellifera semine hirsuto aut villosò.

1. *Daucus Creticus* semine hirsuto. Notæ, folia minutissimè dissecta, semen longum, incanum, villosum, acre.

2. *Apium* sive *Petroselinum Macedonicum*. Folia *Apii* hortensis similia, semen parvum oblongum hirsutum.

3. *Apium petraum* sive *montanum* album *J. B.* notæ, folia in alas oppositas, integra *Pimpinella Saxifraga minoris* folia imitantia, divisa; caulis insigniter canaliculatus, semina striata, hirsuta, summa parte rubentia.

4. *Pastinaca tenuifolia* sive *Carota*, foliis tenuiter dissectis, seminibus villosis, umbellis à flore delapso clausis, sive in nidi *Avis formam contractis*, radice *carnosa* ab aliis *Umbelliferis* differt.

Petala exteriora interioribus longiora & majora, & ad latus interdum appendicem habere videntur. Umbellarum totalium ut & partialium ad exortum radios ambiunt folia latiuscula, in plures prælongas capillares lacinias divisa.

XIII.

Umbellifera semine echinato aut aculeato.

1. *Caucalis* semine echinato aculeato aut hispido ab aliis umbelliferis abundè distinguitur, ut alias notas conquirere non sit opus.

Myrrhin sylvestrem seminibus asperis huc refero. Folia ei mollia, Cicutæ ferè divisurâ, pallidiora, caulis Cicutæ, Umbellæ secus foliorum alas Paludapii modo sedent. Flores albi, femina oblonga, teretia, aspera, cacumine oblongo. *Tournefortius* hanc plantam ad *Chærophylllum* refert.

2. *Pastinaca* marina, quibusdam *Secacul* & *Crithmum spinosum* *f. B.* Non tantùm seminibus, sed & foliis est spinosis, quo ab aliis umbelliferis differt. *D. Tournefort* in *Institu.* plantam hanc *Echinophoram* appellat, floremque & fructum ità describit. Flore est rosaceo, in capitulum umbellatum nascente, & calicium communi insidente, qui deinceps abit in fructum unicapfularem, semine factum oblongo.

XIV. & XV.

Umbellifera foliis simplicibus seu non ramosis.

Hæ vel foliis integris sunt, vel eisdem laciniatis.

Integrifolia sunt vel foliis à caule perforatis, *Pervoliata* dictæ; vel caulitantum adhærentibus, non tamen eum cingentibus; suntque vel *fruticosa* umbellam propriè dictam in fastigio gestantes, *Seseli Ethiopicum frutex*; vel *herbacea*, umbellas minùs propriè dictas proferentes, *Auricula leporis*, sive *Bupleurum*.

Quæ foliis sunt laciniatis dividi possunt seminum respectu in eas quæ femina lævia proferunt *Astrantia* dictæ & quæ femina aspera sive lappulata fert, *Sanicula*. Flosculi *Saniculæ* pentapetali sunt, petalis in se replicatis, & ad locum ubi replicantur bifidis observante *Tournefortio*.

Idem *Eryngium Saniculæ* subjungit, quòd flos ejus pentapetalos sit, & ad singulos flores bina femina simul juncta, in nonnullis speciebus duobus tribusve foliolis terminata, producat. Quæ ulteriori observationi relinquo.

GENUS DUODECIMUM,

seu

HERBÆ STELLATÆ.

Sic dictæ quia folia caules per intervalla stellæ radiantis in modum ambiunt. Floribus sunt monopetalis, verum in quatuor segmenta, totidem folia imitantia, divisis. Singulis autem flosculis in plerisque speciebus bina naturaliter succedunt & subsunt femina. Excipiendæ sunt Rubiæ spicatæ *maritima* & *Cretica* in quibus singula duntaxat singulis flosculis subsunt femina.

HERBÆ STELLATÆ FLORIS TUBO
BREVIORE.

I.

Quadrifolia, quatuor foliis ad singula caulis genicula in crucis formam dispositis.

1. *Cruciata*, cujus notæ, flores verticillatim ad caulium nodos dispositi: albi in *Rubia levi* Taurinensium, flavi in reliquis speciebus.
2. *Rubia quadrifolia*, floribus in summis caulibus.

I I.

Polyphylla, seu foliis pluribus quatuor ad singula genicula sitis.

Has *Tournefortius* a fructu distinguit, qui in *Erythrodano* seu *Rubia tinctorum* mollis est & succosus velut bacca quadam. Ego à radice rubra ad tingendum utili notam characteristicam sumpsi.

Stellatæ polyphyllæ, fructu per maturitatem sicco.

1. *Foliis levibus aut minus asperis.*
1. *Callium vulgare*, foliis tenuibus, obscurius virentibus, flosculis luteis parvis à reliquis differt.
2. *Mollugo*, flores huic albi, folia latiora.

2. *Stellata*

2. *Stellata polyphylla foliis asperis & vestibis adherentibus, floribus sparsim nascentibus.*

Aparine. Tournefortius Gallium ab Aparine foliis levibus distinguit, Cruciatam à numero foliorum ad unumquemque nodum, & ut hæc excuset, se non aliam ob causam Gallium, Aparinem, Cruciatam distinguere ait quàm quòd usus communis distinguat.

3. *Stellata polyphylla foliis asperis, floribus in summis caulibus velut in umbellis digestis.*

Asperula.

STELLATÆ FLORIS TUBO LONGIORE.

I.

Floribus umbellatim in summis caulibus nascentibus.

Rubia cynanchica, notæ, folia ad singula genicula quaternæ, flores velut in umbella.

II.

Floribus in spicas digestis, quorum singulis singula succedunt semina.

Rubia spicata maritima, Rubia spicata Cretica &c.

GENUS DECIMUM TERTIUM,

seu Herba

A S P E R I F O L I Æ,

In quibus quatuor plerumque semina nuda singulis
floribus succedunt.

Hujus generis notæ sunt folia in caulibus alterno aut nullo ordine posita, flores monopetali, marginibus quinquepartitis, calices quinquefidi aperti, summæ spicæ antequam flores aperiantur caudæ scorpii in modum reflexæ, quatuor singulis floribus succedentia semina.

1. *Pulmonaria maculosa*, cujus notæ, perianthium oblongum, integrum; folia in plerisque speciebus maculis albis varia.

2. *Cynoglossum*, cujus notæ, folia in plerisque speciebus lanuginosa asperave; semina aspera, lappacea compressa, extremitatibus acutis, sursum ad stylum directis. Fructus ita compositus est ut Pyramidem quatuor facierum repræsentet. *Tournefortius*. *Echium marinum*, aliis *Cynoglossum marinum* minus nostras ob florem nonnihil tubulosum, folia glauca & semina lævia ad *Buglossum* refert. Rectius fortè *Cerinthe* subjungi potest, inquit *D. Hermannus*, cui & nos consentimus.

3. *Borago*, flores majores stellati, in quinque lacinias acutas ad basin usque dissecti, apicibus in umbonem acutum coeuntibus, semina rugosa, capiti viperino similia.

4. *Buglossum*, flores minores, tubulosi, summa parte in quinque segmenta obtusa seu orbiculata expansi à *Boragine* distinguunt. Semina capiti viperino similia.

5. *Anchusa*, radice sanguineo succo, à *Buglossis* aliisque congeneribus differt. *Anchusam* ad *Buglossum* refert *Tournefortius*. Verum radice succo sanguineo ad genus discriminandum nobis cum veteribus sufficere videtur.

6. *Echium*, flore corniculato seu incurvo, ex angusto principio in latum expanso, superiore parte longius excurrente, inferiore breviori, à reliquis hujus generis differt.

7. *Lithospermum*, cujus notæ sunt, semen lapideum, splendens, figura ovalis, flos in quinque segmenta subrotunda expansus. Figura, duritie & politurâ seminum (ut rectè *D. Tournefortius*) à *Buglossis* differt.

D. Tournefortius *Echium Scorpioides* ad *Lithospermum* refert.

fert. Verum spicis florum prælongis, nullis intermixtis foliis, à Lithospermo differt. Lithospermum arvense radice rubente ad *Buglossum* refert.

8. *Heliotropium*, floribus in spicas longas excurrentibus, in quinque partes majores dissectis, quas intercedunt plerumque totidem minores, circa centrum in stellam replicatis (observante *D. Tournefortio*) ab aliis hujus classis distinguitur.

9. *Aparine major* Plinii *Ger. Asperugo Tournef.* caulibus & foliis asperis, & ad vestes adhærentibus; foliis interdum tribus quatuorve simul nascentibus, feminibus parvis compressis, in vasculis bivalvibus compressis triquetris dentatis, à congeneribus distinguitur. Flores ad foliorum alas siti sunt, eorumque calices in vascula illa bivalvia triquetra laciniata excrescunt.

10. *Symphytum*, cujus notæ flores cylindracei penduli, semina polita & lucida Lithospermi instar.

11. *Cerinthe*, notæ, flores cylindracei penduli, quibus symphytum imitatur; semina, seu potius vascula feminalia, bina singulis floribus succedentia. Quæ vulgò semina censerì solent, observante *D. Tournefortio*, sunt capsulæ in binas cellulas divisæ, quarum singulis singula insunt semina: quo respectu planta est anomala, ob convenientiam in reliquis notis huc referenda.

12. *Linum umbilicatum*, fructu cotylode seu scyphum referente ab aliis differt.

Hoc genus *D. Tournefortius* *Omphalodes* vocat, & *Symphytum minus Boraginis* facie ei congener facit, titulo *Omphalodis pumila verna Symphyti folio*, & rectè ut à *D. Carolo Preston M. D.* qui fructum ejus vidit, certior factus sum.

GENUS DECIMUM QUARTUM,

seu

HERBÆ VERTICILLATÆ.

Harum notæ certiores, quibus à reliquis Plantarum generibus distinguuntur, sunt folia in caule ex adverso bina; flores monopetali labiati, & in plerisque etiam galeati; semina ad singulos flores quaterna, quibus perianthium pro vasculo inservit.

D. *Tournefortius* Herbarum verticillatarum notam facit, flores habere *en gueule*, hoc est, ut ego interpretor, *larvatos*. Verum *Mentha*, *Pulegii*, *Marrubii aquosici* flores nullam larvæ similitudinem obtinent, sed in quatuor segmenta proximè æqualia dividuntur. Idem herbas floribus *en gueule* & *en muffle* ad diversas classes refert; à capsula autem seminali præcipuè distinguere debere ait. Flores enim *en gueule* stylum habent è quatuor Embryis compositum, quæ in totidem semina abeunt quibus calix pro vasculo inservit. Flores autem *en muffle* post se relinquunt à calice diversam. At verò cum floris formâ adamussim convenient, in methodo *Tournefortiana*, quantum mihi videtur, ad diversa genera referendæ non erant. Quid enim semina aut fructus ad floris structuram?

I.

Verticillata fruticosa, quarum cautes perennant & substantiâ lignosâ constant.

1. *Salvia*, cujus notæ flores magni, hiantes, in spicis laxis è verticillis aliquantum distantibus compositis, folia rugosâ, odor validus & vehemens. Adde, floris labium in tres laciniâs divisum, quarum media minimè bifida est, quantum ego discernere potui in *Salvia* vulgari.

D. *Tournefortius* Horminum luteum glutinosum C. B. seu *Colam Fovis* dictum *Salviæ* speciem facit.

Idem plantam illam quam nos *Parkinsonum* secuti *Salviæ* speciem fecimus, titulo *Salvia fruticosa lutea latifolia*, eique congeneres à *Salvia*, *Hormino* & *Verbasco* separat, & peculiare genus de eis facit

2. *Phlomidu* titulo, cujus notæ characteristicæ, flos tubulosus,

fus, superne in duo lobia fissus, quorum superius in inferius procumbit; calix è quinque planis compositus.

Hujus generis species facit. 1. Verbascum latis Salviæ foliis *C. B.* Verbascum angustis Salviæ foliis *Ejusd.* 3. Phlomidem *Lusitanicam* fruticosam flore purpureo *El. Bot.* 4. Marrubium nigrum longifolium *C. B.* id est Herbam venti *Monspeliensium.* 5. Phlomidem *Hispanicam* fruticosam candidissimam flore ferrugineo. *El. Bot.* 6. Phlomidem *Hispanicam* candidissimam herbaceam. *El. Bot.*

3. *Lavendula*, cujus notæ, flores è verticillis densioribus in spicas tenuiores, triticearum æmulas, digestis compositi, longis pediculis insidentes. Adde, floris labium superius bifidum & reflexum, inferius tripartitum.

Hujus generis quatuor species novimus, 1. Lavendulam latifoliam *C. B.* 2. Lavendulam angustifoliam *Ejusdem.* 3. Lavendulam latifoliam *Indicam* spicâ subcinereâ breviorē *H. R. P.* 4. Lavendulam, folio multifido *J. B.* His addit *D. Tournefort* 5. Lavendulam latifoliam *Hispanicam* tomentosam *El. Botan.* Idem *Stœchadem* ferrato folio pro Lavendulæ specie habet.

4. *Stœchas*, cujus spicæ quàm Lavendulæ habitiores, pilosis squamis imbricatæ, cum foliis in earundem cacumine. Adde florum parvitatem, qui apparent velut in quinque partes proximè æquales dissecti. *Tournefort, Rivinus.*

5. *Rosmarinus*, notæ hujus sunt, magnitudo & statura insignis, flores ad caulium nodos foliis intermixti, folia angusta, oblonga, prona parte cinerea, supinâ obscurius viridia. Adde, floris galeam reflexam bifidam, labium tripartitum, mediâ lacinia cochlearis formâ excavata. *Tournef. Elem. Bot.*

6. *Hyssopus*, huic etiam folia longa angusta; spicis florum longis, è verticillis rarioribus compositis, versus unam plerumque partem spectantibus, galeâ floris bifidâ & sursum reflexâ, labello in tres partes diviso, mediâ in cochlearis formam excavatâ & bifidâ, à congeneribus distinguitur.

7. *Satureia*, foliis longis angustis cum Hyssopo convenit, florum figurâ cum Thymo, à quo differt, quòd flores sparsi sunt in foliorum alis; cùm in Thymo in capitula habitiora congesti sint. Ego à foliorum forma hæc genera distinguenda existimo, quæ Satureiæ longa sunt & angusta, Thymo vulgari breviora & latiora. *Thymus legitimus* differt à *Satureia* floribus in oblonga capitula congestis.

Thymbram à Satureia genus distinctum facit *D. Tournefortius*, & in eo differre statuit à Thymo quòd verticilli non in capitula congesti sint in summis caulibus, sed secundum caules & ramulos per intervalla nascantur.

8. *Marum vulgare*, à *Thymo* foliis majoribus, verticillis seu florum capitulis lanuginosis & odoris vehementiâ differt. *Marum* *Thymbrae* speciebus annumerat *Tournefortius*. Verum adeò insigni nota ab aliâ quacunque nobis cognita plantâ verticillatâ specie differt, nimirum capitulis & verticillis lanuginosis, ut suum & proprium genus constituere mereatur. Floribus in summis caulibus & ramulis in capitula habitiora congestis cum *Thymo* & *Serpyllo* convenit; non cum *Thymbra*, quantum quidem ego discernere possum.

9. *Thymum*, notæ sunt folia brevina & latiuscula, flores in capitula in summis caulibus habitiora congesti, quorum calicæ elatæ & bifidæ, labella tripartita. Verticillus inferior à capitulo longius distat. *Herm.*

Thymus legitimus Diosc. rotundifolius non est, sed *Satureiam* foliis imitatur, & capitulum gerit congestum.

10. *Serpyllum* à *Thymo* differt, quòd humilior sit, & minus fruticosum, ramulisque prociduis; aliâ floribus & seminibus & tota facie cum eo convenit.

Tragoriganum dictum non videtur genere differre à *Thymo*. Cæterum *Satureiæ*, *Mari vulgaris*, *Thymi*, *Serpylli*, *Majoranæ* & *Origani* flores, formâ & incisuris eousque conveniunt, ut generum distinctio inde non possit peti.

11. *Polium*. *D. Tournefortius* notas nostras a foliorum & comæ canitie illorumque crenis desumptas rejicit & notam *Polii* quâ à *Chamædri* differt constituit, flores galeâ carentes, in summis caulibus & ramulis in capitula oblonga congestos. Labium floris in quinque partes dividitur, quod ei cum *Chamedry* commune est.

Verum nominis *Etymon* notis nostris quoad foliorum canitiem favet; & quoad crenas, propriè dicti *Polii* species.

12. *Teucrium* statura sua & magnitudine, à *Chamædri* præcipuè differt, quacum foliis galeâ carentibus convenit. *Tournefortius* *Teucrio* & *Chamedry* easdem notas adscribit, exceptâ calicis florum figurâ tubulatâ in *chamædri*.

13. *Chamedrys*, hujus notæ, folia quercinorum divisurâ, ut nomen indicat. Parvitate sua à *Teucrio* præcipuè differt & foliorum formâ. *Tournefortius* à calicis forma hæc genera distinguit, & à florum situ in foliorum alis. Flos galeâ caret, labellum propendet quinque partitum, quarum media portio in nonnullis speciebus cochleata & bifida. Adde flores in alis foliorum nasci, secundum caules & ramulos in singulis scilicet binos. *D. Hermann.*

D. Tournefortius ad *Chamedryn* refert *Scordium Officinæ* *Scorodoniam* seu *Salviam agrestem*, & *Marum Cortusi*. Ego non video cur hæc plantæ singulæ suum & proprium genus non consti-

constituant, siquidem Scorodonia insigni nota, floribus in singulis foliorum alis singulis, à Chamædry & Teucrio differt: nec ulla fere inter eas, in habitu & specie externa intervenit similitudo. Marum pariter Cortusi floribus in singulis foliorum alis singulis à Chamædry differt, cum Scorodonia convenit, à qua textura & facie externa abundè distinguitur.

II.

Planta verticillata herbaceæ, flore vix galeato; sed in lacinias propemodum æquales dissecto.

1. *Mentha*; cui flos quadripartitus, galea & labello à segmentis lateralibus vix discernendis, odor suavis, (quod nomen Græcum ἡδύσμου indicat) radices reptatrices.

2. *Pulegium* à *Mentha* verticillis densioribus, & parvitate sua differt. Addit *D. Rivinus*, segmentum quòd pro galea est integrum esse, cum in *Mentha* plerumque bifidum sit, quod & nobis observando comprobatur.

3. *Marrubium aquaticum*, verticillis densioribus longius distantibus, foliis rugosis ad basia laciniatis & odore carentibus à *Mentha* distinguitur. Flos infundibulum refert, margine quadripartito, segmentis subrotundis.

4. *Verbena*, folia rugosa, flores in quinque partes proximè æquales expansi, in spicas dispositi non divisas in verticillos, nullis foliis intermixtis. Adde femina perianthia tota replere.

III.

Verticillata capitulis squamosis.

1. *Dictamnus*, cujus notæ folia valde tomentosa & incana, capitula squamata lævia, squamis majoribus quàm in *Majorana*, & laxius coaggestis. E singulis foliorum sinibus singuli flores exeunt, ut in *Majorana*.

2. *Majorana* capitula squamosa, è pluribus foliolorum conjugationibus squammatim ob proximitatem incumbentibus, quàm *Dictamni* minoribus, composita. E singulorum autem sinibus singuli flores exeunt. Foliola isthæc figurâ sua & lævitate interdum, parvitateque à reliquis quæ in caule diversa sunt.

3. *Origanum* à *Majorana* capitulis squamosis longioribus in spicas excurrentibus, præcipuè differt. *Tournef. Rivinus Majoranam* floribus in lacinias acutas desinentibus ab *Origano*, cui eadem magis rotundæ sunt, differre observavit; nimis subtiliter, ut puto,

Verti-

IV.

Verticillata Herbacea verticillis in spicas digestis, hoc est, foliis verticillis subjectis diversa à reliquis forma.

1. *Basilicum* seu *Ocimum*, huic folia *Amaraci*, odor suavis citri vel *Caryophylli*, flores in spicas laxas è verticillis rarioribus compositas, digesti. Sed ut verum fatear, certior nota est quam *D. Rivino* debeo, nimirum floris forma, cui barba simplex & indivisa est, galea quadripartita (*Tournefortio* crenata) & barbâ seu labio major.

2. *Sclarea*, cujus notæ floris galea ejusdem labio multò major & falcata (adunca *Rivino*) labium tripartitum, media portione bifida & excavata. *Æthiopin* huc refer, & *Horminum* pratense foliis ferratis C. B.

3. *Hormini* floris labium superius, (quod galeam appellare solemus) reverà galeam refert &c.

4. *Sideritis spicata*, singulis hujus verticillis subsunt duo lata, circumferentiâ subrotunda, spinulis armata foliola, finibus suis flores complexa.

5. *Prunella*, cujus notæ, spicæ breves, habitiores. Adde floris labium superius in galeæ formam cæsum, inferius tripartitum, medio segmento latiore & productiore, in cochlearis formam excavato. Florum calices in duo labia divisi, quorum superius in spinulas manifestè non dividitur, (*Tournefortius* in tres acutas lacinias incidi asserit) inferius, quod floribus subest, in duas spinulas exit.

V.

Verticillata herbacea, foliis verticillis subjectis ejusdem cum reliquis figura.

1. *Betonica*, cujus notæ, flores in spicas habitiores digesti, caules non ramosi, folia crenata. Adde floris labellum superius sive galeam elatam & plerumque bifidam, labellum inferius tripartitum, media parte bifidâ.

2. *Nepeta* sive *Mentha cataria*, folia *Urticæ* aut *Betonicæ*, plerumque incana, odor *Menthæ* gravior; flores in spicas habitiores digesti, galeâ bifidâ & elatâ, labello tripartito, medio segmento in cochlearis formam excavato, lateralibus duobus velis alis extantibus. *D. Tournefort.* Medium barbæ segmentum, observante *Rivino*, leviter ferratum.

3. *Galeopsidi*, folia *urticæ*, odor foetidus, semina parva, per maturâ

maturitatem nigra; floris labium superius in cochlearis formam excavatum, inferius tripartitum, medio segmento obtuso, longo, lato, utrinque reflexo, lateralibus parvis brevibus.

Tournefortius Cannabin spuriam dictam huc refert. Verum mea sententiâ minus rectè, cum in Galeopsi flores in spicas longas angustas seu graciles è verticillis rarioribus, sex plerumque florum, compositas excurrant: in Cannabe spuria verò spicæ crassæ fatis & habitiores, è verticillis densioribus constaræ, quin & calicum segmenta in longas acutas rigidas spinulas procurrant. Galeopsi congener est Sideritis Anglica strumosa radice *Park.* item Lamium luteum vulgare, notante *D. Tournef.*

4. *Lamium*, cuius notæ, folia urticæ, semina majuscula è calycibus patulis brevibus maturitate illico decidua, odor foetidus. Adde, floris labium superius cochlearis formâ concavum, inferius in cordis ferè modum fissum, gula etiam floris ala seu foliolo utrinque terminata.

5. *Cannabis spuria*, quam *C. Bauhinus* Urticam aculeatam foliis ferratis vocat, hac notâ solâ, nimirum calicis segmentis in longos & rigidos aculeos excurrentibus, ab omnibus congeneribus distinguitur. Floris tubus oblongus est, galea concava, labellum tripartitum, mediâ laciniâ longiore & nonnihil crenata.

6. *Marrubium*, notæ folia obtusa rugosa, flores in verticillis densis circa caulium nodos, labio superiore elato & velut in cornua fisso, inferiore tripartito, mediâ portione plerumque bifida; florum calices in totidem spinulas quot sunt in singulis striæ, ad duodecim usque exeuntes. Adde totius plantæ canitiem.

Marrubium album latifolium peregrinum *C. B.* perianthium habet in quinque tantum segmenta divisum.

7. *Marrubiasfri* titulo novum genus constituit *D. Tournefort* cujus species 1. Sideritis Alfine Triffaginis folio *C. B.* 2. Lamium Melissæ folio paludosum Belgicum *Hort. Lugd. Bat. Herman.* 3. Sideritidis genus verticillis spinosis *J. B.* Notæ characteristicæ sunt, floris labium superius seu galea cochlearis ad instar excavatum, inferius in tres crenas divisum.

8. *Stachys* verticillis densis, foliorum canitie & lanugine à reliquis differt. Adde, floris labium superius elatum, bifidum & cochlearis modo concavum, inferius tripartitum, lateralibus segmentis adeò parvis ut crenæ potius videantur. *D. Tournef.*

9. *Sideritis*. Hoc nomine complector plantas nonnullas diversarum formarum, quibus ab effectu vulnera ferro infligta sanandi hoc nomen indiderunt Botanici, quæ odore cum Lamio conveniunt sed folia Urticæ non habent. Minus, fateor, Philosphice.

D. Tournefortius Sideritidis floris labium superius surrectum reflex-

reflexum, inferius tripartitum, notam facit. At hoc multis verticillarum generibus commune est. Addit flores verticillatim dispositos secundum caules & ramulos, unoquoque verticillo foliis duobus properiodum rotundis, cristæ galli in modum persæpe incisæ, à reliquis quæ inferius in caule nascuntur differentibus, sustentato. Notæ hæc Sideritidi spicatæ superius positæ conveniunt, non huic generi toti.

10. *Ballote* sive *Marrubium nigrum* foliis & odore foetido *Lamium* refert, à quo differt floribus, in singulis pediculis è singulis foliorum alis egressis, pluribus confertis, calicibus minus patulis & longioribus. Adde floris formam, labio superiore cochlearis in modum concavo, inferiore tripartito, mediâ laciniâ bifidâ.

11. *Clinopodium*, folia fert *Majoranæ sylvestris*. Flores in verticillis densis circa caulium nodos, (quo à *Melissa* & *Calamintha* differt) quorum tubi quàm in *Marrubio* longiores; labia superiora rotundata, elata & plerumque bifida, inferiora tripartita, segmento medio latissimo.

12. *Acinos*, folia *Serpylli* aut *Ocimi minoris*, florum caliculi oblongi striati, collo angusto, ventre turgidiore. Flores secundum caules ex alis foliorum exeuntes non in capitula congesti in summis caulibus, quo à *Serpyllo* differt.

13. *Cardiaca*, cujus notæ, folia circumscriptione subrotunda & profundè laciniata. Adde, floris labium superius in canalem inflexum, & inferiore multo longius, inferius tripartitum; calix valdè brevis, & feminibus ad summitatem usque repletus.

14. *Leonurus*, flos figurâ sua cum *Cardiacæ* flore convenit; galea tamen multo longiore, differt calice productiore. Planta ipsa foliis, statura, & magnitudine omnium partium à *Cardiaca* distinguitur. Caules præterea lignosos edit. Quare & ad verticillatas fruticosas referri posset.

15. *Molucca* calice floris amplissimo, patulo, acetabuli æmulo, à reliquis verticillatis faciliè discernitur. Quamvis enim *Pseudodictamnus* quoque majoribus gaudeat florum calicibus, non conveniunt tamen cum *Molucca*; nam *Molucca* femina præ cæteris admodum nuda gerit, cum è contrario *Pseudodictamnus* eadem occultet maximè *D. Rivino* notante. Adde, floris labium superius cochlearis in modum concavum, inferius tripartitum, medio segmento plerumque bifido.

16. *Moldavica Melissa*, cujus notæ (adnotante *D. Tournefortio*) floris hiatus duabus velut alis terminatus, labium superius paulum arcuatum sive fornicatum in duas partes elatas fissum; inferius

inferius etiam in duas partes divisum (*D. Rivinus* quadripartitum facit.) Folia longiora, angustiora & profundius crenata.

17. *Calamintha*, cujus notæ, flores plures simul pediculis oblongis ramosis è foliorum sinubus egressis insidentes, rari & sparsi, è tubo oblongo in duo labia hiantes, quorum superius bifidum rotundatum elatum, inferius tripartitum.

18. *Melissa* floris formâ cum *Calamintha* convenit: foliis atrovirentibus, odore citri, floribus in uno pediculo è cujusque folii sinu egresso pluribus simul confertis, non ut in *Calamintha* sparsis, à reliquis hujus familiæ distinguitur. Addit *D. Rivinus*, quod flores annulos seu verticillos integros non efficiant, quodque initio candidi sint, maturitate lutei.

19. *Hedera terrestris*, foliis subrotundis, flagellis reptatricibus, floris labio superiore bifido & reflexo, inferiore tripartito, medio segmento lato, bifido, ab aliis verticillatis distinguitur. Flores in furculis è foliorum alis egressis, non rari & sparsi, ut in *Calamintha*, sed magis coacti & conferti nascuntur.

20. *Pseudo-dictamnus*, cujus notæ *Tournefortio* floris labium superius fornicatum & bifurcum, inferius tripartitum, (*Rivino* quadripartitum.)

21. *Cassida* sive *Scutellaria* notæ sunt, flosculi oblongi in singulis foliorum alis singuli, labio superiore galeato cum duabus auriculis adjunctis, inferiore plerumque bifido, calix semen continens operculatus, crepidæ aut calceamenti calcaneum referens; quæ nota sola pro distinctione sufficit.

22. *Dracocephalon*, notæ flos velut gulosus, cavitate sensim imminutâ, (*tubulosus* magnus, *Digitalis* fere effigie *D. Herman.*) labium ejus superius in galeæ formam excavatum, inferius tripartitum; folia *Perficæ*.

VI.

Verticillata herbacea, flore galeâ carente.

1. *Chamapitys* foliis *Pinus æmulis* & odore resinoso à reliquis differt. Adde floris labium inferius tripartitum, media portione bifida, labii superioris locum occupantibus denticulis. Huic flores in singulis foliorum alis singuli.

2. *Bugula*. Huic folia obtusa circa margines crenata majoribus & rotundiusculis intercrenatis. Species vulgaris *διόκωνα* est, caulibus aliis teretibus & repentibus, aliis (qui flores sustinent) quadratis & erectis. *D. Rivinus* galeam ei attribuit. sed vix perceptibilem nisi curiosè spectetur. Floris labium inferius tripartitum.

3. *Scorodonia* notæ sunt, odor Allii, *Salviæ* folia, flores è singulis foliorum alis singuli, in longas spicas excurrentes. *Tournefortius* hanc plantam *Chamædryos* speciem facit, minus rectè meâ sententiâ: siquidem flores habere in singulis foliorum alis singulos sufficiens est distinctionis genericæ nota, ut & *D. Rivinus* cenfer.

4. *Scordii* notæ folia *Chamædryos*, odor Allii, locus palustris, reptatus insignis. *D. Tournefort* hanc etiam *Chamædryos* speciem facit, cujus notæ labium quinquepartitum, medio segmento reliquis grandiore, & in nonnullis speciebus in cochleariformam excavato.

Scordio flores in verticillis,

GENUS

GENUS DECIMUM QUINTUM,

seu Herba

SEMINE NUDO POLYSPERMÆ

Hoc est, in quibus singulis floribus plura quatuor
succedunt semina.

Pro feminibus nudis habeo quæcunque folliculos aut integu-
menta privata, si quæ habeant aut habere videantur, spon-
te non exuunt, verum iis induta à planta matre abscedunt:

I.

Polysperma flore tripetalo.

1. *Plantago aquatica*, cujus notæ folia Plantaginea, flos tri-
petalos, semina in trigonum congesta in majore specie,
in minore in globulum echinatum.

2. *Sagitta*, facile dignoscitur foliis alatae sagittæ formam
referentibus. Semina flori unicuique succedunt in capitulum
congesta densequè stipata. Sagittam ad Ranunculum refert *D.*
Tournefort: verum flores tripetali, & foliorum figura sagittata
sufficiunt, me iudice, ad genus constituendum. Idem *Planta-*
ginem aquaticam ad Ranunculum refert: cui ob notas confimi-
les, floris nimirum tripetali & foliorum Plantagineorum, quæ
sufficiunt ad novum genus, non consentio.

I I.

Polysperma flore tetrapetalo.

Tormentilla in omnibus cum Pentaphyllo, excepto flore tetra-
petalo, convenit.

III.

Polysperma flore pentapetalo.

1. *Ranunculus*, cujus notæ, flores pentapetali unâ cum cali-
ce pentaphyllo decidui, semina unicuique plurima succe-
dentia, in globulum aut spicam congesta.

E 2

2. Cat.

2. *Caryophyllata*, feminibus caudatis, appendicibus uncinatis aut plumosis adhærentibus, calice in decem segmenta (quinque majora totidem minoribus intercedentibus) diviso, foliis pinnatis, radice in nonnullis speciebus aromatica, à congenere differt.

3. *Fragaria* calix eodem modo in decem segmenta divisus, folia in eodem pediculo terna venosa, semina pulpæ molli esculentæ innascentia, flagella reptatricia.

Fragaria sterilis dicta figurâ quidem foliorum, & ternario in eodem pediculo numero, cum *Fragaria* convenit, fructu tamen eousque differt, ut pro diverso genere meritò habeatur, nè dicam quod flagellis careat. Ad *Pentaphyllum* potius referenda est. Numerus certè foliorum in eodem pediculo quinarius generi illi, quod *Pentaphyllum* inde dicitur, non est proprius & peculiaris. Dantur etenim plantæ, quæ omnibus ferè notis cum *Pentaphyllo* conveniunt, *heptaphyllæ* vel etiam *triphyllæ* & vice versa nonnullæ dantur *pentaphyllæ*, quæ reliquis notis à *Pentaphyllo* differunt.

4. *Pentaphyllo* folia venosa, in eodem pediculo quina aut septena, calix pariter in decem segmenta divisus, quina majora fructum obtinentia, quæ interjacent totidem minora.

5. *Pentaphylloides* à *Pentaphyllo* foliis lobatis *Agrimoniæ* ferè æmulis differt.

IV.

Poysperma foliis integris, flore polypetalo, calice trifolio, fructu Ranunculi.

1. *Chelidonium minus* calice triphylo, *Ranunculi* fructu, cum *Hepatica trifolia* convenit; ab eadem differt calice cum flore deciduo ut in *Ranunculis*, caulibus procumbentibus, formâ foliorum subrotundâ, & radicibus glandulosis grumosisve.

2. *Hepatica trifolia* calix à flore superstes, nullus præter floris pediculum caulis, folia tripartito divisa, radices fibrosæ. Quibus notis à *Chelidonio* minore differt.

Hæc duo genera *D. Tournefort* ad *Ranunculum* refert. Verum calix trifolius, & flores polypetali ad has plantas à *Ranunculis* separandas, me iudice, sufficiunt.

V.

Polysperma foliis tenuiter dissectis, flore polypetalo, calice pentaphyllo, fructu Ranunculi oblongo.

1. *Helleborus niger ferulaceus*, cui folia tenuissimè dissecta, radix perennis.
2. *Flos Adonis sive Eranthemum*, cui folia pariter dissecta, radix annua. Si cui radix perennis & annua ad has plantas in duo genera distinguendas nota sufficiens non videatur, ad unum per me licet eas reducat.

VI.

Polysperma flore polypetalo, feminibus in circulum dispositis.

Filipendula, cui radices tuberosæ, glandulis oblongis ab extremis fibrarum filamentis pendulis, calix floris simplex, denticulatus aut velut fimbriatus, flos hexapetalos, semina in capitulum dolii æmulum collecta. *Tournef.*

VII.

Polysperma flore nudo.

Anemone, cujus in genere characteristicam facimus caulem simplicem non ramosum, determinatè seu ex una tantum distinctione foliatum, unicum in summo florem nudum polypetalon gestantem. Judicet ingeniosus Lector, annon ob tot notas communes *Anemone sylvestris*, *Ranunculus sylvestris* nonnullis dicta, quibus & radicum similitudo addi potest, ad *Anemone* potius referenda sit, quàm ad *Ranunculum* ob solam fructus conformitatem; cum plura attributa habere communia certissima sit convenientiæ genericæ nota.

1. *Anemones sylvestris* semina *Ranunculi* similia in capitulum rotundum congesta sunt, nullo pappo adhærente vel involvente seu ambiente.
2. *Anemones sativa* semina in capitulum oblongum congesta, pappo seu lanugine copiosa cincta.
3. *Pulsatilla* semina cincinnata, plumulis longis adhærentibus, flores plerumque hexapetali.
4. *Clematis*, cujus notæ semina plumulis longis adnascentibus cincinnata, flos quadrifolius seu cruciatus, sapor in presisque speciebus fervidus.

GENUS DECIMUM SEXTUM;

seu Herba

P O M I F E R Æ.

Pomiferas voco quæ fructus Plantarum omnium maximos producunt (non omnes earum species sed aliquæ) cortice crasso tectos (quo à Bacciferis distinguuntur , quarum fructus membrana duntaxat tenui veliuntur) & flores nudos monopetalos , margine quinquepartito , summo fructui infidentes.

Ad hoc genus reduco *Murucujam* sive Passifloram dictam ob fructuum cortice crassiore tectorum similitudinem , quamvis flores non conveniant.

1. *Cucurbita* , cujus notæ folia mollia , flos albus , fructus cortice præ aliis Pomiferis duro & ferè lignoso tectus , semen thyreoides , duobus in summitate eminentibus angulis velut cornutus. Addit *Tournefortius* fructum in sex loculamenta plerumque dividi.

2. *Pepo* à Melone totius plantæ , foliorum , florum , fructuum magnitudine differt ; ab omnibus Pomiferis semine rhomboide lineâ circa margines elatâ cincto. Addit *D. Tournefort* , interiorum fructus cavitatem ferè semper in tres cellas divisam esse , quo differt à *Melopepone* , cujus fructus in quinque partes interne plerumque dividitur , estque striatus aut angulatus.

3. *Colocynthis* , huic pulpa fructus interior fungosa , levissima , amarissima , minimè edulis , semina parva , alba , dura : folia in profundas lacinias dissecta.

4. *Citrullus* , cujus notæ , semina Peponis similia , nullâ tamen in margine elatâ lineâ , in carne mediâ latitantia. Verum certius distinguitur à reliquis per folia profundè dissecta. *D. Tournef.*

5. *Melo* semine albo , angusto , oblongo , nuclei pinei æmullo , cum Cucumere convenit : fructu majore , non spinoso , moschum redolente , carne dulci , ab eodem differt.

6. *Cucumis* , qui à Melone , cui satis similis est , distinguitur fructu minore , tuberculis spinosis persæpe bullato , semine pulpâ humidâ copiosâ gelatinæ æmulâ contento. Semen quasi aculeum habet , quo facile à Melonis semine distinguitur. *Magnol. Hort. Monsp.*

7. *Cucumis asininus* , à Cucumere differt , fructu minore spinulis crebris horrido , succo viroso , quodque capreolis careat.

5. *Melopepo* capreolis caret , fructus interior cavitatem ple-

rumque

rumque in quinque cellas dividitur, observante D. Tournefort.

9. *Balsamina mas.* Fructus verrucosis tuberculis exasperatus; minimus, carne pauca, unica intus cavitate, quæ sponte aperitur, & femina continet calyptra seu pileolo quodam involuta, plerumque crenata; flores ad centrum usque in quinque laciniis finduntur, interdum etiam segmenta à se invicem separantur, ut dubitari possit an planta monopetalos sit an pentapetalos.

10. *Sicyoides* Tournef. Fructus echinatus, Amygdalæ quodammodo similis, unicum intus semen latum seu compressum continens.

11. *Granadilla* sive *Murucua*. Fructus huic summo stylo innascitur, ad cujus basin exeunt stamina apicibus coronata; è fastigio assurgunt tres velut clavi capitati: per maturitatem feminibus repletur fructus rugosis aut valleculis depressis inæqualibus.

GENUS DECIMUM SEPTIMUM,

seu Herba

B A C C I F E R Æ.

Baccas hoc in loco appello fructus herbarum quoscunque membrana tenuiore vestitos, pericarpio seu pulpâ intus humidâ aut molli semina ambiente, eisdemve intermixta. Ex his nonnulli fatis grandes sunt, quibus baccarum nomen, prout vulgò accipitur, minus propriè convenit.

I.

Baccifera fructu è pluribus acinis composito.

1. **C**hamamorus seu *Chamarubus*, notæ hujus flos pentapetalos, fructus è pluribus acinis, acrtè stipatis, mora rubi æmulantibus, compositus.

2. *Chamapericlymenum*. Notæ, plures acini, suis singuli petiolis hærentes (non in baccas constipati) singulis floribus succedentes, folia Afcyri, flos tetrapetalos.

II.

Baccifera fructu racemoso.

1. *Scandentes.*

1. **S**milax *aspera* capreolis cum *Bryonia alba* convenit, foliorum forma cum nigra; caulibus spinosis ab utraque differt. Flores hexapetali basi fructus coherentes, qui bacca est semina spherica unum aut plura continens. Huc refert *D. Tournefortius* Unifolium *Dod.* Polygonatum racemosum *Cornubi* & Polygonatum spicatum fertile *Ejusd.*

2. *China* foliis est plantagineis, fructu croceo racematim disposito.

3. *Bryonia alba*, cujus notæ capreoli ad scandendum, caules non spinosi, folia vitiginea, flos pentapetaloides summo fructui insidens, pediculo brevi ex ipso apice baccæ exeunte.

4. *Bryonia nigra*, characteres hujus generici sunt, caules volubiles, folia convolvuli majoris, flores in sex lacinias cæsi, semina pileolo seu calyptrâ membranacâ obtecta.

2. *Erectæ.*

2. *Erecta.*

1. *Angelica baccifera*, statura elatiore, foliis ad Angelicam accedentibus, baccis minoribus, obscurè rubentibus, sapore dulci, quibus calix seu flos infidet à Christophoriana aliisque differt.

2. *Christophoriana* notæ sunt flos pentapetalos (*Tournef.* plerumque tetrapetalos) imo fructui cohærens, folia Imperatoriæ, fructus venenosi aut deleterii.

3. *Solanum racemosum Americanum*, *Phytolacca Tournesf.* Floris stylus in baccam abit, ut loqui amat *D. Tournefortius*, semina radiatim disposita sunt in baccis, fructus racemosi.

4. *Lilium convallium*, hujus notæ cauliculi flores & fructus sustinentes nudi, flores parvi, campanulati, nudi, margine in sex laciniolas secto, baccæ rubræ. *D. Tournefort.* Elem. Bat. pag. 69. floris formam differentiam satis notabilem (*assez considerable*) constituere scribit inter *Polygonatum* & *Lilium convallium*, quæ scilicet sufficiat ad hæc genera distinguenda; ipse tamen *Polygonatum latifolium ramosum* C. B. seu quantum *Clus.* à Polygonati genere non excludit, quamvis *Clusio* & *J. Bauhino* testibus flores producat *Lilii convallium* floribus perfimiles.

5. *Monophyllum*, cujus notæ flosculi tetrapetali, stellati, spicatum digesti, folia è terra exorta (duo enim, vel tria in caule sunt) singularia, baccæ rubræ, ut in *Lilio convallium*.

D. Tournefortius (ut dixi) hanc herbam ad Smilacem asperam refert eique conjungit *Polygonatum Canadense* spicatum *Cornuti*, titulo Smilacis spicati Polygonati folio.

III.

Baccifera fructu magis sparso.

1. *Hypoglossum*, a Lauro Alexandrina differt lingula sen folio secundario è medio folio exeunte præter baccam. Floris pistillus in baccam intumescit. *Tournef.*

2. *Laurus Alexandrina*, fructu solo seu bacca è medio folio enata ab Hypoglossio, foliis majoribus non spinosis à *Ruscio* differt.

3. *Ruscus*, foliis minoribus, Myrtinorum æmulis in mucronem acutum & spinosum exeuntibus à reliquis epiphyllispermis dignoscitur.

4. *Polygonatum* foliis nervosis & flore nudo cum *Lilio convallium* convenit; magnitudine sua, caule multis foliis vestito, floribus cylindraccis in sex crenas fissis, è foliorum sinubus exeuntibus

euntibus ab eodem & aliis plantis differt. Baccas in tres partes divisas obtinet.

5. *Mandragora* notæ, flos monopetalos quinquepartitus, campanulæ fere formâ, caules nulli præter pediculos flores & fructus sustinentes, radices crassæ.

6. *Herba Paris* caulibus non ramosis, determinatè seu ex una tantum distinctione foliatis unico in singulorum fastigio flore & bacca, ab aliis omnibus plantis facillè discernitur. Flos tetrapetalos, calix etiam quadrifolius.

7. *Pomum majale* planta est singularis & sui generis, Anapodophyllon *Morino* dicta, Solanum pomiferum monophyllon, umbilicifolium, in sex plus minus profundas lacinias divisum *D. Bauister*. Fructus urnæ figuram habet, & semina claudit alia aliis superincumbentia & velut coarcervata.

8. *Solanum*, cujus notæ flores monopetali quinquepartiti aut stellati in plerisque speciebus, apicibus in umbilico oblongis, coitu suo umbonem quandam componentibus, semina parva compressa, flos imo fructui adnascens.

9. *Pomum amoris* sive *Lycopersicon* à Solano fructu in plures cellulas divisio differt. Floris figurâ conveniunt.

10. *Melongena* seu Malum insanum à Solano differt, quòd fructus ejus solidus sit, carnosus & sine cavitate, cum Solani molli sit, cavus, succulentus. *D. Tournesf.*

11. *Capparis* notæ sunt flos tetrapetalos è cujus medio exit pistillus globulo terminatus, qui in fructum pyriformem abit, in carne sua plura semina continentem *Tournesf.* Hæc autem planta ad arboreum potius genus pertinet.

12. *Cacubalus* sive *Alfine baccifera*, hujus notæ sunt flores Alfine pentapetali petalis bifidis, fructus in calicibus in veticas intumescens, segmentis retrorsum reflexis contenti, ovales, seminibus pluribus reniformibus foeti.

13. *Alkekengi* seu *Solani haliacabi* notæ sunt flos monopetalos, pentagonus, fructus in florum calicibus in veticas intumescens occultatus.

14. *Capsicum* seu *Piper Indicum*. Flores Solani, fructus de carne minus participant, suntque capsulæ seu filiquæ quædam, membranâ paullum carnosâ in tres cellas, interdum in duas tantum, secundum longitudinem divisæ; semina compressa & plerumque reniformia. Tota planta, sed præcipuè fructus & semina fervida & acerrima.

15. *Solanum lethale* seu *Bella donna* flores habet campaniformes, concavos & tubulosos, margine in quinque segmenta acuta divisio; fructus major, in duas cellas divisus, malignus & venenatus.

16. *Arum*, cujus notæ sunt, flos monopetalos linguæformis, convo-

convolutus, basi fructuum cohærens, fructus autem è baccis coacervatis intra pulpam humidam unum vel duo semina continentibus constat; stylus in pistillum nudum terminatur. Foliis integris & minus dissectis à Dracontio differt.

17. *Dracontium* seu *Serpentaria* ab Aro foliis multifidis seu in plures lacinias divisis, caule maculato seu membranaceo folliculo maculoso ab Aro distinguitur. Prior nota ad distinctionem sufficit, cum reperiatur in *Hort. Reg. Paris.* *Dracunculus* polyphyllos major Indicus serotinus immaculato caule.

18. *Arisarum* ab Aro differt floribus formâ, qui tubus est ima parte clausus, summa apertus, & in caputii modum incurvatus.

19. *Colocasia* ab Aro distinguitur foliis umbilicatis lævibus, nullis maculis aut lituris infectis, pediculis non in extremo ut in Aro, sed pæne in folii medio, ubi umbilicus est insertis, more Cotyledonis; floribus nunc singulatim, nunc pluribus ex uno folliculato pediculo egredientibus, stylo intermedio Aro crassiori & breviori, in tenuem mucronem gracilescente.

Has quatuor plantas ad *monocotyledonum* genus pertinere puto. Verum cum de eo mihi non planè constet, reliquis Bacciferis in præsentiarum subjungendas duxi.

20. *Asparagus*, cujus notæ flos hexaphyllos, folia tenuissima capillacea, turiones crassi esculenti, semina dura velut cornea.

21. *Moschatellina* capitulo cubico è quinque flosculis in quinque lacinias profundè divisis, composito (quibus totidem succedunt baccæ) in uno cauliculo unico, baccâ tetraspermâ ab aliis bacciferis distinguitur. Flos in hoc genere summo fructui infidet, ergo *D. Tournefortius* pag. 128. male illam annumerat plantis quarum stylus in fructum abeat.

22. *Vitis Idæa palustris* five *Oxycoccus*. Notæ hujus folia Serpylli, viticulæ tenues supinæ, flosculi tetrapetaloides, baccæ plerumque sublongæ, locus palustris.

23. *Nymphaea lutea minor flore fimbriato*, quam Nymphoidem vocat *D. Tournefortius* & ad hoc genus reducit. Flos ei monopetalos, pelviformis, in quinque lacinias divisus, calice quinquepartito exceptus, fructus oblongus, compressus, parum carnosus, unica intus cavitate plura semina calyptrâ membranosâ involuta continens.

GENUS DECIMUM OCTAVUM,

seu Herba

MULTISILIQUÆ.

Plantas *multisiliquas* voco, quarum floribus singulis plures unâ succedunt siliquæ seu vascula seminalia disjuncta.

Has plantas *multicapulares*, *univalves polyspermas* vocat insignis Vir. D. Paul. *Hermannus*, quia capsulas post singulos flores plures, una parte interiore scilicet seu superiore secundum longitudinem hiantes, alterâ adversâ continuas, semina plura continentes, relinquunt.

Hæ dividi possunt in eas quæ *foliis* sunt crassis & succulentis, quæque tenuioribus & minus succosis. Hæ posteriores iterum subdividi possunt in eas quæ *flore* sunt regulari, & quæ irregulari.

I,

Multisiliqua foliis crassis & succulentis.

1. *Coryledon* seu *Umbilicus Veneris*, cujus notæ flores oblongi tubulosi, margine in quinque lacinias diviso, fructus è quinque thecis, multa semina minuta continentibus compositus, folia subrotunda pediculo in nonnullis speciebus centrum occupante.

2. *Sedum* seu *Sempervivum majus*, cujus notæ folia inferiora in globulos oculi Bovini æmulos congesta, flores rosacei quodammodo, in plura petala expansi, in furculis reflexis in summis caulibus, fructus è multis siliquis sive corniculis conflatus. Folia caules vestientia ab inferioribus multum diversa sunt.

3. *Sedum minus* à præcedente, parvitate sua, foliorum angustia, & paucioribus in flore petalis, quinque nimirum vel sex, paucioribusque siliquis flori succedentibus differt.

4. *Telephium*. Folia in hoc non conglobantur in capitula ut in *Sedo*; nam à prima statim germinatione excaulescit. Flores ei in summis caulibus velut in umbellas aut fasciculos coacti, pentapetali, stellati, quibus succedunt thecæ, plurimum quinque.

II.

*Multisiliqua foliis tenuioribus & minus succulentis.*1. *Flore Regulari.*

1. *Paonia*, cujus notæ flores rosei maximi, radices crassæ vel tuberosæ, cornicula feminalia recurva lanuginosa, femina majuscula, rotunda.

Hæc planta ad monocotyledonum genus pertinet. Verum cum non datur alia præter eam, monocotyledon multisiliqua, ad hanc tribum referendam duximus.

2. *Helleborus albus*, cujus notæ, folia nervosa, liratum striata & velut plicatilia, flores hexapetali nudi, seu calice carentes; siliquæ seu vaginæ plerumque tres unicuique flori succedentes, femina continentes alia aliis superincumbentia, frumentigrano similia, alâ membranaceâ cinctâ.

Hanc plantam in *Methodo mea & Historia Plantarum*, Parkinsono nimis credulus inter Herbas Gymnospermas femine triquetra disposui. Verum eam *Multisiliquam* esse post *D. Tournefort à D. Carolo Preston M. D.* certior factus sum, qui & fructum ipsum ad me misit, nè ullus superesset dubitandi locus. Utcunque sit, an rectè eam huc retulerim hæreo, cum flos stamineus potius esse videatur.

Abutilon foliis mollibus Althææ, floribus è foliorum alis ex-euntibus, Alceæ thecis bivalvibus cum solitariis in singulis feminibus ab aliis hujus generis differt. Thecis disjunctis & tantum contiguis, non cohærentibus ut in illis, ab *Alceis Indicis* distinguitur. Verum ob convenientiam in aliis notis, totoque habitu & facie externa, hinc potius transferenda & illis subjungenda est.

Nota siliquas in hoc genere bivalves esse, & femina solitaria continere; unde nec nota generica *Multisiliquarum* initio posita ei convenit, nimirum quod thecæ interiori duntaxat latere debiscant, & unicâ laminâ constant, femina plura continentes.

3. *Helleborus niger*, cujus notæ, folia digitata, florum petala tubulosa, stamina & capitulum velut coronâ cingentia. Folia illa lata, speciosa, quæ florum petala vulgò habentur, cum non defluant aut marcescant, sed ad fructûs usque maturitatem durent, calicem potius constituere videntur.

4. *Aconito hyemali* folia Aconiti, flos Ranunculi in medio folio.

5. *Barba capri* flos pentapetalos, folia triangulata, Umbellatarum modo divisa.

6. *Pseudo-helleborus Ranunculoides D. Bobart.* Cujus notæ sunt flores Hellebori in modum expansi, nudi, tubulis quales Helle-

Helleboro nigro donantur destituti, siliquæ plurimæ semina subrotunda continentes, folia singularia pediculis propriis insidentia, circumscriptione subrotunda, alia integra, alia laciniata.

Ad hoc genus refert *D. Bobartus* 1. Caltham palustrem. 2. Ranunculum globosum, quas nos genere distinctas facimus. 3. Ranunculum montanum Aconiti folio, flore albo majore *B. C.* 4. Ranunculum montan. Acon. fol. flore albo minore *Ejusl.*

7. *Caltha palustris* flos Ranunculi, sed nudus absque perianthio, siliquæ radiatim dispositæ, folia integra, subrotunda.

8. *Ranunculo globoso* folia Aconiti, flos ad Ranunculum accedens, nudus, petalis concavis, & introrsum modicè reflexis; ut globum sessilem imitentur, unde nomen.

9. *Plantago aquatica minor stellata*, foliis, ut & floribus tripetalis cum Plantagine aquatica minore convenit; siliculis membranaceis stellatim dispositis, plurimis unicuique flori succedentibus, ab eadem differt.

10. *Eutomus seu Funcus floridus* *C. B.* Hujus notæ, folia graminea, triangula; caules nudi, in summo florum umbellas sustinentes; in aquis nasci.

Planta Flore Regulari Bisiliquæ.

1. *Apocynum*, cujus notæ siliquæ ad singulos flores geminæ; unicusulares, univalves, ab interiori latere per longitudinem dehiscentes, & in his semina cum propendente lanugine, imbricatum modo stylo nutritivo incumbentia *Herman.* succum lacteum fundere; folia in caulibus bina adversa.

Apocynum duum generum seu formarum flores, fatente *D. Tournefortio* Elem. Bot. pag. 77. obtinet. Si ergo à floris figura nota generica sumenda sit, cur plantas *Apocyna* dictas in duo genera non dividit?

Idem *Periplocam* ab *Apocyno* genus distinctum facit, cujus nota. Flos ad basin usque in quinque laciniis, stellæ in modum dispositas sectus. Absolutè loquendo, inquit, *Periploca* inter herbas floribus stellatis (*en rosette*) collocari debet. Cur ergo eam ibi non disponit? sed ab *Apocyno* & *Asclepiade* minimè separandam monet, non obstante floris forma. Annon hinc sequitur agnoscere ipsum, posse herbas quæ floris formâ differunt, genere convenire, nec floris figuram, si cætera non respondeant, sufficere ad genera distinguenda. Idem pag. 112. *Echii* florem non esse omnino regularem fatetur non tamen propterea rescindendum esse illud genus à *Classis 2. Sect. 4.* cujus characteristicæ pars est, florem habere regularem.

2. *Asclepias* vix alia in re ab *Apocyno* differt, quàm quod succum

cum lacteum non reddat, filiquæ etenim binæ singulis flosculis succedunt, non ut scripsi in Historia, singulæ.

3. *Clematis Daphnoides*. Hujus notæ sarmenta longa repentia, folia hederaceorum colore & consistentia, flos amplus, filiquæ ad singulos flores geminæ utraque extremitate cohærentes angustæ, duo vel tria semina continententes oblonga, nullâ adhærente lanugine.

2. *Planta Multiflora foliis minus succulentis Flore Irregulari.*

1. *Fraxinella*, cujus notæ stamina in flore multa, prælonga recurva, flores spicati, thecæ singulæ capsulam includentes quæ per maturitatem in duas partes seu valvulas aperitur, quæ revolutæ à se invicem recedentes semina ejaculantur magna nigra splendentia D. Tournef. Folia pinnata Fraxini, unde nomen.

2. *Aconitum*, hujus notæ sunt, folia circumscriptiōne subrotunda, laciniata, flores cucullati, semina rugosa. Qualitas, in plerisque saltem speciebus, maligna & deleteria.

3. *Staphis agria* foliis & filiquis atque etiam viribus cum Aconitis convenit; flore cum Delphinio, ad quod etiam semine magis accedit quàm ad Aconitum.

4. *Aquilegia* notæ sunt, flores penduli è foliis planis & corniculatis, alternis, (corniculis rostratis seu recurvis) compositi, folia Umbelliferarum modo divisa, semina nigra lucida. Aquilegiam flore stellato & flore pleno è corniculatis duntaxat foliis composito pro varietatibus non pro speciebus Aquilegiæ habeo.

5. *Delphinii* notæ sunt, folia in tenues lacinias dissecta, flores calcari donati, semina nigra triquetra.

*Herba enangiospermae seu vasculiferae flore monopetalo
sunt vel eodem.*

Uniformi seu regulari, variorum generum,

Integro, vel in lacinias minus profundas secto; ut CONVULVUS, NICOTIANA &c.

Tetrapetalum referente seu tetrapetaloide; ut VERONICA &c.

Pentapetalum referente, seu pentapetaloide

Unicapsulares; quibus feminum sedes in medio est, exterius protegente vasculo; ANAGALLIS. &c.

Bicapsulares; seu vasculo in duo loculamenta diviso ut CENTAURIUM MINUS. &c.

Multicapsulares, seu vasculo in multa, id est plura duobus, loculamenta seu thecas diviso; VALERIANA GRÆCA. &c.

Difformi seu irregulari,

Figura varia; ARISTOLOCHIA &c.

Galeato aut labiato; MELAMPYRUM &c.

Rictum experimente

Calcari pradito; LINARIA.

Calcari carente; ANTIRRHINUM &c.

GENUS

GENUS DECIMUM NONUM,

seu Herba

VASCULIFERÆ FLORE
MONOPETALO.

I.

Uniformi sive Regulari.

I. Integro aut in lacinias minus profundè secto.

Hæ præter floris calicem, vasculum aut capsulam obtinent, in qua semen includitur, ad singulos flores simplicem aut singularem, quamvis aliquando in loculamenta divisam.

1. *Hyscycyamus*, cujus notæ, folia in caulibus alterna, mollia, pingua; calix in denticulos acuminatos quinquepartitus, à flore in quinque segmenta divisio, in ventrem extumescens; Vasculum feminale scyphi figurâ, bicapsulare, operculo tectum, quod per maturitatem sponte abscedit; vis narcotica & virofa.

2. *Nicotiana*, notæ, flos è tubo oblongo in latitudinem expansus, margine pentagono seu quinquepartito; Vasculum feminale bicapsulare, seminibus intus minutissimis numerosissimis repletum; folia per margines æqualia, seu non incisa, pingua, lanuginosa.

3. *Gentiana*, cujus notæ, folia nervosa, in caulibus ex adverso bina; flores calathoides, margine in lacinias aliquot, totidem folia imitantes, plerumque divisio; Folliculi bicapsulares, femina in plerisque speciebus plana & foliacea continententes.

Gentiana flores formâ differre agnoscit *D. Tournefortius*, nihilominus *Gentianas* omnes ad idem genus reducit, ne scilicet cogeretur *Gentianellis* annumerare species nonnullas quæ *Gentianis* majores essent, quod absurdum ei videbatur. At cur, ut hoc inconveniens vitaret, non potuit novum *Gentianellis* nomen imponere, cum aliàs novorum nominum parcus non sit?

4. *Stramonium*, notæ, flos ex oblongo tubo, calathoides, conceptaculum feminis grande, spinosum, in quatuor loculamenta divisum, femina compressa, plerumque reniformia.

5. *Convolvulus*. Hujus notæ sunt, flos campanulatus, margine integro & plerumque reflexo, conceptaculum feminis subrotundum, membranaceum. Caulibus scandere, succo lacteo

scatere, vasculum feminis habere in terna loculamenta divisum plerisque hujus generis speciebus conveniunt, non omnibus. *D. Tournefort* se plures habere *Convolvuli* species scribit, quorum fructus nonnisi unam cavitatem habent.

6. *Soldanella Alpina*, notæ, caules erecti, folia rotunda, filiquæ teretiufculæ, erectæ; sed præcipuè flores campanulati, margine fimbriato.

7. *Campanula*, cujus notæ, flos campanulatus in quinque plurimum lacinias ad margines sectus, summo fructui insidens, vasculum feminale in terna loculamenta divisum, succo lacteo scatere: quod etiam quinque sequentibus generibus convenit.

8. *Medium* five *Viola Mariana* à *Campanula* differt, fructu in quinque cellas divisio & floris marginibus minus profundè sectis. Hujus speciem facit *D. Tournefort* *Campanulam* foliis *Echii C. B.* pin.

Trachelium umbellatum azureum Pona *D. Tournefort* distinctum genus per se facit quòd fructus ejus membranofus sit, tribus angulis rotundis, in tres cellas divisus feminibus minutissimis repletas.

9. *Rapunculus corniculatus*, notæ flos in quinque lacinias longas angustas dissectus; flores autem in spicas vel fasciculos seu capitula densè stipati, & in nonnullis speciebus in florem quandam aggregatum seu totalem, cui calix etiam tubest, coaggesti sunt.

10. *Speculum Veneris* flore in quinque lacinias latas dissecto magisque quàm in *Campanula* expanso, sed præcipuè vasculo feminali oblongo, & in filiquam producto, à reliquis hujus generis differt.

11. *Rapunculus galeatus* seu *Flos Cardinalis*, *Rapuntium Tournefortii*. Flos in aliquibus speciebus tubus est apertus, in canalis formam supernè expansus, deinde in quinque partes velut digitos dissectus. Tubus floris, vaginâ quadam stylum è medio calice elatum includente, oppletus est. Fructus *Rapunculi* vulgaris similis.

Nos in *Historia Plantarum* pag. 731. & seqq. quinque genera præcedentia ob conformitatem vasculi feminalis, ob florum situm vasculi feminalis respectu similem, quodque lacte scaterent, ad idem genus reduximus. Verum ob florum dissimilitudinem, & aliqualem in nonnullis fructus differentiam, jam separamus: cum genere tamen proximè superiori omnia conveniunt.

D. Tournefort pag. 92. *Classis* 1. *Sectioni* 7. *Rapunculum* corniculatum subjicit, cujus flos cum expanditur stellam quinque radiorum refert nec ullam cum campanâ similitudinem obtinet; quamvis *Sectionis* ejus Tituli pars sit, *Elorem habere campanæ*

panulatum: & rectè ob conformitatem in reliquis partibus, & toto plantæ habitu.

2. *Herbæ Enangiospermæ Flore monopetalo uniformi tetrapetalum referente seu Tetrapetaloidæ.*

1. *Veronica*, cujus notæ, flos monopetalos in quatuor laciniis totidem folia referentes ad unguem ferè divisus, cujus calix non decidit unà cum flore, sed ad seminis usque maturitatem restat; vascula feminalia compressa, in bina loculamenta divisa Thlaspeos instar, à quo differt non tantum flore monopetalo, sed calice ejus à flore delapso residuo, & quòd florum pediculi è foliorum sinibus seu angulis quos cum caule efficiunt exeant. Flos non exactè regularis aut uniformis est, cum unum ejus segmentum reliquis angustius sit.

2. *Morsus gallina minor*, flore regulari, petalis æqualibus, fructu tumidiore & velut testiculato à *Veronica* differt.

3. *Cuscuta*, cujus notæ, caules aphylli, flores monopetali, albi, in quatuor (rarius quinque) segmenta acuta divisi, calice viridi, succulento, pariter quadripartito excepti, fructus rotundi, semina quatuor oblongo-rotunda continentes.

3. *Herbæ Enangiospermæ Flore monopetalo uniformi pentapetalum referente, seu Pentapetaloidæ.*

a. *Unicapsulares, quibus seminum sedes in medio est, exterius protegente vasculo.*

1. *Anagallis*, cujus notæ, folia in caule ex adverso bina, flores in singulis foliorum alis singuli pediculis longis tenuibus hærentes, capsulæ feminales per maturitatem horizontaliter seu transversim in medio dissilientes.

2. *Paralytis* sive *Primula veris*, cujus notæ caules foliis nudi, flores è tubo oblongo in quinque lacinias bifidas expansi, eorumque calices integri, longi, concavi, striati; folia rugosa minusque crassâ texturâ quam *Auriculæ Ursi* folia.

Numerus fortasse laciniarum in flore constans non est, ut nec in alio ferè floris genere, verum usitatus & naturalis quinarius est.

3. *Auricula ursi* à *Primula* differt foliis lævioribus & densioribus, floris calice brevioris ut florum tubi ferè nudi apparent, foliorum quorundam rudimentis in caulis vertice, è quibus florum pediculi exeant.

4. *Androsace* ab *Auricula urfi* distinguitur, quòd flos ejus in fundo minimè perforatus sit quemadmodum illius, observante *D. Tournefort. D. Hermannus* ei adscribit vascula rotunda; calices magnos, quinquifidos, expansos; flosculos in umbellam sparsos, parvos, pentapetaloides; folia parva, nervosa, Plantaginea, crenata.

5. *Cortusa Americana*, cujus notæ secundum *D. Volckamerum* sunt, flores perfecti, uniformes, monopetali, quinquefariam divisi, ac in spicam digesti, minimi; semina plura seu incerti numeri, parva, oblonga, splendens, nigra pericarpio membranaceo simplici, per maturitatem in duas carinas sponte dehiscenti, inclusa.

6. *Lysimachia lutea*, notæ folia salicis oblonga, capsula subrotunda, (ex binis quasi vasculis constructa, parva *Herman.*) cujus apex per maturitatem in plures partes se aperit.

Ad *Lysimachiam luteam*, *Nummulariam majorem luteam C. B.* & *Anagallidem luteam nemorum ejusdem* refert *D. Tournefort.* Verum tota facie nimis recedunt à se invicem hæ plantæ, quàm ut ad idem genus referantur.

7. *Nummularia*, à figura foliorum rotunda nummi æmulâ dicta flagellis reptatricibus, floribus è foliorum alis exeuntibus singularibus (conceptaculis rotundis in calicibus quinquefidis occultatis *Herman.*) ab aliis hujus generis distinguitur. Conceptacula (observante *D. Preston*) in aliquot partes acuminatas aperiantur, semina plurima minuta continentes, placentæ mediæ adhærentia. Fructus nimis parvi sunt quam ut ego unquam in iis hæc partes observare potuerim.

8. *Glaux exigua maritima*, cujus notæ, flores parvi è foliorum sinibus exeuntes, nudi, quinquepartiti, capsulas membranaceas relinquentes, summitate se aperientes in plures partes, & placentam intus continentes, seminibus aliquot minutis onustam. *D. Tournefort.*

9. *Trifolium paludosum, Menianthes.* Foliis formâ & magnitudine Fabaceorum, ternis in uno pediculo; floribus in thyrso speciosis, interius candidis filamentis crispis pubescentibus; conceptaculis seminum subrotundis, bivalvibus, unico intus alveolo, locoque natali in aquosis, se manifestat.

10. *Samolus Valerandi*, sive *Anagallis aquatica tertia Lob.* notæ, folia subrotunda, non crenata; flores parvi, pentapetalos simulantes capsulæ in calicibus quinquepartitis subrotundæ, in aliquot partes acuminatas se aperientes seminibus parvis rufescentibus repletæ, placentæ mediæ adnascantibus.

Samolus à *Lysimachia lutea* distinguitur *D. Tournefortius* quòd fructus ejus ortum sumat à pistillo & calice simul, quæ quidem sufficiens nota distinctionis est; verum quomodo conveniat cum

Sectionis nota generali, nimirum quòd in generibus ei subjectis stylus in fructum abeat, non video.

11. *Hydrophyllon* Morini, Dentariæ affinis Echii flore capsula Anagallidis *Dodart & Morison*, notæ flos campanulatus in quinque lacinias dissectus; calix stellatus; fructus propemodum sphaericus, in dno hemisphæria à summo ad imum se aperiens, semen unicum ferè rotundum includens. *D. Tournefort.*

12. *Viola aquatica*, notæ, folia pennata, aquis plurimum immersa, caules nudi cum floribus plurimis speciosis Leucocii monopetalis in quinque segmenta ad unguem ferè fissis, ut pentapetali videantur. Fructum non observavi, unde an ad hunc locum propriè pertineat necne incertus sum.

13. *Pyrola Alsinæ flore*, Alsinanthemus, in summo cauliculo folia multa velut in umbella gèstat. Flores in pedicellis tenuibus singulis singuli, stellati, monopetali, (quantum memini) in quinque lacinias divisi.

Cum nec hujus fructum unquam viderim, de illius loco non minus incertus sum quàm de præcedentis.

b. Bicapfulares.

1. *Centaurium minus*, cujus notæ, flores è tubo oblongo in quinque segmenta acuta expansi, vasculum seminale cylindricum in duo loculamenta divisum, semina minutissima continentis, amaror insignis.

2. *Centaurium luteum* perfoliatum, notæ folia in caule adversa in unum coalescentia, ut in *Dipsaco*, flores flavi in octo lacinias, totidem folia imitantes, ad unguem ferè divisi, capsulæ subrotundæ, bivalves, seminibus minutissimis repletæ.

3. *Verbascum*, notæ folia in caulibus alterno ordine sita, flores in thyrsis oblongis conferti, non horizontaliter expansi, sed situ potius erecto, capsulæ bivalves conicæ aut turbinatæ.

4. *Blattaria* à *Verbascum* non alia ferè in re differt quàm capsulæ figurâ sphericâ, cum *Verbasci*, ut diximus, turbinata sit. Addi potest florum situs in spicis rarior, & foliorum color viridior: quamvis hoc perpetuum non sit aut omnibus speciebus commune.

c. Multicapfulares.

seu

Vasculo in plura duobus loculamenta aut thecas diviso.

1. *Valeriana Græca*, foliis longis pinnatis Vicicæ ferè in modum, floribus amplis, deorsum nutantibus, vasculis feminalibus turbinatis, in tria loculamenta divisis, per maturitatem

tem in summitate dehiscens, semina parva, oblonga, nigricantia continentibus, ab aliis hujus generis differt.

2. *Trifolium acetosum*, *Oxys*, insignibus notis ab aliis omnibus plantis differt, nimirum foliis in eodem pediculo ternis, cordatis, sapore acido; floribus in singulis pediculis singulis, vasculo feminali pentagono (in quinque loculamenta partito *Tournef.*) quod per maturitatem levi tactu dissiliens cum impetu semina ejaculatur. (Semina operculo quodam obvolvuntur, quod contractione sua ea satis longe à fructu expellit *Tournef.*)

3. *Malva*, cujus notæ Flos monopetalos, in quinque segmenta ad unguem ferè divisus, semina in rotulæ aut caseoli formam circumacta.

D. *Tournefort*. Elem. Bot. p. 81. *Morisonum* & scriptores omnes quos ipse legerat flores *Malvæ* pentapetalos esse affirmare ait. At verò si Historiam nostram legisset, florem *Malvæ* monopetalon esse à nobis dudum observatum reperire potuisset, pag. 597. in descriptione *Malvæ crispæ* & pag. 599 in descriptione *Malvæ vulgaris*.

Hanc plantam in Methodo mea & Historia plantarum Plantis gymnospermis polyspermis accensui, non quòd per ignorantiam capsulam pro grano haberem, ut existimat D. *Tournefortius*. Novi bene *Casalpinum* Malvarum seminibus singulis singulos folliculos tribuere, & à seminibus nudis ea distinguere, ut patet ex Synopsi methodi *Casalpiniana*, quam *Methodo mea stirpium novæ* Anno 1682. editæ subjunxi; sed quòd pro seminibus nudis habuerim quæcunque per maturitatem à matribus suis singulatim sponte separantur & abscedunt, ut alibi latius exposui. Verum quamvis hoc respectu cum plantis gymnospermis convenit, quoniam tamen floris formâ, ejusque pistillo, & seminibus ipsis exteriore tegumento denudatis, & foliis totiusque plantæ habitu, quin & vi emolliente cum *Alcea Indica* convenit, minime ab ea separandam agnosco; secundum regulam mihimetipî & aliis præscriptam.

4. *Alcea* à *Malva* foliis dissectis seu laciniatis differt.

5. *Althæa* ab eadem foliis mollioribus magisque incanis. In Historia Plantarum folium productius minusque rotundum *Althææ* notam feci, nec adhuc rationem video cur eam rejiciam. Nam planta primò *Althæa* dicta quæ & in medicorum scriptis, & in Officinis, & apud ipsum vulgus hoc nomine innotescit, folio est productiore. Primum autem in unoquoque genere est mensura cæterorum. Deinde figura folii ad distinguenda genera pluris esse videtur, quàm color aut mollieties. Herbarii etiam ipsi *Malvæ* arboream *Venetam* & nostratam *Malvis* annuerant, quamvis folia mollia & incana habeant, ob foliorum formam subrotundam. Nos quidem Botanicos qui eas primo observâ-

servârunt & descripserunt secuti, species nonnullas folia subrotunda habentes in capite de Althæa complexi fumus, ob nimiam festinationem, & incogitantiam.

Tournefortius Althæam à Malva distinguit, non aliam ob causam quàm nè à communi usu recedat. Sic pag. 104. Coronopum à Plantagine, pag. 131. Dracontium ab Aro foliis profundè laciniatis distinguit, quia scilicet usu communi recepta & velut stabilita sunt hæc genera. pag. 94. Gallium ab Aparine foliis lævibus discriminat; Cruciatam ab utroque numero foliorum ad unumquemque nodum; nam absolutè loquendo (inquit) distingui non deberent pag. 87. Cucumis, Citrullus, Mollo, nonnisi unum genus absolutè loquendo constituere deberent, ni usus se opponeret. Verum cur in his adeò scrupulosus est nè à communi usu recedat, cum in aliis quæ majoris momenti sunt innovare non veretur; siquidem Dictamnium ad Origanum, Hederam terrestrem ad Calamintham, Lepidium glastifolium & Raphanum rusticannum ad Cochleariam, Scorodoniæ & Scordium ad Chamædryn audacter & sine apologia reducit.

Liceat his subjungere quæ Clariss. Vir *Paulus Hermannus* in *Paradiso Batavo* nuper edito de Malvarum divisione habet pag. 4.

Planta Malvacea vulgò dicta (inquit) seu quæ nominibus Malvæ, Alcææ, & Althææ notata sunt, in duo summa genera disjeksi possunt, quorum primum continet eas quæ ferunt semina nuda; alterum quæ semina habent capsulis inclusa. Prioris generis planta Malvæ, Alcææ, & Althææ absolutè dicuntur, Posterioris Alcææ Indicæ. Rob. Morifon Primi generis species Malvas & Alceas, Posterioris verò Althæas appellat.

*Malvas, Alceas & Althæas vulgò dictas semina nuda proferre nostra etiam fuit sententia, quòd earum semina exteriori illo integumento, quòd nonnulli capsulam esse volut, induta à planta matre singulatim sponte abscederent aut separarentur. Verum cum curiosiores plantarum spectatores, superioris seculi *Andreas Casalpini*, præsentis *D. Tournefort*, exteriori tegumentum capsulam esse volunt semen continentem, non partem seminis, horum sequacibus litem non movebo; nec enim tantum esse existimo hac de revehementer contendere; unusquisque per me licet suo fruatur judicio. Pergit *D. Hermannus*.*

Visum est nobis Morifoni sententiam, à modernis plurimis receptam sequi, & Officinarum Althæam, aliis Ibiacus aut Bismalva dictam priori, nempe Malvarum generi inscribere, & Malvæ mollis & incanæ, seu ut Morifono placuit, palustris nomine appellare, tum quòd à Malvis non differt, nisi quòd mollior, pilosior, magis incanæ, & mucagine plenior, atque adeo partibus omnibus

omnibus Malvis *similior quàm Alceis sit, tum quòd ab ipsa præceptore Dioscoride, Malvæ sylvestris species enuncietur.*

Consultius, me iudice fecisset, si *Althææ* nomen non sollicitasset, nec *Ibiscum* seu *Bismalvam* ex ejus possessione, quæ per multa secula gavifus fuit, deturbasset, ad confusionem vitandam; quæ sequeretur si nomen *Althææ* aliud in Medicorum & Botanicorum omnium libris qui huc usque scripserunt, aliud in *Morsini* & sequacium scriptis in posterum denotaret. Proce-
dit *D. Hermannus*.

Sunt autem Malvis semina nuda, plurima, semliuvaria in rotule seu placenta formam circumacta; Calyces quasi gemini in octo, plura, vel pauciora segmenta tanquam foliola divisi: Flores è quinque petalis ad unguem junctis, & intermedio stylo apicibus prædito; vel hujus loco numerosis petalis constructi, in iis scilicet quæ flore pleno sunt, nunc singulatim, nunc acervatim, nunc in spicam congesti. Folia simplicia alterna, vel subrotunda, vel oblonga vel integra vel minus profunde lobata.

(*D. Tournefort Elem. Bot. pag. 80. Florem exactius describit. Flores, inquit, in quinque partes totidem folia imitantes ad basin sædè dividuntur, in fundo excavati, quo in loco rubus extat pyramidalis, staminibus & apicibus plerumque obtusis.*)

His annumeratur (ait porro D. Hermannus) quadam heteroclitia seu degener Malva, sylvestris Eetonica folio D. Bocconi dicta, cujus semina nec semilunaria, nec in rotam acta, sed subrotunda & in capitulum Boiryos in modum congesta sunt.

Quæ Alceæ nomine veniunt duplicis sunt generis. Prioris species partibus præcipue cum Malvis conveniunt. Caules autem & folia nonnihil asperiora sunt, & in angustiores & profundiores laciniis dissecta. Flores nullis in medio petalis, sed apicatis stylis exornantur, & vel singulatim, vel acervatim è foliorum alis exoriuntur. Posterioris species proferunt semina nuda, trigona, quina, rarius plura vel pauciora, pressè juncta, & in capitulum congesta, in superficie vel glabra vel Xanthii modo echinata & lappacea. Calices ut plurimum quinquifidos: flores pentapetalos velut in priori genere ast minores: folia vel integra. in margine tantum crenata, Carpini, Ulmi, aut Mori foliorum amula, vel in lobos plus minusve profundos dissecta.

*Althææ producunt semina vel angulosa vel rotunda, in vasculis, loculis quinque pluribus aut paucioribus instructis, forma & magnitudinis varia; Calices & flores malvaceos, diverso modo dispositos; folia alterno nunc integra, nunc lobata, nunc profundi-
us laciniata.*

Cæterum certiores distinctionis notas inter *Malvam, Alceam*
& *Al-*

& *Altheam* nobis suppeditavit eruditissimus Vir & curiosissimus stirpium observator *D. Carolus Preston* M. D. Edinburgenfis Scorus. Videlicet quod *Malva* duplicem habeat calicem interiore quinquifidum, exteriorem trifidum; *Alcea*, simplicem, videlicet interiorem quinquifidum, quamvis exterioris calicis vice foliola habeat tria filamentosa; *Althea* duplicem calicem, sed exteriorem etiam in quinque lacinias divisum, ut in *Malvis* roseis dictis.

6. *Alcea Indica* *Ketmia Tournefortio*. Flos hujus Malvaceo similis est. Fructus secundum longitudinem in plura loculamenta seminibus repleta dividitur, qui summa parte in tot plerumque partes aperitur quot habet cellas seu loculos thecasve.

7. *Abutilon* (de quo etiam supra pag. 77.) florem fert Malvaceo generi similem, cui & foliis totoque habitu similis. Ab *Alceis Indicis* distinguitur thecis disjunctis & tantum contiguus in quibus solitaria semina reconduntur, cum in *Alceis Indicis* thecæ conjunctæ sint & simplex vasculum constituent, in quarum singulis complura semina.

8. *Xylon* five *Goffipium* flore cum præcedente convenit; fructus in tres quatuorve cellas dividitur, seminibus cotone involutis repletas. Nos tres tantum observavimus, totidem *Marcgravius*, *D. Tournefortius* quatuor, *J. Bauhinus* utrumque numerum. Numerum ternarium naturalem & ordinarium esse existimo.

II.

Herba vasculifera flore monopetalo difformi seu irregulari.

1. *Figura varia.*

1. *Aristolochia*, cujus notæ, flos corniculatus, semifistularis labio in palæ aut linguæ formam producto, pericarpium grande membranaceum, in sex plerumque loculamenta divisum, seminibus compressis repleta.

2. *Scrophularia* flos velut auriculatus, ore quam ventre angustiore, vasculum bivalve subrotundum acuminatum, in duo loculamenta divisum seminibus foetum parvis fuscis, folia in caulibus contrariis inter se pediculis bina.

3. *Digitalis* flos pendulus, concavus, labiatus, dactylothemcam referens, versus unam caulis partem spectans: vasculum bivalve in duo loculamenta divisum, subrotundum, acuminatum, seminibus plurimis exiguis refertum, folia in caulibus alterno aut nullo ordine sita.

4. *Gratiola* folia in caulibus adversa, bino ordine. Præterea à Digitali multis modis differt, floribus scilicet tubulosis, striatis, in aliquot lacinias divisis, singulatim ad foliorum exortum prodeuntibus, ut rectè observavit *D. Hermannus*.

5. *Sesamum* ad Digitalem refert *D. Tournefort*. *D. Rivinus*, & rectius me iudice, novum de eo genus facit *Monopetala pericarpio quadricapsulari* titulo.

6. *Bignonia* *Tournefortii*, cujus notæ, flos monopetalos, tubulatus utrinque patens, & quasi bilabiatus, fructus seu siliqua in duo loculamenta septo intermedio divisa, seminibus foeta, plurimum compressis, utrinque alatis.

Huc refert Gelseminum *Indicum* Hederaceum *Cornuti* id est *Tecomaxochitl Mexicanorum*. 2. Gelsem. luteum odoratum *Virginianum* scandens & semper virens *Park*. 3. Clematidem tetraphyllon *Americanam* Digitalis flore *H. R. P.* 4. Clemat. quadrifoliam, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis *Plumier*, cum multis aliis, in *Institutionibus* recensitis.

6. *Pinguicula*, notæ cauliculi nudi, unicum in summitate florem violam referentem calcari donatum gestantes, vasculum seminale bivalve subrotundum, folia humi strata, pallida, humore pingui madentia.

8. *Gladiolus lacustris*, notæ folia intus duplici tubo per longum excavata, flores pentapetaloides ad Gladioli formam accedentes, vascula turbinata; aquis profundè immergi.

9. *Ceris*, cujus notæ, (observante *D. Tournefort*) flos monopetalos, personatus, posterius tubulatus, anteriori velut flæ belliformis, fructus fere globosus, in multas partes dehiscens, seminibus foetus subrotundis, & in ipso calice reconditus.

2. *Flore labiato aut galeato rictumve exprimente.*

1. *Antirrhinum*, notæ flos rictum exprimens, clausus nonnullis dictus; labio superiore bifido, inferiore tripartito, calcari carens. Vasculum seminale in bina loculamenta divisum, vituli caput & nares referens, è tribus foraminibus semina fundens.

2. *Linaria*, notæ flos rictum exprimens, calcari donatus, vasculum in bina loculamenta divisum, seminibus modò compressis & foliaceis, modò angulosis & subrotundis repleta.

Linariæ aliquatenus accedens, folio *Bellidis* *J. B.* planta est anomala & sui generis, nec cum *Linaria* flore aut foliis convenit. Flos enim rictum non imitatur, verum è tubo oblongo in quinque segmento expanditur, nec ego ullum calcari aut corniculum retrorsam extensum observare potui, quo etiam uterque *Bauhinius* cum carere affirmant. Folia insuper quæ in caule sunt

sunt multum differunt ab iis quæ ad radicem, secus quàm in ulla nobis hactenus observata Linariæ specie.

Elatine, secundum *D. Rivinum* non est Linaria, quia capsulæ feminales quando maturantur non dehiscunt per modum Linariæ, ita & modus crescendi diversus est à Linaria &c. Jungitur verò plantis quæ flore sunt monopetalo, clauso & labiato, & semina proferunt pericarpio membranaceo bicapsulari inclusa. Verum cum flore rictum exprimente calcari donato cum Linaria conveniat, ad eam me iudice rectius refertur.

3. *Asarina* Lob. A Linaria differt quòd flos calcari omnino destituatur: ab Antirrhino fructus figurâ, quæ capiti vitulino similis non est, sed Linariæ vasculo, ut velut medium quoddam genus sit inter *Antirrhinum* & *Linariam*. Ab utraque *Hedera terrestris* foliis mollibus & hirsutis differt.

4. *Pedicularis* notæ flores galeati & labiati, labello tripartito: florum calices ampli, & vesicularum instar inflati, vascula feminalia occultantes bicapsularia compressa aut subrotunda, tum in summo, tum in lateribus in duo foliola se aperientia, seminibus foeta oblongis vel compressis.

5. *Euphrasia*, cujus notæ, folia venosa ferrata, floris labium superius surrectum, reflexum, quadripartitum, inferius in tres partes divisum, quarum unaquæque bifida, vasculum bicapsulare, semina albicantia.

Cratægonon Euphrosynes facie, *Odontites Rivino*, nobis Euphrasiæ species est, siquidem semine & vasculi feminalis formâ ac situ cum Euphrasia convenit, quamvis floribus ex galea simplici & labello trifido conflatis ab eadem differat. Si quis ob florum structuram genere distinctum mallet, ego non valde repugnabo.

6. *Ageratum purpureum Dalechampii*, notæ, observante *D. Tournefort*, flos monopetalos personatus, infernè tubulatus, supernè in duo velut labia divisus, quorum superius bifidum, inferius tripartitum: fructus oblongus, membranaceus in duo loculamenta divisus, & seminibus tenuissimis foetus.

7. *Clandestina* *D. Tournefort*, cujus notæ, flos monopetalos, personatus, infernè tubulatus, supernè in duo labia divisus, quorum superius fornicatum est, inferius verò tripartitum, calix pariter tubulatus crenatusque: fructus oblongus, unicusularis in duas partes dehiscens, vi elastica semina subrotunda propellens.

Hujus generis unam tantum speciem novit *D. Tournefort*, nimirum Dentariæ affinem alteram acaulon *H. R. P.*

8. *Melampyrum*, notæ floris labium superius arcuatum seu fornicatum & incisum, inferius integrum, sibi mutuo conjuncta: folium breve laciniatum & canaliculatum, pericarpium
finu

finu suo excipiens bivalve, quod à cuspide ad basin in duas carinas aperitur, quarum utraque in duplicem alveolum medio intersepimento dividitur, quod alterius carinæ (cum sibi mutuo applicantur) intersepimento commissum integrum parietem intergerinum efficit, interioriorem fructûs cavitatem in duo loculamenta, seminibus repleta dividentem. Semina triticeis similia unde nomen. *D. Tournefort.*

9. *Polygala*, notæ flos una parte clausus, summa expansus & in duo labia divisus, superiore bifido, inferiore plerumque fimbriato, vascula feminalia Thlaspeos, compressa, didyma. Fructus floris calice obtegitur è quinque foliis composito, quorum tria parva, duo grandia, velut alæ fructum amplectentia.

10. *Acanthus*, cujus notæ, flos ex una tantum parte, inferiore scilicet labiatus, labio tripartito, à tubo brevi velut annulo incipiens. Labii superioris locum stamina aliquot occupant. Calix floris ex foliis componitur, quorum superius arcuatum five fornicatum est, & superioris labii defectum supplere videtur. Fructus calice ferè occultatus ad glandis figuram accedit, & in duas cellulas pariete intergerino dividitur, singulas singula femina continentes.

11. *Adhatoda Zeylanensium Hermannii*, notæ flos tubulosus superne in duo labia divisus, quorum superius in nonnullis speciebus arcuatum est, in aliis reflexum, inferius plerumque tripartitum. Fructus clavæ similis, secundum longitudinem in duas cellas divisus, duabus partibus seu valvis sibi mutuo conjunctis constans. Utraque in duplicem alveum, medio & dimidio intersepimento secundum longitudinem dividitur, quod alterius partis seu valvæ (cum sibi mutuo applicantur) sepimento commissum, integrum parietem intergerinum efficit interioriorem fructûs cavitatem in duo loculamenta dividentem. *Tournefort.*

12. *Millefolium palustre galericulatum*, flos in duo segmenta divisus, quorum superius galeæ, inferius labelli lati figuram obtinet; capsula feminalis subrotunda, unum intus semen continens.

13. *Orobanchæ vulgaris*, cujus flores figurâ ad orchin accedunt, ut & dispositione in spicam, verum ab orchidis floribus in eo differunt, quod unico petalo consistunt. Fructus etiam, femina minutissima continens, bivalvis est. Folia è radice nulla exeunt, quæque in caule sunt, rudimenta tantum foliorum esse videntur.

14. *Dentaria aphyllus* seu *Anblatum Cordi*, cujus notæ, Radices squamosæ, flores in perianthio quadrifido maximam partem latitantes, galeâ rubrâ, barbâ tripartitâ lacteâ: semen rotundum, fatis magnum & per maturitatem nigrum. *Rivinus.*

Herba

VASCULIFERÆ

FLORE DIPETALO.

1. *Circaea Lutetiana*; notæ flores dipetali è calice itidem dipetalo, in spicas longas & laxas excurrentes, fructus lappaceus, deorsum nutans, in duas cellas intus divisus & in singulis singula femina continens. g. 1. p. 5. a
subra usq
ayvimonid
2. *Cava-Caniram Hort. Mal. Part. 9. Tab. 56.* Siliquosa *Indica*, floribus labiatis dipetalis, filiquis brevibus, in duas cameras membranâ intergerina divisis.
3. *Nelam-Mari Hort. Mal. Part. 9. Tab. 82.* Herba bifolia humirepa *Indica* floribus in propriis surculis dipetalis, globulis feminalibus monospermis.
4. *Neli-Pu. Hort. Mal. Part. 9. Tab. 70.* Aphyllis aquatica *Indica* volubilis, flore dipetalo difformi, calcari donato.
5. *Tijem-Cumulu Hort. Mal. Part. 11. Tab. 47.* Aphyllis *Indica*, flore dipetalo difformi, campanam emittente.
6. *Kondam-Pallu Hort. Mal. Part. 9. Tab. 31.* Dipetalos *Indica*, purpureo-cerulea filiquosa, foliis longis, angustis, ex adverso binis.
7. *Kalu-Tali Hort. Mal. Part. 9. Tab. 80.* Dipetalos *Indica* sterilis, foliorum angulo altero inferius latius quàm alter exprorecto.
8. Dipetalos *Brasiliana* foliis *Gentianæ* aut *Plantaginis Hist. nost.* 1332. in *Append. Ephemorum Africanum annuum* flore dipetalo *Hort. Lugd.*
9. *Stellaria aquatica*, notæ flosculi in foliorum alis, capsulæ compressæ quatuor lineis altius impressis quadripartitæ, folia summis aquis innatantia, conferta, stellam quoddammodo referentia, unde nomen.

GENUS

GENUS VIGESIMUM,

ſeu Herba

TETRAPETALÆ SILIQUOSÆ

E T

SILICULOSÆ *ſive* CAPSULATÆ.

Hujus generis notæ ſunt flores tetrapetali, plures ſimul in ſummis caulibus & ramulis ſucceſſivè ſe aperientes, nullis ad pediculorum exortum appoſitis foliolis, calicibus in plerisque ſpeciebus unà cum floribus deciduis. Addi poteſt foliorum fitus in caule alternus & vaſculum ſeminale ſiliquofum aut ſiliculofum.

Primo.

TETRAPETALÆ SILIQUOSÆ.

I.

Siliquis bivalvibus, membranâ intergerinâ in duo loculamenta diviſis.

1. *Leucoium*, cujus notæ, ſiliquæ oblongæ, compreſſæ, bivalves, membranâ intergerinâ in duo loculamenta, duas ſeminum compreſſorum, alâ foliaceâ cinctorum ſeries continentia, diviſæ. Adde, flores in plerisque ſpeciebus majusculos, odoratos.

Leucii maritimi anguſtifolii ſemina, obſervante *D. Volekdmere*, non ſunt compreſſa aut ſubrotunda, ſed potius inæqualia & anguloſa. Ob ſimilem tamen plantæ faciem & habitum à *Leuciiis* minimè ſeparandum cenſemus. *D. Tournefort* ad *Heſperidem* eam reſert.

2. *Keiri ſive Leucoium luteum* foliorum formâ acuminatâ, ſed præcipuè floris colore luteo à præcedente differt, in quo ſlos nec naturâ flavus eſt nec unquam, quod hætenus novi, flavo colore variat.

3. *Dentaria*, notæ Radix tuberoſa aut ſquamoſa, caulis ſimplex non ramoſus, folia in uno pediculo terna, quina, aut ſeptem-

septena. Siliquarum valvulæ per maturitatem resilientes, & in spiram se revolventes feminibus excussis. *Tournef.* Semina rotunda, compressa.

5. *Lunaria*, siliquâ latâ brevi à Leucoio distinguitur cum quo feminis figura compressâ convenit. Huc refero 1. Violam lunariam majorem siliquâ rotundâ C. B. id est Bulbonac vulgare. 2. Violam lunariam majorem siliquâ oblonga C. B. 3. Leucoium Alyssoides clypeatum majus C. B. seu Alysson Dioscoridis. 4. Leucoium Alyssoides clypeatum minus C. B. id est Leucoium peltatum Romanum minus *Col.* 5. Leucoium sive Lunariam, vasculo sublongo intorto *Hist. nos. pag. 789.*

5. *Alysson*. Sub hoc nomine complector plantas flore tetrapetalo, siliquis latiusculis compressis, membranâ intergerinâ valvis parallêlâ disseptis, feminibus parvis, tumidiorebus, nec compressis neque alâ foliaceâ cinctis; cujusmodi sunt 1. Bursa pastoris major loculo oblongo C. B. 2. Bursa pastoris minor loculo oblongo *ejusdem* id est Paronychia vulgaris. 3. Paronychia Sediformis flore luteo seu Sedum Alpinum hirsutum luteum C. B. 4. Bursa pastoris Alpina hirsuta C. B. 6. Thlaspi fruticosum incanum C. B. sive Thlaspi Meckliniense.

6. *Hesperis*, a Leucoio differt tum siliquis, quæ non ut in Leucoiis compressæ sunt, sed tumidæ & subrotundæ; tum feminibus, quæ teretiuscula & oblonga. Paries intergerinus secundum longitudinem suam in fossulas excavatur, quarum unaquæque unum semen continet. *Tourn.*

7. *Alliaria* feminibus oblongis teretiusculis cum Hesperide convenit, floribus parvis, foliis subrotundis, odore Allii ab eadem differt. Siquis hanc plantam ad Hesperidem referre maluerit, litem ei non intendam.

8. *Brassica*. Huic folia in hoc genere maxima, glauca seu subcærulea, carnosa, semina rotunda minus acria. Ceterum floris, siliquarum, seminum formâ cum Rapo convenit.

9. *Turritis vulgaris*, foliis imis hispids, quæ caules vestiunt glabris, glaucis; siliquis teretibus, erectis, cauli approximantibus & ferè parallelis, ab aliis hujus generis distinguitur.

Tournefortius Turritin ab Hesperide distinguit siliquis valdè compressis; a Leucoio feminibus alâ foliaceâ minimè cinctis; à Brassica itidem siliquis magis planis & compressis. Verum ex nostra observatione *Turritis vulgaris* siliquæ teretes sunt & non compressæ.

10. *Rapa*, radice carnosa, dulci, in grandissimum tuber crescente, à congeneribus facilè distinguitur. Siliqua adnotante *D. Tournefort*, in cornu quoddam fungosum semine prægnans plerumque desinit.

Napus radice minori & subacri à Rapo differt. Verum non tanta intercedit inter has plantas dissimilitudo, ut ad genera diversa referri debeant.

11. *Raphanus*, notæ, filiqua crassa, fungosa, nec manifestè bivalvis, duas seminum series membranula tenui delicata separatas continens, radix carnosâ esculenta acris.

12. *Sinapi*, cujus notæ sapor foliorum, sed præcipuè seminum, fervidus, flores lutei, quorum calices quamprimum flores aperiuntur dehiscunt, & se aliquantulum expandunt. Addit *Tournefortius* parietem cellas dissepientem in corniculum materiâ spongiosâ constans definire in qua unicum plerumque semen includitur reliquis simile. Verum & hæc nota Rapæ communis est. At nec femina rotunda, nec floris aut filiquæ forma hanc plantam (si modò Rapisrum & Sinapi ad idem genus reducas) à cæteris distinguunt, ut ad saporem necessario recurrendum sit. Si cui placuerit. *Sinapi* à Rapisstro distinguet, filiqua minore & brevior quadrata & seminibus parvis.

13. *Eruca* notæ sunt, folia laciniata, glabra, odor foetidus, filiquæ angulosæ. Verum notæ omnes præter odorem, & saporem (qui huic generi peculiaris est) fallunt, suntque aliis communes.

14. *Erysimum*, hoc nomine donamus plantas filiquis longis & tenuibus, strictioribus quàm Eruçæ.

15. *Cardamine*, flos tetrapetalos albus, filiquæ tenues, valvulis per maturitatem revolutis dissilientibus, & semina cum impetu ejaculantibus, folia in plerisque speciebus pinnatim dissecta.

16. *Sisymbrium* seu *Nasturtium aquaticum*, à Cardamine, quacum foliis & floribus convenit, in eo differt, quòd filiquæ non dissiliant, nec valvæ in spiram revolvantur.

I I.

Tetrapetala filiquose, simplici seminum serie in filiquis articulatis.

Raphanistrum, notæ fructus articulatus in singulis internodiis semina singula subrotunda continens, flores Leucoii quorum calices non aperiuntur ut in Rapisstro vulgari.

III.

*Tetrapetala fructu tres aut quatuor cellulas
continente.*

E*rucago Tournefortii*, *Eruca Monspeliana* siliqua quadrangulâ echinatâ C. B. Hujus notæ sunt, fructus durissimi angulosi tribus vel quatuor intus capsulis excavati, in quarum unaquaque semen rotundum rostratum latitat.

IV.

Tetrapetala siliquis curtis.

R*aphanus rusticanus* foliis magnis integris, floribus albis, radice reptatrice vivaci, Raphani sapore acri, siliquis curtis ab aliis hujus generis distinguitur.

D. Tournefortius hoc genus cum *Cochlearia* conjungit nee præter rationem si florum & fructuum similitudinem unice spectemus, quam ferè indiscretam esse ex propria observatione confirmavit *D. Preston*: mihi vero ex quo *Methodum* emendare aggressus sum florentis copia facta non est. Verum tota facies & habitus plantæ in tantum differt à *Cochlearia*, ut siliquarum & seminum similitudo quantacunque non sufficiat ad genera hæc miscenda & nomina confundenda.

Raphanus aquaticus ad *Raphanum rusticandum* referri potest.

Secundo.

TETRAPETALÆ SILICULOSÆ

sive

CAPSULATÆ.

I.

Membranâ cellulas dissepiente ad planum seu latitudinem capsulæ parallelâ.

1. **M***yagrum*, Capsulæ tumidiores, flores lutei, semina subrotunda. Hoc genus ad *Alysson* refert *Tournefortius*. Huc spectat *Leucoium incanum* siliquis rotundis C. B. & *Thlaspi spinosum fruticosum Ejusdem*.

G

2. *Thlaspi*

2. *Thlaspi Alysson dictum*. Notæ hujus præter toti generi communes sunt, capsulæ compressæ, calices à flore delapso residui; quod huic generi peculiare est, nec ulli præterea tetrapetalæ siliquosæ aut siliculosæ plantæ (quantum hæcenus novissimi) conveniens.

II.

Membranâ cellas dissepiente ad planum seu latitudinem capsulæ transversâ.

1. *Lepidium*, cujus notæ, Folia integra non dissecta, flosculi albi minimi, siliquæ parvæ hattæ cuspidi similes, odor & sapor acris.

2. *Cochlearia*, notæ, Fructus tumidus, sed nonnihil compressus, folia crassa & carnosâ, flos albus, semen globosum, sapor amarus; in maritimis aut aquosis nasci.

3. *Nasturtium*, notæ, Flores albi, folia plerumque variè dissecta, odor acutus & nares torquens.

Tournefortius notam, quâ *Nasturtium* à *Thlaspi* distinguitur, statuit folia profundè dissecta. At *Nasturtio* hortensi latifolio folia dissecta non sunt; nec superiora in *Nasturtio* sylvestri *Olyridis* folio C. B. Certior ergo nota est quæ desumitur ab odore *Nasturtio* peculiari.

Coronopus Ruellii sive *Nasturtium verrucosum* F. B. huc pertinet ob folia & odorem *Nasturtii*, quamvis siliquis hispidis seu verrucosis ab eodem differat. Siliquæ compressæ in duas cellulas dividuntur, quarum singulæ singula semina continent. *Nasturtium supinum capsulis verrucosis* non ineptè dici posset.

4. *Thlaspi*, cujus notæ sunt, Capsulæ compressæ, ut nomen innuit, semen acre, folia integra & non dissecta. Adde è *Tournefortio*, capsulas alâ foliaceâ plerumque cinctas esse, & non raro supernè bifidas.

5. *Lunariam* seu *Thlaspi biseutatum* novum & distinctum à *Thlaspi* genus facit D. *Tournefort*, *Thlaspidii* titulo: cujus notæ Fructus perspicillorum formâ, è duabus partibus latis & valde compressis compositus. Utraque semen unicum oblongum & valdè compressum continet.

Cæterum, cum D. *Tournefortius* Classis suæ XI. notam statuat, florem irregularem è pluribus petalis compositum; florem autem irregularem definit, cujus ambitus à parte illa qua us floris centrum spectatur inæqualiter distat; cur *Thlaspi umbellatum*, cujus flos secundum hanc definitionem irregularis est, sub Classe illa non disponit, sed potius huc reducit? Quod huc reducat non improbo, notis enim præcipuis & toto habitu se

ad hoc genus pertinere manifestat; sed quòd Methodum sibi præscriptam violet & evertat.

6. *Bursa pastoris*, cujus notæ, Capsulæ bursæ seu trianguli isofcelis (ut loquitur *D. Tournefortius*) figurâ, sapor fatuus.

III.

Tetrapetalæ siliculosa monosperma.

1. *Brassica marina monospermos*, Foliis carnosissimis cum Brassica convenit, floribus albis, capsulis subrotundis monospermis in acumen exeuntibus (bivalvibus *Tournefort*) ab eadem differt.

2. *Rapistrum monospermon*, à Rapistro vulgari non alia ferè in re, quàm capsulâ rotundâ monospermâ striatâ differt. Huc refer cum *D. Tournefortio* Myagrò affinem capitulis rotundis.

3. *Myagrum monospermon*, Flos luteus, fructus pyri inversi ferè figurâ, ut eum describit *D. Tournefortius*, cauli appressus; semen oblongum; folia velut denticulis laciniata.

3. *Ionthlaspi Col.* Lunaria peltata minima quibusdam ad *Thlaspi* referenda *I. B.* notæ, Fructus ferè rotundus, compressus admodum, è duabus valvulis sibi invicem appressis compositus, unicum semen rotundum plerumque & compressum claudentibus.

5. *Glastum* seu *Isatis*, notæ, Folia glauca, ad tingendum utilia; siliquæ compressæ, latæ, pendulæ, *Linguam avis* dictam referentes; flores minimi lutei, non tamen octopetali, ut nonnulli volunt, sed tetrapetali ut hujus generis reliquæ, quamvis quatuor calicis folia dehiscant & floris petala referant, quod *Joanni Baubino* aliisque imposuit.

6. *Eruca maritima*, notæ Folia *Eruce*; flores purpureo-cærulei; in siliquis curtis cuspidatis femina singula, quantum observare nobis licuit.

Tournefortius Brassicam marinam monospermon, & *Erucam* maritimam *Italicam* siliquâ hastæ cuspidi similem *C. B.* ad idem genus reducit, cum tamen tota facie externa à se invicem differant, ut ex unanimi Botanicorum qui de eis scripserunt consensu patet, qui hanc ad *Erucam*, illam ad *Brassicam* retulerunt. Ex nupera observatione *D. Preston* fructus hujus oblongus est, fungosus, geniculatus & in duas capsulas divisus, in quarum singulis unicum continetur semen oblongum: unde *D. Hermannus* capsulam dispermam ei rectè attribuit. Dux forte sunt species.

Herba flore Tetrapetalo
Anomala.

Herbas hæc anomalas voco, quia nec inter se neque cum Tetrapetalis præcedentibus ullis ferè in partibus, præterquam numero petalorum in flore, conveniunt.

1. *Sinapistrum Hermannii*, Floribus tetrapetalis & siliquis oblongis cum præcedentis generis speciebus convenit, verum foliis in eodem pediculo ternis quinisque & siliquis unam tantum minimum seriem habentibus seu unicapularibus ab iis differt.

2. *Papaveris* notæ sunt Florum petala ampla, tenuia, fugacia; succus lacteus aut flavus, acer; calix floris bifolius seu bivalvis, caducus.

Hujus duo sunt genera, alterum capitulo brevioris & crassioris, operculo stellato tecto, in tot radios diviso, quot sunt in interiori cavitare lamellæ fructum in totidem velut cellas dividentes. Alterum *siliquosum* seu *Corniculatum*, cujus omnino species est *Chelidonium majus* dictum, siquidem succo flavo acri turgente & calicem habet bivalvem caducum, floremque membranaceum, evanidum; quicquid nonnulli reclamant.

3. *Tithymalus*, cujus notæ, Vasculum feminale tricoccum in summo stylo; succus lacteus, in plerisque speciebus acer; folia integra.

Hæc planta ad staminifloras forte rectius refertur.

4. *Plantago*, cujus notæ Flores staminosi in spicas congesti; vascula feminalia elliptica, per maturitatem horizontali sectione in medio diffusilia; semina intus vel bina vel quaterna aut plura.

Coronopus, Plantaginis species est, foliis dentatis aut laciniatis.

Psyllium, Plantaginis species est caulifera, spicis è foliorum alis egressis, feminibus in singulis vasculis binis puliciformibus.

Sed de *Plantagine*, *Coronopo*, *Psyllio* vide quoque supra inter Herbas *Apetalas* pag. 26.

5. *Ruta*, notæ, Vasculum feminale in quaterna quandoque & in plura loculamenta partitum, superiore parte aliquosque disjuncta & in angulos eminentia; folia glauca in plures lobos seu segmenta divisa; odor vehemens; semina in singulis loculamentis plura.

6. *Lysimachia siliquosa*, Siliquæ flores antevertentes, quæ per maturitatem quadrifariam partitæ & dehiscentes semina ostendunt. Flores summis siliquis insident, & integri unà cum calicibus decidunt. Hujus species omnes, præter Virginianas luteas, siliquas producant lanigeras.

GENUS VIGESIMUM PRIMUM,
seu
Herba
 FLORE PAPILIONACEO,
sive
 LEGUMINOSÆ.

Flores hujus generis Papilionacei dicuntur, quia Papilionem alis expansis quodammodo referunt. Folia seu petala his forma sunt, nec figurâ nec situ inter se convenientia, numero quatuor in plerisque speciebus. Ex his unum erigitur reliquisque ferè majus & latius est, *clypeus* seu *vexillum* nonnullis dictum; alterum ei inferius opponitur carinatum, tum stamina tum siliquæ rudimentum protegens & occultans; bina lateralialia sibi mutuo similia sunt, & *Ala* dicuntur.

Herbæ Leguminosæ dividi possunt, vel *Foliorum* respectu, vel *Siliquarum*, vel consistentiæ & motûs. *Foliorum* respectu in foliis simplicibus donatas, & foliis compositis. Hæc vel ex tribus foliis, quas *Trifoliatas* dicimus, vel ex pluribus, quas *Pinnatas* appellamus, vel ex simplicibus constant. *Siliquarum* etiam respectu trifariam dividuntur, nimirum in illas quæ 1. siliquis sunt simplicibus unico intus alveolo, secundum longitudinem non dissepto. 2. Quæ siliquis sunt simplicibus articulatis hoc est è pluribus nodis sive protuberantiis, quarum singulis unicum inest semen, velut articulatim coaptatis, compositis. 3. Quæ siliquis sunt geminatis, duplici intus alveolo secundum longitudinem extenso. Motûs respectu dividi possunt in *Scandentes* & *Erectas*: quam divisionem in *Historia Plantarum* securus sum. Verum post secundas cogitationes eam quæ à *Siliquis* sumitur præferendam puto, tum quia *Siliqua* principalis plantæ pars est, *Capreolus* auxiliaris tantum & secundaria; tum quia in utroque genere *Scandentium* & *non Scandentium*, si modo ita dividas, reperiuntur species aliquæ siliquis geminatis: si quidem *Apios Americana Cornuti* caulibus, vicinis plantis circumvolutis scandit, quæ siliquas habet geminas singulis floribus succedentes.

Nec tamen omnes in univèrsum Herbas Leguminosas siliquarum respectu dividemus, sed unum membrum primæ divisionis, quæ à foliis sumitur, seligemus nimirum *Trifoliatas*; reliquas respectu siliquarum distribuemus in 1. Siliquis simplicibus unico intus alveolo continuo, præditas. 2. Siliquis articulatis donatas. 3. Siliquis geminatis instructas.

Herba Flore Papilionaceo seu Leguminosæ
sunt vel

Non trifoliata; filiquis ad singulos flores

Simplicibus, seu unicam seminum seriem continentibus,

Non articulatis seu disseptis secundum longitudinem,
sed continuam intus cavitatem habentibus,

Scandentes seu capreolata; PISUM, LATHYRUS &c.

Non scandentes seu capreolis carentes; Foliis

Digitatis; LUPINUS.

Pinnatis,

Nulla in extrema costa, cui pinnæ annectun-
tur, impari folio; FABA, ERYUM &c.

Impari folio costam terminante; GLYCYR-
RHIZA &c.

Simplicibus & indivisis; CATANANCE LEGU-
MINOSA.

Articulatis, seu è pluribus nodis, quorum singulis
unicum inest semen, velut articulatim coaptatis, com-
positis; SECURIDACA, HEDYSARUM &c.

Geminatis, duplici alveolo duas seminum series continen-
tibus; TRAGACANTHA, ASTRAGALUS.

Trifoliata;

Proprie dicta;

Scandentes, caulibus vicinis stirpibus aut perticis appo-
sitis se circumvolvendo; PHASEOLUS.

Non scandentes seu erectæ, sive provolutæ; Flore

Monopetalo spicatæ; TRIFOLIUM SPICATUM.

Tetrapetalo, Floribus

Spicatis, spicis è foliorum alis exeuntibus, filiquis
extra florum calices apparentibus; MELITOTUS:

Magis sparsis, filiquis

Rectioribus,

Tumidiorebus, seminibus reniformibus;
ANONIS.

Strictiorebus, seu compressis, seminibus
lineâ ab angulo ad angulum ducta ful-
catis; FOENUM GRÆCUM sive tumi-
dioribus variarum formarum.

Intortis magis minusve; MEDICA variarum
specierum.

Minus proprie dicta, quæ præter terna folia in extremo pe-
diculo bina habent ad ejus exortum cauli adnata; LOTUS
diversarum specierum.

Primò.

Primò.

LEGUMINOSÆ NON TRIFOLIATÆ.

Hæ triplicis sunt generis, ut dictum, nempe 1. Siliquis simplicibus non articulatis 2. Siliquis simplicibus articulatis 3. Siliquis geminatis instructæ.

*Herbarum Leguminosarum sive Flore Papilionaceo
non Trifoliatarum Genus Primum.*

LEGUMINOSÆ SILIQUIS SIMPLICIBUS
NON ARTICULATIS.

I.

Scandentes.

1. *Pisum*, notæ, Capreolis scandere; folia glabra, glauca, pinnata, pinnis ad caulem amplissimis, quæ arcuè eum collaris instar amplectuntur, reliquis minoribus in hoc tamen genere amplis, paucis; caulis quàm reliquis leguminosis scandentibus major & fistulosior.

2. *Lathyrus*, notæ, Caules membranulis secundum longitudinem extantibus aucti, compressi & angulosi; folia ex unica tantum pinnarum mediæ costæ annexarum conjugatione composita. Hujus duo sunt genera 1. *Lathyrus sativus* siliquis brevioribus, latioribus, duabus averfa parte membranulis, secundum longitudinem excurrentibus alatis, feminibus angulosis. 2. *Lathyrus sylvestris*, cui siliquæ longiores, tumidiores, nullis in dorso alis foliaceis; semina fermè cylindrica.

3. *Lathyrus Viciaformis*, *Clymenum* Tournefortii, a Lathyro differt pluribus pinnarum conjugationibus mediæ costæ in capreolum abeunti adnascentibus.

4. *Ochrus*, cujus notæ, Folia simplicia, vel summa tantum parte in pinnulas quasdam divisa. Verum tum folia, tum pinnulæ, si quas habet, in capreolos definunt, quo à Lathyro facillè distinguitur.

5. *Aphaca*, Foliis integris, triangulis, ex adverso binis, & capreolis è foliorum alis exeuntibus à Pisko & Lathyro plurimum differt.

6. *Vicia*, notas genericas suppeditat D. Rivinus, quas libenter amplector. *Vicia omnis* (inquit) è caule statim prodeuntes post flores siliquas habet, easque erectas. Quibus notis Viciam propriè dictam distinguit ab

7. *Araco* five *Cracca*, quæ pendulas ubique filiquas fert, casque nonnisi è pediculo longiore suspendis (utor verbis Rivini) unde primo intuitu faciliè discerni possunt hac duo genera. *Aracus* autem à *Vicia* Lathyroide differt, quòd caules, illius ad instar, membranulis extantibus alatas non habeat.

8. *Lens* à *Vicia*, cui congener est, distinguitur filiquis latis brevibus, femine compresso & pro plantulæ modo grandi.

I I.

Non scandentes.

Hæ à foliorum figura aut situ dividi possunt in foliis Digitalis, foliis Pinnatis & foliis Simplicibus donatas.

1. *Legumina foliis digitalis non scandentia.*

Lupini notæ sunt, Folia digitata, caules teretes erecti; flores in summis caulibus & ramulis in spicas è verticillis compositas digesti; filiquæ erectæ, & plerumque compressæ & hirsutæ.

2. *Legumina non scandentia, foliis pinnatis.*a. *Nulla impari in extremâ costâ pinna.*

1. *Faba*, cujus notæ sunt. Caules angulosi, firmi, concavi; folia conjugatim costæ mediæ in apicem exeunti adnexa; filiquæ erectæ, crassæ, fungosæ; semen maximum compressum, reniforme, oblongum, cum hilo magno in extremo. Nonnullis hujus generis speciebus semina habere maxima compressa convenit, non omnibus; nam *Faba* equina semina habet minoræ & tumidiora.

2. *Orobis*, cujus notæ, Folia è pluribus pinnarum, mediæ costæ in caudam quandam procurrenti adnexarum, conjugationibus composita; filiquæ tenues & teretiusculæ; semina fere ovata.

3. *Ervum* five *Orobis* receptus Herbariorum. Hujus notæ filiqua nodosa, torulis seminum protuberantibus, semina globosa.

b. *Impari folio costam terminante.*

1. *Glycyrrhiza*, cujus notæ sunt Radices dulces, repentes, luteæ; caules proceri erecti; filiquæ breves compressæ, surrectæ.

Tournefortius Glycyrrhizam echinatam vulgari Glycyrrhizæ congenerem facit, cujus filiquas aliquot femina continere scribit. At in Glycyrrhiza echinata ex descriptione *J. Bauhini* filiquæ monospermæ sunt. Verum aut falsus fuit *Jo. Bauhinus* aut aliud Glycyrrhizæ genus, quàm quod in *Horro Regio Lutetiano* colitur, descripsit: illa etenim, observante *D. Preston*, duplici alveolo duas feminum series continet, ideoque ad *Astragali* genus releganda est.

3. *Cicer*, notæ, Flores è foliorum sinibus solitarii; filiquæ breves, tumidæ, & velut inflatæ vesicarum instar, semine magno, capitis Arietini quodammodo figurâ; folia circa margines denticulata.

4. *Astragaloides Tournefortii*, *Astragalus Bæticus Clusi* cujus notæ, Siliqua naviculæ sive lintris figurâ, seminibus reniformibus; flores spicati.

5. *Onobrychis*, Flores spicati spicis densis longissimis pediculis è foliorum sinibus egressis, infidentibus; filiquæ echinatæ sive aculeatæ, monospermæ.

5. *Anthyllis leguminosa*, notæ, Siliquæ calicibus in vesiculas membranaceas intumescens occultatæ.

3. Legumen non scandens foliis simplicibus.

Catanance leguminosa. Hæc planta foliis integris, gramineis, caulibus erectis teretibus, floribus in longis pediculis è foliorum alis excurrentibus singulis vel binis cremefino colore dicto lucentibus, siliquis rectis, tenuibus, angustis, ab aliis omnibus Leguminibus abundè distinguitur, estque singularis & sui generis.

Herbarum Leguminosarum seu Flore Papilionaceo non Trifoliarum Genus Secundum.

seu

LEGUMINOSÆ SILIQUIS SIMPLICIBUS ARTICULATIS.

1. *Securidaca*, cujus notæ, Flores velut umbellatim dispositi in summo pediculo; siliqua longa, angusta, recta, compressa, orâ utrinque elatâ ex internodiis quadratis composita, quorum unumquodque semen etiam quadratum includit.

G 5

2. He-

2. *Hedysarum*, notæ, Flores spicati, filiquæ nunc asperæ, nunc læves, vel isthmo loculos dirimente inæquales vel undulata.

3. *Ferrum equinum* à figura feminis soleam equinam referente dicitur; quæ hujus generis nota characteristica est.

4. *Ornithopodium* siliquis articulatis recurvis duabus tribusve simul nascentibus & aviculæ pedes referentibus, ab aliis differt. Huc refert *D. Tournesort* Scorpioides Portulacæ folio sive *Telephium Scorpioides*.

5. *Scorpioides Bupleuri folio*, Folia integra Bupleuri, filiquæ campoides, erucam in se convolutam proxima similitudine referentes huic pro characteristica sufficiunt.

6. *Coronilla herbacea*, Flores habet plurimos in summo pediculo in orbem undiquaque sparsos, eumque velut coronantes, ut in *Ferro equino Gallico* dicto, siliquis articulatis rectis.

Herbarum Flore Papilionaceo non Trifoliatarum
Genus Tertium.

seu

LEGUMINOSÆ SILIQUIS
GEMINATIS.

1. *Tragacantha*, Folia habet pinnata Vicæ in modum, costâ mediâ, cui pinnulæ adnexæ sunt, in longam rigidam acutam spinam procurrente.

2. *Astragalus*, a *Tragacantha*, quacum siliquâ duplici intus alveolo secundum longitudinem divisâ convenit, costa media cui foliola annectuntur in folium desinente differt, nam in *Tragacantha*, ut diximus, in spinam terminatur. Adde semina *Sesamacea* dicta, quod officula *sesamoidea* referant.

3. *Pelecinus Tournesortii* sive *Lunaria radiata Robini*. Hanc plantulam ab *Astragalo* genere diversam facit *D. Tournesortius*. Hujus siliquam *Morisonus* non ineptè *Serra* piscis rostro assimilat.

Secundò,

Secundò.

LEGUMINOSÆ TRIFOLIATÆ.

I.

Herba Leguminosæ Trifoliæ Scandentes.

Phaseolus, cujus notæ, Caulibus scandere, folia in communis pediculo terna, siliquæ majusculæ cum feminibus grandioribus & plerumque reniformibus.

II.

*Herba Leguminosæ Trifoliatæ non Scandentes.*I. *Flore monopetalo spicata.*

Trifolium spicatum, Floribus in spicas habitiores congestis, feminibus & siliquis in calicibus occultatis à reliquis trifoliatis leguminibus differt. Est autem plurium generum, nimirum 1. pratense purpureum, ochroleucon & album. 2. calicibus in vesicas intumescens, seu *Fragiferum*. 3. spicis mollioribus & lanuginosis *Lagopus* dictum. 4. flore luteo, capitulis Lupuli seu *Lupulinum*.

Trifolia spicata dividi possunt fructûs respectu in *vasculo monospermo* donata ut Trifolium purpureum vulgare &c. & *siliquosa*, siliqua productiore plura semina continente ut Trifolium album vulgare.

2. *Flore Tetrapetalo.*a. *Floribus spicatis.*

Melilotus, cujus notæ sunt Flores in spicis è foliorum alis egressis (in plerisque saltem speciebus) siliquæ expositæ seu extra florum calices apparentes, scabræ aut rugosæ, breves, unum aut duo semina continentes.

b. *Floribus magis sparsis.*

1. **A**nonis, cujus Folia circa margines dentata; siliquæ habitiores, in quibusdam speciebus satis longæ; semina reniformia.

Datur

Datur etiam Anonidis species siliquis geminatis seu in duos alveolos divisas, foliis simplicibus cum duabus auriculis ad pediculi exortum cauli adnatis.

2. *Crotalaria* siliquis inflatis seu vesicariis cum plerisque Anonidis speciebus convenit, foliis in singulis pediculis singulis ab omnibus differt.

D. Tournefortius Fruticibus eam annumerat.

3. *Medica*, siliquâ in cochleæ formam contortâ ab aliis Trifoliis distinguitur.

4. *Medicago* Tournefortii, Herba est leguminosa siliquis falcatis seu lunulatis circa margines dentatis, cujus tres species recenset Tournefort 1. Trifolium siliquâ falcata C. B. 2. Loto affinem siliquis hirsutis circinatis C. B. 3. Trifolium falcatum *Alpin. exot. lib. 2. cap. 28.*

5. *Fœnugracum* seu *Fœnum Gracum*, cujus notæ sunt Siliquæ productiores, incurvæ, compressæ, feminibus angulosis lineâ ab angulo ad angulum depressâ fulcatis, repletæ.

6. *Trifolium Ornithopodii siliquis*, cujus notæ ipso nomine cognoscuntur.

7. *Lotus*, à reliquis Leguminibus trifoliatis distinguitur, quòd præter folia terna in extremo pediculo, bina habeat ad ejus exortum cauli adnata, ut quodammodo pentaphyllos dici possit.

8. *Doryenium* Monspelienfium *Tournefortius* à Loto genus distinctum facit. Istius notæ, siliqua seu capsula monospermos; folia simplicia, in plures lacinias ad basin usque dissecta.

GENUS VIGESIMUM SECUNDUM,

sen
Herba

PENTAPETALÆ ENAN-
GIOSPERMÆ

sive
VASCULIFERÆ.

I.

Foliis in caule ex adverso binis.

1. *Caryophyllus*, cujus notæ Calix floris oblongus, cylindraceus, lævis, integer, margine summo dentato; vasculum itidem continens oblongum cylindraceum; feminibus compressis rugosis, velut foliaceis repletum. Petala ad exortum angusta, summa parte valdè lata, in plerisque speciebus extimo margine incisa aut laciniata.

Caryophyllus latifolius & *barbatus* *Armeria* dicitur.

2. *Lychnis*, notæ, Calix floris integer, striatus plerumque & tumidior; vasculum feminale plurimum pyriforme, feminibus turgidioribus, non latis & compressis ut in *Caryophyllo*. Flores in medio plerumque velut corollam habent è foliolis compositam, quin & petala persæpe bifida sunt. Præcipua distinctionis à *Caryophyllo* nota à feminum figura desumitur.

3. *Helianthemum* seu *Chamacistus*. Hujus notæ, Calices ad modum floris expansi, triphylli; capsulæ trigonæ, in tres carinas dehiscentes.

4. *Telephium legitimum Imperati*, foliis in caule alternatim positis ab *Helianthemo* differt.

5. *Cistus*, notæ, Flos roseus, amplus, caducus; fructus seu capitula in plures cellulas divisâ, plurimum quinque, interdum octo aut decem.

6. *Hypericon*, notæ Flores flavi staminibus multis, cum stylo triplici; vasculum feminale in tria loculamenta dispersitum, feminibus parvis longiusculis repleta.

7. *Ascyrum* *Tournefortii*, ab *Hyperico* differt fructu seu capsula pyramidali in quinque loculamenta divisâ.

Ascyron magno flore C. B. ab *Androsæmo* flore & theca quinque-

quinquecapsulari omnium maximis *Moris. Hist.* specie omnino differt: siquidem *Afcyron* illud caule sesquicubitali assurgit, cum *Androsæmum* quinquecapsulare *Morison* pedalem altitudinem nunquam excedat.

8. *Alfina*, notæ Folia conjugatim in caule sita; calix ad modum floris in plura folia seu segmenta expansus; vascula feminalia simplicia, unica intus cavitate, figurâ conicâ ferè aut subrotuuda. Florum Petala in plerisque speciebus bifida sunt, in aliis integra.

Alfines speciebus annuero plantulas nonnullas flore tetrapetalo, quia reliquis partibus Alfinis similes sunt, nimirum floris, calicis & vasculi feminalis forma, foliorumque situ in caule adverso.

Quamvis in *Spergulis* folia plura caulium nodos stellatim ambire videantur, curiosius tamen rimanti duo tantum plerumque folia apparebunt opposita ad singula genicula, è quorum finibus reliqua oriuntur.

9. *Myosotis* Tournefortii. Hoc genus ab *Alfina* distinguit *D. Tournefortius* à capsula cornu bovino simili, quæ extremitate se aperit pluribus plerumque apicibus velur dentatâ.

Si capsulæ feminalis figura sufficiat ad hoc genus ab *Alfina*, quacum reliquis partibus & præcipuè flore pentapetalo petalis bifidis convenit, discriminandum; non video cur non & flos petalis integris, & capsula feminalis rotunda ad *spergulam*, *Alfinem* minorem multicaulem, *Alfinem* *Plantaginis* folio, *Alfinem* nodosam Germanicam, *Alfinem* palustrem minorem folio oblongo *C. B.* aliasque plantulas *Alfines* dictas petalis integris ab *Alfina* genuinâ petalis bifidis distinguendas satis sint.

10. *Spergula* ergo nomine novum genus ex iis constituamus, cum *D. Volckamero* in *Flora Norimbergensi*.

11. *Lysimachia purpurea spicata*, notæ Flos hexapetalos petalis è summo calicis margine seu incisuris exeuntibus, qui inger est, summa tantum parte in aliquot segmenta divisus & capsulam occultat in bina loculamenta partitam.

Hyssofolia seu *Hyssooides*, Flore est pentapetalo & interdum hexapetalo, petalis è calicis incisuris enascentibus. Calix autem tubulosus est & capsulam feminalem continet oblongam, in duo loculamenta divisam, observante *D. Tournefort* & post eum *D. Preston*, unde præcedentis generis vera species est. (Vascula feminalia hexagona sunt cum totidem in summo prominentibus apicibus & intermedio umbilico radiato.)

II.

*Herba Flore Pentapetalo Enangiospermæ foliis in caule,
alterno aut nullo ordine positis.*

1. *Flore uniformi seu regulari.*

1. *Portulaca*, cujus notæ, Vasculum feminale simplex seu non divisum in loculamenta, quod per maturitatem horizontaliter rumpitur; flos calice simplici bipartito inclusus; folia crassa, succulenta, & extremitate subrotunda.

2. *Saxifraga*, *Coryledon*, *Sanicula montana*, *Sedum Serratium*. Plantæ his nominibus insignitæ ad idem genus pertinere videntur, cujus notæ sunt flos pentapetalos & vasculum feminale bicorne, in duo loculamenta divisum.

Tournefortius duo genera distinguit, Alterius, cui *Gei* nomen imponit, notam facit pistillum in capsulam membranaceam bicornem, in duo loculamenta divisam abiens; Alterius, cui *Saxifraga* titulum tribuit, notam statuit capsulam ferè rotundam in duas pariter cellas partitam, è pistillo seu stylo & calice unitis compositam.

3. *Græmen Parnassi*, notæ, Pericarpium conoides è tribus carinis compositum; flos in uno càuliculo unicus, speciosus, albus, duum generum staminibus; folia parva hederacea.

Tournefortius duo petalorum genera hujus herbæ flori tribuit, quinque grandia & quinque minora, fimbriata, quæ nos pro exteriori staminum, ille pro interiori petalorum ordine habet.

4. *Geranium*, cujus notæ sunt, Flos pentapetalos uniformis seu regularis; vasculum pentacoccum vel hexacoccum rostratum.

5. *Nigella*, notæ, Flos & Fructus pro plantæ modo magnus, hic autem è pluribus thecis membranaceis (feminibus intus multis) sibi invicem adnascensibus, quarum unaquæque summa parte in corniculum terminatur, compositus; folia tenuiter dissecta.

6. *Corchorus* sive *Melochia*, cujus notæ, Fructus cylindricus, secundum longitudinem in quinque cellulas divisus, feminibus angulosis repletas, per maturitatem ab apice se aperiens in quinque partes; folia in caule alternatim posita.

7. *Aphyllanthes* *Monspeliensium*, cujus notæ (observante *D. Tournefort*) Flos hexapetalos, è fundo calicis squamosi & velut tubulati emergens; fructus turbinatus, trigonus, trifariam dehiscens, in tria loculamenta divisus, feminibusque fœtus subrotundis.

Ob florem hexapetalon & fructum tricapsularem rectius fortasse ad *Bulbosif* affines posset referri.

Hanc plantam ad Caryophyllos non pertinere semper suspicatus sum. *D. Tournefortio* accuratiorem ejus notitiam debeo.

8. *Pyrola*, cujus notæ, Flores spicati, pentapetali; fructus angulosi in quinque cellulas divisi, seminibus minutissimis repleti. Notat *J. Bauhinus* pistillum recurvum & ima versus reflexum quandam velut proboscidem referre.

9. *Linum*, notæ, Flos caducus; femina oblonga compressa; capsula divisa in decem loculamenta totidem semina continentia, observante *Casalpino*.

10. *Plantaginella palustris*, notæ Folia Plantaginea, flores singulis pediculis insidentes singuli; capsulæ feminales bivalves.

11. *Rhabarbarum lanuginosum*, sive *Lapathum Chinesense* longifolium *Muntingii*. Folia ex angusto principio paulatim dilatantur in rotundum mucronem; cauliculi seu pediculi communes è mediis foliis exeunt, decem aut duodecim flores in summo sustinentes.

12. *Ros solis* seu *Rorella*, cujus notæ, Folia fetis rubentibus circumquaque fimbriata, quibus guttulæ velut roris adhærescunt; cauliculi nudi, flores longa serie gestantes, è calice oblongo in quinque segmenta diviso exeuntes; vascula feminalia oblonga.

2. Flore difformi seu irregulari.

1. *Viola*, cujus notæ Flos caudatus, Papilionacei æmulus; vasculum feminale per maturitatem in tres carinas seu alveolos dehiscens & semina effundens carinæ basi seu mediæ parti duobus ordinibus adnascens.

Nota. Quamvis vasculum seu fructus in tres partes dehiscat per maturitatem, non tamen in tria loculamenta dividitur; ut incautè ex intuitu partium dissilientium opinabar.

2. *Reseda*, notæ Flos hexapetalos, è foliis valde irregularibus compositus; siliqua oblonga triangula perpetuo hians, sex feminum ordines continens.

Hæc pariter unicam intus cavitatem habet, non in tria loculamenta divisam.

3. *Luteola*, à *Reseda* differt capsulâ brevi, in tres carinas antequam semen maturescat dehiscente, quarum unaquæque duos feminum ordines continet, ut in *Viola*. Hæ carinæ initio conjunguntur, & vasculum efficiunt clausum.

Hæ duæ plantæ flore & fructu in tantum conveniunt, ut merito ad unum genus referri possent,

4. *Balsamina femina*, cujus notæ Flos calcari donatus petalorum numero incerto, etiam in eadem specie, tetrapetalos interdum, aliàs hexapetalos; fructus in plures partes se contorquentes, si per maturitatem digitis leviter premantur dehiscentes & femina excutientes rotunda vel oblonga.

Balsamina fœmina *Noli me tangere* dicta floris petalorum numero mirum variat. Dantur enim in Indiis species nonnullæ & quidem pleræque flore tetrapetalo, aliæ hexapetalo, aliæ tripetalo, aliæ dipetalo.

Herba quarum plantula seminalis bifolia seu bivalvis non est, seu Herba.

MONOCOTYLEDONES.

Hujusmodi Herbae in Flore *petalode*, & Flore *Apetalostamineae* donatas dividuntur.

Quae prioris generis sunt in Methodo nostra & Historia Plantarum in *Bulbosas* & *Bulbosis affines* distinximus.

Radicem *Bulbosam* definivimus, quae unico constat tubere seu capite, fibras multas ex ima sede seu basi emittente.

Quae Definitio quamvis *Ranunculi* cuidam speciei, *bulbosa* in de dictae aliisque nonnullis Herbis, quae hujus generis non sunt, convenire videatur; sufficit tamen una cum aliis notis, verbi gr. Plantula feminali unica tantum cotyledone instructa, foliis gramineis, floribus hexapetalis aut ad marginem in sex segmenta incisis, vasculis feminalibus in terna loculamenta dispersitis, ad hoc genus ab aliis omnibus distinguendum.

Herbae radice *Bulbosâ* praeditae sunt vel eadem *squamosâ*, seu ex pluribus imbricatis incumbentibus squamis composita; vel *tunicatâ*, hoc est ex pluribus corticibus seu tunicis in orbem se amplexantibus coagmentata; vel *solidâ* seu substantiâ continuâ nec in squamas aut tunicarum involucre divisâ.

Hanc divisionem, ne in primam nostram, methodum contentibus praescriptam regulam peccem, plane rejicere non audeo sed primo in loco eam proponam Tabulâ sequenti, tametsi in hoc opusculo sequutus eam non sim. Nempe, quia *Bulbosae* iisque affines pleraeque in eo conveniunt, quod seminis conceptaculum in tria loculamenta divisum habeant & nonnullae, quae manifeste ejusdem generis ut *Irides* verbi gratiâ, radicibus praeditae sunt aliae *Bulbosis*, aliae *tuberosis*, aliae *fibrosis*: satius duxi has omnes ad unum genus reducere, cujus nota sit, conceptaculum feminale in tria loculamenta divisum.

Herbæ Bulbosâ Radice donata sunt vel eâdem

- Squamosâ, caule*
- Foliofo, Florum petalis*
 - Rectioribus, Floribus ipsis erectis; LILIIUM.*
 - Reflexis, Floribus deorsum nutantibus; MARTAGON.*
 - Nudo, flore Hyacinthinum referente; LILIO-HYACINTHUS.*
- Tunicatâ, quæ vel*
- Graveolentes è caulium apicibus plurimos fundentes pediculis, flosculos hexapetalos, in corymbi aut umbellæ formam diffusos, folliculo membranaceo deciduo initio inclusos sustinentes: quæ vel foliis sunt*
 - Fistulosis; CÉPA. Sub quo nomine Allium sylvestre seu corvinum, Porrum scétile dici solitum, & Ascalonividem complector.*
 - Solidis; Bulbo*
 - Emultis nucleis seu spicis composito, odore*
 - Graviore, flore minùs specioso; ALLIUM.*
 - Minùs gravi, flore speciosiore; MOLY.*
 - Simplicis, non composito ex nucleis,*
 - Angusto, oblongo, flosculis plurimis in sphæram grandem conglobatis; PORRUM.*
 - Tumidiore & breviori; ALLIUM SYLVESTRE plurimum speciorum.*
 - Odore minùs gravi aut etiam nullo; Flore*
 - Enneapetalo, petalis illis in flore, quæ sursum reflectuntur,*
 - Bifidis; IRIS BULBOSA.*
 - Integris; SISYRINCHIUM.*
 - Hexapetalo,*
 - Imo fructui coherente,*
 - Liliaceo pendulo, pluribus summum caulem coronæ instar cingentibus; CORONA IMPERIALIS.*
 - Liliaceo erecto, in uno caule unico, fructu etiam Liliaceo; TULIPA.*
 - Stellato, florum staminibus*
 - Latis spicatis aut *Φυλλοειδῆσ*, quorum tria acuminata, tria bifida seu sinuata sunt; ORNITHOGALUM.*
 - Angustis & rerebibus; HYACINTHUS STELLATUS.*
 - Summo fructui insidente, floribus*
 - Liliaceis, capsulâ ut & radice Narcissi; LILIO-NARCISUS.*
 - Campanulatis pendulis; LEUCOIUM BULBOSUM.*
 - Monopetalo; in sex laciniis diviso*
 - Summo fructui insidente*
 - Cum calice in medio flore; NARCISUS.*
 - Flore irregulari; GLADIOLUS.*
 - Basi fructus coherente; HYACINTHUS.*

Solidâ, hoc est neque squamosâ, neque in tunicarum involucria divisâ, foliis

 - Angustis; CROCUS.*
 - Latis; COLCHICUM.*

Nota. Iridis flos reverâ & strictè loquendo enneapetalos non est sed hexapetalos, ut à *D. Tournefort* admonitus, observavi ipsè. Nam tria illa folia erecta, quæ medium florem occupant, nihil aliud sunt, quàm styli expansiones: Nisi velimus dicere, stylum trifidum in ternâ folia explicari. Idem tamen *D. Tourn.* pro monopetalo hunc florem habet.

THE HISTORY OF THE
 REIGN OF
 CHARLES THE FIRST
 IN GREAT BRITAIN
 BY
 JOHN BURNET
 BISHOP OF SALISBURY
 IN TWO VOLUMES
 THE SECOND
 LONDON
 Printed and Sold by J. BARNARD, at the Crown and Anchor in St. Dunstons Church-yard, 1724.

This is the second volume of the History of the
 Reign of Charles the First, in Great Britain,
 by John Burnet, Bishop of Salisbury. It
 contains the History of the Year 1645, and
 the beginning of the Year 1646. The
 Author's Design is to give a true and
 impartial Account of the Affairs of this
 Kingdom, during the said Reign, and to
 show the Causes and Consequences of
 the same. He has endeavoured to do this
 with as much Freedom and Impartiality
 as he could, and without any Party
 Interest. He has also endeavoured to
 give a true and impartial Account of
 the private Lives and Characters of
 the several Persons who were
 concerned in the Affairs of this
 Kingdom, during the said Reign. He
 has also endeavoured to give a true
 and impartial Account of the
 Causes and Consequences of the
 said Affairs, and to show the
 Causes and Consequences of the
 said Causes and Consequences.

GENUS VIGESIMUM TERTIUM,

seu

Herba

GRAMINIFOLIÆ FLORIFERÆ

VASCULO TRICAPSULARI,

Radice Bulbosâ, Tuberosâ, Fibrosâ.

Huc refero plantas quasdam Bulbosis affines, quæ strictè loquendo vasculo tricapsulari non sunt ut verb. gr. *Orchidem*; *Helleborinem*, *Bifolium*, *Nidum avis*. Harum tamen vascula è tribus carinis componuntur & sex feminum ordines continent. *Cyclamen* radice formâ & germinandi è feminò modo cum Bulbosis convenit.

I.

Graminifolia Florifera Flore Monopetalo; margine in sex lacinias diviso.

i. *Fructus basi cohærente.*

i. *Hyacinthus*, cujus notæ, Flos nudus seu nullo perianthiâ inclusus, fructus basi cohærens eumque occultans; radix bulbosa; stamina floris angusta, quo ab *Ornithogalo* differt; caules aphylli, folia longa, angusta, quibus cum *Narcissò* convenit.

Nos *Hyacinthos* divisimus in stellares, floris tubo oblongo donatos, racemosos seu botryoides, racemosos comosos, & anomalos.

Clariss. Vir P. *Hermannus* ita distinguit. *Hyacinthi* floribus sunt Vel, *Clavatis*, ex tubo longo in sex segmenta, quasi totidem petala expansa, nonnihil reflexa, nunc simplici nunc duplici serie divisis, summitatem caulis undique ambientibus; *Hyacinthus Orientalis* etc.

Vel, *Oblongis, pendulis*, in sex profunda segmenta divisis; uno versu dispositis seu in unam partem pendencibus; *Hyacinthus cæruleus oblongo pendulo flore* Moris.

Vel, *Subrotundis*, campanulæ instar pendencibus, in sex profundis

funda segmenta quasi petala dissectis; *Hyacinthus floribus Campanula utrinque dispositis C. B.*

Vel, *Stellatis*, segmentis seu petalis stellæ in modum expansis; *Hyacinthus stellaris*.

Vel, *Cirroffis* seu capreolatis, pediculis florum in crispa comosa filamenta diductis; *Hyacinthus comosus*.

Vel, *Urceolatis* seu *Arbutis*, circum oras in sex crenas divisus, in caulis fastigio quasi in uvam congestis; *Hyacinthus racemosus*.

Tournefortius Hyacinthos Herbariis communi nomine dictos ad tria genera refert. Primo *Hyacinthi* nomen imponit; secundum id est *Hyacinthum racemosum* vulgo dictum, *Muscari* titulo insignit; tertium id est *Hyacinthum stellarem Ornithogalo* congener facit.

Et revera si forma floris sufficiat ad genera distinguenda, ut quæ floris formâ differunt genere quoque differre censenda sint, *Hyacinthi* vulgò dicti in tria genera dividendi erunt; nimirum in *Stellares*, *Tubo oblongo* donatos, & *Racemosos*.

2. *Asphodelus*, cujus notæ sunt Flores monopetali in sex segmenta ad basin usque divisi; femina triquetra; radices multis tuberibus ex uno capite dependentibus constantes.

Phalangium flore hexapetalo ab *Asphodelo* differt.

3. *Liliasphodelus*, Flos huic *Lilii*, radix *Asphodeli*, unde & nomen. Flos tamen à *Lilii* flore differt, quòd monopetalos sit.

4. *Colchicum*, Foliis latis, vasculis feminalibus majoribus à *Croco* differt; Flores nudi, à radice statim orti, absque pediculis herbaceis, *Liliaceis* similes.

Radix tuberculum est carnosum alteri tuberculo barbato unde flos originem sumit à latere affixum. *Tournefort*.

2. Flore summo fructui insidente.

1. *Crocus*, Flos *Colchici* flori simillimus, tubulo non immediatè è radice egresso sed pediculo sustentato, fructui insidens oblongo triquetro, in terna loculamenta partito, & seminibus propemodum rotundis repleto. Radix tuberculum est carnosum, parte inferiore fibrillis capillatum, alio tuberculo minore supernè innato, utroque membranulis aliquot obvoluto. Folia *Croco* angusta sunt, graminea, lineâ in medio albâ secundum longitudinem decurrente notata.

2. *Narcissus*, cujus notæ, Flos è vaginâ membranacæâ oritur summo fructui insidens, in sex laciniis totidem petala imitantes divisus, calice medium occupante; nunc longiore, nunc brevior.

3. *Iris*, cujus notæ, Flores enneapetali, quos *Tournefortius* mono-

monopetalos esse contendit ; vel si (inquit) polypetalis eos annumerare velis, omnino concedere oportet, sex tantum petala habere ; tria etenim folia quæ è medio reliquorum exeunt sine controversia ad stylum pertinent.

Verum quamvis è stylo exeant, florum petala amplitudine consistentia & colore imitantur.

Irides autem duorum generum sunt, aliæ radice bulbosa ; aliæ radice tuberosa aut carnosa, quas *Tournefortius* in duo genera distinguit, priori nomen *Xiphii* tribuens.

Verum cum *Xiphion* & *Gladiolus* ejusdem significationis voces sint nec aliter differant quam quòd altera græca sit, altera latina ; parum consideratè D, *Tournefortius*, me judice, eas diversorum generum nomina facit.

4. *Sisyrinchium*, autore *Tournefortio* ; in eo ab Iride bulbosa differt, quòd radix ejus duobus tuberculis, altero alteri super imposito, ut in *Gladiolo* & *Croco*, componitur. Nos à flore distinximus, cujus folia illa quæ sursum reflectuntur in Iride bifida sunt, in *Sisyrinchio* integra.

Herbarii multis Bulbosarum speciebus *Sisyrinchii* nomen imponunt, quæ si notà aliqua characteristica convenient, ea certè me latet.

5. *Gladiolus*, Folia gladii laminam referunt. Floris structura peculiaris est ; inferius enim tubulosus, superne in duo velut labia expanditur, quorum superius simplex est & in alveum inflexum, inferius in quinque partes divisum. Radix duplici tubere constat, altero alteri superincumbente.

6. *Aloe*. Hujus florum hexapetalon non esse contendit D. *Tournefortius*, sed monopetalon, in sex laciniis profundè divisum ; Fructus, eodem autore, oblongus est & velut cylindraceus, in tria loculamenta secundum longitudinem divisus, seminum compressorum sibi invicem coacervatorum duobus plerumque ordinibus repletus.

Notæ nostræ (quas idem autor reprobat, ut non necessarias, nec omnibus Aloes speciebus communes) sunt, Folia crassa, succulenta, ad margines aculeata, radix succum crassum, flavum, insigniter amarum fundens. Adde folia ad radicem in orbem congesta ex *Hermanno*.

In hujus generis speciebus nonnullis (inquit D. *Tournefortius*) calix in fructum abit ; in aliis pars hæc à pistillo originem sumit. At hæc nota omnia confundit. Hujus enim sectionis Titulus est, *Herba flore Liliaceo monopetalo in sex laciniis diviso, cujus calix in fructum abit.*

7. *Canna Indica florida*, *Cannacorus Tournefortii*, cui Flores oblongi, in spicam congesti, è sex vel septem petalis linguæ formibus, & trifoliato quasi calice constructi, insidentes pericarpio

trigono echinato, in tres cellulas semina rotunda continentes distincto, folia lata, radix ruberosa, nodosa. *Herman.*

D. *Tournefortius* florem tubum esse in sex septemve partes profundè dissectum asserit.

I I.

Graminifolia Florifera flore Tripetalo.

nemb q. l. *Ar. m.* **E**phemerum, cui Flores tripetali, calice trifolio excepti; fructus oblongi in tria loculamenta divisi, seminibus grani Frumenti formam plerumque habentibus repleti.

III.

Graminifolia Florifera flore Hexapetalo.

1. Sedi fructus cohærente.

1. **Phalangium**, cujus notæ Flores hexapetali, stellati, in spicas dispositi; radices fibrosæ.

Plantam illam quam Botanici Phalangii speciem faciunt, *Phalangii flore Lili* titulo, sive Phalangium magno flore C. B. *Tournefortius* à Phalangio genere toto diversam esse vult, eique

2. *Liliastrum* nomen imponit, cujus notæ Flos exactè Liliaceus; fructus oblongus, ab apice in tres partes dehiscens, & in tria loculamenta, seminibus angulosis repleta divisus; radices parvis Napis similes, fibris aliquot adnatis.

3. *Lilium*, cujus notæ, Radices è squamis multis imbricatis incumbentibus compositæ; caules multis foliis cincti; flos campanulatus, petalis in nonnullis speciebus reflexis, pendulis, verbi gratià in iis quæ *Martagones* dicuntur; fructus angulosi, tribus angulis subrotundis, tribus parietibus in tres cavernulas anteriore parte divisus, seminibus planis, alà foliaceâ cinctis, duplici ordine sibi invicem incumbentibus, repletas

4. *Lilio-hyacinthus* D. *Tournefortii*. Hujus notæ, caulis nudus; flos Hyacinthi; fructus rotundus, in tria loculamenta, seminibus aliquot fere rotundis repleta, divisus; radix Lili squamosa.

5. *Corona imperialis*, cujus notæ, Flores hexapetali, penduli, summum caulem coronæ instar cingentes; caulis supra radicem foliosus, media parte nudus, summâ, quâ supra flores assurgit, foliaceâ comâ ornatus *Herman*. Fructus à Liliaceo angulis pinnatis utrinque & alatis differt.

Radix, observante D. *Tournefortio*, è tunicis aliquot componitur,

nitur, exterioribus interiores amplexantibus; quæ, nisi curiosius rimanti, vix observabiles sunt.

6. *Tulipa*, cujus notæ, Radix bulbosa tunicata; flores ampli hexapetali, nudi, in singulis caulibus naturâ singuli, erecti; caules foliis aliquot cincti. Stylus in fructum abit oblongum triangulum, in tria loculamenta binis singula feminum Liliaceorum sibi invicem superincumbentium ordinibus repleta; quo cum Lilio convenit.

7. *Fritillaria*, notæ Radix è duabus velut squamis seu tuberculis carnosis, è quorum medio caulis exit, composita; flos Tulipæ æmulus, deorsum nutans seu pendulus, plurimum tessellatus.

8. *Dens canis*, notæ Flos in uno caule unicus, hexapetalos, deorsum nutans, petalis reflexis; fructus in terna loculamenta divisus, quorum singula seminibus oblongis repleta. Adde radicem carnosam dentis canini quodammodo figurâ. *Tournef.*

9. *Ornithogalum*, notæ Staminula florum lata spicata, quorum tria acuminata, tria bifida seu sinuata sunt. Stamina hæc capitulum seu stylum includunt arctè coeuntia, etiam explicatis foliis exterioribus. Florum petala aversâ parte lineis virentibus plerumque notata.

Tournefortius Ornithogalum & Hyacinthum stellarem vulgò dictum ad idem genus reducit, cujus notas facit, florem hexapetalon habere petalis in orbem dispositis, radicem bulbosam. Verum nos optimam hujus generis notam characteristicam esse judicamus quam dedimus à staminum figurâ desumptam; proinde

10. *Hyacinthum stellarem* ab Ornithogalo separamus, & ex eo distinctum genus facimus, cujus notæ Flores stellati, radices bulbosæ, stamina florum angusta.

Graminifolia flore hexapetalo, basi fructus adnascente radice Bulbosâ graveolente.

Hicce omnibus commune est, è summo caulis fastigio multos flosculos emittere, communi involucro tectos & suis singulos pediculis insidentes, qui rupto aut dehiscente folliculo explicati in umbellas aut corymbos diffunduntur.

1. *Cepa*, cujus notæ sunt, Folia fistulosa, caulis in ventrem utrinque turbinatum turgescens, radices seu bulbi magnitudinè infignes; flores in corymbum circumacti.

Tournefortius omnes hujus generis plantas folio fistuloso ad *Cepam* refert: nec ego repugno.

2. *Porrum*, notæ Bulbi angusti, oblongi & propemodum cylindrici:

In *synon.* p. 1. a *syn.* q. 1. a m. sunt *cepa*, *porrum*, *allis*

drici ; folia lata , non fistulosa ; flores plurimi in capitulum sphaericum grande seu corymbum conglobati. Florum stamina in hoc genere , observante *Tournefortio* , ut plurimum lata & plana , in tres partes secta , quarum media apicem sustinet.

3. *Allium*, Foliis est planis non concavis ; floribus in summo caule in corymbi aut umbellae formam congestis ; bulbis ex tunicis aliquot tubercula nodosa seu nucleos involventibus, compositis. Nos *Moly* ab *Allio* flore majore & speciosiore differre statuimus ; *Tournefortius* odore minus gravi.

2. *Flore summo fructui insidente.*

1. *Lilio-narcissus* , cujus notae , Flores Liliacei ; capsula Narcissi , ut & radix. Radice bulbosa à Lilio differt & cum Narcisso convenit, flore Liliaceo a Narcisso.

2. *Leucoium bulbosum*, Narcisso-*Leucoium Tournefortii*, cujus notae , Flores albi , apicibus petalorum virentibus , penduli , in summo caulis fastigio , è theca exeuntes.

Graminifolia Florifera,

BULBOSIS AFFINES.

I.

Seminibus subrotundis.

Cyclamen, cujus notæ, Radix orbiculata, caules præter flo-
rum pediculos (qui è radice exeunt & singuli singulos flo-
res gestant) nulli; flores monopetali, in sex lacinias, totidem
petala referentes & sursum reflexas ad unguem fere divisi.

Pericarpia globosa, seminibus pluribus referta, quæ terræ
commissa in tuberofam orbiculatam radicem convertuntur. *Her-
man.*

II.

*Seminibus serratura ligni aut scobi servâ derivâ simili, flore
irregulari seu difformi, summo fructui insidente.*

1. **Orchis**, cujus notæ, Flores polypetali, galeatis & labiatis
similes, labello propendente variarum rerum effigies ex-
primente. spicatum plerumque digesti, singuli singulis conce-
ptaculis oblongis aut subrotundis, è tribus carinis compositis,
insidentes; radices gemino plerumque tubere vel subrotundo
seu testiculato, vel in digitos velut fisso seu palmato constantes.

Orchides iisque congeneres *Helleborine* & *Bifolia* non imme-
ritò ad hoc genus referri possunt cum vascula seminalia habeant
in tres carinas divisa, quarum singulis juxta carinæ angulum
duæ seminum series adnascuntur, & in radicibus etiam aliqualis
convenientia sit ut & in flore, vel hexapetalo, vel hexapetalum
referente.

2. *Helleborine*, cujus notæ Folia nervosa, radices fibrosæ, flo-
res hexapetali Orchidis similes, calcari carentes.

3. *Calceolus Maria* Helleborines species est, floris labello ca-
llopodium referente.

4. *Bifolium* seu *Ophris*, cujus notæ, Radices fibrosæ, folia
nervosa & ferè Plantaginea, bina in caule opposita, flores Or-
chidis, calcari carentes.

5. *Limodorum Austriacum* *Clus. Pan.* Orchis abortiva violacea
C. B. ab Orchide, quacum flore & fructu convenit, radice dif-
fert non testiculata neque palmata; ab Helleborine flore calcari
donato; ab *Ophri* eadem notâ, ut & foliorum situ, quæ non bi-
na adversa cauli adnascuntur, sed alternatim singula. *D. Tournef.*

6. *Nidus avis* Radicibus fibris multis majusculis implexis con-
stantibus, nidum referentibus à reliquis differt. Flore, fructu & se-
mine cum Orchide convenit.

Graminisfolia Florifera,

BULBOSIS AFFINES.

I.

Floribus non in caule folioso, sed in furculo peculiari
à radice orio.

1. *Zingiber*, Flores monopetali, difformes, quadripartiti, è cochleato-cavis furculi floriferi foliis exeuntes in ipsius vertice. Semina tenui albâ interstincta membranulâ inclusa, inordinata serie minutissimis fibrillis stylo annexa, reniformia.

2. *Zingiber latifolium sylvestre*, Zerumbeth Garciae Herman. *Cat. Lugd.* Huic furculus singularis florifer è radice exit, apice in oblongo-rotundum rufescens caput ex multis obrufis foliolis imbricatim incumbentibus constructum, fastigiato. Flores pentapetali, aut potius monopetali in quinque lacinias dissecti, unâ galææ instar erecta, duabus instar labii protensis. Vasculum feminale trigonum, tribus loculamentis femina Cannæ Indicæ paulo minora continens.

Flores cum Zingiberis floribus (ut puto) conveniunt, nam præter quatuor lacinias. lingulæ etiam meminit *Hort. Mal.* Foliorum latitudine à Zingibere præcipuè differt hæc planta.

3. *Curcuma*, Radix Zingiberis facie, velut ex condensato succo croceo pressius compacta; folia Cannæ Indicæ; flores in furculo peculiari Cannæ Indicæ triplo minores, tetrapetali spicatum è foliorum in superiori furculi medietate squamatim incumbentium sinibus exeuntes; vascula parva membranacea tricapsularia, femina rotunda, fusca, Cannæ Indicæ minora.

4. *Cardamomum*. Huic etiam florum eisque succedentium fructuum racemus in furculo peculiari è radice exeunte. Flores autem tetrapetali, tribus petalis æqualibus; quartum vero prioribus adversum paulò latius & angustius est, tenui stylo lingulæque donatum. Fructus, cum virides, uvarum formâ & sapore sunt, in terna loculamenta partiti, sex seminum triangularium ordines continentes. In aliis speciebus fructus longiores sunt.

Clarissimus Vir *Paulus Hermannus Bangalam* Indorum, *Cosum Arabicum*, *Galangam* utramque & *Zedoariam* simili omnino fructificatione gaudere scribit. Verum *Hist. Malab.* Auctores *Cosum Arabicum* flores proferre asserunt non in furculo peculiari, sed in ipsius furculi foliosi vertice, in capitulo pyriformi, è multis gemmulis confato, è quibus exeunt flores trifariam

riam divisi, tetrapetali, ephemeri, candidi, campaniformes in vertice aliquantulum aperti, fructui infidentes, qui trigonus est & in tria loculamenta partitus, femina triangularia continens. His adde

Zingiber sylvestre majus, fructu in pediculo singulari *Sloan.*
Cat. Jamaic. Paco-Seroa Brasiliensibus *Marcgrav. & Pison.*

Cardamomum minus Pseudo-asphodeli foliis *Sloan. Cat. Jamaic.*

II.

Graminifolia florifera Bulbosis affines floribus in furculi foliosi vertice.

1. *Tshana-Kua Hort. Mal.* five *Costus Arabicus Dioscoridis Matthioli. Costus Arabicus & Syriacus Adversariorum Lob. Plukn. Almag. Bot.*

2. *Manja-Kua Hort. Mal.* five *Curcuma radice rotunda Officin.* ex sententia *D. Commelin.* Zingiberis facie radix intus flava rotunda *Plukn. Almag. Bot.* Flores in summis furculis sex septemve simul, brevibus petiolis, monopetali, difformes, quadrifariam divisi, fructui infidentes.

3. *Manjella-Kua Hort. Mal.* quæ ex sententia *D. Commelini*, qui eam aliquot annos coluit in Hort. Med. Amstelodamensi, ipsissima *Curcuma* est seu *Terra-merita Officin.* Flores ut in præcedente, ut & fructus; ut inter hanc & illam exiguum intercedat discrimen excepta magnitudine & præstantiori virtute, odore & sapore.

4. *Zingiber sylvestre minus* fructu è caulium summitate exeunte *Sloan. Cat. Jamaic.* An *Paco-caatingæ* secunda species *Marcgravii*?

GENUS VIGESIMUM QUARTUM,

sive

Herbæ

GRAMINIFOLIÆ FLORE
STAMINEO,*Culmifera & non culmifera.*

C*ulmiferas* voco quæ caplem edunt teretem, geniculatum geniculis nodosis, concavum plerumque, foliis ad singula genicula singulis, tenuibus, à lato principio in acutum mucronem sensim definentibus, alternatim positis amictum; seminibus solitariis.

Culmifera sunt vel grano *majori* ad panificia & pulres utili, quas *Fruventaceas* & *Cereales* vocant; vel *minore*, quæ *Gramina* dicuntur: quamvis revera propriè loquendo *Fruventa* & *Gramina* genere non differant. Difficile enim est & planè arbitrarium, certum aliquem magnitudinis terminum seu limitem inter *Fruventorum* & *Graminum* semina constituere, cum natura nullum statuat.

Ad *Panificia* & *pulres idoneo* addidi, quoniam semina hæc, quamvis nunquam hominibus in cibum venissent, imò quamvis nulli in mundo homines essent, idonea nihilominus forent ad hos usus; siquando homines existerent. Unde quamvis naturæ rerum ab hominum usibus non dependeant, aptitudo tamen ad usum aliquem potest esse de earum natura, quoniam illa perpetuo manet, sive homines illas ad hos usus actu adhibeant, sive non.

Fruventa quidem nihil aliud sunt quàm *Gramina* annua seminibus majoribus; non tamen *Graminum* hujusmodi omnium semina hominibus in cibum veniunt, ut verb. gr. *Lachryma Jobi*, *Phalaridis*, *Lolii* &c. Has tamen ob grani magnitudinem *Fruventis* subjungemus.

Culmifera dividi possunt in *Spicatas* & *Paniculatas*.

I.

*Culmifera grano majore.*I. *Ad panificia & pultes utilis.*a. *Spicata.*

1. *Triticum* grano est majore, oblongo, nudo, hoc est glumis non arctè adhærentibus sed trititando facilè abscedentibus testo, turgido, lucido & flavescente, ab uno latere sulcato, farinâ candidâ & levi, nutrimenti optimi.

2. *Briza* seu *Zea* *Tritici* species est, glumis adè arctè granis adhærentibus ut eas trititando non deponat.

3. *Secale* à *Tritico* differt culmo elatiore, spica paulò compressiore & perpetuò aristatâ, grano strigiosiore, tenuiore & nigriore, glumis non undique operto, sed magna ex parte nudo, farinâ nigriore humidiorè, lentâ & obstruente.

4. *Hordeum* spicâ aristis asperis armatâ, grano in medio tumidiore, ad utrumque extremum acutiore, glumâ crassiore undique arctè adhærente testo, à reliquis culmiferis frumentaceis spicatis differt.

5. *Mayz* sive *Fruentum Indicum*. In hoc genere flores à fructu remoti sunt; siquidem in summo culmo paniculam gestat cassam, acerofam, è pluribus spicis compositam. Seminum spicæ tres quatuorve è foliorum sinibus exeunt foliis obvolutæ, longis filamentis seu aristis comosæ: unde spicatum & paniculatum simul nobis in *Historia & Methodo Plantarum* dictum est.

Cæterum noratu dignum est, quòd quamvis panicula in summo culmo plerumque sterilis sit, interdum tamen, observante *Camerario*, grana eidem, ubi nondum plenè sese explicavit, adnascuntur, potissimum circa imam partem quâ tunicis vestitur, quasi sæcunditas nuditate evanescens pereat, eademque à tempestatum injuriis operimentis integra conservetur.

6. *Panicum* spicis ex crassis innumeris seminibus velut in racemulos digestis compositis à *Milio*, quocum seminum magnitudinè & ferè figurâ convenit, distinguitur.

b. *Paniculata.*

1. *Oryza*, granis in panicula rarius sitis, figurâ ferè ovatâ, gluma crassiore, *Hordei* instar, undique testis, locoque naturali in aquosis, ab aliis frumentaceis distinguitur.

2. *Avena* seminibus angustis oblongis, plerumque glumis arctius

arctius adhärentibus, tectis interdum nudis rarius fitis, & filamentis tenuibus appensis, ab aliis differt.

3. *Milium* effusâ jubâ, granis minoribus, subrotundis, lucidis à reliquis frumentis paniculatis differt.

4. *Sorgum* seu *Milium Indicum*, culmi altitudine & crassitie grani figurâ ad *Milium* accedentis, magnitudine, jubâ erectâ à *Milio* aliisque frumentis paniculatis differt.

2. *Culmifera grano majore non esculento, spicata & paniculata.*

1. *Lolium*, cujus notæ, spica strigosa compressa, granis cum glumis utrinque ad scapum in eodem plano fitis, farinâ caput tentante & vertiginem inducente.

2. *Phalaris*, spica habitiore & è squamis compactili ab aliis dignoscitur.

3. *Lachryma Jobi*, paniculâ è glumis acerosis, nullum post se granum relinquentibus, compositâ, feminibus perforatis maximis, politi lævoris & invictæ duritiei, à glumis separatis seu remotis, culmis arundinaceis, ab aliis *Culmiferis* faciliè distinguitur.

Nos fructum integrum pro semine nudo habemus. *Tournefortius* fructum distinguit in putamen & semen intus contentum. Verum si nullum semen nudum censendum sit quod simplex habet integumentum, imò quod duplex, nullum omnino in rerum natura semen produceretur nudum.

II.

Culmifera grano minore seu Gramina.

Gramina in duo genera dividuntur *Spicata* nimirum & *Paniculata*.

Spicata subdividuntur in 1. *Triticæ*, cujus generis est *Gramen Officinarum* seu *Caninum* vulgare. 2. *Secalina*, *Hordea spuria* seu *murina* vulgò dicta. 3. *Loliacea*. 4. *Sparteæ*, in quorum nonnullis spica ad *Secalinam* accedit, in aliis tenuis est & strigosa. 5. *Panicæ*, spicâ *Panicum* referente. 6. *Alopecuroide*, à spica molli caudam vulpinam referente dicta. 7. *Myosuroidæ*, spicæ gracilitate à præcedentibus diversa. 8. *Typhina*, ab *Alopecuroidibus*, spicis asperioribus, squamulis spicas componentibus bicornibus, differentia. 9. *Cristata*, spicâ è duobus glumarum velut in cristas dispositarum ordinibus, versus unam partem vergentibus compositâ. 10. *Dactyloide* quæ inter *gramina spicata* & *paniculata* ambigunt. Habent enim paniculam è pluribus spicis compositam, & velut digitatam; unde nomen.

*Graminifolia Flore Stamineo non culmiferæ sunt
vel foliis*

- { *Crassis & plerumque teretibus*, fungosâ medullâ farctis, caulibus
- { *Nudis*; JUNCI.
- { *Foliosis*; GRAMINA JUNCEA.
- { *Tenuibus*, caule
- { *Triquetro*; CYPERUS. Quæ spicas acerofas, semine cassas, floriferas, à seminiferis remotas in summis caulibus proferunt, *Gramina cyperoides* dici possunt; Tournes. *Cyperoides* simpliciter vocat.
- { *Tereti*, floribus
- { *A fructu separatis* seu remotis in eadem spicâ aut furculo, fructu
- { *Cylindræo crasso*, in summo caule, clavam referente; TYPHA.
- { *In pilulis sphericis echinatis*, Platani pilulis similes conglobato; SPARGANIUM.
- { *Fructui contiguis*
- { *Spicata*, spica
- { *Fulum referente*, Pinastrî coni recentis æmulum, foliis Iridis aut Xiphii; ACORUS verus.
- { *Tomentosâ*, foliis propemodum junceis, *Schano-laguros*. Possent hæc species ad Juncos, fortè referri.
- { *Tenui strigosâ*, fructu, cum dehiscit, sagittæ barbæ caput referente; GRAMEN TRIGLOCHIN.
- { *Paniculata*, paniculâ tomentosâ; GRAMEN TOMENTOSUM.

Juncus est Herba graminifolia foliis crassis & plerumque teretibus, fungosâ medullâ farctis, floribus stamineis.

Junci duum sunt generum. Priores flosculis, è quibus Paniculæ componuntur, vel solitariis vel in fasciculos congestis; florum calicibus in sex plerumque segmenta divis; seminibus sive vaseulis feminalibus triquetris. Posteriores spicis seu capitulis squamosis sunt, sub singulis squamis singula semina triquetra occultantibus.

Cyperus est Herba flore stamineo, foliis tenuibus gramineis, minimè crassis aut fungosis, caulibus triquetris, & plerumque etiâ seminibus.

Cyperoides flore à fructu remoto in spicis acerosis tenuibus à *Cypero* differt,

GENUS

GENUS VIGESIMUM QUINTUM,

Quo continentur Herbae

ANOMALÆ

aut

INCERTÆ SEDIS.

I.

Anomala Aquatica.

1. *Nymphæa* folio est subrotundo aut ex rotundo oblongo, in summis aquis fluitante cujus variæ floris respectu sunt differentia, nam 1. *Nymphææ* albæ minori flore fimbriato flos monopetalos est. 2. *Nymphææ* albæ minimæ seu *Morsuri* ranæ tripetalos. 3. *Nymphææ* luteæ vulgari polypetalos. Nec minor est differentia fructus respectu. Quibus tamen non obstantibus, ob similem totius plantæ habitum omnes ad idem genus referendas censemus.

2. *Faba Ægyptiaca*, cui folia & flores *Nymphææ*, Fructus fungosus & rugosus globum dimidium cui summa pars præcisâ est referens, pluribus ad viginti quatuor usque loculis distinctus, quorum unusquisque fructum glandi similem continet.

3. *Tribulus aquaticus*, cui folia *Populeis* similia, fructus magni muricati, per maturitatem nigricantes: quæ nota sola ad hanc ab omnibus mihi visis aut cognitis plantis distinguendam sufficit.

D. *Tournefort* in *Institut. Bot.* florem & fructum accuratius describit. Flos, inquam, rosaceus est plurimis (quatuor tantum pingit) petalis in orbem positis constans, è cujus calice surgit pistillum, quod simul cum calice in fructum abit subrotundum, acuminatum, unicuscularem, semine foetum *Castaneæ* æmulo: fructus autem aculei nihil aliud sunt quam solia calicis in aculeos versa.

4. *Cotyledon aquatica acris*, *Hydrocotyle Tournef.* Huic folia *Cotyledonis*, circinata rotunditatis, flos pentapetalos seminibus binis simul junctis insidens, in quibus cum stirpibus *Umbelliferis*, ad quas à *Tournefortio* refertur, convenit.

Notandum autem *Casparum Bauhinum* in pinace pag. 180. duas plantas diversas, nimirum *Cotyledonem aquaticam* acrem Septen-

Septentrionalium *Lob.* & *Ranunculum* aquaticum umbilicato folio *Col.* (quæ vera *Ranunculi* species est) confundere, & ad idem genus reducere: nec mirum cum *Coryledonis* flos & fructus à nemine ante eum descriptus fuerat.

5. *Stratiotes*, cujus notæ, Folia Aloes, per ambitum brevibus aculeis dentata; flores candidi tripetali. Fructus à me nondum observatus est: Fortasse planta anomala non est, sed nostritantum respectu incertæ sedis.

6. *Stratiotes Ægyptia*, Nilo innatat Aizoi arborescentis foliis, pro radice tenuissima fibrarum filamenta in aquas demittens; Flores nulli vel nondum observati.

II.

Anomala Siliquose.

1. *Leontopetalon*. Huic radix tuberosa; flores *Ranunculi*, stellati, pentapetali.

2. *Hypechoon*, cujus notæ, Folia tenuiter dissecta; flores secundum *Columnam* dipetali, secundum *Clusium* hexapetali, secundum *Tournefortium* tetrapetali. Folia bina adversa grandia sunt & triangularia; reliqua five duo sint ad basin usque tripartita, ut vult *D. Tournefort*, five quatuor ut *Clusius*, per exigua sunt & vix nisi flore expanso conspicua. Siliquæ longæ, planæ, articulatae, in singulis internodiis singula semina longiuscula continentes.

3. *Epimedium*; cujus notæ sunt, Cauliculi in ternos ramulos, ramuli in ternos pediculos folia sustinentes, *Hederaceorum* ferè figurâ, divisi; flores tetrapetali geminati aut potius octapetali; siliquæ bivalves, tenues; semina compressa rotunda.

4. *Vagnillas* Hispanorum, Volubilis siliquosa Mexicana foliis Plantagineis. Siliquæ longæ angustæ & penè teretes sunt: Chocولاتæ compositionem ingrediuntur.

III.

Anomala singulares & sui Generis.

1. *Ananas* seu *Pinea Indica*, Folia huic Aloes; fructus figurâ instar strobili aut *Cinaræ*, cujus inter foliola prodeunt flosculi cærulei tripetali. In fructus apice velut planta parva succrescit, quæ decerpta & terræ immissa radices agit, & nova planta fit. Flos, ex observatione *Clariss. Plumieri* (momentè *D. Tournefort*) monopetalos est & velut infundibuliformis tripartitus;

partitus, tuberculis embryonis innascens: semina exigua, velut reniformia, calyptrâ obvoluta.

2. *Limonio congener Clus.* Sola folii forma concava & tubulosa, Aristolochiæ floris pænè figurâ, huic ab omnibus aliis plantis distinguendæ sufficit. Flos & fructus singularis etiam & insolitæ figuræ sunt: quorum descriptionem vide in Hist. nost. App. pag. 1914. vel in *Tournefortii* Institutionibus Rei herbariæ pag. 657. qui *Sarracena* nomen huic plantæ imponit. Herbarii plerique *Bucanephyllon* eam appellant.

Thuris limpidi folium apud *J. Baubinum* Tom. 1. Part. 2. pag. 307. plantæ alicujus ex hoc genere esse videtur.

3. *Tribulus terrestris*, Folia huic Lenticulæ aut Ciceris; flores pentapetali; fructus muricati, è quinque velut triangularibus partibus compositi, quarum cuspides in centro concurrunt, reliqui anguli in longam & acutam spinam exeunt.

Duæ plantæ præcedentes ad Herbas Pentapetalas Vasculiferas referri possent.

4. *Piper vulgare rotundum*, cujus notæ, caules convolvendo se stirpibus vel admiculis vicinis scandentes; folia quinque-nervia, ovata ferè & in acutum mox desinentia; uvæ seu racemi seminum ad caulium nodos ex adverso foliorum; grana ipsi racemi scapo sine petiolis adnata. Adde ex Hort. Malab. Flores monopetalos circa extrema tripartitos.

5. *Piper longum orientale*, a *Pipere* rotundo differt caulibus minus lignosis, foliis longioribus, minus cuspidatis. Flosculi monopetali sunt, in quinque vel sex lacinias divisi, arctissimè fructibus insidentes, qui oblongo-rotundi sunt, è vasculis seminalibus arctissimè stipatis compositi, in quibus semina oblonga nigricantia continentur.

6. *Fumaria*, cujus notæ sunt, Folia Umbellatarum ferè in modum divisa; flores spicati ad Papilionaceos accedentes in calcar quoddam retrorsum extensi, pediculo è media parte egresso hærentes; fructus vel rotundi vel in siliquam producti.

7. *Thalictrum*, cujus notæ Folia Umbelliferarum in modum divisa, flores staminosi, semina ut in Umbelliferis striata.

Hic me immeritò reprehendit *D. Tournefort*, quod flores huic plantæ staminosos tribuerim, cum sibi semper foliosi seu petalodes visi sint. Concedo equidem *Thalictri* flores petalodes esse: nam & in notis meis florem pentapetalum iis attributum invenio. Quocirca staminosos eos vocavi, hoc est, staminibus abundantes, non stamineos hoc est ex meris staminibus compositos. Hanc autem distinctionem è *Joachimi Jungii Isagoge Phytoscopica* hausit. Hist. nost. Lib. 1. Cap. 10. Potuit *D. Tournefort* hoc intellexisse ex situ plantæ inter Herbas flore petalode non stamineo donatas.

Siquis Thalictri fructum capsulam esse semen intus comprehendentem contenderit, quod semen non adhæreat capsulæ, nec ab eâ arctè stringatur; Respondeo, cum in nonnullis speciebus feminis nucleus exteriori tegumento adhærescat, ut in umbelliferis, cumque in nullis fructus sponte aperiatur & semen exponat, sed unâ cum semine incluso à plantâ matre abscedat; capsula quæ videtur pro exteriori potius feminis tegumento habenda est, semen inclusum pro nucleo.

Cæterum cum in nonnullis hujus generis speciebus plures uni flori succedant fructus in capitulum conglobati, dici de illis non potest quod singulis floribus singula succedant semina; atque idcirco hoc genus ad anomalas potius referendum videtur.

8. *Nasturtium Indicum*, *Acriviola*, sive *Viola Nasturtii* saporis, cujus notæ; Folia peltata, pediculo in medium inserto; flores irregulares, pentapetaloides cum calcari retrorsum producto; semina nuda, ad singulum florem terna, rugosa, majora.

Quæ nos pro seminibus nudis habemus, D. *Hermann* capsulæ censentur cum feminibus intus contentis. Verum cum per maturitatem à plantâ matre integra decidant, nec unquam sponte aperiuntur aut semina exponant, quod intus continent nucleum potius quam semen nudum dicendum existimo.

ARBORES

FRUTICES

Methodus et Tabulae

METHODUS

ARBORUM

ET

FRUTICUM.

METHODUS
ARBORUM
ET
FRUTICUM

ARBORES ET FRUTICES.

Arbores & Frutices sunt foliis.

Arundinaceis Iriniæve, caudice

{ *Simplicii non ramofo, μονοσελεχῆς καὶ μονοφυεῖς Theophrasto dictæ, quæ & μονόκλασοι & ἀπαράκλασοι & μονόκλωνοι dici possent, eo quod unicam tantum unâ vice gemmam sed maximam producant flore tripetalo, Spathiferæ plerunque; Palma.*

{ *Ramofo, resinam Sanguis Draconis dictam fundens; DRACO ARBOR.*

Diversa ab Arundinacæ figuræ texturæve. Vide Tab. seq.

Palma Arbores non tantum foliis Arundinaceis, sed etiam toto vultu, habitu & constitutione, partiumque ferè omnium formâ texturâque ab aliis Arboribus differunt; ut non immerito pro singulari & distincto ab iis genere haberi possint.

Palma nonnullæ latifoliæ quidem sunt, ut *flabelliformes* nobis dictæ. Verum foliorum textura striata, nervis secundum longitudinem productis Arundinaceis respondet, ut folia è pluribus foliis Arundinaceis secundum margines connexis componi videantur.

Arundo *Mambu* seu *Bambu* dicta ob magnitudinem & staturam arboreæ æmulam & substantiæ duritiem, Arboribus à nonnullis accensetur. Verum cum calami concavi sint & geniculati Arundinaceorum instar, & spicas in summitate proferant ad Triticeas accedentes, Arundinibus potius annumerandam duximus.

Arbores foliis formâ & structurâ ab Arundinaceis diversis
sunt vel

- Fructu à flore sejuncto seu remoto, eoque vel
- Squamoso & plerumque conoide, unde hoc genus plantarum Conifera dicuntur. Quæ foliis sunt vel
 - Angustus, refinam fundentes, unde Resinifera denominantur, foliis itidem
 - Oblongis,
 - Sparfim undique è surculis exeuntibus, vel
 - Binis simul ex eadem theca seu tubulo; PINUS.
 - Singulis seu solitariis absque theca; ABIES.
 - Agminatim è tuberculis, velut in penicillos coaggestis; LARIX, CEDRUS Libani. Tournefortius, nec immerito, Cedrum Libani, Laricis speciem facit.
 - Brevibus, fructu
 - Spharico, è clavatis lignosis tuberculis per harmoniam coaptatis composito; CUPRESSUS.
 - Conoide minore squamoso conis minimis, foliis
 - Rigidis & pungentibus; SABINA.
 - Mollioribus, squamatim incumbentibus, ramulis compressis, conis è paucis squamis compositis; ARBOR VITÆ.
 - Latis, succo aqueo præditæ, foliis
 - Populi; BETULA.
 - Coryli; ALNUS.
 - Non squamoso. Vide Tabulam sequentem.
- Fructu flori contiguo, in reliquis omnibus Arboribus.

A R B O R E S

FLORE A FRUCTU REMOTO.

Hæ fructum producant 1. siccum squamosum & plerumque coniformem quæ *Conifera* dicuntur, aut 2. non squamosum, siccum vel humidum, quas *non Coniferas* vocabimus.

Conos voco fructus squamosos duros & siccos, in Coni seu metæ formam turbinatos, bina sub singulis squamis semina, alata plerumque continentes. Hoc etiam nomine comprehendendo fructus pluribus partibus crustaceis aut lignosis, per harmoniam coaptatis & maturitate dehiscuntibus constantes, quales sunt *Cupressi*.

Arbores Flore a Fructu remoto squamoso.

seu

CONIFERÆ.

I.

Resinifera.

1. Foliis perpetuis angustis oblongis.

1. **A**bies, cujus notæ, Folia perpetua, singularia, ramulos undique cingentia, hoc est non ex lateribus tantum nascentia, sed etiam ex supernâ infernâque eorum parte; resinam fundere.

no dabo
4

2. **P**inus, cujus notæ, Folia perpetua, Abiegnis longiora, bina ex eadem thecâ seu tubulo exeuntia & interdum etiam plura.

3. **C**edrus, cujus notæ, præter toti generi communes, sunt Folia in tuberculis agminatim nascentia, & velut in penicillos coaggesta; conii grandes quo à Larice differt. An Arbor hæc folio sit deciduo an perpetuo me nescire fateor: fortè cum Larice, cui alias similis est, hoc etiam respectu convenit.

2. Foliis deciduis angustis oblongis.

Larix, cum Cedro Libani foliis agminatim seu fasciculatim nascentibus convenit, conorum parvitate ab eâ differt.

3. Foliis perpetuis brevibus, ut squama potius quam folia videantur.

ab or:

pl: a mæd:

1. **C**upressus, cujus notæ, Folia angusta brevissima; fructus sphaerici, è clavatis lignosis tuberculis per harmoniam coaptatis compositi.

2. **S**abina, huic Fructus conoides sphaericus minimus, folia rigida & pungentia.

3. ab or:

3. **A**rbor vita, notæ Folia squamatim incumbentia, ramuli compressi, conuli oblongi è squamis compositi.

vito q: 3: p: 1: ab
12: 2: a sept: in fundo.

II.

Arbores

Conifera non resinifera, foliis deciduis latis.

p: 1: m: 7

1. **B**etula. Arbor est Julifera, fructu squamoso conoide aut cylindroide, folio Populi, viminibus lentis, cuticulam exuens.

2: 2: ab or:

2. **A**lnus, Arbor Julifera, fructu squamoso conoide, folio Coryli.

Arbores

FI

ulos
na-
nam

ubina
ra.
funt
illos
hac
La-

tim

ha-
ota-

olia

uli

aut
om

lio

res

Handwritten text at the top of the page, including a date and possibly a title or header.

Main body of handwritten text, appearing to be a list or a series of entries, possibly related to the botanical specimens mentioned in the left margin.

Lower section of handwritten text, continuing the list or entries, with some lines appearing fainter than others.

Bottom section of the page, containing faint handwritten text that is difficult to decipher.

*Arbores Flore à Fructu sejuncto seu remoto, non squamoso
sive non Coniferæ sunt vel floribus.*

Racematim dispositis, stamineis, cum fructu

In eodem surculo seu pediculo communi, tricuspide & tricapsulari, binis in singulis cellis feminibus. In unaquaque autem cellâ (obseruante Tournefortio) continetur capsula, quæ constrictione sua cum impetu semina ejicit; BUXUS.

In pediculis qui flores non proferunt, ut hujusmodi arborum flores in diversis à fructibus furculis proveniant; foliis pinnatis

Cum impari in extremo costam terminante, putamine duro ligneeve nucleum tegente; TEREBINTHUS.

Nullò in extremo impari folio, fructu simili; LENTISCUS.

D. Tournefortius, è cujus Elementis Botan. hæc mutuatus sum, Pistaciam arborem ad Terebinthum refert.

In fasciculis congestis, baccis pro fructu duo triave semina continentibus; ERICA BACCIFERA.

In nucamenta oblonga seu julo dispositis, fructu per maturitatem Siccò.

Nucifera, putamine interiore nucleum proximè ambiente, vel Osseo & fragili, exteriorè

Vividi, crasso, pulvinato, nucem undique tegente, nucleo in quatuor lobos profunde diviso, foliis plantæ pinnatis; JUGLANS.

Membranaceo, summâ parte aperto, foliis integris subrotundis; CORYLUS.

Alato seu ligulis foliaceis aucto; CARPINUS.

Molliore & velut coriaceo, fructu

Solitario, seu nuce in uno vasculo unicâ, cupulâ exceptâ, superiøre parte nudâ, quod genus arbores Glandifera dicuntur, foliis

Sinuosis & velut undatis, deciduis; QUERCUS.

Dentatis aut aculeatis, perpetuis, Cortice

Crassiore, densioreque, molli levi, spongioso; SUBER.

Minus crasso & duriore; ILEX.

Multipli, eidem tegumento incluso,

Hirsuto, quadriparti o, nuces duas triquetras continente; FAGUS.

Echinato, binas ternasve, aut etiam quaternas nuces includente; CASTANEA.

Pilulifera, fructu in pilulas sphaericas conglobato, multa semina continente; PLATANUS.

Lanigera, quarum vascula seminalia papposâ lanugine seminibus adnascente repleta sunt, folio

Lato & anguloso; POPULUS.

*Angustiore plerumque & longiore, magis æquali circumscriptio-
ne; SALIX.*

Humido, quod genus Arbores Baccifera denominantur, fructu

Simplici acino constante, foliis

*Cupressinis, tribus in unoquoque acino ossiculis duris; CEDRUS-
LYCIA.*

Planis, angustis, oblongis,

Acutis & pungentibus, tribus in fructu ossiculis; JUNIFERUS.

*Mollioribus & non pungentibus, saturo virore præditis, pec-
tinatim circa ramulos dispositis, baccis unicam intus gra-
nam continentibus; TAXUS.*

*E pluribus velut foliis squamatim incumbentibus vel potius flosculis
dense stipatis composito; MORUS.*

Nota. Morus præter flosculos, ex quibus fructus componitur, & julum fert.

Arbores Flore à Fructu remoto,
NON CONIFERÆ.

Hæ flores ferunt stamineos 1. racematim dispositos. 2. in fasciculos congestos. 3. in nucamenta oblonga dispositos, quæ Juliteræ vocantur.

I.

Arbores Flore a Fructu remoto non Conifera, Floribus racematim dispositis stamineis.

1. In eodem surculo seu pediculo communi.

Buxus, cujus notæ, Folia semper virentia, fructus tricuspis & tricapsularis, cum binis in singulis cellis seminibus. In unaquaque cellâ continetur folliculus, qui constrictione suâ cum impetu semina ejicit. *Tournef.*

2. In surculis separatis seu disjunctis.

1. **Terebinthus**, cujus notæ, Folia pinnata, pluribus pinnis ad mediam costam annexis, cum impari folio seu lobo costam terminante, putamine duro ligneove nucleum tegente.

D. Tournefort Pistaciam arborem ad Terebinthum refert, à qua fructus figurâ oblongâ differt.

2. **Lentiscus a Terebintho**, Foliis è pinnarum aliquot conjugationibus mediæ costæ annexis, nullo extremam costam folio terminante, compositis differt.

II.

Floribus in fasciculos congestis.

Erica baccifera, cujus notæ, Folia Ericæ; Baccæ pro fructu duo triave semina continentis.

Floribus

III.

Floribus in Nucamenta oblonga dispositis,

sive

JULIFERÆ.

1. Fructu per maturitatem sicco.

a. Nucifera.

Putamine interiore osseo & fragili.

parist: orid: 1. *Juglans*, cujus notæ, Tegumentum nucis exterius viride crassum, pulvinatum, nucem undique tegens, nucleus in quatuor lobos profundè divisus; folia pinnata.

2. *Corylus*, cujus notæ, Tegumentum exterius membranaceum, summa parte apertum, nucleus indivisus; folia integra subrotunda.

14:2: ab: 2. *Carpinus*, notæ, Putamen fructûs alatum seu ligulâ foliaceâ auctum; folia Ulmi aut Fagi.

Putamine interiore molli & coriaceo.

1. *Quercus*, cujus notæ, Fructus folitarii, cupulâ excepti, superiore parte nudi; folia sinuata seu dentata, decidua.

2. *Ilex*, cujus notæ Folia dentata aut aculeata, perpetua. *Suber* vocatur illa *Ilicis* species, quæ cortice est crassiore, densiore, molli, levi & spongioso.

3. *Fagus*, notæ sunt, nux duplex triquetra eidem tegumento inclusa, aspero, hirsuto, quadripartito.

arist: orid: 4. *Castanea*, nota Fructus echinatus, binas ternas quaternasve nuces includens.

b. Pilulifera.

Platanus, notæ Fructus in pilulas sphaericas conglobati, multa semina continententes.

c. Lanigera.

ru: parist: *Populus*, notæ Folia lata & angulosa; vascula seminalia paposa lanugine seminibus adnascente repleta.

nig: et alba

2. *Salix*,

speciebus popul: vocatur tremulans, et salix

2. *Salix*, Folia huic angustiora plerumque & longiora, circumscriptioe magis æqualia, juli similes. In hoc genere datur sexuum distinctio. Aliæ etenim arbores julos floriferos tantum proferunt, aliæ seminibus tantum prægnantes.

2. *Arbores*

Fructu à Flore remoto, seu Baccifera.

- 1. *Cedrus Lycia* seu *Sabina baccifera*, notæ Folia Cupressina; *simil: ryp*
terna in unoquoque acino officula dura.
- 2. *Juniperus*, Folia angusta oblonga, acuta, pungentia; ter-
na in fructu officula.
- 3. *Taxus*, notæ Folia molliora, saturo virore prædita, pe-
stinatim circa ramulos disposita; Baccæ unicum intus granum *27:2 p: an*
continentes. *da ab or.*
- 4. *Morus*, notæ Fructus è pluribus velut foliis squamatim *in par: mo*
incumbentibus, aut verius è flosculis dense stipatis compositi. *tinus too*
Nam hi flosculi, qui tetrapetaloides, sensim crassescunt singulique *plumb*
abeunt in acinum, quo semen continetur pulpâ exiguâ inclu- *Laminis*
sum & quatuor pulposis floris foliis obvolutum.

ARBORES

ARBO

ARBORES

FLORE FRUCTUI CONTIGUO.

Arbores flore fructui cohærente seu contiguo sunt vel 1. eodem summo fructui insidente, vel 2. imo fructui cohærente, eumque amplectente.

Prioris generis quæ sunt, ob calicem à flore delapso residuum summumque fructum velut coronantem, *fructu umbilicato* seu coronato esse dicuntur.

Hæ vel fructu humido sunt, vel fructu sicco.

Quæ fructu humido per maturitatem donantur sunt vel eodem monoppyreno, vel polypyreno, & utrumque genus vel in majore fructu, vel minore.

Arbores Flore Fructui contiguo sunt vel eodem

Summo fructui insidente, quod genus Arbores fructu umbilicato dicuntur, suntque fructu per maturitatem vel

Humido,

Polypyreno,

Majore, Pomifera umbilicata; MALUS, PYRUS &c.

Minore, Baccifera umbilicata fructu polypyreno.

Monoppyreno. Hujus generis quas novimus, omnes Europææ fructu sunt minore, ideoque ad unum duntaxat genus pertinent Bacciferarum fructu monoppyreno.

Sicco, cujus generis nullæ (quod sciam) in Europâ habentur arbores,

Basî fructus cohærente. Vid. infra.

ARBORES

FRUCTU UMBILICATO.

Arbores

Fructu Umblicato Humido Polypyreno Majore,

POMIFERÆ UMBILICATÆ.

1. **Malus**, Pomo circa pediculum plerumque excavato, loculamentorum feminalium parietibus duris & cartilagineis, succo acidiore, arbore magis patulâ à Pyro differt, quàm feminibus cartilagineo cortice tectis, floribus pentapetalis rosaceis convenit.

2. **Pyrus**, Pomo ad imum seu pediculum plerumque productiore, nec ut in Malo excavato, sapore austero, loculamentorum feminalium parietibus mollibus & membranaceis, arbore prociore & rectiore à Malo differt.

In Pyro fativâ & cultâ fructus per maturitatem plerumque mitis & dulcis evadit.

3. **Cydonia**, staturâ humiliore, ramis contortis, fructu acerbô & adstringente, etiam in fativâ & cultâ, lanugine rasili plerumque obfito à Pyro differt, quocum genere proximo convenit.

4. **Sorbus**, Foliis pinnatis, floribus eosque sequentibus fructibus umbellatim congestis, fructu non ante fracedinem eduli, à Pyro reliquisque congeneribus differt.

5. **Mespilus**, cujus notæ Folia integra, Laurina; Fructus non antequam fracidus factus sit edulis, umbilico latissimo, quinque intus ossiculis duris, pediculo brevissimo.

6. **Mespilus sylvestris foliis laciniatis, fructu Sorbiformi**. In hoc genere fructus ut in Sorbo Pyrum imitatur tum formâ, tum pediculo oblongo; ossiculis intus duris Mespilum refert. Hujus species sunt, *Sorbus torminalis*, *Aronia*, & *Oxyacantha vulgaris*. Quarum duæ posteriores spinosæ sunt.

7. **Mespilus sylvestris fructu Sorbiformi, foliis integris**. Hujus species sunt *Pyracantha*, *Aria Theophrasti*, *Chamamispilus* F. B. *Chamamispilus* Gesn. sive *Epimelis* Lugd.

8. **Punica malus, cortice fructus crassiore & fragili, numerosis intus acinis, singulis pulpa molli dulci circumdati,**

D. 5. 4. a

D. 2. 2. a

D. 2. 2. prop. a. g. a. g. p. p.

D. 7. 2. a. p. b. iam.

D. 7. 2. a. m. h. y. o. c. d.

D. 1. 1. 1. a. a. q. 2. 1. p. a. rum

D. a. n. g. o. u. s. p.

rum modo dispositis referto, ab hujus generis aliis distinguitur.

inofus arca
notus

9. *Opuntia* seu *Tuna*, Fructus huic carnosus, pulpâ humidâ multa semina includens. Verum ab aliis quibuscunque plantis abundè distinguitur ex modo nascendi; folio enim plantatur, & ex meris foliis, aliis ex aliis enascentibus, constat. Flos etiam & fructus è folio emergit.

10. *Guaiava*, Flore est rosaceo ex plurimis scilicet petalis in orbem positis constante; Fructu fere ovato, coronato, molli, in cujus carne multa exigua semina nidulantur.

por: ovato

11. *Rosa*, Frutice infirmo, meduloso, & plerumque spinis corticalibus obsito, folio pinnato, flore specioso, fructu ovali aut teretiusculo, seminibus intus plerumque angulosos villosisque cognoscitur.

[Faint, mostly illegible text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through or ghosting.]

Arbores

Fructu Umbilicato Humido Polypyrenæ Minore,

sive

BACCIFERÆ UMBILICATÆ POLYPYRENÆ.

1. *Grossularia* Folii est laciniatis; fructu sparso, palpa molli, 24. l. p. m.
numerosis intus acinis. 24. 3. p. m.
2. *Ribes*, Frutice non spinoso, flore herbaceo magis expanso, fructu minore racematim coherente à *Grossularia* differt.
3. *Vitis Idæa*, Frutice parvo, flore urceolum referente, fructu humido parvo, non racematim nascente innotescit.
4. *Caprifolium*, Caule volubili scandit, flores profert tubulosos oblongos; cornu venatorii quodammodo figurâ, odoratos aggregatos. In parietibus
offit, in m.
- Tournefortius* frutices *Periclymena* dictos in quatuor genera distinguit.

Primum *Caprifolium* vocat, cui flos tubulosus, infernè clausus, superne in duo velut labia dissectus, quorum superius in aliquot lacinias subdividitur, & inferiore plerumque multò majus est; inferius in linguæ formam persæpe sectum: Fructus bacca mollis est, semina aliquot complanata, & ferè ovalia continentis.

Secundum *Periclymenum* appellat quod à præcedente differt floris tubo in campanæ formam expanso, in quinque partes plerumque dissecto: Fructus cum præcedente convenit. Huic generi duas species subjicit, nimirum

Periclymenum perfoliatum Virginianum semper virens & 25. p. 3.
florens Hort. Lugd. Bat. 9. 3. 4. p. 2.

Periclymenum Indicum flore flavescente. *Isti Canni* Hort. Mal. 7. 55.

Tertium *Chamæcerasum* nuncupat, vulgò *Periclymenum* rectum, cui flores bini eidem pediculo innascuntur, primi generis similes. Fructus etiam illius fructibus respondet. Differt ergo præcipuè a primo genere, quod frutice sit recto, floribus & baccis in eodem communi pediculo binis. 2. 2. 3. p. 2.
3. 2. 8. m.

Quartum *Xylosteum* denominat quod eodem modo à *Chamæceraso* differt, quo *Periclymenum* à *Caprifolio*.

5. *Sambucus*, Flore & fructu in umbellas aut racemos coactos ramis medullâ plurimâ farctis cum paucò ligno, granis in singulis baccis pluribus, plerumque ternis, ab aliis arboribus facile dignoscitur. In parietibus
offit, in m.

6. *Hedera*, Frutex est parasiticus, cirris suis arboribus aut parietibus

parietibus adhærescens & scandens; fructu in corymbos coagmentato; flore hexapetalo, fructum propemodum medium amplectente; seminibus in singulis acinis plerumque quatuor.

sp: a Sopl:
mouus

7. *Myrius*, Foliis perpetuis suaveolentibus, floribus pentapetalis, baccis umbilicatis tricapsularibus cum pluribus intus feminibus reniformibus, à congeneribus distinguitur.

8. *Piper odoratum Jamaicense*, Caryophyllus aromaticus fructu rotundo Caryophyllon Plinii C. B. Fructus Piperis fere figurâ & magnitudine est, duo intus semina hemisphærica in globulum coaptata continens.

9. *Caryophyllus aromaticus*, Fructus hujus clavi figuram imitatur, unde apud omnes fere gentes nomine clavum significante appellatur; per maturitatem ovalis evadit, estque unicapsularis unicum semen oblongum continens. Flos ei rosacens, pluribus petalis in orbem positis constans, caliculo exceptus notante *Tournefortio*.

Hujus fructus nonopyrenos mihi visus, neque tamen talem esse plane certus sum: quo minus à *Caryophyllo Plinii* separandum duxi.

Multæ utriusque Indiæ Bacciferæ Umbilicatæ Polypyrenæ recensentur in Historiâ nostrâ Plantarum Libr. 26. Sect. 3.

Arbores

Fructu Umbilicato Monopyreno

sive

BACCIFERÆ UMBILICATÆ MONOPYRENÆ.

1. *Laurus Tinus*, notæ, Flos monopetalos quinquepartitus; Fructus Olivæ figurâ, magis acuminatâ, monospermos, cortice parum carnosio; semen pelliculâ cartilagineâ tectum.

2. *Sambucus aquatica*, cujus notæ, Folia Aceris; flores in umbellâ, exteriores & majores fertiles, interiores fertiles; Acini rubri semen continentes singuli latum planum, cordis effigie. tr: par: M: 2
Stypta sam
rosacea, d,

3. *Viburnum*, notæ Vimina lenta, lanuginosa; folia subrotunda, pronâ facie incana; flores in umbellis, bacca per maturitatem nigræ compressæ, ovals ferè; semina ejusdem figuræ, valde compressæ, canaliculata & fere ossea. q: 7: 3 p: am
Abolom

4. *Casia Poetica* Lob. notæ Folia Linariæ, flores Ribis; fructus sive bacca rotunda cum unico intus officulo.

5. *Cornus*, Floribus luteolis summo fructui innascentibus, fructu oblongo & fere cylindraceo, officulo duro & dispermio innotescit. q: 6: 108 or:
3 p: 2: c

Sassafras Arborem, Corni maris speciem facit curiosissimus ille Botanicus D. Johannes Banister in Catalogo Plantarum Virginianensium. Fructu siquidem non differunt hæ Arbores, ut nec virtutibus. Quin etiam foliorum disruptorum partes in aranea filamenta, scabiosæ instar, diducuntur in utraq; hac arbore.

Arbores quasdam Indicas & Americanas, fructu umbilicato minore, sive Bacciferas Umbilicatas Monopyrenas vid. Hist. nos. Lib. 26. Sect. 3.

Arbores Flore basi Fructus cohærente sunt vel Fructu

- Per maturitatem humido,
- Monopyreno, seu unicum intus officulum continente
 - Majore, officulo intus fragili; *Prunifera nobis dictæ.*
 - Minore; *Baccifera monopyrena.*
 - Polypyreno,
 - Majore,
 - Corticoso; *ARANTIA &c.*
 - Crustaceo; *Cucurbitifera Arbores.*
 - Cortice tenuiore squamoso aut reticulato tecto; *ANONA.*
 - Minore; *Baccifera polypyrena*, quæ in dipyrenas, tripyrenas, tetrapyrenas, & polypyrenas, dividi possunt.

Per maturitatem sicco.

Arbores Prunifera sunt Fructu

- Solitario, seu in uno pediculo unico eoque (pediculo) vel
- Brevissimo, officulo fructus vel
 - Plano, superficie æquali; *MALUS ARMENIACA.*
 - Scabro, rugis aut scrobiculis fulcisve profundius exarato; *MALUS PERSICA.*
 - Media longitudinis, officulo fructus
 - Monospermo, flore albo; *PRUNUS.*
 - Dispermo, floribus luteolis, folio trinervi; *ZIZIPHUS.*
 - Longissimo, fructu brevioris & ad basin latioris, officulo tumido & subrotundo; *CERASUS.*
 - Racemoso, pluribus in eodem communi pediculo fructibus,
 - Nudis sive calyce non exceptis, foliis
 - Semper virentibus, flore
 - Monopetalo, quadripartito, fructus officulo duro scabro; *OLEA.*
 - Pentapetalo, fructu Cerasiformi, officulo longiore & tenuiore; *LAUROCERASUS.*
 - Deciduis, officulo
 - Monospermo, oblongo, scabro, fructu Cerasi; *PADUS Theophrasti*
 - Pentaspermo, folio ramoso; *AZEDARACH,*
 - Calyce exceptis; *MYXA, CINNAMOMUM.*

A R B O R E S
FLORE BASI FRUCTUS COHAERENTE.

Arbores

Quarum Flores basi fructus coherent Fructu Humido, Monopyreno Majore, ossiculo duro fragili

seu

P R U N I F E R Æ.

Hæ vel sunt Fructibus *solitariis*, si ita loqui liceat, seu in singulis pediculis singulis, vel *Racemosis* seu in eodem pediculo pluribus.

I.

Prunifera Fructibus solitariis.

1. *Fructuum pediculis brevissimis.*

1. **A**rmeniaca Malus, Foliis latioribus Populum nigram referentibus, fructu ad latera compresso, & secundum longitudinem sulcato, ossiculo plano, cum Persicæ fructuum ossicula rugosa sint, à Malo Persica differt.

3. *Persica Malus*, Foliis longis angustis, fructu subrotundo, ejusque ossiculo rugis & sulcis profundioribus exarato, à Malo Armeniaca distinguitur.

3. *Amygdalus* à Persica, cui aliàs persimilis est, differt fructu oblongo compresso, ejusque callo pulvinateo, minus spisso & per maturitatem ficiore, ossiculo longiore, lævi & scrobiculis insculpto.

4. *Moschata Nux*, à reliquis hujus generis differt triplici fructus integumento, nucleo ovato, exterius rugoso, pulpa interiore venis flavo-rubentibus variâ, aromaticâ.

2. *Fructuum pediculis media longitudinis.*

1. **P**runus, Fructus pulpâ molli, tenui & glabra tunica vestiti, ossiculo oblongo aut ovali compresso utrinque acuminato, unico intus nucleo ab aliis arboribus differt.

2. *Ziziphus*, Foliis trinerviis, floribus herbaceis vel luteolis, fructu olivari seu ovato, pediculo brevi insidente, ossiculo intus

intus in duo loculamenta diviso, in quorum singulis unum semen continetur, à reliquis hujus generis distinguitur.

3. Fructuum pediculis longissimis.

1. **Cerasus**, Folio majore lucido, pediculis fructûs longis, fructu ipso breviorè & ad basin latiorè, subrotundo aut cordato, officulo pariter breviorè, tumidiorè & subrotundo à Pruno aliisque differt.

2. **Lotus arbor** seu **Celtis** differt à Ceraso foliis Urticæ quodammodo similibus, fructibus in singulis foliorum alis singulis, cum in Ceraso plures ex eodem nodulo seu gemmâ erumpant, carne paucâ, officulo velut quadripartito.

II.

Prunifera fructu racemoso.

1. *Nudo seu calyce non excepto.*

1. **Olea**, Flore monopetalo, quadripartito, foliis perennibus, fructu racemoso, pulpâ liquore pingui scatente, officulo duro, scabro, unicum intus nucleum claudente, ab aliis distinguitur.

2. **Azedarach**, cui Flores pentapetali, in quorum medio tubus exurgit fimbriatus, stylium continens; fructus subrotundus carnosus nucem continens quinque costis canaliculatam & in quinque per sepe loculamenta divisam, in quorum unoquoque semen oblongum laritat.

3. **Macaleb** Fructus racemosus, Cerasi facie & nucleo, unde à D. Tournefort ad Cerasum refertur.

4. **Padus Theophrasti**, nonnullis **Cerasus avium**, Folia ad Salicis latifoliae potius quam ad Cerasi folia accedunt; fructus racemosi Cerasis similes; officulum tamen oblongum, scabrum, secus quam in Cerasis.

5. **Lauro-cerasus**, Fructu racemoso, officulo longiore, tenuiore à Ceraso, foliis amplis crassis semper virentibus ab eadem & aliis differt.

2. *Calyce excepto.*

1. **Myxa** five **Sebesten**, Fructus Pruniformis, officulo alias simplici alias triplici loculo, in quorum singulis singulis nuclei, donato, calice exceptus.

Præter **Sebesten** tres quatuorve in Horto Malabarico habentur Pruni Indicæ species cum fructu calyce excepto, quas vide sis Hist. nost. pag. 1564. 1565.

2. **Cinnamomum**, **Canella** & **Cassia lignea** Foliis trinerviis, fructu calice excepto, glandis Quercinæ simili, cortice aromatico ab aliis arboribus facillè distinguitur.

ab av. 1:

1:

ad in

1:

ms. 179. 2

p. 2. v. a. m.

Syst. ant.

9: et p:

Syst. p. 1564

horto

PRUNIFERÆ ANOMALÆ.

1. **A** *bovai*, cujus Characteristicæ, observante Clariff. *Plumero*, Flos monopetalos, infundibuliformis multifidus; fructus carnosus quodammodo Pyriformis; officulo foetus fere trigono nucleum condente. *D. Tournefort.* cui pleniorē hujus fructus notitiam debemus: antea enim officulum pro fructu ingro habuimus.

2. Huc etiam referri potest *Acajou* seu *Cajous* arbor, quamvis officulum fructus seu nux pulpæ non includatur, sed summo pomo innascatur renis figurâ. Flos, observante *Plumero* monopetalos est, velut infundibuliformis & multifidus; fructus turbinatus, mollis, cui adnascitur capsula reniformis, semine foeta ejusdem formæ.

3. *Saponaria* arbor, *Sapindus Plumero* & *Tournefortio* dicta, cujus notæ, Flos rosaceus, plerumque tetrapetalos; fructus sphaericus, nucleâ foetus pariter sphaericâ, nucleum condente ejusdem formæ.

Arbores

Quarum Flos basi fractus cohæret Fructu Humido Monopyreno Minore,

seve

BACCIFERÆ NON UMBILICATÆ MONOPYRENÆ.

v. Aufst. ar.
n. silvib.

ja a mou.

g. 2. p. 9. a.

r. Lat. Sept.

2. mod. A. d.

Sp. 1751

a. m. et ja

1. *Viscus*, Planta est parasitica, alienâ quadrâ vivens, pulpâ bacca glutinosâ, semine compresso cordato. Visci flores (notante *Tournefortio*), à fructu remoti sunt.

2. *Phillyrea*, Flore quadripartito, fructu & semine spherico, foliis in caule binis oppositis ab *Alaterno* distinguitur, quam *Botanici & Hortulani* nostrates cum eâ confundentes, utramque indiscriminatim *Phillyream* denominârunt.

3. *Laureola* notæ, Flos herbaceus, è tubo oblongo in quatuor segmenta expansus; bacca oblongâ, unico intus semine duro; folia semper virentia, in summis virgis densa, & in orbem velut diradiata.

4. *Chamelæa* seu *Thymelæa*, Flores monopetali quadripartiti; fructus carnosus semen continentes unicum, oblongum rotundumve, tunicâ cartilagineâ tectum.

5. *Rhamnus baccifer* Frutice est spinoso, fructu minore, pulpâ humidâ unicum intus semen claudente.

Multæ, præter suprascriptas, in Indiis habentur arbores *Bacciferæ monopyrenæ non umblicatæ*, quas vide sis *Hist. nost. pag. 1593. 1594. & seqq.*

*Arbores quarum Flos basi Fructus cohaeret
Fructu Polypyreno, hoc est, plura uno semina continente,
Pulpâ Humidâ semina ambiente, Pomo Majore,*

sens

POMIFERÆ NON UMBILICATÆ.

I.

*Fructu Corticoso, pulpâ in plurimos lobos vesiculis
comprehensos divisâ.*

1. *Aurantia Malus*, Foliis ad basin duabus utrinque appendi-
cibus ceu lobis in cordis formam incisis, fructu rotun-
diore & depressiore, per maturitatem aureo, succo mitiore &
minus acido à Citriâ & Limoniâ malo differt.

2. *Cisvia Malus* appendicibus illis foliorum caret, estque fructu
majore, longiore, pallidiore, cortice crassiore, quàm *Aurantia*.

3. *Limonia Malus*, Fructu minore, cortice tenuiore, pulpâ
copiosiore, succo acidiore à Citriâ differt.

4. *Malus Adami* Figura & colore Pomi cum *Aurantiâ* conve-
nit, differt quòd appendicibus illis ad basin folii careat.

II.

*Fructu Squamoso aut reticulato, conoide, pulpâ admo-
dum molli.*

Anona, cujus variæ species, variis nominibus *Araticu*, *Du-
rionis*, *Guanabani* &c. insignitæ, in Indiis occurrunt.

III.

Fructu Cortice duro, tecto.

Cucurbitifera Arbor Indica, cujus itidem variæ species; quas
vide in Historiâ nostrâ Plantarum pag. 1667. & seqq.

2. *Cacao*, cujus notas ex observatione Clariss. Plumerii D.
Tournefortius exhibet sequentes. Flore est (inquit) rosaceo, plu-
rimis scilicet petalis constante, ex cujus calyce multifolio surgit
pistillum, tubi cujusdam multiscissi laciniis cinctum, quod deinde
abit in fructum Cucumeriformem, striatum, seminibus sterum in
quinque ut plurimum acervulos collectum, oblongos, in multas
veluti *Amygdalas* fissiles.

Arbores & Frutices,

Quarum Flos basi fructus cohaeret, Fructu Polypyreno, pulpâ per maturitatem Humidâ, Pomo Minore,

seu

BACCIFERÆ NON UMBILICATÆ POLY-
PYRENÆ.

I.

Fructu dipyreno.

1. *Jasminum*, Flore ex oblongo tubo in quinque lacinias totidem folia imitantes expanso, perquam odorato, foliis pinnatis, baccâ dicoccâ ab aliis fruticibus distinguitur.

Dantur hujus species baccâ monopyrênâ ovali, autore D. Tournefortio.

2. *Ligustrum*, Floribus racemosis albis è tubo simplici in quatuor folia expansis, baccis nigris, dipyrenis; viminibus lentis, à reliquis differt. Baccæ à duobus ad quatuor semina continent adnotante D. Tournefortio.

Ego in eodem plantæ genere certum aliquem numerum seminum naturalem esse existimo, si modò fructus non est polyspermos.

3. *Frangula* notæ, Folia lata, subrotunda Alni; baccæ nigrae, in quibus grana bina compressa. Lentibus minora.

4. *Berberis*, Spinis est acutis, foliis ex rotunditate oblongis, argutè denticulatis, fructu parvo oblongo rubro acido, racematim nascentè; Flores hexapetali lutei, globosi.

II.

Fructu tripyreno.

Alaternus, Foliis in ramis & surculis alterno ordine sitis, baccis tricoccis à *Phillyreâ* differt.

Fructa

III.

Fructu tetrapyreno.

1. *Vitis vinifera*, cujus notæ sunt, Capreolis scandere, fructum in racemis, ex acinis polyspermis compositis, succulentum, ex quo exprimitur generosus ille liquor *Vinum* dictus, proferre. Gigarta seu vinacea ferè Pyriformia sunt, superiore extremo majore & subrotundo, inferiore angusto.

Quis sit in singulis uvis naturalis vinaceorum numerus mihi nondum certo constat, quia quascunque vidi uvæ è vitibus cultis decerpæ sunt, quæ sylvestribus pro ubertate foli pauciores vinaceos obtinent: existimo tamen quaternarium esse.

2. *Euonymus*, Ramis junioribus ob quatuor linearum rufarum extantium decursum quadrangulis apparentibus, fructu quadrangulo tetraspermo ab aliis differt. Fructus aded paucam habet pulpam, ut bacca dici vix mereatur. Flos plerumque tetrapetalos est è calice quadripartito.

3. *Agrifolio* Folia in ambitu longis, acutis, rigidis spinis armata; Baccæ parvæ, rotundæ, rubræ, quaterna femina triquetra striata continentes.

4. *Rhamno cathartico* Folia Pruni; flos monopetalos è tubo brevi in quatuor folia seu segmenta expansus; Baccæ per maturitatem nigræ, cum quatuor intus seminibus simul junctis, dorso rotundo, cortice velut cartilagineo tectis.

IV.

Fructu polypyreno.

1. *Cappari* Flos quadrifolius grandis è calice pariter quadrifolius; fructus in extremo stylo, secundum *Tournefortium* Pyriformis (quem nos nacti sumus suppeditante *D. Dale*, potius Cucumeriformis erat) carne seu pulpâ suâ femina aliquot continens. Cæterum non figurâ tantum, sed etiam exteriore callo, & carne interiore, seminibus sparsis, Pomiferam herbam referebat.

2. *Arbutus*, Arbor αειθουα, flore urceolari insignis; fructu carnoso, eduli, in quinque loculamenta partito, in quorum unoquoque placenta habetur, seminibus aliquot adnascantibus onusta. *Tournef.*

3. *Guajacum Patavinum*, Flos calycis aut scyphi figurâ, supernâ parte expansus, in fundo perforatus, & pistillum exci-

piens; in *Werra*

piens; fructus Pruni sylvestris magnitudine, depressus, calicis foliis ad basin circumdatus; semina in medio in circulum disposita, dura.

4. *Syrax*, Fructus Avellanæ magnitudine, cortice carnoso supremum Amygdalæ putamen referente, nuce intus ossæa capite rotundo basi planâ (duabus tribusve nucibus *Tournefortio*) in quarum unaquaque nucleus unicus medullosus.

5. *Uva Ursi*, Flos urceolaris; bacca rotunda, quinque intus ossiculis, ad modum Melonis seminum dispositis. *Tournef.*

V.

Fructu ad unumquemque florem è pluribus acinis composito.

1 p: a Sept.
2. 17 fol. la: **Rubus**, Flos pentapetalos è calice quinquepartito cum multis intus staminibus; bacca ex confertis acinis monoppyrenis composita.

Arbores

Quarum Flos imo fructui cohaeret

FRUCTU SICCO NON SILIQUOSÆ.

In hanc classẽm conjeci omnes Arbores & Frutices qui fructum gerunt siccum non umbilicatum cujuscunque structuræ, exceptis Siliquosis.

I.

Arbores

Fructu per maturitatem sicco vasculis seminalibus, alis membranaceis auctis.

1. **Acer**, cujus notæ, Folia laciniata aut angulosa; semina bina junctã, vasculis duris, membranis extantibus alatis, inclusa. *for par. m. ang: v. v. v.*

2. **Fraxinus**, cujus notæ Folia pinnata; folliculi membranacei oblongi, semine extremum inferius seu quod ad pediculum est occupante, non ante Autumnum maturo; folliculi staminei, congesti, ante folia erumpentes & brevi evanescentes.

Datur etiam Fraxini species, florida dicta. Unusquisque flos componitur ex quatuor petalis longis, angustissimis albis cum stamine in medio duobus apicibus obtuso-rotundis coronato. Queritur an non flores Fraxini vulgaris ejusdem structuræ sint, sed minores?

II.

Miscellaneæ.

1. **Laurus**, notæ Flos monopetalos quinquepartitus; bacca sub cortice exteriori tegumentum corneum seu durum cum uno intus semine continens.

2. **Staphylo dendron**, notæ Flores racemosi, pentapetali; fructus vesicula in duos aut tres loculos divisa, nuces continentes calvaria figurâ. *2:2:3: p: a et 3tia ab*

3. **Tilia** ligulis foliaceis oblongis communi flosculorum pediculo adnascens, floribus pentapetalis, fructu parvo, rotundo, lignoso, monococco, innotescit. *par est p: profrit.*

Cavi-

Cavitatem internam unum aut duo semina continere scribit
 Tournefortius.

4. *Vitex* Folio digitato Cannabis æmulo, fructu rotundo te-
 trafermo, viminibus lentis, floribus monopetalis tubulosis, in
 spicas dispositis ab aliis arboribus distinguitur. *alab agn: ca flm*

5. *Tamariscus*, Folia Cupressi seu Ericæ vulgaris; flores spi-
 cati pentapetali è calice pentaphyllo; pericarpia mucronata, ra-
 cematum conferta, & in tres carinas per maturitatem dehiscen-
 tia. multa semina lanugine sericeâ involuta, continentia.

ab os: Tournefort capsulam in duas partes dehiscere scribit.

6. *Paliurus*, Spinæ longæ acutissimæ; fructus petasoides, pul-
 pa intus fungosâ osciculum durum continens trispermum, hoc
 est tribus conceptaculis cum singulis in unoquoque seminibus,
 donatum.

7. *Spiræa Theophrasti*, notæ Flos pentapetalos; fructus è plu-
 ribus siliquis seu vaginis compositus, quarum unaquæque semi-
 na aliquot compressa continet.

p: 3: a Sept Tournefortius, & rectè, huc refert Anonymon Ribesii foliis
 Icon. Robert.

8. *Hedera trifolia Canadensis*, Toxicodendron Tournefortii
 notæ Flos pentapetalos roseus; fructus rotundus, membrana-
 ceus, calyculatus, sub cortice suo semen claudens, plerumque
 irregulare.

9. *Chamelæa tricoctos*, Flore est tripetalo, vel in tres laciniis
 secto; fructus è tribus velut nucibus duris junctis componitur,
 in quibus totidem semina oblonga latitant.

10. *Erica*, notæ Statura humilis, folium perpetuum; flos
 nudus & plerumque urceolaris; vasculum feminine in imo flo-
 re, ceu calice, clausum; in sterilibus squalidis, aut palustri &
 spongioso solo vigere. Tournefortius multas ex his notis car-
 pit, immeritò me iudice.

11. *Cotinus*, notæ Semina compressa rubentia, lenticulis æ-
 qualia, obiter disposita in cymis tenuissimorum, sed rigidorum
 filamentorum, latè diffusis pilis plumatim obfita quæ ex sum-
 mis ramulis oriuntur.

Flos pentapetalos roseus. Tournef.

12. *Lilac* seu *Syringa carulea*, notæ Flores racematim com-
 pacti, è tubo oblongo in quinque segmenta expansi. Fructus
 siliqua est compressa, vix uncialis, hastæ cuspide similis, bival-
 vis, in duas cellas per dimidium in utrâque valvâ intersepimen-
 tum divisæ, in quibus latitant semina longa, compressa, foli-
 acea, tenuia.

13. *Philadelphus Athenæi* seu *Syringa alba*, notæ Flos pen-
 tapetalos, rosaceus; fructus subrotundus, qui à vertice in qua-

tuor

tuor partes aperitur, & in totidem cellas dividitur, seminibus tenuibus repletas.

14. *Ulmus*, Fructu præcoci, folliculis membranaceis seu fo-
liaceis compressis, velut Atriplicis, singulis singula femina con-
tinentibus innotescit. In par: ut:
offo Spind

Tournefortius non semina sed capsulas feminales membra-
neas pyriformes esse scribit, singula femina continentes.

15. *Chamerhodendros*, *Ledum* seu *Balsamum Alpinum*, no-
tæ Flos tubulosus in quinque segmenta expansus; fructus quin-
quecapsularis, singulis capsulis secundum longitudinem dehi-
scentibus, & semina minutissima effudentibus.

16. *Rhus*, notæ Folia pinnata; flores & fructus racematim
digesti; fructus orbiculati compressi, membranaceo involucre
semen unicum ejusdem cum capsulâ figuræ continentes. 2.4: 1 p: ad
et 1a a Sept:
Stypti.

17. *Thea*, è cujus foliis decoctis insignis ille potus efficitur,
foliis Spirææ, floribus Cisti, fructu tricocco ab aliis arboribus
distinguitur.

Arbores

Flore imo fructui coherente,

SILIUOSÆ

FLORE NON PAPILIONACEO.

Forma varia.

I.

Flore stamineo.

p. q. m. uona
m: in may.

Siliqua arbor seu *Ceratonia* & *Caroba*, Flos quinque staminibus è calicis incisuris mediis ortis constat. Calix autem in quinque partes dividitur. Siliqua plana carnosâ substantiâ constans, esculenta, fossulis aliquot transversis excavatur, in quarum unâquâque unum reperitur semen compressum.

II.

Flore monopetalo quinquepartito.

p. 3: a m: 380
n unum.

Nerion sive *Oleander*, notæ Flos speciosus, siliqua & semen *Apocyni*, lanugine seu pappo adhærente alatum. Flore præterito (inquit D. Tournefort) stylus in siliquam evadit. ferè cylindricam, è duabus thecis compositam sibi mutuo adhærentibus quamdiu semen viride est & immaturum, verum à se invicem abscedentibus cum illud maturuit.

III.

Flore pentapetalo.

1. **S**ena, Hujus notas characteristicas facit *Paulus Hermannus*, stamina falcata è flore exserta; semina in siliquis bivalvibus unicasularibus, quasi per articulos junctis, vinaceis similia.

2. **Cassia fistula**, notæ Siliqua teres seu cylindrica, prælonga, cortice lignoso, non bivalvis, sed diaphragmatis sive orbiculis bivalvibus intercepta, substantiâ medullosâ catharticâ repleta, femine in unaquaque cellula contento unico, compresso, subrotundo.

Flore

IV.

Flore polypetalo.

Tamarindus, cujus notæ, (observante Clariff. Tournesortio)
 Flos rosaceus, plurimis petalis in orbem positis constans; calix
 multifidus, siliqua compressa, aliam condens semine fœtam plano,
 ut plurimum angulato: intervallum autem, quod inter duas sili-
 quas occurrit, pulpâ turget plerumque nigrâ & acidâ.

V.

Floribus in globulum coactis.

1. **A**caria, notæ Folia decomposita seu ramosa; flores in sphæ-
 ricam globuli rotunditatem compositi; siliquæ in locula-
 mentis transversis singulis singula semina continentes.

2. **Mimosa** seu *Æschynomene* & Sensibilis planta, cujus etiam
 folia decomposita sunt, flores pariter in globulum coagmenta-
 ti. Siliquæ & semina in hoc genere variant: in nonnullis enint
 speciebus siliquæ velut articulatæ sunt; semina in nonnullis, ut
 in *Planta humili* dicta; rotunda sunt & compressa, in aliis ob-
 longa. Omnibus commune est, folia habere Filicinorum in mo-
 dum hinc inde mediæ costæ adnexa, quæ ad tactum contrahuntur
 seu ad se mutuo accedunt, remoto digito abscedunt pau-
 latim & expanduntur imo, quod mireris, ad accessum digiti;
 quamvis non tangas, se contrahunt.

Arbores

Flore imo fructui coherente,

SILIVOSÆ
FLORE PAPILIONACEO.

I.

Foliis simplicibus,

1. Frutice non spinoso.

t. ang. Sp. A. **Siliqua sylvestris** sive *Arbor Juda*, notæ Folia circinata fere rotunditatis Afari sed majora, alternatim in ramulis nascentia; flores structuræ peculiaris, folia etenim lateralialia Alæ dicta, folium superius seu vexillum superant, præter aliorum hujus generis normam; præterea folium inferius è duobus foliis seu mavis partibus penitus separatis componitur; Siliquæ longæ, compressæ, membranaceæ.

a. & genist. 2. **Genistella**, notæ Statura humilior, siliqua compressa, semen reniforme, folia alterna, aut radiatim ad intervalla ramulos cingentia.

3. **Crotalaria**, notæ Folia singularia & secundum ramulos alternatim nascentia; siliquæ tumidæ & inflatæ, teretes, ut ple rarumque Anonidum, à quibus differt foliis simplicibus, ut siliquis inflatis à Genista.

a. Sp. m. l. p. omnib. l. l. 4. **Spartium** vulgare altitudine suâ & viminibus junceis à Genistellâ differt. Dantur in hoc genere species quædam siliquâ monospermâ, è quibus genus distinctum facit D. Tournesort: Spartio autem vulgari Genistæ nomen imponit cui adjungit Genistæ tinctoriæ aliquot species.

2. Frutice spinoso.

1. **Nepa** Theophrasti seu *Genista spinosa*, Tota ex aculeis densissimis fere componitur; folia enim post exortum brevi decidunt.

2. **Genista-spartium** paucioribus & rarius sitis aculeis à *Nepa* differt, nec pariter viridibus & folia imitantibus.

3. **Erinacea** à spinarum situ spinas Erinacæi imitantium dicta est, ex quo hoc genus cognoscitur.

a. genista sp. m. l. p. omnib. l. l. in hoc genistæam et spartium m. l. p. omnib. l. l.

Foliis

II.

Foliis compositis

I. Trifoliis.

1. *Nagyris*, notæ Odor fœtidus; flores è foliorum finibus bini, terni aut quaterni simul exeuntes, figurâ, observante D. *Tournefortio*, peculiari, siquidem folium superius multo brevius est reliquis. *In marg: A m. p. na ut sul m:*

2. *Laburnum*, cujus notæ, statura & magnitudo insignis; flores plures simul velut in racemo dependentes. *In par: or: h. o. d. am.*

3. *Cytisus*, cui Statura humilior, & magnitudo minor, siliqua compressa. *In par: or: Laburno p.*

4. *Genista vulgaris* à *Cytiso* differt viminibus angulosis, tenuibus, densis, virentibus.

Cytiso-genistam hanc appellat *Tournefortius* & à *Cytiso* atque *Genista* diversam esse scribit, quod foliis sit partim singularibus, partim ternis.

2. Multifoliis seu pinnatis.

a. Non spinosa.

1. *Colutea vesicaria*, Siliquis vesicæ in modum turgidis & velut inflatis ab aliis distinguitur. *q: 2: p: 2: a: f. silyb pinnata*

2. *Colutea Scorpioides*, Emerus *Cesalp.* Quo nomine *Tournefortius* ad homonymiam vitandam & clariorem distinctionem utitur, siliquis gracilibus à præcedente genere differt; à *Galegâ*, quod hæc frutex sit, illa herba. *In m. na 2: o. p. d. a.*

3. *Coronilla* à situ florum dicta quam Botanici vulgò ad præcedens genus seu *Coluteam Scorpioidem* referunt. *Tournefortius* ex eâ peculiare & distinctum genus facit, nec præter rationem. Non florum tantum situ sed præcipuè siliquis articulatis ab eò differt. *In urna 3: a.*

4. *Barba Fovis*, notæ Siliqua valde curta & ferè ovalis, unicum plerumque semen continens. *Tournef.* *q: 2: p: 2: a: In 2: urna p.*

Ab omnibus siliquosis in eo differt (inquit D. Rivinus) quòd siliqua illius exilissima non consent more aliorum bivalvium valvis equalibus; etenim latera earundem à se invicem non discedunt, sed fundus angustior à reliquâ siliquâ pœne integrâ & quasi unitatvi.

b. *Spinosa.*

oc: int Lar
 et cytis

A *Acacia Americana* vulgo dicta seu *Pseudo-Acacia* à *Glycyrrhiza* differt quòd arbor fit, *Glycyrrhiza* autem herba.

III.

Arbores siliquosa flore Papilionaceo, Foliis ramosis.

Coral Arbor seu *Corallodendron Tournef.* Floris *vexillum*, eodem adnotante, *longissimum est ensiforme, ala & carina brevissima.* Ex floribus autem calice surgit pistillum teres, membrana fimbriatâ obvolutum quod deinde abit in siliquam velut nodosam bivalvem, seminibus fatam quasi reniformibus.

Arbores

ANOMALÆ.

Ficus ab aliis omnibus arboribus differt, quòd florem habeat vel nullum, vel intra fructum occultatum, ut fructus quasi inversus sit. Fructus enim, Cordo notante, cum ad mediam magnitudinem pervenerint, intra se flores concipiunt, figurâ confertis staminibus similes, colore in candido purpurascens, è carne exeuntes & ad mediam fructus cavitatem se dirigentes quibus singula minutaque succedunt semina, flava, leniter compressa Milioque similia, unde etiam *κερχεπίδες* a Græcis dicuntur.

Tournefortius unumquodque stamen seu filamentum involucri cuidam, granum recens compressum plerumque ac subrotundum tegenti, adnexum esse scribit.

FINIS

METHODI PLANTARUM.

METHODS OF...

CHAPTER I

The first part of this work is devoted to a general survey of the subject, and to a description of the various methods which have been employed in the investigation of the same. It is divided into three sections, the first of which is devoted to a description of the various methods which have been employed in the investigation of the same. The second section is devoted to a description of the various methods which have been employed in the investigation of the same. The third section is devoted to a description of the various methods which have been employed in the investigation of the same.

FINIS
METHODS OF...

JOANNIS RAJI
METHODUS
GRAMINUM,
JUNCORUM
ET
CYPERORUM
SPECIALIS.

JOANNIS RAYI
METHODUS
GRAMMATICUM
LUNICORUM
ET
CYPERORUM
SPECIEM

P R Æ F A T I O.

Cum Graminum species numerosissima fiat, multitudo autem, ni ordinate disponatur, confusio- nem pariat; Botanices studiosis rem nec ingratam nec inutilem me facturum existimavi, si Gramina ad genera aliquot notis certis & characteristicis a se invicem discreta reducerem: ad claram & distinctam eorum cognitionem acquirendam. Nam ut in acie bene ordinatâ militem quemcunque invenire facillimum est, si sciamus ad quam cohortem & centuriam pertineat, quod in confusâ multitudine fere impossibile esset; Sic & speciem quamvis Graminis oblatam in Methodo, qualem dixi, investigare non difficile fuerit, si noverimus sub quibus signis militet, hoc est cujus generis & speciei notas characteristicas obtineat.

Exercitiores Botanici fortassis Methodum hâc nostrâ convenientiorem invenire possent. Verum cum nemo id hætenus præstiterit, nostra interim Rei Herbariæ studiosis, præsertim Tyronibus, usui alicui esse poterit. Qui operam non pœnitendam nos sumpsisse ut magno eos labore levaremus, & veniam saltem, si non & gratias meruisse, agnoscent.

GRAMINA.

Gramina, nomen illud latissimè accipiendo, ut *Cyperum* & *Funcum* amplectatur, sunt vel foliis *crassis* & fungosâ medullâ repletis, quæ *Funci* dicuntur; Vel foliis tenuioribus seu membranaceis nervosis & structuræ herbacæ, quæ caulis respectu dividi possunt in caule *triquetro* donata, cujusmodi Gramina, Cyperoide & Cyperi denominantur, & caule *tereti*, geniculato, plerumque concavo instructa, ad cujus singula genicula singula adnascuntur folia, basi sua (in *Europais* saltem) caulem amplectentia, *Culmifera* dicta.

Culmifera fructûs respectu dividi possunt in *Spicata* & *Paniculata*.

Spicam vocamus corpus oblongum, vel ex glumis & granis singularibus, vel ex horum agminulis scapo medio, vel proximè, vel pediculo brevissimo intercedente adnexis compositum, caulem terminans.

Gramina spicata, à similitudine Spicarum cum Frumentaceis aliisve rebus notissimis in varia dividuntur genera; nimirum *Triticea*, *Secalina*, *Hordeacea*, *Panicea*, *Loliacea*, *Phalaroide*, *Alopecuroide*, *Typhina* &c.

GRAMINA SPICATA.

I.

*Spicâ simplicî.*1. *Gramina Triticea.*

Horum Spicæ Triticeam imitantur, quadratæ quodammodo, & è pluribus granorum & glumarum agminulis compositæ.

1. Gramen caninum spicâ Triticeæ aliquatenus simili. Gramen caninum arvense seu Gramen Dioscoridis & Officinarum C. B.
2. Gramen caninum non repens elatius, spicâ aristatâ D. Bobart.
3. Gramen caninum maritimum spicâ Triticea nostras. maritimum vulgato canario simile Park. Lob. Illustr.
4. Gramen latifolium spicâ Triticeâ compactâ C. B.
5. Gramen latifolium spicâ Triticeâ divulsâ Ejusd.
6. Gramen angustifolium spicâ Triticeâ compactâ Ejusd.
7. Gramen angustifolium spicâ Tritici muticæ simili Ejusd.

2. *Gramina*

2. *Gramina Secalina.*

Ad hoc genus pertinent Gramina vulgo *Hordeacea* dicta, quorum spica Secalinam potius quam Hordeaceam refert.

1. Gramen Secalinum & Secale sylvestre *Johnsoni* apud Ger. Hordeaceum minus & vulgare C. B.
2. Gramen Secalinum pratense & elatius *Hist. Oxon.*
3. Gramen Secalinum palustre & maritimum *Nobis.*
4. Gramen Secalinum majus sylvaticum *D. Bobarr.*
5. Gramen Secalinum bulbosum ex Aleppo C. B. *f. B.*
6. Gramen spicâ Secalinâ C. B.
7. Gramen Secalinum latifolium maritimum sive Sparteum spicatum latifolium C. B.
8. Gramen Sparteum spicatum foliis mucronatis, vel spicâ Secalinâ C. B.
9. Gramen Sparteum maximum maritimum Hollandicum spicâ Secalina *Nobis.*

Nota. Gramen Hordeaceum propriè dictum nullum novi.

3. *Gramina Loliacea.*

Lolii spica strigosa lata compressa, è glumarum & granorum Lagminulis alternatim scapo medio adnatis & in eodem plano jacentibus composita est.

1. Gramen Loliaceum latifolium spicâ angustiore C. B.
2. Gramen Loliaceum vulgare, angustiore folio & spicâ C. B. Lolium rubrum sive Phoenix.
3. Gramen Phœnicoides, foliis convolutis, junceis ac pungentibus *f. B.*
4. Gramen parvum marinum spicâ Loliacea *Ger. emac.*
5. Gramen Loliaceum minus spicâ simplici C. B.
6. Gramen Loliaceum supinum minus, spicâ multiplici *Ejusd.*
7. Gramen Loliaceum corniculatum *Tourneforti Hist. Plant. Paris.*

4. *Gramina Panicea.*

Panici spica è multis plerumque spicis partialibus scapum undique obsidentibus componitur.

1. Gramen Paniceum spicâ simplici lanuginosâ maritimum, sive Gramen Alopecuroides minus spicâ longiore C. B.
2. Gramen Paniceum spicâ simplici, ἐλυμάγρωσις C. B.
3. Gramen Paniceum spicâ simplici asperâ *Ejusd.*

4. Gramen

4. Gramen Paniceum spicâ divisâ , idemque spicâ aristis circumvallatâ C. B.
5. Gramen Paniceum Anglicum paludosum. Alopecuroidis species habetur.
6. Gramen Paniceum spicis nigris C. B.

5. Gramina Phalaroide.

Horum spicæ è glumis squamatim incumbentibus & granis constant.

1. Phalaris major annua semine albo C. B.
2. Phalaris major semine nigro *Ejusd.*
3. Phalaris perennis major , radice nodosa D. Bobart. Gramen Phalaroides perenne radice tuberosâ *Moris Pral.*
4. Gramen Phalaroides, spicâ longâ pyramidalî Sherardi *Hist. Oxon.*
5. Gramen Phalaroides Lusitanicum *Hist. nost.*
6. Gramen Phalaroides minus sive Hispanicum C. B.

6. Gramina Alopecuroide.

Aspica molli sericeâ , caudam vulpinam referente dicta sunt.

1. Gramen Alopecuros spicâ rotundiore , *Ἀλωπίκρη* Theophrasti C. B.
2. Gramen Alopecuros altera *Lob. F. B.*
3. Alopecuros altera maxima Anglica paludosa *Ger.* Graminis panicei potius species est.
4. Gramen Alopecuroides majus , spicâ longiore C. B.
5. Gramen tomentosum spicatum C. B. Alopecuros spicâ longâ , tomentosâ candicante *F. B.*
6. Gramen Alopecuro simile glabrum , cum pilis longiusculis in spicâ , Onocordon denominatum *F. B.*
7. Gramen aquaticum geniculatum spicatum C. B.

Gramen Myosuroides spicæ angustîâ ab Alopecuroide differt.

1. Gramen cum caudâ muris purpurascente *F. B.*
2. Gramen myosuroides minus spicâ breviorè aristis recurvis *Nobis.*

7. Gramina Typhina.

Ab Alopecuroidibus differunt spicâ asperiore , Aristis bicornibus.

1. Gramen Typhoides maximum , spicâ longissimâ C. B.
2. Gramen cum caudâ muris minus *F. B.* asperum primum C. B.
3. Gramen

3. Gramen Typhinum maritimum minus *Nobis.*

Huc pertinere videtur Gramen supinum aculeatum C. B.

Graminis Typhini duas species novimus, quarum squamæ spicas componentes bicornes non sunt, nempe Gramen Typhinum maritimum minus *Synops. nostr.* observante D. Dale & Gramen spicatum instar limæ dentatum *Hort. Cath.* ideoque nota præcipua, quâ a Gramine Alopecuroide distinguitur, est spicæ asperitas.

8. Gramina Echinata seu Aculeata.

1. Gramen spicâ subrotundâ echinatâ C. B.
2. Gramen spicâ planâ echinatâ *Ejusd. Theat.*
3. Gramen caninum marinum spicâ echinata C. B.
4. Gramen echinatum maximum spicatum locustis crassioribus tribuloidibus virginianum *Hist. Oxon. Part. 3.*
5. Gramen echinatum maximum spicâ rubrâ vel alba *Slodn. Cat. Jamaic.*
6. Gramen maritimum echinatum procumbens, culmo longiore, spicis strigiosioribus *Ejusd. ibid.*

9. Gramina Cristata.

1. Gramen pratense cristatum sive spicâ cristata lævi C. B.
2. Gramen cristatum quadratâ spicâ *Nobis.*
3. Gramen spicâ cristatâ subhirsutum C. B.

10. Gramina Avenacea Spicata.

1. Gramen Avenaceum montanum, spicâ simplici, aristis recurvis *Nobis.*
2. Gramen Avenaceum dumetorum spicatum.
Hujus spicæ è locustis squamosis alternatim medio scapo adnatis Lolii ad instar fitis componitur.

11. Gramina Spica Simplicis Singularia & sui Generis.

- § Gramen pratense spicâ flavescente C. B. Gramen verum spicâ brevi, laxâ *Nobis.* Gramen anthoxanthon spicatum *J. B.*
 - § Gramen spicatum montanum asperum *Nobis.*
 - § Gramen parvum montanum, spicâ crassiore purpureo-cærulea brevi *Nobis.* vid. *Synops. Stirp. Brit.*
 - § Gramen minimum spicâ brevi habitiore nostrum. *ibid.*
- §. Gramina

5. Gramen pratense spicâ purpurea ex utriculo procedente.
vel Gramen folio caulem amplexante C. B.

II.

Gramen Polystachion seu multiplici spicâ.

1. Spicis velut in digitos explicatis, Dactyloides & Ischæ-
mum dictum.
1. Gramen dactylon esculentum C. B. Gramen Mannæ escu-
lentum Ger. Lob.
 2. Gramen dactylon annuum folio latiore C. B.
Dubitat *J. Baubinius* an hoc à præcedente aliter quàm cultu-
râ differat; nec præter rationem inquit *D. Tournefort*.
 3. Gramen dactylon perenne, folio arundinaceo majus C. B.
 4. Gramen dactylon folio arundinaceo minus C. B.
 5. Gramen dactylon *Ægyptiacum* C. B. *Nejemelsalib* five
Gramen crucis Alpino *J. B.*
 6. Gramen dactylon *Africanum Park.* *Ischæmum Africanum*
perenne *Lob. Illust.*
 7. Gramen *Ischæmon Bermudense* speciosius, foliis brevibus
obtusis *Pluk. Phyt. Tab. 245.*
 8. Gramen dactylon *Indicum* esculentum, spicâ articulatâ
Ambrosin. Phytol.
 9. Gramen dactylon scoparium C. B. scoparium *Ischæmi* pa-
niculis Gallicum *J. B.*
 10. Gramen dactylon angustifolium, spicis villosis C. B.
 11. Gramen dactylon *Indicum*, spicis villosis subrubescenti-
bus. *Kouda-Pulu Hort. Mal. Part. 12. Tab. 51.*
 12. Gramen dactylum plumosum, *Capûpuba Brasiliensibus*
Marcgr. Pison.
 13. Gramen dactylum alterum plumosum *Brasiliense Marcgr.*
 14. Gramen dactylum altissimum *Brasilianum Marcgr.*
 15. Gramen spicâ geminâ Millepedi simili C. B. *Theat. Gra-*
men διαχυόρορον Col.
 16. Gramen *διαχυόρορον* seu bicornè *Boccen. Sic.*
 17. Gramen dactylon *Siculum* multiplici paniculâ, spicis ab
eodem exortu geminis *Nobis.*
 18. Gramen dactylon orientale majus frumentaceum, semi-
ne Napi, *Caracan Cingalensibus Knox Itin. Pag. 11. Pluk.*
Phyt. Tab. 91.
 19. Gramen dactylo accedens, paniculâ è spicis numerosissi-
mis strigosis erectis compositâ; è *Marilandia.*

20. Gramen ischæmon ramosum, spicis tenuibus lanuginosis aristatis, strigosis, duabus plerumque simul è foliorum alis exeuntibus; è *Marilandia*.
 21. Gramen dactylon bicornè tomentosum minus *Sloan. Cat. Jamaic.*
 22. Gramen dactylon elatius, spicis plurimis tomentosis *Ejusd. ibid. An Kouda-Pullu Hort. Mal. ?*
 23. Gramen dactylon, spicis gracilioribus, plerumque quatuor, cruciformiter dispositis *Sloan. Cat. Fam.*
 24. Gramen dactylon bicornè, spicis purpurascens majus *Ejusd. ibid.*
 25. Gramen dactylon bicornè, spicis purpurascens minus *Ejusd. ibid.*
 26. Gramen dactylon bicornè minimum, cristis longis armatum *Ejusd. ibid.*
 27. Gramen dactylon majus, paniculâ longâ, spicis plurimis, nudis crassis. *Ejusd. ibid.*
 28. Gramen dactylon Alopecuroïdis facie, paniculâ longissimâ, spicis plurimis tomentosis constante *Ejusd. ibid.*
 29. Gramen dactylon, paniculâ longâ, è spicis plurimis gracilioribus, purpureis vel viridibus, mollibus constante *Ejusd. ibid.*
 30. Gramen dactylon, paniculâ longâ, spicis plurimis gracilibus & longis *Ejusd. ibid.*
2. Spicis unam partem spectantibus, crassis sequi latis.
1. Gramen pratense, spicâ multiplici rubra *Park. Gramen asperum F. B.*
 2. Gramen Arundinaceum acerosâ glumâ nostras *Park.*
 3. Gramen Arundinaceum acerosâ glumâ *Ferseianum D. Sherard.*

GRAMINA PANICULATA.

Gramen paniculatum dicitur quod in summo culmo jubam gestat ramosam, è pluribus glumis & granis compositam. Glumæ nunc binæ simul cum granis singulis binisve nascuntur, nunc plures unâ squamatum incumbentes, & spicas parvas componentes.

Particulas hæc, five ex glumis binis & grano uno vel altero, five ex pluribus squamosis consistunt, *Locustas* appellare liceat.

Sunt ergo Gramina Paniculata, paniculâ vel è *locustis simplicibus*, vel è *locustis squamosis* compositâ.

Locustæ cum simplices tum squamosæ sunt vel *Mutica* vel *Aristata*. Squamo-

Squamose Muticæ vel ex duobus tantum glumarum paribus componuntur, vel ex pluribus.

Quæ pluribus constant sunt vel *compressæ*, vel *erectæ*.

Compressæ sunt vel *pendulæ* ut in Gramine *Phalaroidæ* seu *Tremulo*; vel *erectæ*, ut in Gramine *Amoris* dicto seu *Eragrosti*.

GRAMINA PANICULATA LOCUSTIS

SIMPLICIBUS.

Gramina Paniculata-locustis simplicibus sunt vel Maxima in hoc genere, paniculâ lanuginosâ, seu femine papposo, *Arundines* dicta, vel Minora.

I.

Maxima, paniculâ lanuginosâ,

seu

Arundines.

1. Arundo vulgaris vallatoria.
2. Arundo sativa sive Donax Dioscoridis C. B.
3. Arundo facta Rheni Bononiensis Plinii Zanoni.
4. Arundo facta vallium Ravennæ Zanoni.
5. Gramen tomentosum Arundinaceum.

II.

Minora.

I. Locustis Muticis.

a. Paniculâ Miliacâ.

1. Gramen Miliaceum *Lob.*
2. Gramen Miliaceum fluitans suavis saporis *D. Merret.*
3. Gramen Arundinaceum paniculâ Miliacâ C. B.
4. Gramen montanum paniculâ Miliacâ sparsâ *Ejusd.*
5. Gramen Miliaceum, locustis minimis, paniculâ ferè Arundinacâ, *Nobis.*
6. Gramen montanum Miliaceum minus radice repente *D. Sberard.*

b. *Paniculâ Avenacâ.*

1. Gramen Avenaceum parvum procumbens, paniculis non aristatis *Nobis.*
2. Gramen Avenaceum nemorense, glumis rarioribus, ex fusco xerampelinis *Nobis.* sive Gramen Avenaceum locustis rarioribus *C. B.*
3. Gramen Avenaceum capillaceum minoribus glumis *C. B.*

c. *Paniculâ & Foliis lanuginosis.*

1. Gramen pratense paniculatum molle *C. B. Park.*
2. Gramen caninum paniculatum molle *Nobis.*
Præcedenti per simile est.

d. *Singularia & sui Generis.*

- §. Gramen serotinum arvense, paniculâ contractiore, pyramidali *Nobis.*
- §. Gramen pratense serotinum, paniculâ longa purpurascente *Nobis.* Spicâ Lavendulæ *Merret.*
- §. Gramen minus duriusculum *Ger.* minimum Monspelienſe *F. B.*
- §. Gramen exile duriusculum maritimum.
- §. Gramen segetum altissimum, paniculâ sparsâ *C. B.* Capillatum *F. B.*
Capillatum dicitur quia pediculi, è quibus locustellæ dependent, tenuissimi sunt capillorum instar.
Hujus species habetur multò minor & humilior.
- §. Gramen capillaceum, locustellis pennatis non aristatis *Nobis.*
- §. Gramen arvense paniculâ crispâ *C. B.*
Hoc genus Graminis, ex sententia *D. Tournefort,* appellari debuisset Gramen paniculatum *proliferum,* siquidem ipsius panicula nihil aliud est quam congeries plurium bulborum minutissimorum, qui folia parva emittunt, nunc viridia, nunc purpurascencia, quæ pro floribus perperam habentur.
- Gramen montanum Cambro-Britannicum spicâ foliaceâ gramineâ majus & minus huic per similia sunt. Verum ob locum in summis Alpibus inter faxa, ubi præter Muscòs nullæ aliæ plantæ nascuntur, forte differunt.

2. *Gramina Paniculata Minora, Locustis simplicibus*
Aristatis paniculâ Avenacâ.

1. Gramen Avenaceum elatius, jubâ longa splendente *Nobis.*
2. Gramen nodosum Avenacâ paniculâ C. B.
 A præcedente diversum esse, secus quàm opinabar, ostendit *D. Bobart.*
3. Gramen Avenaceum pratense elatius, paniculâ flavescente, locustis parvis *Nobis.*
4. Gramen Avenaceum glabrum, paniculâ purpuro-argenteâ splendente *Nobis.*

GRAMINA PANICULATA LOCUSTIS
 SQUAMOSIS.

I.

*Muticis.*1. *E duobus tantum squamarum paribus compositis.*

1. Gramen pratense minus seu vulgatissimum *Synops. Stirp. Brit.*
2. Gramen pratense paniculatum medium *Ejusd.*
3. Gramen pratense paniculatum maximum *Ejusd.*
4. Gramen paniculatum, maritimum vulgatissimum *Ejusd.*

2. *Locustis ex pluribus squamis compositis.*a. *Minus elegantibus & tumidioribus.*

Gramen aquaticum majus *Ger.* Gramen palustre paniculatum altissimum C. B.

b. *Locustis elegantioribus compressis pendulis;*
Phalaroide & Tremula dicta.

1. Gramen tremulum maximum C. B.
2. Gramen tremulum vulgare minus.
3. Gramen tremulum minus paniculâ parva C. B.
4. Gramen tremulum minus locustâ deltoide *Hist. Oxon.*
5. Gramen tremulum minus, paniculâ amplâ, locustis parvis triangulis *D. Sherard.*

c. *Locustis*
Elegantioribus, compressis, erectis, Gramen Amoris
Epáyparis.

1. **G**ramen paniculis elegantissimis, sive Eragrostis major
C. B.
2. Gramen amoris alterum, paniculis strigosioribus magisque sparsis *Nobis.*

d. *Locustis teretibus & longis.*

1. **G**ramen aquaticum cum longissimâ paniculâ *F. B.*
2. Gramen paniculatum elatius, spicis longis muticis squamosis *Nobis.*

II.

Gramina Paniculata Locustis Squamosis Aristatis.

1. *Paniculâ Avenaceâ Festucæ & Bromi &c. dicta.*

1. **F**estuca avenacea sterilis elatior *C. B.*
2. Festuca Avenacea sterilis spicis erectis *D. Bobart.*
3. Festuca Avenacea sterilis, paniculis confertis erectioribus, aristis brevioribus *D. Sherard.*
4. Festuca Avenacea hirsuta, paniculis minus sparsis *Nobis.*
Vide Synops. Brit.
5. Festuca Avenacea spicis strigosioribus è glumis glabris compactis *D. Dale.*
6. Festuca Avenacea, paniculis minus sparsis locustis oblongis, strigosis, aristatis, purpureis splendens *Synops. Stirp. Brit.*
7. Festuca Avenacea dumetorum, paniculâ sparsâ *Nobis* *ibid.*
8. Gramen Avenaceum glabrum, paniculâ è spicis raris strigosis compositâ, aristis tenuissimis *Synops. Stirp. Brit.*
9. Gramen Avenaceum glabrum, paniculâ purpuro-argenteâ splendens *Synops. Stirp. Brit.*

2. Paniculâ ad Avenaceam non multum accedente.

1. Gramen pratense paniculâ duriore laxa, unam partem spectante *Nobis*.
2. Gramen murorum spicâ longissimâ *Ger. emac.*
3. Gramen paniculatum minus præcedenti simile, paniculis angustis brevioribus unam partem spectantibus *Nobis*.
4. Gramen parvum præcox, paniculâ laxâ canescente *Synops. Stirp. Brit.*
5. Gramen paniculatum, locustis parvis purpuro-argenteis annuum *Ejusd.*
6. Idem majus & perenne *D. Doody ibid.*
7. Gramen agroꝝum venti spica *Lob.*

Gramina Nemorosa Hirsuta, paniculâ juncea.

Hæc inter Gramina & Juncos ambigunt.

1. Gramen exile hirsutum *Ger.*
2. Gramen hirsutum elatius, paniculâ juncea compactiore *Synops. Stirp. Brit.*
3. Gramen nemorosum hirsutum vulgare *Ejusd.*
4. Gramen hirsutum nemorosum latifolium maximum *Ejusd.*

Gramina strictissime dicta seu Culmifera sunt

Spicata, quorum glumæ & semina in corpus oblongum stipata, caulem terminant, suntque spicâ vel

Simplici & singulari, quæ à similitudine cum Frumentaceis aliisque rebus notissimis distingui solent in

1. *Triticea.*
2. *Secalina.*
3. *Loliacea.*
4. *Panicea.*
5. *Phalaroide.*
6. *Alopecuroide*, spicâ molli lanuginosâ, caudam vulpinam referente.
7. *Typhina*, quæ ab Alopecuroidibus differunt spicâ asperiore, è squamis bicornibus plerumque compositâ.
8. *Echinata*, seu aculeata.
9. *Cristata.*
10. *Avenacea.*
11. *Miscellanea.*

Multipli, Dactyloide & Ischæma dicta.

Paniculata, quæ Locustis sunt vel,

Simplicibus, ex unâ, duabus, tribusve glumis, & uno vel altero grano compositis.

Maxima in hoc genere, paniculâ lanuginosâ seu pap-

posâ; Arundo,

Minora, locustis

Muticis, foliis

Lanuginosis; Gramen lanatum Dalech.

Levibus, paniculâ

Miliaceâ.

Avenaceâ.

Singulari & sui generis.

Aristatis.

Squamosis,

Muticis,

Terecibus ut in Gramine fluviatili.

Compressis,

E duobus tantum squamarum paribus compositis;
Gramen pratense.

E plurimis squamis constantibus,
Minus elegantibus, Gramen arundinaceum.

Elegantioribus,

Pendulis; Gramen Phalaroides seu tremulum.

Erectis; Gramen Amoris.

Aristatis, paniculâ Avenaceâ.

JUNCI

J U N C I
E T
G R A M I N A J U N C E A.

Juncus latissimè dictus caule & foliis crassis, fungosâ medullâ repletis à reliquis Graminibus differt.

Estque vel caule simplici enodi, *Juncus* stricte dictus, vel caule folioso, *Gramen junceum*.

I.

Juncus.

Juncus vel *spicatus*: est vel *paniculatus*.

Spicatus spicas habet in summo caule squamosas, vel singulares vel plures coacervatas, sub singulis squamis singula semina triquetra continentes.

Paniculatus in jubâ aliâ diffusa, aliâ contractiore semina continet in capsulis triquetris plerumque plura.

1. *Junci Paniculati, capitulis non squamosis.*

1. **Juncus** capitulis Sorghi C. B.
2. **Juncus** acutus maritimus Anglicus Park.
3. **Juncus** acutus vulgaris Park.
4. **Juncus** lævis vulgaris paniculâ sparsâ nostras *Synops. nost.*
5. **Juncus** lævis vulgaris paniculâ compactiore *Ejusd.*

2. *Junci Spicati spicis squamosis.*

1. **Juncus** aquaticus maximus Ger.
2. **Juncus** aquaticus medius *Ejusd.*
3. **Juncus** capitulis Equiseti Ger.
4. **Juncus** capitulis Equiseti minor & fluitans C. B.

II.

Gramina juncea seu potius Junci caulibus foliosis.

1. Gramen junceum, folio articulato aquaticum *C. B.*
2. Gramen junceum capsulis triangulis minimumum *Ejusl.*
3. Gramen junceum aquaticum, magis sparsâ panicula *Park.*

Reliqua Gramina Juncea dicta ob *junceam paniculam*, ut verb. gr. *Juncus montanus palustris Synops. nost.* (cujus etiam caulis Junci instar factus est) *Juncellus omnium minimum Synops. nost.* *Gramen bufonium Flandrorum Park.* vel ob *caulem junceum* ut *Gramen lanatum*, vel *Juncus Bombycinus Park.* *Gramen tomentosum vulgò dictum*, *Juncus Alpinus cum caudâ leporina*, seu *Schœnolaguros F. B.* Plantæ sunt anomalæ; vel ad Gramina cum junceâ panicula, vel cum caule junceo referri possunt.

CYPERI
ET
GRAMINA CYPEROIDE

Hæc vel spicata sunt vel Paniculata.

I.

Spicata.

1. Spicis tantum Seminiferis, non Floriferis.

a. Simplicibus.

1. Gramen Cyperoides palustre majus spicâ compactâ C. B.
 2. Gramen Cyperoides spicis minoribus minusque compactis *Ejusd.*
 3. Gramen Cyperoides spicatum minus spicâ divulsâ seu interruptâ *Synops. nost.*
 4. Gramen nemorosum spicis parvis asperis C. B.
 5. Gramen Cyperoides, spicâ compressâ distichâ D. *Plukenet Synops. nost.*
 6. Gramen Cyperoides minimum Ranunculi capitulo rotundo D. *Bobart. Synops.*
 7. Gramen Cyperoides minimum seminibus reflexis puliciformibus.
 8. Gramen Cyperoides palustre elatius spicâ longiore laxâ *Synops. nost.*
- Hoc genus ad Cyperoides paniculata potius referendam videtur.

b. Multiplicibus.

1. Gramen Cyperoides, spicis pluribus, brevibus, mollibus in summo caule congestis.
2. Gramen Cyperoides ex monte *Ballon*, spicâ divulsâ *F. B.*
3. Gramini Cyperoidi ex monte *Ballon* similis spicâ totali e pluribus spicis compositâ *Synops. nost.*
4. Gramini Cyperoidi ex monte *Ballon* simile, humilium, in maritimis & arenosis nascens *Synops. nost.*

2. Spicis

2. *Spicis Floriferis simul & Seminiferis.*

1. Gramen Cyperoides cum paniculis nigris *J. B.*
2. Gramen Cyperoides majus angustifolium *Park.*
3. Gramen Cyperoides foliis Caryophylleis, spicis è rarioribus & tumidioribus granis compositis *Synops. nost.*
4. Gramen Cyperoides foliis Caryophylleis, spicis erectis sessilibus, è feminibus confertis compositis *Ejusd.*
5. Gramen Cyperoides foliis Caryophylleis, spicis oblongis, è longioribus pediculis pendulis *Ejusd.*
6. Gramen Cyperoides Polystachyon lanuginosum *Ejusd.*
7. Gramen Cyperoides Polystachyon flavicans, spicis brevibus prope summitatem caulis *Ejusd.*
8. Gramen Cyperoides Polystachyon majus spicis teretibus erectis *Ejusd.*
9. Gramen Cyperoides Polystachyon majusculum, latifolium, spicis multis longis strigosis *Ejusd.*
10. Gramen Cyperoides spicâ pendula brevior *C. B.*
11. Gramen Cyperoides spicâ pendula longiore & angustiore *C. B.*
12. Gramen Cyperoides spicis parvis, longissimè distantibus *Synops. nost.*
13. Gramen Cyperoides fylvarum tenuius spicatum *Park. Lob. Illustr.*
14. Gramen palustre echinatum *Ger. emac. J. B.*
15. Gramen Cyperoides angustifolium, spicis parvis sessilibus in foliorum alis *Synops. nost.*
16. Gramen Cyperoides spicis brevibus congestis, folio molli.
17. Gramen Cyperoides vernum minimum.
A præcedente non multum differt.
18. Gramen Caryophyllatæ foliis, spicâ squamatâ *C. B.*
Plantula est singularis, spicâ simplici, partim floriferâ, partim seminiferâ.

II.

Gramina Cyperoide Paniculata,

seu

Cyperi.

Hæc è summo paniculam emittunt vel è pluribus spicis tum midioribus confertis compositam, vel è pluribus spicis angustis compressis squamosis vel è pluribus locustis minoribus conflata.

Horum species sunt

1. *Cyperus longus* radice odorata seu *Cyperus Officin.*
2. *Cyperus rotundus* litoreus inodorus *Lob. F. B.*
3. Gramen *Cyperoides palustre* paniculam sparsam majus *C. B.*
4. *Cyperus longus* inodorus *sylv. Ger. Cyperoides altissimum*, foliis & carina ferratis *P. Boccon.*
Caule est tereti, ideoque proprie dicta *Cyper* species non est, sed ad *Cyperum* refertur quia toto habitu *Cypero* similis est. Paniculae paleaceae juncea è foliorum alis & summo caule alia supra alias exeunt.
5. Gramen *Cyperoides palustre leucanthemum* *Synops. nostr.*
Hæc species, si parva magnis componere licet, panicularum forma & modo nascendi è foliorum alis præcedenti similis est.
6. *Cyperus Gramineus Miliaceus* *Ger.*

F I N I S.

II

Graminis Cypripidis Punctilatae

fol.

Cyprip.

Haecc sunt pinguissimas carnes vel plurimas pinguissimas
membra carnis compositam, vel plurimas pinguissimas
fibras compactas spumosas vel plurimas loculis immixtas
constantem.

Itaque speciei sunt

- 1. Cypripis longis, radice oblonga seu Cypripis longis.
 - 2. Cypripis rotundis, radice rotunda seu Cypripis rotundis.
 - 3. Graminis Cypripidis pinguissimas pinguissimas C. P.
 - 4. Cypripis longis, radice longis seu C. Cypripidis longis.
- Quae ad hunc usque speciem sunt Cypripidis
speciei sunt. Nomen est huiusmodi Cypripis
et huiusmodi speciei sunt huiusmodi speciei sunt
huiusmodi speciei sunt huiusmodi speciei sunt
huiusmodi speciei sunt huiusmodi speciei sunt
huiusmodi speciei sunt huiusmodi speciei sunt
huiusmodi speciei sunt huiusmodi speciei sunt

ADDENDA & EMENDANDA.

A D D E N D A.

Ad pag. 33. post ultimam lineam.

10. *Anemospermus*. Quod nomen occurrit in appendice ad Paradisum Batavum D. Hermanni. Eo vero novum genus designari, quod ad Tribum Herbarum Flore Discoide Radiato semine Papposo referendum sit, à Clarissimo Viro D. Petro Hottton didici, qui & semina transmisit. At cujus structuræ essent clare discernere non potui. Unde Notam Characteristicam hujus generis, quâ ab aliis hujus Classis distinguatur, investigare & definire nequivi.

Ad pag. 34. post genus 7.

8. *Coma Aurea*. Ex Solâ Linariâ Aurâ Tragi hoc gentis constituit Clarissimus Hermannus in Floræ Lugduno-Batavæ editione secundâ, quam imperfectam reliquit, ejusque Characterem facit Flores Discoideos in umbella formam dispositos & Folia numerosa alterna, angusta, viridia. Huic stirpes aliquot Africanæ adduntur in Descriptione Rariorum Plantarum Horti Amstelodamensis Tomo 2. Inter eas, duabus folia lanuginosa aut tomentosa, uni etiam incana adscribuntur. Sunt & quæ florum discos singulares ferunt. Quæ omnes ut novo hoc genere comprehendi possint, ejus Characterem petam ex Floris colore aureo & Calyce latiusculo squamosoque sed ex squamis nec lucidis nec coloratis composito, quo differt ab Elichryso à quo, ut & à Gnaphalio, in hoc quoque differt quod ejus caules & folia discerpta in araneosa filamenta non diducantur, ut in utroque hoc genere fieri solet. A reliquis hujus Classis calyce habitiore distinguitur, non longo & cylindrico ut in iis, ne alia congeram.

Ad pag. 37. post genus 10.

A Chamæmelo differt *Pyrethrum officin.* Radice fervidâ.

Ad pag. 45. post genus 8.

9. *Agrimonoïdes* Fabii Columnæ, huc spectare videtur, si quidem in imo calice unicum tantum granum concipit. Folia

Agrimoniae similia, Flores pentapetali. Tum flos tum ejus calix tubo quodam continentur in infundibuli formam caeso & velut fimbriato. Columna tubum hunc Cytino comparat.

Ad pag. 45. post ultimam lineam.

11. *Cuminoides Tournefortii*, *Cuminum sylvestre capitulis globosis* C. B. huc quoque referri debet, cum (observante Cl. D. Tournefortio) floris calix in granum oblongum abeat. Folia huic Pimpinellæ Sanguisorbæ lobata; Flores in capitula globosa congesti, polypetali, fimbriati; Semina ad singulos singularia, non bina ut in Umbelliferis.

12. *Caryophyllus marinus*, qui & montanus vocatur sive *Staitice* Lugd. & *Tournefortii*. Hujus notæ, Folia graminea; Caulis aphyllus; Flores pentapetali in capitulum Scabioæ æmulum congesti.

Ad pag. 50. post genus 2.

3. *Criethum* seu *Fœniculum marinum*, cujus notæ Folia quam Fœniculi crassiora, breviora & latiora, tripartito divisa & subdivisa; Semina Fœniculi, sed majora.

D. Tournefort hoc genus Umbelliferis femine lato plano seu compresso annumerat.

Ad pag. 64. genus 14.

In *Leonuro* unicuique verticillo foliorum circulus subjicitur, non bina duntaxat folia, ut in plerisque Verticillatis. Cæterum *Leonurus vulgaris*, planta quidem lignosa est, sed & annuæ speciei meminit D. Hermannus in Horti Lugduno-Batavi Catalogo pag. 116. quam & icone expressit.

Ad pag. 69. post lineam 30.

Tamesi Anemone sylvestris sive Nemorosa (verba sunt eximii Viri D. Petri Hotton in litteris ad me datis) Flore singulari, polypetalo & nudo, in caulis fastigio proveniente, tum & ipso caule indiviso tribusque foliis arcte circumcincto, ad *Anemonem* genuinam quam proxime accelat; Capite tamen, quod gerit, *Ranunculi* ab eâ insigniter differt. Quocirca non inconsultum videtur, ut ab *Anemones* proprie dictæ sive sativæ genere segregetur, novumque & peculiare genus ex eâ constituatur, cui *Nemorosæ* nomen olim imponebam, quo pristina denominationis ali-quod remaneret vestigium. Posset & *Anemoneoides* vocari, quæ
flexionis

flexione, contractâ nempe ex *Eidos* Forma, cognatio quadam & forma similitudo intelligitur, aut Anemone-Ranunculus, tanquam utriusque hujus generis particeps & rectius, puto, quam Anemone Ranunculoides aut Ranunculus Anemonoides. Expedire enim videtur, ut ipsa genera unico vocabulo simplici vel composito designentur, cui quæ adjiciuntur speciem definiant.

Ad pag. 75. genus 23.

Post secundas cogitationes *Nymphoiden* Tournef. à Bacciferarum classe removendam censeo & ad *Nymphæam* revocandam, ob rationem in Præcognitis & pag. 128. adductam.

Ad pag. 78. post genus 10.

Huc refero & *Gnaphaloden* Tournef. cum plures theculas pro fructu ferat. Est planta genus, observante D. Tournefort, Flore flosculoso, plurimus scilicet flosculus sterilibus constante. Embryones autem, qui calycem Floris constituebant, abeunt in Fructum cristatum semine sævum plerumque oblongo.

Ad pag. 81. genus 5.

Ad *Convolvulum* pertinet & *Quamoelit*. Si quis tamen, ob Florem infundibuliformem è tubo oblongo in quinque segmenta expansum & Folia composita, ex eâ novum genus facere cum D. Tournefort mallet, non repugnabo.

Ad pag. 83. post ultimam lineam.

4. *Cortusa Matthioli* à Paralyfi & Auriculâ Urfi differt Flosculis Campaniformibus in quinque crenas divisis & Foliis subrotundis, laciniatis, rugosis. D. Hermannus capsulam ei attribuit oblongam, indivisam, erectam, polyspermam.

Ad pag. 85. post genus 4.

5. *Auricula Urfi Myconi* Hist. Lugd. Huic capsulæ Verbasci; Flores similes; Caules nudi; Folia subrotunda, rugosa, villosa, humi sparsa.

Ad pag. 100. post genus 2.

3. *Papaver spinosum* huc quoque referendum videtur, tametsi florem hexapetalum ferat, qui calyce trivalvi in tres aculeos

lco abeunte, & caduco, ut in Papavere, continetur. Hunc pro Fructu habuit D. Hermannus, cum inter notas hujus generis recenset *Capsulas magnas trigonas in tres aculeos desinentes*. Rectius C. Bauhinus ei adscribit capitula oblonga, pentagona aut hexagona. Tota planta succo luteo turget. Folia albis maculis notata, quorum lacinia spinis armantur

Ad pag. 105. post lineam octavam.

2. *Galega*, cujus notæ, Flores spicati, penduli; Siliquæ erectæ, tenues, teretes; Semina oblonga.

Ad pag. 110. post lineam 4.

8. *Harmala*, ab Hyperico differt, Foliis dissectis alternatim in caule sitis; Floribus albis.

Ad pag. 110. post genus 11.

12. *Trifolium spinosum Creticum* C. B. Tournefortio *Fagonia* dictum insignibus notis ab omnibus Trifoliis differt: Foliis binis ex opposito, Spinis quatuor ad singula genicula, Floribus pentapetalis, Fructu in quinque loculamenta diviso, quæ vaginas vocat D. Tournefortius & herbam Multifiliquis accenset.

Ad pag. 111. post genus 5.

6. A Nigellâ differt *Nigella Cretica foliis Fœniculi* C. B., quæ *Nigellastrum foliis fœniculaceis* D. Magnol & *Gariidella* D. Tournefortio dicitur, Flosculis exiguis, quibus subjacet calix polyphyllos; Petalis fornicatis & in extremo bifidis; Thecis disjunctis bivalvibus, duabus tribusve.

Forte quis ad Multifiliquas revocabit. At plantæ habitus non tantum ad Nigellam accedit, sed ejus semina Nigellæ semina sunt plane similia.

Ad pag. 111. post genus 6.

7. *Capparis Fabago*, quæ à Melochiâ præcipue differt Foliis in eodem pediculo binis & pediculis ex adverso binis in caule nascentibus.

Ad pag. 113. post ultimam lineam.

Ad Pentapetalarum classem referenda quoque videtur *Me-*
linia-

lianthos cujus notæ, auctore D. Tournefortio, sunt Flores tetrapetali; Calix ad basin usque in quinque partes sectus; Fructus vesicarius in quatuor angulos elatus inque totidem cellas divisus, semina aliquot oblonga continentes. D. Volckamerus vero asserit Flores ut plurimum pentapetalos esse; Semina nigra, ovalia, splendentia Pisi magnitudine; Folia Pimpinella.

Ad pag. 118. post lineam 4.

8. *Narcissus Indicus gemino folio Ferrarii, Tulipa Capensis Stapelii*, cujus notæ Flores profundissime secti, numerosi, exigui in summo caule ex vaginâ coloris sanguinei (quare *Hemanthos* vocatur à D. Hermanno) florem mentiente, non deciduâ & ex sex pluribusve foliis constructâ, prorumpentes; Caulis depressus & maculosus, unde *Narcissus Serpentarius* à F. Columna dicitur hæc planta; Bulbus squamosus & magnus.

Ad pag. 119. genus 10.

Scillam ad *Hyacinthum Stellarem* referendam puto. Ejus autem notæ sunt, Flores folia antevertentes in spicis longis; Radix magna, cepacea; Folia lata.

Ad pag. 123. post ultimam lineam.

Yuca Herbis Bulbosis affinis accensenda videtur, ob flores & fructus analogos. Ab aliis generibus differt, Foliis quodammodo gramineis, acutis & pungentibus, Floribus deorsum nutantibus, plurimis in eodem caule; Pediculis longis.

Ad pag. 131. post genus 8.

9. *Pisum Cordatum* seu *Vesicarium, Corindum* J. B. & Tournefortii, Flore est octopetalo, petalis quatuor majoribus, in formam crucis dispositis, quatuor minoribus; Calyce quadrifolio, quorum duo folia florum petalis intermiscuntur; Fructu membranaceo & velut inflato, in tria loculamenta diviso, quorum unumquodque semen continet Pisi formâ, maculâ albâ Cordis figurâ, signatum.

10. *Ficoides* Hermanni & *Aizooides* ipsi dictum. Mihi quoque in Historiâ meâ Plantarum Sedis affine visum fuit hoc genus. Neque tamen tanta est cum iis affinitas, ut non potius ad *Anomala* retulerim. Ejus autem notas sequentes statuit laudatus Auctor, Capsulas formâ & magnitudine diversas, carnosas succulentas sed per siccitatem fungosas aut lignosas, in summo

quinis & in nonnullis speciebus pluribus radiis eodemetque subtus cellulis, quasi filiculis multa minuta semina continentibus donatas; Flores polypetalos, in orbem actos, è summitate capsulae prodeuntes; Calyces pentaphyllos; Folia conjugata, carnosae & succulentae triangula, teretia aut plana. Si quis sedis subnectere volet, per-me licet id faciat, quamvis vere Multifliqua non sit hæc planta.

Ab hoc genere differt *Kali Floridum* Fab. Col. Foliis alternis, quæ tamen in caulium infernâ parte etiam conjugatim proveniunt.

Ad pag. 140. genus 4.

Castanea Equina sive *Hippocastanum* Tournefortii à vulgari *Castaneâ* differt Foliis digitatis, sed præcipue, quod Flores perfectos ferat tetrapetalos spicatum dispositos, ex alis foliorum in summis ramulis provenientes. An & Julos ferat non novi neque proinde scio an huc spectet. Autumno, postquam folia abiecit, amentaceum quiddam gerere *Clusius* auctor est.

Ad pag. 141. post ultimam lineam.

At præter hos flosculos & Julum fert *Morus*.

Ad pag. 144. post genus 9.

10. *Cereus* *Opuntia* seu *Tunæ* congener est aut certe cognatus, Planta aphyllis Floribus polypetalis, petalis latis subrotundis, fructibus insidentibus; Fructibus formâ & magnitudine *Ficus*, continentibus in pulpâ subdulci semina depressa; Caulibus crassis succulentis, angulosis & sulcatis, ad singularum costarum tubercula spinulis coarctatim armatis. D. Hermannus.

11. Idem Hermannus pag. 135. *Parad. Bat. Melocacton* sive *Echinomelocacton* ad *Opuntia* & *Cerei* familiam refert. Quo & ipse olim retuli in *Historiâ*. Planta est aphyllis & aculis unico tubere globoso constans spina undique armata (quæ in stella formam digesse, norante *Volckamero*) Floribus tubulosis parvis in decem segmenta divisis; Fructibus oblongis formâ & magnitudine *Capsici* fructu minimo, eleganter rubellis, tenui subdulci pulpâ & multis minutis seminibus refertis. Hermannus.

Qui ejus duo genera constituit. Quæ ex priori genere sunt (inquit) constans sedecim aut septendecim (nonnunquam paucioribus) costis aculeatis & candido tomentoso capite, è quo flores & fructus egrediuntur. Notat D. *Volckamerus* spinas robustiores & productiores esse in hoc, quam in sequenti genere. Posterioris

sterioris generis (pergit. D. Hermannus) Echinomelocacti multo minores sunt & lactescentes nullis nec costis nec tomentoso capite constantes, sed ex multis spinosis tuberculis coherentes, Floribus & Fructibus quaquaversum prodeuntibus, primo generi cateroquin paribus.

Ad pag. 146. genus 8.

Præter Caryophyllon Plinii, in D. Pluknet Phytographiâ Tab. 155. exhibentur duæ species Caryophylli aromatici Indiæ Occidentalis, quarum illa, cui fructum adscribit polypyrenum, hic quoque referri debet.

An & altera ejusmodi fructum ferat, ignoro.

Ad pag. 152. genus 4.

Thymelæa nomine Botanicis vulgo nunc dierum censentur Plantæ bene multæ in Africâ, præcipue circa Promontorium Bonæ Spei & alibi nascentes, quarum rami & furculi foliis creberrimis vestiuntur. Flores monopetali sunt in quatuor aut plura segmenta expansi, quorum singulis singula succedunt Semina, per maturitatem sicca.

Thymelæam ergo, si ita placet, à *Chamalæa* genus distinctum faciamus & quæ fructu sunt humido seu Bacciferas hujus generis plantas *Chamalæas* dicamus, quæ sicco *Thymelæas*.

Cæterum, quoniam *Thymelææ* valde numerosæ sunt, dividi possunt in eas, quæ flores ferunt vel in summis ramulis, vel ad ramorum sive furculorum latera è foliorum alis exeuntes; Item in eas, quæ floris tubulo brevi sunt & quæ longissimo, nonnullis *Valerianoides* dictæ.

Ad pag. 152. post genus 5.

6. *Lycium* Frutex est Baccifer spinosus à Rhamno, ut videtur, distinguendus Spinis minoribus & brevioribus, quæ longiores validioresque in Rhamno. Addi etiam potest Folia esse minora in Lycio; Quanquam, ut verum fatear, non placeant notæ à magnitudine desumptæ, cum difficile sit ejus limitem statuere, ut supra quoque notatum circa divisionem stirpium Capillarium in majores & minores.

Ad pag. 156. post ultimam lineam.

2. *Polygonum* Bacciferum seu *Uva Marina*, cujus notæ Ramuli & furculi *Equiseti æmuli*, aphylli, Fructus ad nodos Rubi fructibus similes,

Ad pag. 160. Sect. II.

Tale mihi videtur Nerii ingenium (utor verbis D. Hotton ad me scribentis) ut Apocyno potius cognatum, quam congener censeretur. Quamvis enim in multis convenient, in non paucis ita differunt, ut ejusdem generis soboles haberi non possint. Jam neque id probo ut expungantur genera, quae magnam pridem celebritatem nacta sunt, si servari commodè possint. Multa est in utroque hoc genere similitudo in Fructus fabrica. Utrumque & succum lacteum fundit. Apocynum quidem & Nerium Americanum omnibus suis partibus, at Nerium Europaeum Radice tantum. Ex ceteris vero partibus succus virefescens aut luteus, sed parce, promanat. Sed fruticat Nerion omne & αειφύλλοιοι, Apocynorum complura herbaceos emittunt caules & Ουροβολλῶσι. At imprimis Nerion ab Apocyno differt 1. Floris structura, qualis in nulla Apocyni specie reperitur 2. Foliorum positione & situ. Tria enim sibi mutuo opposita ramos circumplectuntur in Nerio, quae non nisi duo conjunctim provenire in Apocyno solent. 3. Denique constanti τριχότασια Trunci, ramorum & surcularum, quae semper in Nerio, nunquam in Apocyno observatur. Quibus de causis non immerito Nerion ab Apocyno, quocum Fructu convenit, genere diversum statuimus, secus ac vult D. Hermannus.

EMENDANDA.

Pag. 1. lin. 2. loco PLANTARUM substituendum est, HERBARUM & ubique in Herbarum proprie distarum Methodo ubi vox Plante occurrit, legendum Herba.

Pag. 14. lin. 20. pro Lens legendum Lenticula.

Pag. 22. lin. 31. deleatur hic titulus. Herba Flore stamineo fructui contiguo.

Pag. 45. lin. 27. Pimpinella sanguisorba numero 9. signata, signanda N. 10. cum inter hoc genus & octavum, aliud in additamentis interjectum sit.

Similis mutatio eadem de causa, facienda & Paginis 50, 84, 100, 110, 111 & 144.

Pag. 128. lin. 11. pro alba legendum lutea & lin. 13. è contra pro lutea legendum alba.

Ceteri errores minoris sunt momenti, neque Lectorem morabuntur.

INTER:

INTERPRETATIO

VOCUM PAULO OBSCURIORUM,

Quæ in hoc opusculo occurrunt.

A C I N U S. Acinorum nomine in hoc opusculo intelliguntur protuberantiæ in Mori & Chamæmori fructu conspicuæ, quæ quati totidem minores Baccæ sunt in majorem aggregatæ.

Baccæ spissius & coactius crescentes, non tamen in unum conglobatæ, hoc nomine quoque veniunt apud Auctores.

Nonnunquam & pro femine usurpatur.

A L A. Angulus quem cum caule facit ramus aut pediculus folii, & cum ramo idem ille pediculus.

Ipsi ramuli etiam non raro *Ala* vocantur.

Seminum & fructuum quorundam partes membranacæ, in quas desinunt, *Ala* etiam dici solent, unde *Alata* semina & fructus dicuntur.

Idem nomen tribuitur membranæ, quibus nonnulli caules secundum longitudinem augentur, qui *Alati* caules vocantur. Sunt & pediculi *Alati*.

Denique petala lateralia florum papilionaceorum *Ala* nominantur.

A M E N T U M. Vide **J U L U S.**

A P E T A L O S, S T A M I N E U S F L O S. Qui petalis caret & ex staminibus tantum constat.

A P E X, A P I C E S. Summitates & cacuminula staminibus incumbentia.

A R I S T A. Acus exilis & longa è glumâ exstans. *Aristatum* quod ejusmodi acu est donatum.

B A C C A. Vid. pag. 72.

BARBA. Florum Galeatorum labium inferius *Rivino*.

BARBULÆ. Flosculi plani sed imâ sui parte tubulosi florû Discum cingentes coronæ instar, in Plantis Discoideis.

Tourn. semiflosculos vocat. Vocantur & radii, unde flos radiatus qui ejusmodi *barbulis* instructus est.

In Xeranthemo & Carlinâ hæ *Barbula* mera sunt petala neque semen post se relinquunt. Vid. pag. 36.

B R A C T E A T U S F L O S. Petalodes, perfectus flos.

B U L B U S, B U L B O S A R A D I X. Vide pag. 114.

B I V A L V E dicitur de conceptaculo feminali, quod per maturitatem utrinque dehiscit, ut siliqua in Plantis Leguminosis.

Dicitur & de calyce. **TRIVALVE**, quod in tres veluti valvas aperitur. Vide **UNIVALVE**.

CALYPTRA, proprie tegmen capitis muliebre significat. Hic verò accipitur pro involuero, quo certa quædam femina conteguntur. verb. gr. femina Balsaminæ Maris.

CALIX, PERIANTHIUM. Involucrium floris antequam dehiscat, & jam explicatum sustinens. Idem tegumenti loco seminibus inservit in quibusdam Plantis

CAPITATA PLANTA vid. pag. 40.

CAPREOLUS, CLAVICULA. Filamenta, sæpe cincinni in modum contorta, quibus Planta vicinis stirpibus, stipitibusve se implicans in altum enititur. Ejusmodi *capreolus* Vitis prædita est, & multæ Leguminosæ Plantæ.

CAPSULA, VASCULUM. Theca feminalis sicca & brevior, quo distinguitur à siliqua, quæ longior. Hinc Plantæ *Unicapulares, Bicapulares, Tricapulares, Multicapulares* nominantur à numero loculamentorum, in quæ Capsula dividitur.

Aliquando ram late accipitur, ut Siliquam comprehendat.

Vocatur & silicula, quæ speciatim attribuitur Tetrapetalis breviori vasculo inde *Tetrapetala Siliculosa* dictis.

CARO, PULPA, PERICARPIUM. Substantia mollior & succulenta, quæ femina reconduntur in Pomiferis, Bacciferis, Pruniferis stirpibus.

CLAVICULA. Vide **CAPREOLUS**.

COMPOSITUS FLOS, Vid. pag. 27.

COMPOSITUM FOLIUM. Vid. pag. 10.

CONJUGATA FOLIA. Quæ sibi ex adverso sita sunt versu alterno.

CONUS, CONIFERÆ ARBORES. Vide pag. 137.

Conus quoque strobilus vocatur.

CORONA. Barbularum sive radiorum series in Discoideis Plantis.

COSTA. Nervus, cui in foliis pennatis & lobatis folia partialia annectuntur.

CORYMBUS. Varias hujus vocis significationes vide fis in Scriptoribus Rei Herbariæ. Nos in hoc opusculo recentiores Botanicos sequuti eâ utimur ad designandos Flores Discoideos, qui in pappos non resolvuntur. *Corymbifera* Plantæ existant pag. 35. & seqq.

COTYLEDON. Pars in quâ novellæ Plantæ succus nutritius præparatur, non secus ac in animalibus placenta uterina aut cotyledones fœtui alimentum subministrant. In quibusdam Plantis non nisi unica est *Cotyledon*, in plerisque duæ sunt, quæ & folia feminalia vocantur. Hinc petitur divisio Plantarum in *Monocotyledones* & *Dicotyledones*. Vid. pag. 1. & 16.

Est & Plantæ genus *Cotyledon* dictum.

CULMUS. Caulis Frumentorum & Graminum, qui geniculatus, secus ac in aliis Graminifoliis Flore Stamineo. Hinc ordo *Culmiferarum Graminifoliarum*, de quo vide pag. 124.

DIFFORMIS, IRREGULARIS FLOS. Cujus partes, si monopetalos sit, sibi non sunt similes, aut petala, si ex pluribus quam ex uno componitur, figurâ, situ aut utroque inter se differunt. Vide **UNIFORMIS FLOS.**

DIGITATUM FOLIUM. Quod in plures lacinias, quasi in tot digitationes, ad pediculum usque, divisum est. Tale est folium Lupini, Cannabis &c.

DISCUS, DISCOIDES FLOS. Flos compositus ex multis flosculis tubulosis in unam quasi superficiem digestis, sive in pappos resolvatur sive non. Is aut barbulis sive radiis instructus est aut iis caret. Prior *D. Rivino* compositus dicitur ex flosculis regularibus & irregularibus. Qui vero barbulis caret, compositum vocat ex regularibus tantum. *D. Tournefort* flosculosum nominat.

ENANGIOSPERMA, ANGIOSPERMA PLANTA. Cujus semina vasculo includuntur. Vox composita est ex *ἀγγέρον* vas & *σπέρμα* semen.

FLOSCULOSUS FLOS. Discoides flos barbulis carens.

GALEATUS FLOS nonnullis & **LABIATUS** dictus. Flos difformis, monopetalos in duo plerumque labia scissus, quorum superius *Galea* vocatur, quam refert. Inferius *Barbam* vocat *D. Rivinus*.

GLUMA. Folliculus grani in Frumentis.

GYMNOSPERMA PLANTA. Quæ semen nudum fert. Vide **NUDUM SEMEN.**

IRREGULARIS FLOS. Vide **DIFFORMIS FLOS.**

JUBA. Arundinacea coma laxè effusa, qualis est in Milio.

JULUS, AMENTUM, NUCAMENTUM. Congeries flosculorum apetalorum & ut plurimum sterilius, vermis alicujus effigie, dependens ab Arboribus instar lori. Hinc *Julifera Arborea*, quas Vide pag. 140.

Nota. In Salicis genere quædam Julos ferunt fecundos.

LABIATUS FLOS. Vide **GALEATUS FLOS.**

LEGUMEN, LEGUMINOSAE STIRPES. Quæ florem producant Papilionaceum. Vide pag. 101.

LITHOPHYTON, Vide pag. 3.

AOBOΣ. Siliqua. Folii lacinia, aut folium partiale grandius.
LOBATUM folium, quod ex ejusmodi *lobis* compositum est.
LOCUSTA. Graminum Paniculatorum granum glumâ involutum. Vide pag. 176.

NUCAMENTUM. Vide **JULUS.**

NUDUS FLOS. Qui calyce caret.

Discoides Flos nudus dicitur, qui non est radiatus id est qui barbulis caret.

NUDUM SEMEN. Quod conceptaculo non includitur. Aliquando omnino *nudum* est, aliquando in perianthio latet. Planta quæ *nuda* femina fert, *Gymnosperma* dicitur.

OS, OSSICULUM. Durum, instar Ossis, seminum tegumentum carne contactum, quale in Cerasis Prunisque.

PANICULA. Juba ramosa in Frumentis præsertim, & Graminibus. Vide pag. 176.

PAPILIONACEUS FLOS. Vide pag. 101.

PAPPUS. Lanugo feminibus quibusdam inherens, ut in Hieracio, Astere, Carduo. *Papposum* semen quod tali lanugine instructum. Quæ ejusmodi semina producunt Plantæ, *Pappose* & *Pappescentes* dicuntur.

PEDICULUS, PETIOLUS. A quo folium aut flos aut fructus dependet.

PENNATUM aut **PINNATUM FOLIUM.** Compositum ex pluribus foliolis eidem costæ ex adverso adhærentibus, uno extremo costam plerumque claudente.

Si folia hæc partialia grandiora sunt, folium totale, quod ex iis componitur, **LOBATUM** dicitur.

PERFECTUS FLOS. Vide **PETALODES FLOS.**

PERIANTHIUM. Vide **CALYX.**

PERICARPIUM. Idem quod **CARO.**

Aliquando latius accipitur pro quocunque feminis involucre.

PERSONATUS FLOS. *Tournefortio* dicitur, qui Labiati floris speciem præ se fert, quales esse ait flores Linariæ, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri &c. &c. Nos, eum sequuti, *Aggerato purp. Dalechampii* & *Clandestinx* personatos flores attribuimus.

PETALON. Folium floris.

PETALODES, PERFECTUS, BRACTEATUS FLOS. Qui ex staminibus, stylo, & petalis aut petalo constituitur sive perianthium habeat, sive eo caret. Hinc Flos *Monopetalos*, *Di-petalos*, *Tripetalos*, *Tetrapetalos*, *Pentapetalos*, *Hexapetalos* *Polypetalos* vocatur, à numero petalorum ex quibus constat.

PISTIL-

PISTILLUM. Vide STYLUS.

PLANIPETALOS FLOS. Compositus Flos ex meris flosculis planis sed inferne tubulosis. Vide pag. 27. & 29. Hos *Tournefortius* semiflosculos & florem ex iis conflatum semiflosculosum vocat: *Rivinus*, ex irregularibus tantum flosculis compositum nominat.

POMUM. Fructus Arborum grandior carne seu pulpâ succulentâ constans. Hinc *Pomifera Arbores*, qui talem fructum ferunt. Quas vide pag. 143. & 153.

De *Pomiferis* in Herbarum genere vide pag. 70.

ΠΥΡΗΝ. Nucleus, unde fructus *Apyrenos*, qui nuclea caret, *Monopyrenos*, *Dipyrenos*, *Tripyrenos*, *Tetrapyrenos*, *Polypyrenos* vocatur, qui unum, duos, tres &c. nucleos continet.

RADIATUS FLOS. Vide BARBULÆ.

REGULARIS FLOS. Vide UNIFORMIS FLOS.

SEMIFLOSCULUS, SEMIFLOSCULOSUS FLOS. Vide PLANIPETALOS FLOS.

SILIQUA. Folliculus feminum longus aut oblongus Speciatim accipitur pro folliculo seu thecâ Leguminosarum stirpium.

De Herbis *Multisiliquis* vide pag. 76.

SOLIDUM SEMEN. Quod pappo destituitur.

SPERMA. Semen, *Gymnosperma* Herba, quæ semen nudum fert. *Enangiosperma* & *Angiosperma*, cujus semina vasculis includuntur. *Monosperma*, *Disperma*, *Tetrasperma*, *Polyasperma*. quæ unum, duo, quatuor, plura semina producit.

SPICA, ΣΤΑΧΥΣ. Quod, *Fungio* Hag. cap. xi. §. 7. definiente, ex floribus vel seminibus spissè compositum est, ita ut conus erectus vel oblongus sive admodum acutus inde evadat, ut in Plantagine, Bistortâ, secali. Πολυστάχιον quod multas spicas profert.

STAMINA. Idem sunt quod Capillamenta, quæ ita describit *Spigelius* Hag. lib. i. cap. 6. Sunt autem Stamina in floris medio, quod umbilicus appellatur, partes oblongæ, tenues veluti capillamenta, interdum paulo crassiores, paululum prominentes, in summitate apicibus frequenter præditæ, quæ stylum partem similiter oblongam sed paulo crassiorem, atque è centro umbilici emergentem ambiunt.

STAMINEUS, APETALOS FLOS. Qui tantum staminibus constat & petalis caret. *Apetala* dici solent Plantæ, quæ tales flores producant. Vide pag. 17.

Staminosus Flos vocatur, ex mente *Fungii* Hag. cap. 22. §. 16. Qui staminibus abundat, etiamsi petalodes sit.

STEL-

STELLATA HERBA. Vide pag. 54.

STYLUS. Pars oblonga flaminibus crassior, in medio flaminum è floris umbilico emergens & rudimento fructus aut feminis coharens.

D. *Tournefortius* Pistillum vocat.

VASCULUM. Idem quod CAPSULA. Hinc dictæ *Vasculifera* stirpes seu Angiospermæ & Enangiospermæ.

VERTICILLUM. Florum ambitus caules ramosve arcuè cingentium, ita dictus à similitudine *Verticilli*, quod instrumentum est fuso, vertendi gratiâ, adhiberi solitum. Hinc ejusmodi flores *Verticillatim* dicuntur provenire. Hinc nomen factum *Herbis Verticillatis* de quibus vide pag. 58.

UMBELLA, UMBELLIFERÆ PLANTÆ. Vide pag. 47.

UMBILICUS. Vestigium floris, quod remanere solet in iis fructibus, quibus flores inhæserunt. Tales fructus *Umbilicati* appellantur & Arbores, quæ eos producant, *Umbilicata*, de quibus vide pag. 142. & seqq.

Umbilicus floris, ejus centrum significat ex quo stylus erumpit.

UNIFORMIS, REGULARIS FLOS. Cujus partes, si monopetalos sit, similes sunt, aut petala, si ex pluribus componatur, inter se conveniunt figurâ & situ. Vide DIFFORMIS FLOS.

UNIVALVE. Dicitur de vasculo feminali, quod ab uno tantum latere aperitur. Vide BIVALVE.

Reliqua artis vocabula, quibus in hoc Opusculo usus sum, satis clara sunt neque explicatione egere videntur. Si quis vero plura in hoc argumento scire volet, adeat vocum generaliorum Interpretationem Historia nostra Plantarum præmissam ejusque Liberum I, Jungii *Isagogen Phytoscopicam*, aliosque scriptores Herbarios.

I N D E X.

<p>A.</p> <p>Abies, 138.</p> <p>Abrotanum, 37.</p> <p>Abrotanum femina f. Santolina, 38.</p> <p>Abfinthium, 37.</p> <p>Abutilon, 89.</p> <p>Acacia, 161.</p> <p>Acacia Americana, 164.</p> <p>Acajou f. Cajous, 151.</p> <p>Acanthium, 42.</p> <p>Acanthus, 92.</p> <p>Acer, 157.</p> <p>Acetofa, 21.</p> <p>Acinos, 64.</p> <p>Aconitum, 79.</p> <p>Aconitum hyemale, 77.</p> <p>Acorus, 127.</p> <p>Acriviola f. Nasturtium Indicum, 131.</p> <p>Adhatoda Zeylanenfium Herm., 92.</p> <p>Adiantum, 13.</p> <p>Adiantum aureum, 7.</p> <p>Adiantum monophyllum, 11.</p> <p>Adiantum <i>dupoisianum</i>, 13.</p> <p>Aefchinomene f. Mimofa, 161.</p> <p>Aerhiopis, 62.</p> <p>Agaricus, 5.</p> <p>Ageratum, 38.</p> <p>Ageratum purpureum Dalech., 91.</p> <p>Agrifolium, 155.</p> <p>Agrimonia f. Eupatorium Græcorum, 45.</p> <p>Agrimonoïdes <i>Fab. Col.</i>, 189.</p> <p>Ahovai, 151.</p> <p>Aizoides <i>Herm.</i>, 193.</p> <p>Alaternus, 154.</p> <p>Alcea, 86.</p> <p>Alcea Indica f. <i>Ketmia</i>, 89.</p> <p>Alchymilla, 23.</p>	<p>Alcyonium, 4.</p> <p>Alga, 4.</p> <p>Alkekengi f. Solanum Halicabum, 74.</p> <p>Allium, 120.</p> <p>Alliaria, 95.</p> <p>Alnus, 138.</p> <p>Aloe, 117.</p> <p>Alfinanthemos, 85.</p> <p>Alfinc, 110.</p> <p>Alfine Baccifera f. Cacubalus, 74.</p> <p>Althæa, 86.</p> <p>Alyffon, 95, 98.</p> <p>Amaranthoides, 25.</p> <p>Amaranthus, 25.</p> <p>Ambrosia, 20.</p> <p>Ammi, 52.</p> <p>Amomum Germanicum, 51.</p> <p>Amygdalus, 149.</p> <p>Anagallis, 83.</p> <p>Anagallis Aquatica 3. <i>Lob. f.</i> Samolus <i>Valerandi</i>, 84.</p> <p>Anagyris, 163.</p> <p>Ananas, 129.</p> <p>Ana Parva <i>Hort. Mal.</i> Parasiticus frutex Aurantiæ foliis, 15.</p> <p>Anapodophyllum <i>Morini</i>, 74.</p> <p>Anblatum <i>Cordi</i> f. Dentaria</p> <p>Aphyllus, 92.</p> <p>Anchusa, 56.</p> <p>Androface <i>Matth.</i>, 84.</p> <p>Androsamum, 109.</p> <p>Anemone, 69.</p> <p>Anemone-Ranunculus, 190.</p> <p>Anemone Sylvestris, 69, 190.</p> <p>Anemone Sativa, 69.</p> <p>Anemonoides, 190.</p> <p>Anemospermos <i>Herm.</i>, 189.</p> <p>Anethum, 47.</p> <p>Angelica, 51.</p> <p>Angelica Baccifera, 73.</p> <p>Anifum, 52.</p> <p style="text-align: right;">Aao-</p>
--	---

I N D E X.

Anona,	153.	Ascyrum <i>Tourn.</i>	109.
Anonis,	107.	Asparagus,	75.
Anonymos Ribesii foliis <i>Icon.</i>		Asperugo,	57.
<i>Robert.</i>	158.	Asperula,	55.
Antirrhinum,	90.	Asphodelus,	116.
Anthyllis leguminosa,	105.	Asplenium,	13.
Aparine,	55.	Aster,	33.
Aparine major f. Asperugo.	57.	Astragaloides, <i>Tourn.</i>	105.
Aphaca,	103.	Astragalus,	106.
Aphyllanthes Monspeliensium,		Astrantia,	53.
	111.	Atractylis lutea,	41.
Aphyllis aquatica volubilis flore dipetalo, <i>Neli-Pu Hort.</i>		Atriplex,	22.
<i>Mal.</i>	93.	Avena,	125.
Aphyllis Indica flore dipetalo,		Aurantia Malus,	153.
<i>Tfitem-Cumulu Hort. Mal.</i>		Auricula Judæ,	5.
	93.	Auricula leporis f. Bupleurum,	
Apium,	52.		53.
Apium Petræum,	52.	Auricula Muris,	30.
Apium Macedonicum,	52.	Auricula Urſi,	83.
Apium montanum f. Oreoselinum,	48.	Auricula Urſi Myconi, <i>Lugd.</i>	
Apocynum,	78.		191.
Aquilegia,	79.	Azedarach,	150.
Aracus f. Cracca,	104.		
Arbor vitæ,	138.	B.	
Arbor Judæ f. Siliqua sylvestris,	162.	Baccharis,	34.
Arbutus,	155.	Ballote f. Marrubium nigrum,	64.
Aria <i>Theophr.</i>	143.	Balsamina fœmina,	113.
Arifarum,	75.	Balsamina mas,	71.
Ari foliis Malabarica, <i>Katuschena Hort. Mal.</i>	14.	Balsamita mas f. Costus hortorum,	38.
Aristolochia,	89.	Balsamum Alpinum f. Chamærhododendros,	159.
Armeniaca Malus,	149.	Bambu Arundo,	135.
Armeria,	109.	Bangala Indorum,	122.
Aronia,	143.	Barba Capri,	77.
Artemisia,	37.	Barba Jovis,	163.
Arum,	74.	Bardana major,	41.
Arundo,	177.	Bardana minor,	20.
Arundo Mambu seu Bambu,		Basilicum f. Ocymum,	62.
	135.	Bella Dona f. Solanum lethale,	
Afarina,	91.		74.
Afarum,	25.	Bellis major f. Leucanthemum,	36.
Afclepias,	78.	Bellis minor,	37.
		Bellis	

I N D E X.

109.	Bellis flore luteo nudo,	38.	Calamintha,	65.
75.	Berberis,	154.	Calceolus Mariæ,	121.
57.	Beta,	25.	Calcitrapa f. Carduus stellatus	
55.	Betonica,	62.	f. Jacea echinata,	41, 42.
116.	Betula,	138.	Calendula,	36.
13.	Bidens f. Cannabina aquatica,		Caltha palustris,	78.
33.		37, 38.	Campanula,	82.
105.	Bifolia humirepa Indica flori-		Camphorata,	24.
106.	bus dipetalis, Nelam-Mari		Canella f. Cinnamomum,	150.
53.	<i>Hort. Mal.</i>	93.	Canna Indica florida f. Canna-	
41.	Bifolium f. Ophris,	121.	corus <i>Tourn.</i>	117.
22.	Bignonia <i>Tourn.</i>	90.	Cannabina aquatica f. Bidens,	
125.	Bismalva,	87, 88.	<i>Casalp.</i>	37, 38.
153.	Bistorta,	22.	Cannabis,	19.
5.	Blattaria,	85.	Cannabis spuria f. Urtica acu-	
um,	Blitum Sylvestre,	23.	leata,	63.
53.	Blitum Hortense,	23.	Cannacorus <i>Tourn.</i>	117.
30.	Borago,	56.	Capparis,	74, 155.
83.	Brassica,	95.	Capparis Fabago,	192.
ugd.	Brassica marina,	99.	Caprifolium,	145.
191.	Briza f. Zea,	125.	Capficum f. Piper Indicum,	74.
150.	Bromos f. Festuca,	180.	Cara-Caniram <i>Hort. Mal.</i> f. Si-	
	Brunella,	61.	liquosa Indica floribus labia-	
34.	Bryonia nigra,	72.	tis dipetalis,	93.
ni-	Bryonia alba,	72.	Cardamine,	96.
64.	Bucanephyllon Herbariorum,	130.	Cardamomum,	122.
113.			Cardamomum minus,	123.
orto-	Buglossum,	56.	Cardiaca,	64.
mx-	Bugula,	65.	Carduus,	40.
159.	Bulbocastanum,	50.	Carduus Chrysanthemus f. Sco-	
135.	Bulbonac. f. Lunaria,	95.	lymus,	31.
122.	Bupleurum f. Auricula leporis,	53.	Carduus Sphærocephalus f. E-	
77.		99.	chinopus,	43.
163.	Bursa pastoris,	99.	Carduus stellatus five Calcitra-	
41.	Butomus f. Juncus floridus,	78.	pa,	41.
20.	Buxus,	139.	Carlina,	36.
62.			Caroba,	160.
etha-			Carota f. Pastinaca tenuifolia,	
74.				52.
athe-			Carpinus,	140.
36.			Carthamus,	41.
37.			Carum,	51.
Bellis			Caryophyllata,	68.
			Caryophyllus,	109.
			Caryophyllus marianus five	mon-

C.

I N D E X.

montanus,	190.	Chamærhododendros, Ledum	
Caryophyllus Aromaticus.	146.	f. Balsamum Alpinum,	159.
Caryophyllon <i>Plinii</i> ,	146, 195.	Chamærubus, f. Chamæmo-	
Cassia Poetica <i>Lob.</i>	147.	rus-	72.
Cassia Fistula,	160.	Chærophyllyum,	49.
Cassia Lignea f. Cinnamo-		Chelidonium majus,	100.
mum,	150.	Chelidonium minus,	68.
Cassida f. Scutellaria,	65.	Chenopodium <i>Tourn.</i>	23.
Castanea,	140.	China,	72.
Castanea Equina f. Hippocasta-		Chondrilla.	29.
num <i>Tourn.</i>	194.	Chondrilla Cyani Capitulis	
Catanance Leguminosa,	105.	f. Catanance quorundam,	
Catanance quorundam f.			31.
Chondrilla cærulea Cyani		Christophoriana,	73.
capitulis C. B. P.	31.	Chrysanthemum,	36.
Cataria f. Nepeta,	62.	Chrysanthemum Valentinum	
Caucalis,	53.	<i>Clusi,</i>	38.
Cedrus,	138.	Cicer,	105.
Cedrus Lycia f. Sabina Bacci-		Cichorium,	31.
fera,	141.	Cichorium Verrucarium f. Za-	
Celtis f. Lotus Arbor,	150.	cyntha,	30, 31.
Centaurium Majus,	40.	Cicuta,	51.
Centaurium Minus,	85.	Cicutaria bulbosa,	50.
Centaurium luteum Perfolia-		Cicutaria palustris,	50, 52.
tum,	85.	Cinara,	40.
Cepa,	119.	Cinnamomum,	150.
Cerasus,	150.	Circæa,	93.
Cerasus Avium f. Padus <i>Theop.</i>		Cirsium,	40.
	150.	Cistus,	109.
Teratonia,	160.	Citria Malus,	153.
Cereus,	194.	Citrullus,	70.
Cerithe,	57.	Clandestina <i>Tourn.</i>	91.
Ceterach,	13.	Clematis,	69.
Chamæcerasus,	145.	Clematis Daphnoides,	79.
Chamæcistus f. Helianthe-		Clematis tetraphyllos Ameri-	
mum,	109.	cana,	90.
Chamædrys,	60.	Clematitis Indica flore fructu-	
Chamælxæa,	152.	que carens, Naga-Valli	
Chamælxæa tricoccos.	158.	<i>Hort. Mal.</i>	15.
Chamæmelum,	37.	Clematitis Indica flore fructu-	
Chamæmespilus.	143.	que carens arbores transcen-	
Chamæmorus f. Chamærubus.		dens, Naga-Mu-Valli <i>Hort.</i>	
	72.	<i>Mal.</i>	15.
Chamæpericlymenum,	72.	Clinopodium,	64.
Chamæpitys,	65.	Clymenum <i>Tourn.</i> f. Lathyrus	
		Vicia	93.

I N D E X.

Viciaformis,	103.	Costus Arabicus,	122, 123.
Cnicus,	41.	Cotinus,	158.
Cochlearia,	98.	Cotyledon, f. Umbilicus Ven-	
Colchicum,	116.	ris,	76.
Colocasia,	75.	Cotyledon, f. Saxifraga,	111.
Colocythis,	70.	Cotyledon aquatica, f. Hydro-	
Colus Jovis,	58.	cotyle <i>Tourn.</i>	128.
Colutea Scorpioides f. Emerus		Cracca f. Aracus,	104.
<i>Cesalp.</i>	163.	Cratægonon,	91.
Colutea Vesicaria,	163.	Crepitus lupi,	5.
Coma Aurea,	189.	Crithmum f. Fæniculum mari-	
Convolvulus,	81.	num,	48, 190.
Convolvulus anadendras foliis		Crithmum spinosum f. Pasi-	
oblongo-rotundis flore ca-		naca marina,	153.
rens, Mareta-Inali <i>Hort.</i>		Crithmum quartum <i>Matth.</i>	
<i>Mal.</i>	15.		52.
Convolvulus anadendras foliis		Crocus,	116.
subrotundis flore fructuque		Crotalaria,	108, 162.
carens, Kattu-Valli <i>Hort.</i>		Cruciata,	54.
<i>Mal.</i>	15.	Crupina Belgarum,	40.
Conyza,	33.	Cucumis,	70.
Conyza palustris,	33.	Cucumis Asininus,	70.
Coral Arbor, Corallodendron		Cucurbita,	70.
<i>Tourn.</i>	164.	Cucurbitifera Arbor,	153.
Corallina,	4.	Cuminum,	50.
Corallium,	3.	Guminoides <i>Tourn.</i> f. Cumi-	
Corallodendron <i>Tourn.</i> f. Co-		num sylvestre,	189.
ral Arbor,	164.	Cupressus,	138.
Coralloides Fungus,	5.	Curcuma,	122, 123.
Corchorus, f. Melochia,	111.	Cuscuta,	83.
Coriandrum,	49.	Cyanus,	41.
Cor Indum, J. B.	193.	Cyclamen,	121.
Coris,	90.	Cydonia,	143.
Cornus,	147.	Cynoglossum,	56.
Corona Imperialis,	118.	Cynoglossum f. Echium mari-	
Coronilla,	163.	num,	56.
Coronilla herbacea,	106.	Cyperoides <i>Tourn.</i>	127, 185.
Coronopus,	26, 100.	Cyperus,	127, 187.
Coronopus <i>Ruellii</i> f. Nastur-		Cytiso-Genista <i>Tourn.</i> f. Geni-	
tium Verrucosum,	98.	sta vulgaris,	163.
Cortufa Americana,	84.	Cytisus	163.
Cortufa <i>Matth.</i>	191.		
Corylus,	140.		
Costus hortorum f. Balsamita			
<i>mas,</i>	38.		

D.

Daucus Creticus, 52.
O 2 Del.

I N D E X.

Delphinium,	79.	Endivia,	31.
Dens Canis,	119.	Ephemerum,	118.
Dens Leonis,	30.	Ephemerum flore dipetalo	
Dentaria,	94.	<i>Hort. Lugd. Bat.</i> Dipetalos	
Dentariæ affinis f. Hydrophyl-		Brasiliana foliis Gentianæ	
lon <i>Morini</i> ,	85.	<i>Raji Hist.</i>	93.
Dentaria aphyllus f. Anblatum		Epimedium,	129.
<i>Cordi</i> ,	92.	Epimelis <i>Lugd.</i>	143.
Dentellaria,	44.	Equisetum,	20.
Dictamnus,	61.	<i>Epidypsis</i> f. Gramen Amo-	
Digitalis,	89.	ris,	180.
Dipetalos Indica foliis ex ad-		Eranthemum f. Flos Adonis,	
verso binis, Kondam-Pallu			69.
<i>Hort. Mal.</i>	93.	Erica,	158.
Dipetalos Indica sterilis, Kalu-		Erica Baccifera,	139.
Tali <i>Hort. Mal.</i>	93.	Erinacea <i>Clus.</i>	162.
Dipetalos Brasiliana foliis Gen-		Eruca,	96.
tianæ <i>Raji Hist.</i> Ephemerum		Eruca maritima,	99.
Africanum flore dipetalo		Eruca Monspeliaca,	97.
<i>Hort. Lugd. Bat.</i>	93.	Erucago <i>Tourn.</i>	97.
Dipfacus,	43.	Ervum,	104.
Doria,	33.	Eryngium,	43.
Doronicum,	33.	Eryngium luteum,	31.
Dorycnium,	108.	Erysimum,	96.
Draco herba,	38.	Erythrodanum f. Rubia Tin-	
Draco Arbor,	135.	ctorum,	54.
Dracocephalon <i>Brein.</i>	65.	Eschara,	3.
Dracontium f. Serpentaria,	75.	Euonymus,	155.
Dryopteris,	13.	Eupatorium <i>Avicenna</i> f. Co-	
		nyzoides,	34.
		Eupatorium Græcorum f. A-	
		grimonia,	45.
		Euphrasia,	91.
E.		F.	
E chinomelocactus,	194.	F aba,	104.
Echinopus f. Carduus sphæ-		Faba Aegyptiaca,	128.
rocephalus,	43.	Fabago,	192.
Echinophora <i>Tourn.</i> f. Crith-		Fagonia <i>Tourn.</i> f. Trifolium	
mum spinosum,	53.	spinosum,	192.
Echium,	56.	Fagus,	140.
Echium f. Cynoglossum mari-		Fegopyron,	21.
num,	56.	Ferrum equinum,	106.
Echium Scorpioides,	56.	Ferula,	48.
Elatine,	91.		
Elichrysum f. Stæchas Citrina,	34.		
Emerus <i>Cesalp.</i>	163.		
			Festiu-

I N D E X.

Festuca f. Bromos,	180.	Genista-Spartium,	162.
Ficoides <i>Herm.</i>	193.	Genistella,	162.
Ficus,	165.	Gentiana,	81.
Filipendula,	69.	Geranium,	111.
Filix,	12.	Geum <i>Tourn.</i>	111.
Filix fœmina,	12.	Gingidium f. Visnaga,	52.
Filix florida,	12.	Gladiolus.	117.
Flos Adonis f. Eranthemum,	69.	Gladiolus lacustris,	90.
Flos Africanus,	36.	Glastum f. Ifatis,	99.
Flos Cardinalis f. Rapunculus		Glaux maritima,	84.
galeatus,	82.	Globularia,	43.
Flos Solis,	36.	Glycyrrhiza,	104.
Fluvialis Pisana <i>f. B.</i>	14.	Glycyrrhiza echinata,	105.
Fœniculum,	50.	Gnaphalium,	34.
Fœniculum marinum f. Crith-		Gnaphalium maritimum,	38.
mum marinum,	48.	Gnaphalodes, <i>Tourn.</i>	191.
Fœniculum porcinum f. Peu-		Gossipium f. Xylon,	89.
cedanum,	48.	Gramen,	126, 171.
Fœnum-Græcum,	108.	Gramen spicatum,	171.
Fragaria,	68.	Triticeum,	ibid.
Fragaria sterilis,	68.	Secalinum,	172.
Frangula,	154.	Loliaceum,	ibid.
Fraxinella,	79.	Paniceum,	ibid.
Fraxinus,	157.	Phalaroides,	173.
Fraxinus florida,	157.	Alopecuroides,	ibid.
Fritillaria,	119.	Myosuroides,	ibid.
Fruentum Indicum f. Mayz,		Typhinum,	ibid.
	125.	Echinatum f. Aculea-	
Fucus,	4.	tum,	174.
Fumaria,	130.	Cristatum,	ibid.
Fungus,	5.	Avenaceum spicatum,	
Fungus lapideus,	3.	ibid.	

G.

G alanga,	122.
Galega,	192.
Galeopsis,	62.
Gallium,	54.
Garidella <i>Tourn.</i>	192.
Gelsemium Hederaceum	
<i>Corn.</i>	90.
Genista vulgaris f. Cytiso-Ge-	
nista <i>Tourn.</i>	163.
Genista spinosa f. Nepa,	162.

Sui generis,	ibid.
Gramen Polytachion f. Dacty-	
loides & Ischæmum dictum,	175.
Gramen Paniculatum,	176.
Paniculâ lanuginosâ	
f. Arundo,	177.
Paniculâ Miliacêâ,	
ibid.	
Paniculâ Avenacêâ,	
178, 179. 180.	
Paniculâ & Foliis la-	
nuginosis,	ibid.
Sui	

I N D E X.

Sui generis, ibid.	Hemionitis,	11.
Phalaroides f. Tremulnm,	Hepatica trifolia,	68.
Amoris f. <i>Ἐράγγος</i> ,	Herba Paris,	74.
180.	Herba venti Monspelienſium,	59.
Gramen Nemoroſum & Hiſutum,	Herniaria,	24.
181.	Hesperis,	95.
Gramen Cyperoides, 127, 185:	Hieracium,	30.
Gramen Cyperoides ſpicatum,	Hieracium Falcatum,	31.
185.	Hieracium Stellatum, f. Rhagadiolus <i>Ceſalp.</i>	31.
Gramen Cyperoides paniculatum f. Cyperus,	Hippocafſtanum <i>Tourn.</i>	194.
187.	Hippuris ſaxea,	4.
Gramen Junceum, 127, 184.	Hordeum,	125.
Gramen Parnaffi,	Horminum,	62.
111.	Hyacinthus,	115.
Gramen tomentofum f. Juncus Bombycinus,	Hyacinthus Stellaris,	119.
127, 184.	Hydrocotyle <i>Tourn.</i> f. Cotyledon aquatica,	128.
Gramen triglochin,	Hydrophyllon <i>Morini</i> ,	85.
127.	Hyofcyamus,	81.
Graminifolia paluſtris,	Hyoferis <i>Tab.</i>	31.
14.	Hypecoon,	129.
Grana dilla f. Murucuja,	Hypericon,	109.
71.	Hypogloſſum,	73.
Gratiola,	Hyſſopifolia f. Hyſſopoides,	110.
90.		
Groſſularia,	Hyſſopus,	59.
145.		
Guajacum Patavinum,		
155.		
Guajava,		
144.		

H.

H æmanthus Africanus <i>Herm.</i>	193.
Halimus,	23.
Harmala,	192.
Hedera,	145.
Hedera terreſtris,	65.
Hedera trifolia Canadenſis f. Toxicodendron <i>Tourn.</i>	158.
Hedyſarum,	106.
Helenium,	33.
Helianthemum f. Chamæciſtus,	109.
Heliotropium,	57.
Heliotropium tricocon, Ricinoides <i>Tourn.</i>	21.
Helleborine,	121.
Helleborus albus,	77.
Helleborus niger,	77.
Helleborus ferulaceus,	69.

I.

J acea,	40.
Jacea echinata f. Calcitrapa,	42.
Jacea muricata,	42.
Jacobæa,	33.
Jalapium,	45.
Jasminum,	154.
Ibiſcus,	87, 88.
Ilex,	140.
Imperatoria,	48, 51.
Jonthlaſpi <i>F. Col.</i> f. Lunaria peltata <i>F. B.</i>	99.
Iris,	116.
Iſatis f. Glaſtum,	99.
Juglans,	

I N D E X.

Juglans,	140.	sum,	112.
Juncus,	127, 183.	Lappa major f. Bardana major,	
Juncus Bombycinus,	127, 184.		41.
Juncus caulibus foliosis f. Gra-		Larix,	138.
men junceum.	184.	Laserpitium,	48.
Juncus floridus f. Butomus,	78.	Lathyrus,	103.
Juniperus,	141.	Lathyrus sylvestris,	103.
Jusala Zeylanensium,	14.	Lathyrus Vicixformis f. Cly-	
		menum <i>Tourn.</i>	103.
K.		Lavendula,	59.
Kali,	24.	Laureola,	152.
Kali Floridum. <i>F. Col.</i>	194.	Lauro-Cerasus,	150.
Kali Geniculatum,	14.	Laurus,	157.
Kalu-Tali <i>Hort. Mal.</i>	Dipeta-	Laurus Alexandrina,	73.
los Indica sterilis,	93.	Laurus Tinus,	147.
Kathou-Theka-Maravara <i>Hort.</i>		Ledum f. Balsamum Alpinum,	
<i>Mal.</i> Parasitica Indica bul-			159.
bifera,	15.	Lens,	104.
Katu-Schena <i>Hort. Mal.</i>	Ari	Lens palustris,	14.
foliis Malabarica polyphyl-		Lentiscus,	139.
los,	14.	Leontopetalon,	129.
Kattu-Valli <i>Hort. Mal.</i>	Con-	Leonurus,	64, 190.
volvulus anadendras flore		Lepidium,	98.
carens,	15.	Leucanthemum <i>Tourn.</i> f. Bel-	
Keiri f. Leucoium luteum,	94.	lis major,	36.
Ketmia,	89.	Leucoium,	94.
Knawel,	24.	Leucoium Alyffoides Clypea-	
Kondam-Pallu <i>Hort. Mal.</i>	Di-	tum f. Lunaria,	95.
petalos siliquosa foliis ex ad-		Leucoium bulbosum,	120.
verso binis,	93.	Leucoium luteum f. Keiri,	
Kurka <i>Hort. Mal.</i>	14.		94.
		Levisticum,	50.
L.		Libanotis Cachryophora f.	
Laburnum,	163.	Cachrys,	48.
Lachryma Jobi,	126.	Lichen,	4, 7.
Lactuca,	29.	Ligustrum,	154.
Lagopus,	107.	Lilac f. Syringa cærulea,	158.
Lamium,	63.	Liliasphodelus,	116.
Lamii foliis Indica flore vidua,		Liliastrum,	118.
Perim-Munja <i>Hort. Mal.</i>	14.	Lilio-Hyacinthus <i>Tourn.</i>	118.
Lampfana,	31.	Lilio-Narcissus,	120.
Lapathum,	21.	Lilium,	118.
Lapathum Chinense <i>Munt.</i>		Lilium Convallium,	73.
f. Rhubarbarum lanugino-		Limodorum Austriacum <i>Clus.</i>	
			121.

I N D E X.

Mespilus fructu Sorbiformi fo-	do flore fructuque carens,
liis laciniatis, 143.	15.
Mespilus fructu Sorbiformi fo-	Naga f. Naja-Mu-Valli <i>Hort.</i>
liis integris, 143.	<i>Mal.</i> Clematidis Indica folio
Meum, 50.	bifido, flore fructuque carens
Milium, 125.	arbores transcendens, 15.
Milium Indicum f. Sorgum,	Narcissus, 116.
126.	Narcisso-Leucoium <i>Tourn. f.</i>
Millefolium, 36.	Leucoium bulbosum, 120.
Millefolium Galericulatum. 92.	Nasturtium, 98.
Mimosa f. Aeschynomene, 161.	Narcissus gemino folio <i>Ferrar.</i>
Mirabilis Peruviana, 45.	f. Hæmanthus Afr. <i>Herm.</i> 193.
Modira-Valli <i>Hort. Mal.</i> Para-	Narcissus Serpentarius <i>F. Col.</i>
siticus frutex Indicus spino-	193.
sus, 15.	Nasturtium aquaticum f. Si-
Moldavica Melissa, 64.	fymbrium, 96.
Mollugo, 54.	Nasturtium Verrucosum f. Co-
Molucca, 64.	ronopus <i>Ruellii</i> , 98.
Moly, 120.	Nasturtium Indicum f. Acri-
Monophyllon, 73.	viola, 131.
Morsus gallinæ minor, 83.	Nelam-Mari <i>Hort. Mal.</i> Bifo-
Morsus Ranæ, 128.	lia humirepa floribus dipeta-
Morus, 141, 194.	lis, 93.
Moschata Nux, 149.	Neli-Pu <i>Hort. Mal.</i> Aphyllus
Moschatellina, 75.	aquatica volubilis flore dipet-
Murucuja f. Granadilla, 71.	talo, 93.
Muscari <i>Tourn.</i> 116.	Nemorosa, 190.
Muscus, 3, 4, 6, 7.	Nepa <i>Theoph.</i> Genista spinosa,
Muscus marinus, 4.	162.
Muscus marinus lapideus, 3.	Nepeta f. Mentha Cataria, 62.
Muscus terrestris, 7.	Nerion f. Oleander, 160, 196.
Myagrum, 97.	Nicotiana, 81.
Myagrum monospermon, 99.	Nidus avis, 121.
Myofotis <i>Tourn.</i> 110.	Nigella, 111.
Myrrhis fativa, 50.	Nigella foliis Fæniculi, 192.
Myrrhis sylvestris nodosa, 49.	Nigellastrum <i>Magnol</i> , 192.
Myrrhis semine striato, 49.	Noli me tangere, 113.
Myrtus, 146.	Nummularia, 84.
Myxa f. Sebesten, 150.	Nymphæa, 128.
	Nymphæa flore fimbriato, f.
	Nymphoides <i>Tourn.</i> 75, 191.

N.

Napus, 96.
 Naga-Valli *Hort. Mal.*
 Clematidis Indica folio bifi-

O.

Ochrus, 103.
 O 5 Oci-

I N D E X.

Ocimum f. Basilicum,	62.	vara Hort. Mal.	15.
Odontites Tab. & Rivin.	91.	Parasitica Indica radice tuberosa, Wellia-Theca-Maravara Hort. Mal.	15.
Oenanthe,	51.	Parasiticus frutex Aurantiæ foliis, Ana-Parva Hort. Mal.	15.
Olea,	150.		
Oleander f. Nerion,	160.	Parasiticus frutex Indicus spinosus, Modira-Valli Hort. Mal.	15.
Omphalodes Tourn. f. Linum umbilicatum,	57.	Parasiticus frutex Indicus foliis latioribus, Valli-Modagam Hort. Mal.	15.
Onobrychis,	107.	Parietaria,	23.
Ophioglossum,	14.	Paronychia Hispanica Clus.	24.
Ophris f. Bifolium,	121.	Passerina Tragi,	45.
Opuntia f. Tuna,	144.	Pastinaca aquatica f. Sium,	51.
Orchis,	121.	Pastinaca latifolia,	47.
Oreoselinum f. Apium montanum,	48.	Pastinaca tenuifolia f. Carota,	52.
Origanum,	61.	Pastinaca marina f. Crithmum spinosum,	53.
Ornithogalum,	119.	Pecten Veneris f. Scandix,	49.
Ornithopodium,	106.	Pedicularis,	91.
Orobanche,	92.	Pelecinus f. Lunaria radiata Robini,	106.
Orobis,	104.	Pentaphylloides,	68.
Orobis Herbariorum f. Ervum,	104.	Pentaphyllum,	68.
Oryza,	125.	Pepo,	70.
Osmunda f. Filix florida,	12.	Percepier,	23.
Oxyacantha,	143.	Perfoliata,	53.
Oxycochos f. Vitis Idæa palustris,	75.	Periclymenum,	145.
Oxys f. Trifolium acetosum,	86.	Perim-Munia Hort. Mal. Lamii foliis Indica flore vidua,	14.
P.			
Paco-Seroca Brasiliensibus Marcgr. f. Zingiber sylvestre majus Sloan.	123.	Periploca Tourn.	78.
Padus Theophr. f. Cerasus avium,	150.	Perfica Malus,	149.
Pæonia,	77.	Perficaria,	21.
Paliurus,	158.	Petasites,	34.
Palma,	135.	Peucedanum,	48.
Panax Heracleum,	47.	Pezicæ Plin.	5.
Panicum,	125.	Phalangium,	118.
Papaver,	100.	Phalaris,	126.
Papaver Spinosum,	191.	Phalloides Fungus,	5.
Paralysis f. Primula veris,	83.	Phaeolus,	107.
Parasitica Indica bulbifera sterilis, Kathou-Theca Maravara Hort. Mal.		Phellan-	

I N D E X.

Phellandryum f. Cicutaria palustris,	52.	Populus,	140.
Philadelphus Athenai f. Syringa alba,	158.	Porrum,	119.
Phillyrea,	152.	Portulaca,	111.
Phlomis,	58.	Porus,	3.
Phyllitis,	11.	Potamogeiton,	22.
Phytolacca Tourn. f. Solanum racemosum Americanum,	73.	Potamogeitoni affinis,	14.
Pimpinella sanguisorba,	26, 45.	Primula veris f. Paralyfis,	83.
Pimpinella saxifraga,	51.	Prunella,	62.
Pinea Indica f. Ananas,	129.	Prunus,	149.
Pinguicula,	90.	Pseudo-Acacia f. Acacia Americana,	164.
Pinus,	138.	Pseudo-Dictamnus,	65.
Piper Indicum f. Capsicum,	74.	Pseudo-Helleborus Ranunculoides Bobart,	77.
Piper longum Occidentale f. Saururus Plumier,	14.	Psyllium,	26, 100.
Piper longum Orientale,	130.	Ptarmica,	36.
Piper odoratum Jamaicense,	146, 195.	Pulegium,	61.
Piper vulgare rotundum,	130.	Pulmonaria Gallorum,	30.
Pisum,	103.	Pulmonaria maculosa,	56.
Pisum cordatum f. Vesicarium,	193.	Pulsatilla,	69.
Pistacia,	139.	Punica malus,	143.
Planta humilis f. Mimosa,	161.	Pyracantha,	143.
Plantaginella palustris,	112.	Pyrethrum,	189.
Plantago,	26, 100.	Pyrola,	112.
Plantago aquatica,	67.	Pyrola Alfinis flore f. Alfinanthemos,	85.
Plantago aquatica stellata,	78.	Pyrus,	143.
Platanus,	140.		
Polium,	60.	Q.	
Polygala,	92.	Quamoclit,	191.
Polygonatum,	73.	Quercus,	140.
Polygonum,	22.		
Polygonum Bacciferum f. Uva marina,	196.	R.	
Polygonum candicans,	24.	Ranunculus,	67.
Polypodium,	12.	Ranunculus globosus,	78.
Pomum amoris f. Lycopersicon,	74.	Rapa,	95.
Pomum majale f. Anapodophyllon Morini,	74.	Raphanistrum,	96.
		Raphanus,	96.
		Raphanus aquaticus,	97.
		Raphanus rusticanus,	97.
		Rapistrum,	96.
		Rapistrum monospermon,	99.
		Rapunculus corniculatus,	82.
		Rapunculus galeatus f. Flos Cardi-	

I N D E X.

Cardinalis,	82.	na,	38.
Rapuntium <i>Tourn.</i>	82.	Sapindus <i>Plumier & Tourn.</i>	151.
Reseda,	112.	Saponaria arbor f. Sapindus,	151.
Rhabarbarum lanuginosum f.		Sarracena <i>Tourn.</i>	130.
Lapathum Chinense <i>Mun-</i>		Sassafras,	147.
<i>zingii,</i>	112.	Satureia,	59.
Rhagadiolus f. Hieracium stel-		Saururus <i>Plumierii,</i>	14.
latum,	31.	Saxifraga,	111.
Rhamnus,	152.	Saxifraga aurea,	25.
Rhamnus Catharticus,	155.	Scabiola,	43.
Rhus,	159.	Scandix f. Peften-Veneris,	49.
Ribes,	155.	Schænolaguros <i>J. B. 127,</i>	184.
Ricinoides <i>Tourn.</i>	21.	Scilla,	193.
Ricinus,	20.	Sclarea,	62.
Rosa,	144.	Scolopendria f. Asplenium,	13.
Rosmarinus,	59.	Scolymus f. Carduus Chrysan-	
Ros folis f. Rorella,	112.	themos,	31.
Rubia cynanchica,	55.	Scordium,	66.
Rubia quadrifolia,	55.	Scorodonia,	60. 66.
Rubia spicata,	55.	Scorpioides Bupleuri folio,	106.
Rubia Tinctorum f. Erythro-		<i>Scorpioides Portulacæ folio,</i>	106.
danum,	54.	<i>Scorzonera,</i>	30.
Rubus,	156.	Scrophularia,	89.
Ruscus,	73.	Scutellaria f. Cassida,	65.
Ruta,	100.	Sebesten f. Myxa,	150.
Ruta muraria,	13.	Secacul f. Pastinaca marina,	53.
		Secale,	125.
S.		Securidaca,	105.
Sabina,	138.	Sedum majus,	76.
Sabina baccifera f. Cedrus		Sedum minus,	76.
Lycia,	141.	Sedum ferratum,	111.
Sabina sylvestris <i>Tragi,</i> Lyco-		Selinum Sii foliis,	51.
podium,	7.	Sempervivum f. Sedum majus,	76.
Sagitta,	67.	Sena,	160.
Salix,	141.	Senecio,	34.
Salvia,	58.	Serpentaria f. Dracontium,	75.
Salvia fruticosa lutea f. Phlo-		Serpyllum,	60.
mis,	58.	Serratula,	40.
Sambucus,	145.	Sesamum,	90.
Sambucus aquatica,	147.	Seseli Aethiopicum frutex,	53.
Samolus <i>Valerandi,</i>	84.	<i>Seseli</i>	
Sanicula mas,	53.		
Sanicula montana,	111.		
Santolina f. Abrotanum <i>fami.</i>			

I N D E X.

38.	Sefeli pratense,	52.	Staphylodendron,	157.
ourn.	Sicyoides <i>Tourn.</i>	71.	Staphisagria,	79
151.	Sideritis,	63.	Stæchas,	59.
ndus,	Sideritis spicata,	62.	Stæchas citrina f. Elichrysum,	34.
151.	Siler montanum,	51.	Stalice <i>Lugd.</i>	190.
130.	Siliqua f. Ceratonia,	160.	Stellaria aquatica,	93.
147.	Siliqua fylvestris f. Arbor Judæ,	162.	Strammonium,	81.
59.	Siliquosa Indica floribus labiatis dipetalis, Cara-Caniram <i>Hort. Mal.</i>	93.	Stratiotes,	129.
14.	Sinapi,	96.	Stratiotes Aegiptia,	129.
111.	Sinapistrum <i>Herm.</i>	100.	Styrax,	156.
25.	Sisarum,	51.	Suber,	140.
43.	Sisymbrium f. Nasturtium aquaticum.	96.	Sylibum,	42.
49.	Sisyrrinchium,	117.	Symphytum,	57.
184.	Sium f. Pastinaca aquatica,	51.	Syringa cærulea f. Lilac,	158.
193.	Smilax aspera,	72.	Syringa alba f. Philadelphus <i>Athenai,</i>	158.
62.	Smyrnum,	51.		
1, 13.	Soda f. Kali,	24.	T.	
lyfan-	Solanum,	74.	Tamarindus,	161.
31.	Solanum Halicacabum f. Alkekengi,	74.	Tamariscus,	158.
66.	Solanum lethale f. Bella donna,	74.	Tanacetum,	38.
o. 66.	Solanum racemosum Americanum f. Phytolacca <i>Tourn.</i>	73.	Taxus,	141.
folio,	Soldanella alpina,	82.	Tecomaxochitl Mexicanor.	90.
106.	Solidago Sarracenicæ,	33.	Telephium,	76.
folio,	Sonchus,	29.	Telephium <i>Imperati,</i>	109.
106.	Sorbus,	143.	Telephium Scorpioides f. Scorpioides Portulacæ folio,	106.
30.	Sorbus torminalis,	143.	Terebinthus,	139.
89.	Sorgum f. Milium Indicum,	126.	Teucrium,	60.
65.	Sparganium,	127.	Thaliétrum,	130.
150.	Spartium,	162.	Thapsia,	48.
a, 53.	Speculum Veneris,	82.	Thea,	159.
125.	Spergula,	110.	Theka-Mara-Vara <i>Hort. Mal.</i>	
105.	Sphondylium,	47.	Parasitica Indica flore fructuque carens,	15.
76.	Spinachia,	19.	Thlaspi,	98.
76.	Spiræa <i>Theophr.</i>	158.	Thlaspi Alysson,	98.
111.	Spongia,	4.	Thlaspi biscutatatum f. Lunaria f. Thlaspidium <i>Tourn.</i>	98.
ajus,	Stachys,	63.	Thuris limpidi folium <i>J. B.</i>	130.
76.			Thymbra,	59.
1601			Thyme-	
34.				
75.				
60.				
40.				
90.				
53.				
Sefeli				

I N D E X.

dica radice tuberosá, 15.

X.

Xanthium f. Bardana minor, 20.
 Xeranthemum, 36.
 Xiphion *Tourn.* f. Iris bulbosa, 117.
 Xylon f. Gossipium, 89.
 Xylosteum *Tourn.* 145.

Y.

Yuca, 193.

Z.

Zacyntha f. Cichorium Ver-
 rucarium, 30, 31.
 Zea f. Briza, 125.
 Zedoaria, 122.
 Zerumbeth *Garcia ab Horto*
 f. Zingiber latifol. 122.
 Zingiber, 122.
 Zingiber latifolium sylvestre
 f. Zerumbeth *Garcia ab Horto*,
 122.
 Zingiber sylvestre majus *Sloan.*
 f. Pacoferoca *Marcg.* 123.
 Ziziphus, 149.

Nominum

NOMINUM PLANTARUM;

Nominum quorundam, Plantarum;

Quorum in hoc Opusculo mentio facta non est,

E X P O S I T I O

PER SYNONYMA.

A belmosch. Altheæ Indicæ species, 89.	tigris, 143.
<i>Acarna</i> THEOPHR. Cardui species, 40.	<i>Ampeloprasum</i> . Allii species, 120.
<i>Acantbioides</i> COL. Ad Carlinam referenda, 36.	<i>Anacampteros</i> F. B. Telephium, 76.
<i>Achillea</i> DOD. Millefolium, 36.	<i>Anacardium</i> . Ad Cajous refertur, 151.
<i>Achillea</i> MATTH. Tanacetum, 38.	<i>Anguria</i> . Citrullus, 70.
<i>Aëta</i> PLIN. Christophoriana, 73.	<i>Anserina</i> f. <i>Argentina</i> . Pentaphylloidis species, 68.
<i>Aethiopica Mala</i> DOD. Poma amoris, 74.	<i>Anthemis</i> . Chamæmelum. 37.
<i>Agnus Castus</i> . Vitex, 158.	<i>Anthora</i> . Aconiti species, 79.
<i>Ajuga</i> . Chamæpitys, 65.	<i>Apios</i> . Tithymali species, 100.
<i>Aizoon</i> . Sedum, 76.	<i>Arachyda</i> THEOPHR. Spectat ad Lathyrum. 103.
<i>Album Oluv</i> DOD. Lactuca agnina, quæ Valerianellæ species, 44.	<i>Aralia</i> TOURN. Angelica Baccifera, 73.
<i>Alabastrites</i> LOB. Dentaria, 94.	<i>Arctium</i> DIOSC. Lappa major, 41.
<i>Alectorolophos</i> . Pedicularis, 91.	<i>Argemone</i> . Papaveris species, 100.
<i>Alkanna</i> . Ligustrum, 154.	<i>Argentina</i> . Pentaphylloidis species, 68.
<i>Alleluja</i> . Oxys, 86.	<i>Armoracia</i> . Raphanus, 97.
<i>Allium Virginianum</i> C. B. app. Ephemera, 118.	<i>Arthanita</i> . Cyclamen, 121.
<i>Alopecuros</i> . Gramen Alopecuroides, 173.	<i>Arturus creticus</i> PONÆ. Refertur ad Blattarium, 85.
<i>Alyssoides</i> TOURN. Refertur ad Myagræ, 97.	<i>Ascalonitis</i> . Cepæ species, 119.
<i>Alysson</i> GAL. Refertur ad Marubium, 63.	<i>Asteriscus</i> TOURN. Refertur potest ad Chrysanthemum, 36.
<i>Amaracus</i> . Majorana, 61.	<i>Avellana</i> Nux. Corylus, 140.
<i>Amelanchier</i> LOB. Spectat ad Mespilum sylvestrem fol. in-	<i>Avicularia</i> . Speculum venetis, 82.
	<i>Azorella</i> CASALP. Aronia, 143.

Balaustina

EXPOSITIO PER SYNONYMA.

B.

Balaustia. Punica Malus, 143.
Bamia. Alcea Indica, 89.
Barbarea. Silymbrium, 96.
Batis, Baticula. Crithmum marinum, 190.
Becabunga. Refertur ad Veronicam, 83.
Bechium Diosc. Tussilago, 33.
Beidalsar ALPIN. Apocyni species, 78.
Belveder Italor. Linaria scoparia, Bliti sylv. species, 23.
Benedicta GESN. Caryophyllata, 68.
Bidens CÆSALP. Cannabina aquatica, 37.
Biserman CAMER. Sclæræ species, 62.
Bistingua. Hypoglossum, 73.
Boletus TOURN. Fungus Merullius, 5.
Bombax. Xylon, 89.
Bonus Henricus. Ad Blitum sylvestre referenda, 23.
Botrys. Bliti sylvestris species, 23.
Branca Ursina. Acanthus, 92.
Brassica marina s. Soldanelia. Convolvuli species, 81.
Buccinum DOD. Delphinium, 79.
Bulbocodium THEOPHR. Narcissi species, 116.
Buphthalmum. Refertur potest ad Chrysanthemum, 36.

C.

Calamus Aromaticus officin. Acorus, 127.
Calathiana Viola. Gentianæ species, 81.

Camelina DOD. Myagrum, 97.
Campoides RIVIN. Scorpioides Bupleurifolio, 106.
Cantabrica PLIN. Convolvuli species, 81.
Capillus Veneris. Quibusdam Ruta muraria, aliis Adiantum, 13.
Capnoides TOURN. Fumariæ filiquosæ species, 130.
Capnos. Fumaria, 130.
Caput Gallinaceum Belgarum. Onobrychis, 105.
Cardaminum TOURN. Acridioli s. Nasturtium Indicum, 131.
Cardispermum TAB. Pisum cordatum, 193.
Carduus fullonum. Dipfacus, 43.
Carduus Chrysanthemos. Scolymus, 31.
Cataputia. Tithymali species, 100.
Cedronella GESN. Moldavica Melissa, 64.
Celastrus THEOPHR. Ad Alaternum refertur, 154.
Centumnodia. Polygonum, 22.
Cepæa. Sedi species, 76.
Cervicaria. Campanula, 82.
Chamacyparissus. Santolina, 38.
Chamadaphne. Laureola, 152.
Chamanerion. Lyfimachia filiquosa, 100.
Chamaeice. Tithymali species, 109.
Chamariphes. Palmæ species, 135.
Charantia DOD. Balsamina mas, 79.
Chrysome. Elichrysi species, 34.
Chrysofplenium TAB. Saxifraga

NOMINUM PLANTARUM

gaurea, 25.
Cineraria. Jacobææ species, 33.
Citrago GESN. Melissa, 65.
Cneoron MATTH. Thymelææ species, 152.
Cæoron album DALECH. Convolvuli species, 81.
Coccigria. Cotinus, 158.
Cocconilea Arbor. Cotinus, 158.
Cochleata RIVIN. Medicæ species, 108.
Colubrina. Bistorta, 22.
Columbina. Aquilegia, 79.
Consolida major. Symphytum, 57.
Consolida media. Bugula, 65.
Consolida minor. Bellis minor, 37.
Consolida Regalis. Delphinium, 79.
Corona Solis. TAB. Flos Solis, 36.
Cornu Cervinum LOB. Coronopus, 26, 100.
Corydalis. Fumariæ species, 130.
Corruda. Asparagi species, 75.
Cotonea Malus. Cydonia Malus, 143.
Cotula fetida. Ad Chamæmelum referenda, 37.
Crassula. Telephium, 76.
Cratægus TOURN. Mespilus sylvestris, 143.
Crista Galli. Pedicularis, 91.
Cymbalaria. Linariæ species, 90.
Cynocrambe. Mercurialis species, 20.
Cynorrhodos. Rosæ species, 144.
Cynorbatos. Rosæ species, 144.

D.

Damasonium LUGD. Plantago aquatica stellata, 78.
Datura. Stramonium, 81.
Daucus officin. Pastinaca tenuifolia, 52.
Diapensia. Sanicula mas, 53.
Diospyros GESN. Mespili sylvestris species, 143.
Dipeadi. Hyacinthus racemosus, 116.
Donax. Arundinis species, 177.
Dorycnium IMPERATI. Convolvuli species, 81.
Dracunculus C. B. Dracontium, 75.
Drymopogon TAB. Barba Capri, 77.
Dulcamara. Solani species, 74.

E.

Ebulus. Sambuci species, 145.
Echinophora F. COL. Caudalis, 53.
Elaphoboscum DIOSC. Pastinaca latifolia, 47.
Empetrum TOURN. Erica Baccifera, 139.
Enula Campana. Helenium, 33.
Ephedra TOURN. Polygonum Bacciferum, 195.
Epithymum. Cuscuta Thymose circumvolvens, 83.
Erigeron. Senecio, 34.
Ervilia. Ochrus, 103.
Esculus. Quercus species, 140.
Esula. Tithymali species, 100.
Euphorbium. Refertur ad Tithymalum, 100.

EXPOSITIO PER SYNONYMA.

F.

Faba inversa. Telephium, 76.
Fabaria. Telephium, 76.
Fagotriticum. Fegopyron, 21.
Falcata RIVIN. Medicago, 106.
Farfara. Tussilago, 33.
Ficaria. Chelidonium minus, 68.
Filago DOD. Gnaphalium. 34.

G.

Glaucium TOURN. Papaver corniculatum, 100.
Granata Malus. Punica Malus, 143.
Guaiacana f. B. Guaiacum Patavinum, 155.

H.

Halicacabus. Alkekengi, 74.
Hastula Regia. Asphodelus, 116.
Helypnos TOURN. Hieracium falcatum, 31.
Hemerocallis. Lili species, 118.
Hippofelinum. Smyrniun, 51.
Hippuris. Equiferum, 20.
Hirundinaria. Asclepias, 78.
Holosteum. Ad Plantaginem referendum, 26, 100.
Holosteum RUELLII. Ad Lychnidem spectat, 109.
Hydropiper. Perficariæ species, 21.

I.

Iberis. Ad Lepidium referenda, 98.
Impatiens RIVIN. Balsamina lutea f. Noli me tangere, 113.
Istibus. Endivia, 31.

Ischas. Tithymali species, 100.
Iva moscbata. Ad Chamæpitya refertur, 65.
Juinbe. Ziziphus, 149.
Juncago TOURN. Gramen Triglochyn, 121.

L.

Labrum Veneris. Dipfacus, 27, 43.
Lactuca Agnina. Valerianellæ species, 44.
Ladanum segetum. Plerisque Sideritidis, at Tourn. Galeopfidis species censetur, 62, 63.
Lagopodium TAB. Anthyllis leguminosa, 105.
Lantana. Viburnum, 147.
Lappa minor. Xanthium, 20.
Lappula Canaria. Caulcalis, 53.
Lathyris. Tithymali species, 100.
Lathyrus sylv. min. C. B. Catanance leguminosa, 105.
Lauro-taxa. Plin. COL. Lauri Alexandrinæ species, 73.
Ledum. Cisti species, 109.
Lentago CÆSALP. Laurus Tinus, 147.
Lentibularia GESN. Millefolium palustre galericulatum, 92.
Leucographis PLIN. f. *Carduus Mariae.* Silybum, Cardui species, 42.
Leuconarcissolirium LOB. Leucocium bulbosum, 120.
Linagrostis TAB. Gramen tomentosum, 127.
Lingua Cervina. Phyllitis, 11.
Locusta GESN. Lactuca Agnina, Valerianellæ species, 44.
Luiula. Oxys, 86.
Lycopsis. Echii species, 56.

P 2 Lycopisa

NOMINUM PLANTARUM

Lycopus Tourn. Marrubium
aquaticum, 61.
Lyfimachia corniculata. Lyfi-
machia Virginiana lutea,
100.

M.

Magistrantia. Imperatoria,
48, 51.
Malacoides Tourn. Malva
Betonica folio, 88.
Mala Aethiopica Dod. Solani
species, 74.
Mastic Gallorum. Marum, 60.
Matri sylva. Alperula, 55.
Meleagris. Fritillaria, 119.
Melanthium. Nigella, 111.
Mezereum Germanicum. Ad
Thymelazam spectat, 152.
Militaris Aizoides. Stratiotes,
129.
Mitella Tourn. Cortufa A-
mericana, 84.
Molybdana. Dentellaria, 44.
Momordica. Balfamina mas,
70.
Morsus Diaboli. Succisa, quae
refertur ad Scabiosam, 43.
Muscipula. Lychnidis species,
109.
Myrica. Tamariscus, 158.
Myrtacantha. Ruscus, 73.
Myrtillus. Vitis Idæa, 145.

N.

Napellus. Aconiti species,
79.
Nardus Celtica. Valeriana, 44.
Nardus Indica. Ad Cyperum
videtur referenda, 187.
Nardus sylvestris. Asarum, 25.
Natrix Plin. Anonis, 107.
Nelumbo Tourn. Faba Ae-

giptiaca, 128.
Nenuphar. Nymphæa, 128.
Nigellastrum Dod. Lychnidis
species, 109.
Nil Arabum. Convolvulus, 81.
Nissolia Tourn. Catanance le-
guminosa, 105.
Nux Vesicaria. Staphyloden-
dron, 157.

O.

Ocymoides. Lychnidis spe-
cies, 109.
Odorata Rivin. Myrrhis fati-
va, 50.
Olus atrum. Smyrniun, 51.
Olus Judaicum. Corchorus,
111.
Onagra Tourn. Lyfimachia
Virginiana lutea, 100.
Onopordon. Cardui species, 40.
Opulus Ruellii. Sambucus a-
quatica, 147.
Ornus. Aliis sorbi aliis Fraxini
species, aliis Carpinus ha-
betur,
Orvala. Sclarea, 62.
Ostrya. Carpinus, 140.
Osyris Austriaca. Linaria au-
rea Tragi s. Coma aurea,
189.
Osyris frutescens. Casia Poeti-
ca Lob. 147.
Osyris Dod. Linaria scoparia
C. B. 23.
Otites Tab. Lychnidis species,
109.
Oxalis. Acetosa, 21.
Oxymyr sine, Ruscus, 73.
P.
Palma Christi. Ricinus, 20.
Palma Christi. Orchidis
species,

EXPOSITIO PER SYNONYMA.

species, 121.
Panaces κόπριουov. CORNUT. 73.
Angelica Baccifera, 73.
Panocratum. Narcissi species, 116.
Panis Porcinus. Cyclamen, 121.
Parnassia TOURN. Gramen Parnassi, 111.
Paronychia fol. rutaceis LOB. Saxifragæ species, 111.
Parthenium. Matricaria, 37.
Passiflora. Granadilla, 71.
Peplus & Peplus. Tithymali species, 100.
Personata. Lappa major, 41.
Pervinca TRAG. Clematis Daphnoides, 79.
Pes Anserinus. Bliti sylvestris species, 23.
Pes Columbinus. Geranii species, 111.
Pes Leonis. Alchymilla, 23.
Petrofelinum. Apium, 52.
Philanthropos PLIN. Aparine, 57.
Phthora f. Thora. Ranunculi species, 67.
Phu. Valeriana, 44.
Phyllica THEOPHR. Alaternus, 154.
Phyllon testiculatum & spicatum. Spectat ad Mercurialem, 20.
Phyteuma. Resedæ species, 112.
Picea. Abies, 138.
Piperitis. Lepidium, 98.
Pistlochis. Aristolochiæ species, 89.
Pityusa. Tithymali species, 100.
Plumbago CLUS. Dentellaria, 44.
Pneumonanthæ. Gentianæ species, 81.
Podagraria LOB. Ad Angeli-

cam refertur, 51.
Polemonium TOURN. Valeriana Græca, 85.
Polytrichum OFFIC. Trichomanes, 13.
Populago TAB. Caltha palustris, 78.
Potentilla f. Argentina. spectat ad Pentaphylloiden, 68.
Piarmica Austriaca CLUS. Xeranthemum, 36.
Pyramidalis. Campanula, 82.

Q.

Quinquefolium. Pentaphyllum, 68.

R.

Radix Cava. Fumaricæ species, 130.
Resa Bovis. Anonis, 107.
Rhaponticum ALPIN. Lappathi species, 21.
Rhaponticum Helenii folio. Centaurii majoris species, 40.
Rhododaphne. Nerion, 160, 196.
Rhododendron. Nerion, 160, 196.
Robur. Quercus, 140.
Rosa Hierichuntina. Thlaspios species, 98.
Rubeola TOURN. Rubia spicata, 55.
Rumex. Lapathum, 21.
Ruta Canina. Scrophulariæ species, 89.
Ruta Capraria. Galega, 192.
Ruta pratensis. Thalictrum, 130.

S.

Sabdariffa. Alcea Indica f. Ketmia, 89.
 P 3 Sali-

NOMINUM PLANTARUM

<i>Salicaria</i> Tourn. Lyfimachia purpurea spicata, 110.	species, 116.
<i>Salicornia</i> Dod. Kali geniculatum, 14.	<i>Spica Nardi</i> . Vide Nardus.
<i>Salvia fatua</i> . Phlomis, 58.	<i>Squamaria</i> Rivin. Dentaria aphyllus, 92.
<i>Salvia vite</i> Lob. Ruta muraria, 13.	<i>Spelta</i> . Zea f. Briza, 125.
<i>Salzaparilla</i> . Ad Smilacem asperam pertinet, 72.	<i>Spliz</i> . Fumariæ species, 130.
<i>Sampsuchus</i> C. B. Marum vulgare, 60.	<i>Staphylinus</i> . Pastinaca tenuifolia, 52.
<i>Sampsuchus</i> Lob. Maiorana, 61.	<i>Stoebe</i> . Ad Jaccam referenda, 40.
<i>Sanamunda</i> . Ad Thymelæam refertur, 152, 195.	<i>Succisa</i> . Scabiofæ species, 43.
<i>Sanguisorba</i> . Pimpinella sanguisorba, 26, 45.	<i>Sumach</i> . Rhus, 159.
<i>Sanicula famina</i> . Astrantia, 53.	<i>Superba</i> Lob. Caryophylli species, 109.
<i>Saponaria</i> Herba. Lychnidis species, 109.	<i>Sycomorus</i> . Ficus species, 165.
<i>Saffisica Itolor</i> . Tragopogon, 30.	
<i>Satyrium</i> . Ad Orchidem spectat, 121.	T.
<i>Scammonea</i> . Convolvuli species, 81.	T <i>abacum</i> . Nicotiana, 81.
<i>Scariola</i> . Cichorii species, 31.	<i>Tagetes</i> f. B. Flos Africanus, 36.
<i>Scirpus</i> . Juncus, 127, 183.	<i>Tamnus</i> Tourn. Bryonia nigra, 72.
<i>Scorpius</i> . Genista spinosa, 162.	<i>Taraxacon</i> . Dens Leonis, 30.
<i>Sesamooides magnum</i> . Aliis Refedæ, aliis Lychnidis, aliis Hellebori nigri species.	<i>Terra crepola</i> . Sonchi species, 29.
<i>Sesamooides parvum</i> Matth. Catanance quorundam, 31.	<i>Terre glandes</i> Lob. Lathyri species, 103.
<i>Sigillum Salomonis</i> . Polygonatum, 73.	<i>Teirabii</i> . Sideritidis species, 63.
<i>Siliquastrum</i> . Piper Indicum, 74.	<i>Tetragonia</i> . Eponymus, 155.
<i>Siliquastrum</i> Tourn. Siliqua sylvestris, 162.	<i>Tbuya</i> Theophr. Arbor vitæ, 138.
<i>Soldanella</i> . Convolvuli species, 81.	<i>Tinus</i> Clus. Laurus Tinus, 147.
<i>Sophia Chirurgozum</i> . Ad Sisymbrium refertur, 96.	<i>Tota Bona</i> f. Bonus Henricus. Bliti sylvestris species, 23.
<i>Spatula fatida</i> , f. Xyris. Iridis	<i>Trachelium</i> . Campanula hirsuta, 82.
	<i>Tragos</i> . Kali, 24.
	<i>Tragos</i> . Uva marina, 196.
	<i>Trasi</i> . Cyperus, 127, 187.
	<i>Tribuloides</i> Tourn. Tribulus aquaticus, 128.
	<i>Tripolium</i> . Asteris species, 33.
	<i>Triffago</i> . Chamædrydys, 69.
	Tri-

EXPOSITIO PER SYNONYMA.

<i>Triticum Vaccinum.</i> Melampyrum, 91.	<i>Viola matronalis.</i> Hesperis, 95.
<i>Trollius flos</i> GESN. Ranunculus globosus, 78.	<i>Viola.</i> Clematidis species, 69.
<i>Turbith.</i> Ad Convolvulum spectat, 81.	<i>Virga Pastoris.</i> Dipfacus, 43.
	<i>Virga sanguinea.</i> Corni species, 147.
	<i>Viscago.</i> Lychnidis species, 109.
	<i>Vitis alba.</i> Bryonia alba, 72.
	<i>Vitis nigra.</i> Bryonia nigra, 72.
	<i>Ulmaria.</i> Barba Capri, 77.
	<i>Unedo.</i> Arbutus, 155.
	<i>Unifolium.</i> Monophyllum, 73.
	<i>Urtica mortua.</i> Lamium, 63.
	<i>Utrinque Serrata</i> RIVIN. Pelecinus, 106.
	<i>Uva crispa.</i> Grossularia, 145.
	<i>Vulneraria rustica</i> F. B. Anthyllis leguminosa, 105.
	<i>Vulvaria.</i> Bliti sylvestris species, 23.
	<i>Xyris</i> f. <i>spatula fetida.</i> Iridis species, 116.

V.

V <i>accaria.</i> Lychnidis species, 109.
<i>Vaccinium.</i> Vitis Idæa, 145.
<i>Veratrum</i> TOURN. Helleborus albus, 77.
<i>Verbasculum.</i> Paralysis, 83.
<i>Vesicaria</i> RIVIN. Pisum condatum, 193.
<i>Victorialis.</i> Allii species, 120.
<i>Vinca pervinca.</i> Clematis Daphnoides, 79.
<i>Vincetoxicum.</i> Asclepias, 78.

F I N I S.

Book; written by Mr. John Ray, Fellow of the Royal Society; and sold by Sam. Smith, and Benj. Walford, at the Prince's Arms, in St. Paul's Church-yard, London.

Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam nascentium 8. *Cantab.* 1660.

Appendix ad prædictum Catalogum, continens Emendanda & Addenda, 8. *Cantab.* 1663.

Catalogus Plantarum Angliæ & Insularum adjacentium. 8. *Lond.* 1670. & 1677.

Fasciculus Stirpium Britannicarum post editum Catalogum Plantarum Angliæ à nobis & ab Amicis Observatarum. 8. *Londini* 1688.

A Collection of *English*, and other Proverbs. 8. *Cambridge* 1672, & 1678.

Observations Topographical, Moral, and Physiological, made in a Journey thro several Parts of *Europe*. 8. *Lond.* 1673.

Catalogus Stirpium in *exteris* regionibus à nobis observatarum. 8. *Londini* 1673.

DisStio-

Dictionary Trilingue secundum Locos communes, &c. *Londini*, 8. 1672, 1689, 1696.

A Collection of unusual or local *English* Words, with an Account of preparing our *English* Metals and Minerals. *London*, Twelves, 1674, & 1691.

Francisci Willoughbeii Ornithologia cum Figuris. Recognovit, digessit, supplevit *Joannes Raius*, *Londini*, Fol. 1676.

The same Ornithology much enlarged in *English*. *London*, 1678. Methodus Plantarum nova cum Tabulis, 8. *Lond.* 1682.

Historia Plantarum generalis. *Lond.* Fol. 1686. & 1688, 2 voll.

Francisci Willoughbeii Historia Piscium cum Figuris. Recognovit, digessit, supplevit *Joannes Raius*, *Oxon*, in Folio, 1686.

Synopsis Methodica Stirpium Britannicarum, in qua tum Notæ Generum Characteristica traduntur, tum Species singulæ breviter describuntur: Cum Indice & virium Epitome. *Londini*, 8. 1690.

Eadem Synopsis multis Stirpibus & Observationibus curiosis passim insertis, cum Muscorum Methodo & Historia pleniore, additis centum circiter speciebus totidemque Muscorum & Fungorum auctior. *Lond.* 1696.

Synopsis Methodica Animalium Quadrupedum & Serpentinæ Generis. *Londini*, 8. 1693.

Three Physico-Theological Discourses, concerning. 1. The Primitive Chaos, and Creation of the World. 2. The General Deluge, its Causes and Effects. 3. The Dissolution of the World, and future Conflagration. With Practical Inferences therefrom. *London*, 8. 1693.

Stirpium Europæarum extra Britannias nascentium Sylloge. *Londini*, 8. 1694.

Epistola ad D. Rivinum de Methodo Plantarum. 8. 1696.

Dissertatio de variis Plantarum Methodis. 8. *Londini* 1696.

The Wisdom of God manifested in the Works of the Creation. In Two Parts. The First treats more briefly of the Heavenly Bodies, Elements, Meteors, Fossils, Vegetables, Animals, (Beasts, Birds, Fishes, and Insects.) The Second more particularly and fully: Of the Body of the whole Earth, its Figure, Motion, and Consistency. 2. Of the Bodies of Men, and other Animals, their admirable Structure, and the use of their several Parts; as also, of their Manner of Generation. *London* 1701.

A Persuasive to a Holy Life, from the Happiness that attends it, both in this World, and that which is to come. 8. 1700.

Joannis Razi Societatis Regiæ Socii, Methodus Plantarum emendata & aucta. Accedit Methodus Graminum, Juncorum & Cyperorum Specialis. Eodem Auctore. *Lond.* 8. 1703.

Historiæ Plantarum Tomus Tertius, seu Præcedentium duorum Supplementum. *Sub prælo*.

Lon-

n Ac-
don,

ovit,

678.

voll.

gno-

Notæ

viter

690.

riofis

ore,

Fun-

ntini

The

neral

orld,

rom.

loge.

tion.

y Bo-

casts.

y and

, and

their

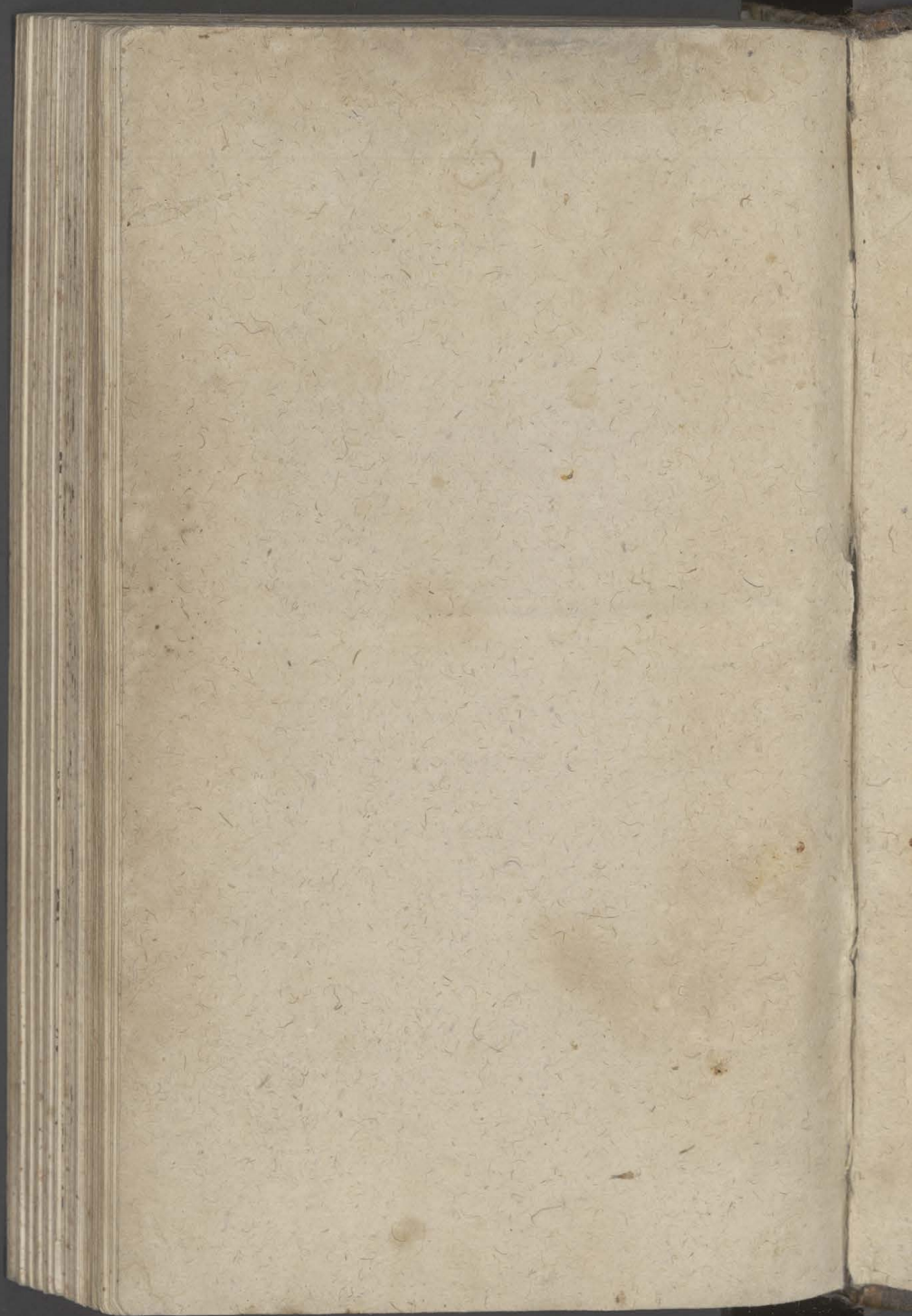
fo, of

dsit,

arunt

um &

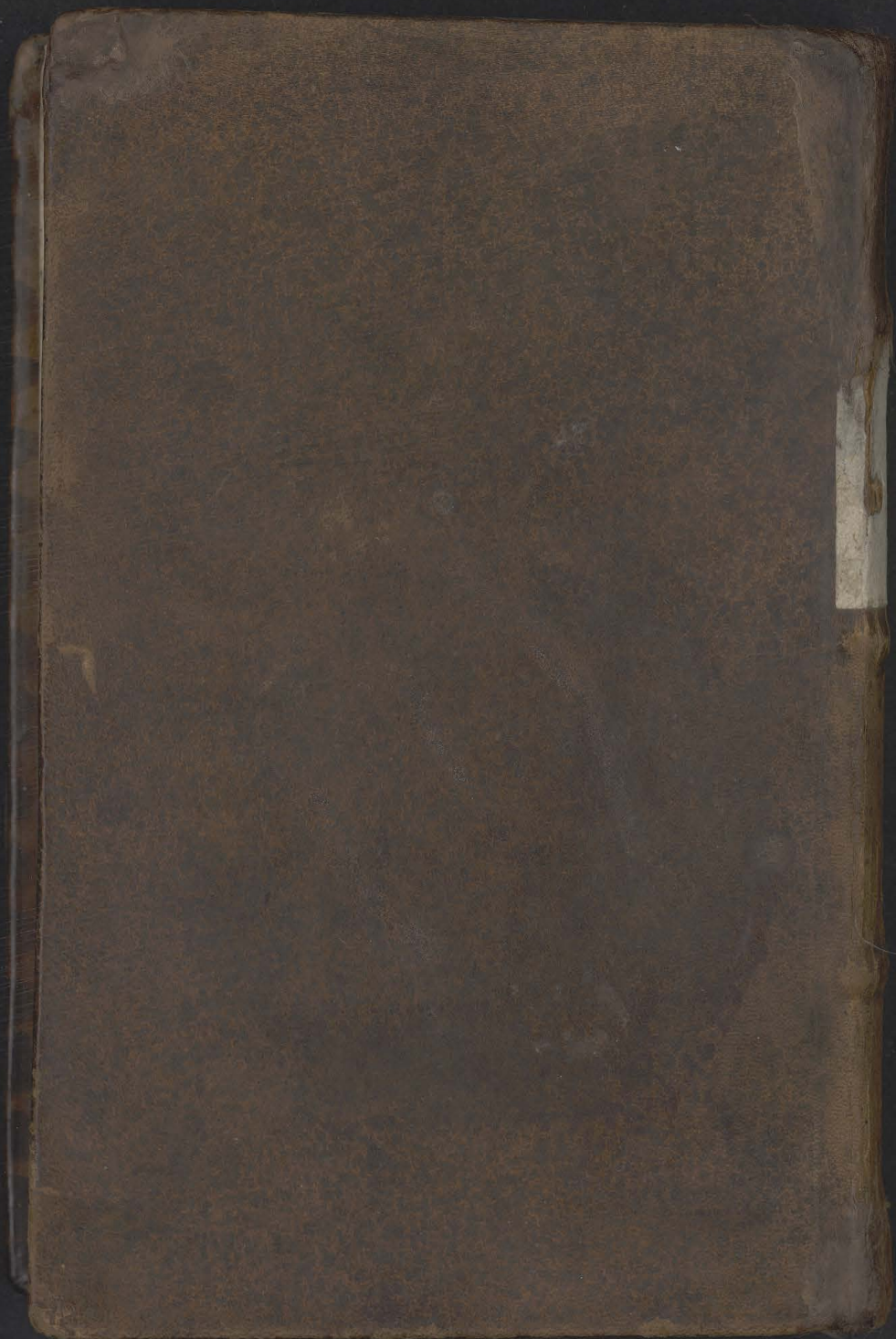
duo.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0030747

the first two years of life. The first year of life is the most critical period for the development of the brain.

The second year of life is the most critical period for the development of the brain.

The third year of life is the most critical period for the development of the brain.

The fourth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The fifth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The sixth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The seventh year of life is the most critical period for the development of the brain.

The eighth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The ninth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The tenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The eleventh year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twelfth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The thirteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The fourteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The fifteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The sixteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The seventeenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The eighteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The nineteenth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twentieth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-first year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-second year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-third year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-fourth year of life is the most critical period for the development of the brain.

The twenty-fifth year of life is the most critical period for the development of the brain.

Du Hermagoras/ St. Marci Jünger / das
 Evangelium um die Gegend Aquila predig-
 te/hat er Syrum/ dasselbe gleichfalls zu predi-
 gen/gen Vapiam geschicket / wo er neben einer
 grossen Menge Volcks/ die er zu Christo bekehr-
 ret/ viel andere grosse Wunder gethan. Einen
 Juden / der aus vermessener Bosheit sich das
 Hochwürdige Sacrament zu empfangen unter-
 standen/doch aus Straff Gottes dasselbe we-
 der verschlingen/weder auswerffen kunte / und
 solches ihn hefftig mehr / als ein Feuer brennen
 thäte / hat er die H. Hostia aus dem Mund ge-
 nommen / und ihn neben viel andern Juden /
 Krafft solcher Wunderthat / durch den Lauf ge-
 reiniget/und zu Christen gemacht. Einen Stum-
 men hat er die Sprach/einem Blinden von Muts-
 terleib das Gesicht/vielen Krancken die Gesund-
 heit geben. Die Teuffel hat er ausgetrieben/
 fünfftige Ding vorgesagt/ nnd nachdem er viel
 Mühe und Arbeit im Weinberg des HErrn
 ausgestanden/ist er zu demselben// den ewigen
 Lohn einzunehmen / seelig von dieser Welt ab-
 gefahren im Jahr 82. seines Alters. Ex Sur. apud
 Har.

Gebeth.

Sie bitten dich/ O HErr! erhöre unser Ge-
 beth/welches wir heut am Tag des Heil.
 Bischeffs und Beichtigers Syri vor dir auß-
 giessen; und wie er dir zu dienen würdig gewest/
 also wollest uns durch seine Verdienst und kräfti-
 gige Fürbitt von allen Sünden befreien.
 Durch Christum ꝛc.

S. Syrus Bischoff, 12. Septem.

Giebe Achtung/damit du nicht mit den Jus-
den am Leib und Blut Christi schuldig werdest.
Dann sie haben ihn getödtet/du aber nach so vñel
Gutthaten / empfangest ihn mit einer unreinen
Eeel. S. Chrysost.

Fleißige Vorbereitung zu der H. Communion.
Für die/so unwürdig communiciren.

the 1990s, the number of publications on the topic has increased steadily, and the number of authors has increased from 1 to 10.

The first article in this special issue, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.

The second article, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.

The third article, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.

The fourth article, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.

The fifth article, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.

The sixth article, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.

The seventh article, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.

The eighth article, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.

The ninth article, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.

The tenth article, by van't Hof and van't Hof (2000), is a review of the literature on the effects of the environment on the development of the brain. The authors discuss the effects of prenatal and postnatal environmental factors on the development of the brain, and the effects of these factors on the development of behavior.